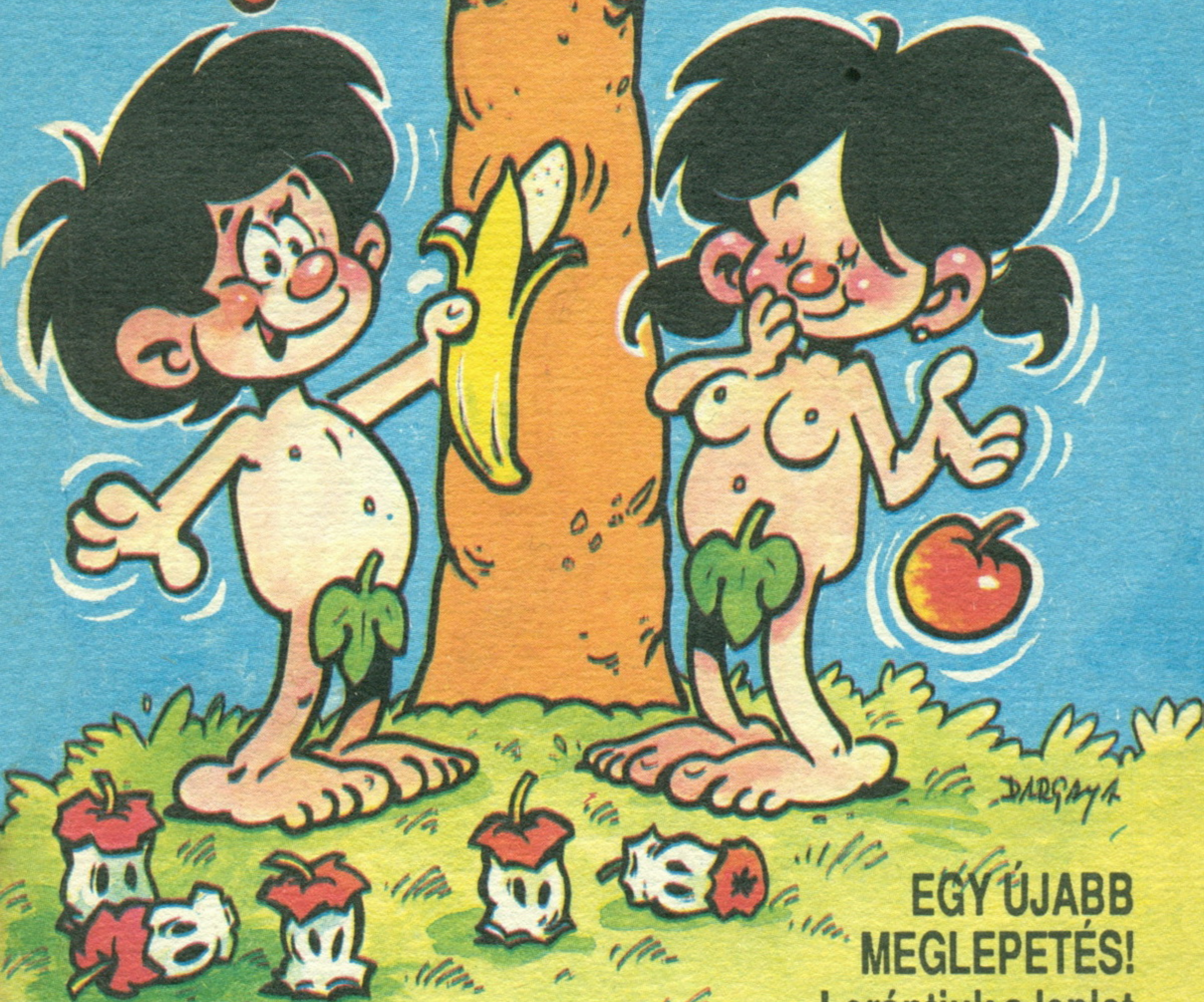

Ára: 35 Ft

Kakabó

EGY ÚJABB
MEGLEPETÉS!

Lerántjuk a leplet

az emberiség eddigi történelméről!

Folytatásos képregényt indítunk AZ EMBER KOMÉDIÁJA címmel!

1 LAPBAN 2 ÚJSÁG!

A színes és
a fekete-fehér
KOCKÁS ezentúl
havonta és együtt
jelenik meg!
Csak a kalandos,
szórakoztató
TARTALOM
A RÉGI!

**FIZESD ELŐ
VAGY KERESD
AZ ÚJSÁG-
ÁRUSOKNÁL!**

**SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013**

Cser Gábor–Dargay Attila:

Az ember komédiája

A minap futólag áttekintettük a világirodalom eddigi alkotásait – beleértve a HAHOTA mai napig megjelent számait is –, és megdöbbenve tapasztaltuk, hogy az emberiség történetét mind ez idáig még senki sem foglalta össze művészi színvonalon.

Tessék? Hogy egy Madách Imre nevű illető már írt egyszer valami hasonlót? Na, igen... Csak-hogy, amint azt te is látni fogod, a kettőt össze sem lehet hasonlítani. Már csak azért sem, mert Dargay Attila rajzai jóval színvonalasabbak és mulatságosabbak Madách úr méltán ismeretlen rajzainál, és a jelen mű szerzője is

messze megelőzi elődjét az alfabetikus névsorban.

Ettől függetlenül, azért Az ember tragédiája is egészen elfogadható munka.

A BUKÁS

A tanév végén a vizsgabizottság...

...kénytelen volt megállapítani, hogy...

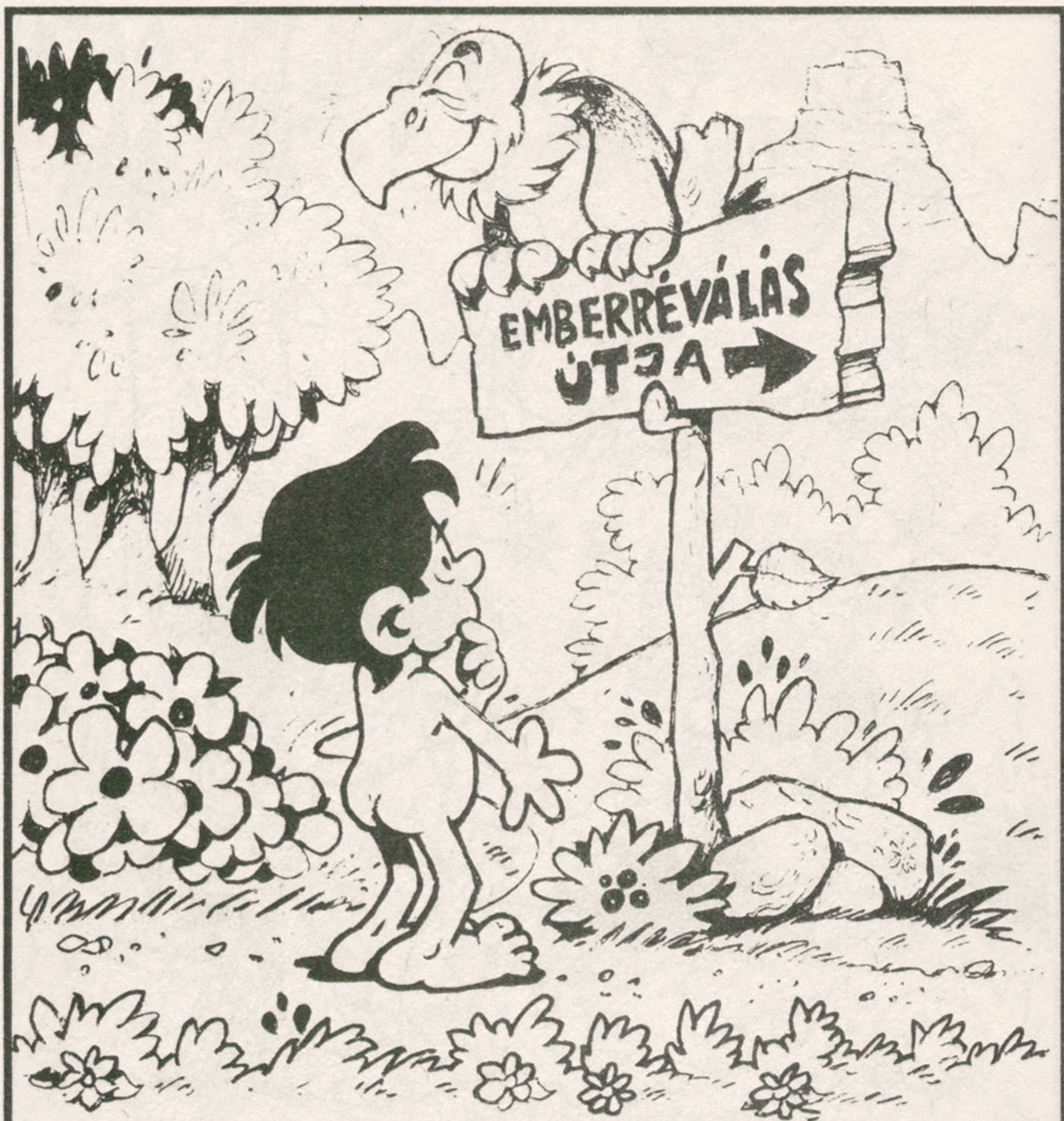
...ilyen ügyefogyott csimpánzt még nem látott a dzsungel.

– Egyedül engem tanácsoltak el a csimpánz pályáról.
Haza se merek menni...

– Hát ez vajon hová vezet? Mindegy... rálépek! Innen már úgysem találnék haza...

– Egyszerű mezei rágcsálónak talán jó lesznek!

– Nocsak! Eltévedtünk, eltévedtünk...?

– Így rámijeszteni! Vadállat... Nem vagyunk az erdőben!

– Hm... tényleg nem vagyunk az erdőben. Kicsit fárasztó ez a sok gyaloglás. Ereszkedjünk egy kicsit négykézlábra...

– Nahát! Pontosán így jártam én is. Jóralaló, dolgos orangután akartam lenni, de a tanárok pikkeltek rám...

– Mit bámultok? Egyelőre semmi kedvem kihalni...!

– Na, mi van? Begyulladtál? Errefelé legalább a kardfogú tigrissel nem kell bíbelődnünk...!

A viszontagságok azonban nem értek véget...

(Folytatjuk)

BEÍRÁS

Kedves Szülő!

Örömmel értesítem, hogy gyermeke a második félévben már elkészítette első házi feladatát. Nem tudni, mi válthatta ki nála ezt a kamaszkori rendellenességet, mert a korábbi években erre nemigen volt példa. Nagy és hosszú utat kellett bejárnunk, míg ez a fényes eredmény megszülethetett. A változást érzékeltetendő, csak emlékeztetünk rá, hogy korábban még a történelemkönyvekből szemléltetett középkori kínzóeszközök kilátásba helyezésére sem mozdult rá a feladatokra.

A jelentős eseményt rendkívüli tantestületi értekezleten avattuk a modern pedagógia ünnepévé, melyről iskolánkban ezentúl minden évben megemlékezünk.

További pozitívum – bár csupa talány is – az a körülmény, hogy az utóbbi időben ő is magával hozza irodalomkönyvét az órákra, miáltal neki is közvetlen lehetősége nyílik az irodalmi élményanyaggal való elmélyültebb találkozásokra. Ennek hasznossága máris lemérhető a gyermek stiláris fejlődését illetően, mert szókincsében előnyös változás tapasztalható.

Osztálytársaival folytatott eszmecseréiben mintha ritkábban használná a párosodás és anyagcserefolyamatok klasszikus megjelöléseit. Néha már a bővített mondatok alkalmazása terén is egész jól feltalálja magát.

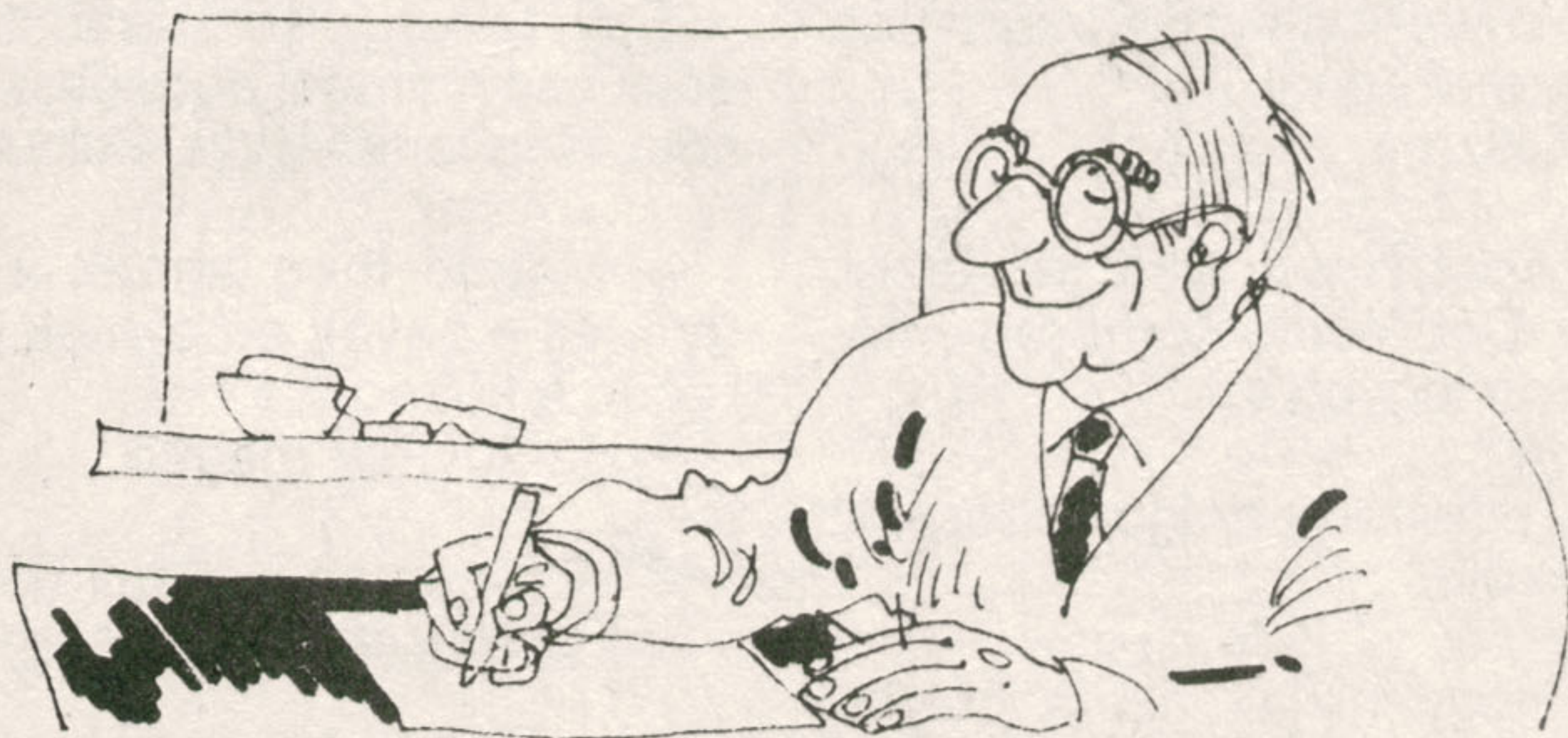
A korábban jól bejáratott, választékosan szaftos kötőszók alkalmazásáról is áttért a puritánabb, hagyományosabb kötőszók alkalmazására, melyek ha kevésbé ízesek, de anyanyelvi kultúránk ápolása szempontjából mindenképpen kívánatosabbnak tekintendők.

A gyerekek körében a fordultatszerű nyelvi átállás egyébként nem okozott különösebb gondokat, a megértést nem veszélyeztette.

Összevetve mindezt azzal, hogy a gyermek közérzete továbbra is kiegyensúlyozott, és előfordul, hogy egy órán kétszer is odafigyel – van ok a bizakodásra. A hirtelen kibontakozott fejlődési kilátásokban bízva, reméljük, hogy a gyermek fejlődési lehetőségei határtalanok, és a korábbi megítéléséből adódott félreértések kiküszöbölhetők. A továbbiakra nézve pedig izgatottan és nagy-nagy reménykedéssel tekintünk a következő házi feladat elkészítése elé.

Tisztelettel:

Jóságos Jolánka
osztályfőnök

FÖCI

– Mikor van a déli félgömbön nyár?

– Amikor a Nap a Baktériumra merőlegesen süt.

– Kolombusz Spanyolország-nál körülhajózta a Földközi-tengert, majd amikor kiért az Atlanti-óceánra, hajnali kettőkor felfedezte az új földrészt Amerigo és Vespucci között.

– Mondj egy állóvizet!

– A jég.

– Mit tudsz a Holt-tengerről, Aranka?

– Egy szólásmondással válaszlok: holtakról vagy jót, vagy semmit.

– Milyen államformája van Olaszországnak?

– Csizma.

– Apa! Hogy lehet elintézni, hogy Debrecen Komárom megyében legyen?

– ???

– Tudniillik a dolgozatban ezt írtam róla.

– Hogy hívják azt a helyet, ahol a víz kibugyog?

– Bugyogónak.

– Mi a különbség Európa és Ázsia között?

– Az, hogy Ázsiában fekszik a Himalája.

– Mi a földrengés?

– A földrengés a földnek egy olyan megmozdulása, amely hatalmas durranással kezdődik, és jótékonysági akcióval végződik.

– Géza, mutasd meg a térképen, hol van Amerika?

– Itt – mutatja Géza.

– Jól van – így a tanító néni. – Péter, te a felfedező nevét mondd!

– Géza.

Egy felelő felsorolásából: hazánk nagyvárosai Budapest, Miskolc, Nándorfehérvár, Calcutta.

– Mondd meg annak a megyének a nevét, amelynek Debrecen a központja?

– Hajdúvihar megye.

– Mi határolja a Kisalföldet?

– Egy közepes hegység.

– Hol lehet márványt találni?

– Nálunk az éjjeliszekrényen.

★
A Föld hőmérséklete lefele haladva egyre forróbb. Akár kétezer fok is lehet.

– Akkor már értem, miért izzadtam úgy a pince ásásánál.

★
– Ki tudja megmondani, miről volt híres Kolombusz?

– Arról, hogy vízum nélkül ment ki Amerikába.

★
– Péter, tanultunk a Fekete-, Fehér-, Sárga- és a Vörös-tengerről, mutasd meg ezeket a térképen.

– Nem tudom, tanár úr. Színvak vagyok.

★
– Melyek a legfontosabb olajlelőhelyek Európában?

– A benzinkutak.

– Nekem az ősze mindig az elmúlás ugrik be...

– Kitalálom! Kémia szakos vagy...

– Milyen bor terem a Vezúv oldalán?

– Valószínűleg forralt bor.

– A New York-i Szabadság-szobor egyik kezében könyvet, a másikban fáklyát tart. Mit jelképez ez a fáklya?

– Sötétben nem lehet olvasni.

– Mondjál két megyét!

A felelő mélyen hallgat. Végre jön a súgás: Borsod, Heves... A felelő kivágja:

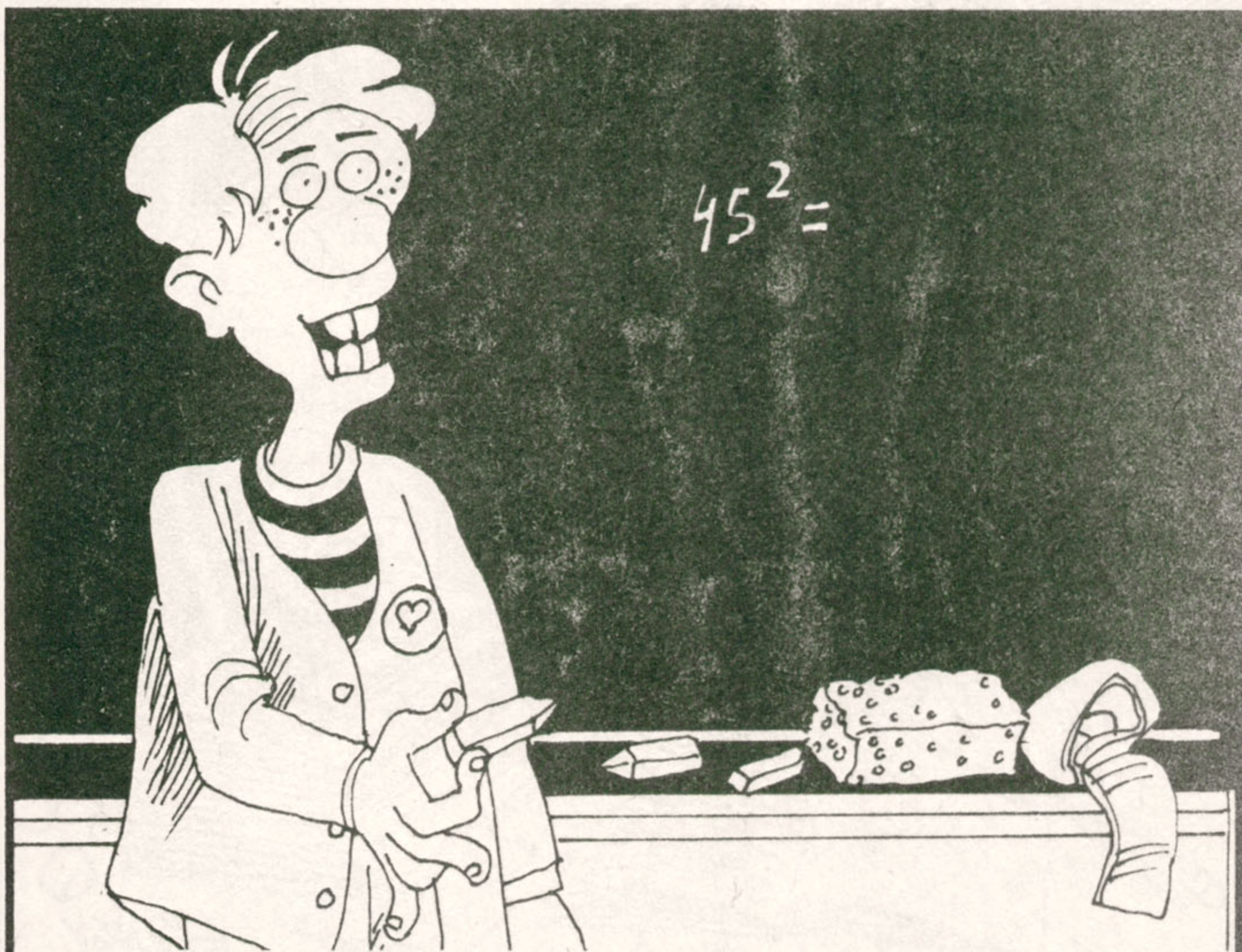
– Borsóleves!

– Mi található Finnország nyugati részén?

– Naplemente.

– Melyik államcsoport tagja Ausztrália?

– Az erszényeseké!

– Felfoghatatlan! Álmomban atomerőművek energiaszámításait végzem... Ilyenkor meg egy négyzetre emelés is probléma...

– Hogy készülhetnék az életre, amikor mindig a könyv mellett kell ülnöm...

– Nagyi! Elképesztő, hogy három hónapi iskola után is ilyen stréber legyen az öcsém...

MOSOLYGÓ TÖRTÉNELEM

ked, mert féltő, hogy a hosszas kutatás közben valami cipészt, vagy szabót fedeznél fel az őseim között.

*

Rangrejtve utazott Magyarországon II. József császár, és egy napon Kassára érkezett, ahol fogadóban szállt meg. Csak köpenyét rakta le, és máris a tükör elé ült borotválkozni. A fogadósné kíváncsian lesett be az ajtón, majd közelebb merészkedett és – mert gondolta, hogy vendége valami nagy úr – azt kérdezte tőle:

II. Miksa (1527–1576). A német-római császárt és magyar királyt egy történész arra kérte, hogy kutatásokat végezessen a bécsi udvari levéltárban, hogy felderítse a Habsburg-ház eredetét. Miksa azt mondta a történésznek:

– Ezt a szolgálatot és fáradságot örömet elengedem ne-

– Ugyan, kérem szépen, édes uram, nem mondaná meg nekem, mi a foglalkozása?

– Édes lelkem – felelt mosolyogva a császár –, bíz én néha borotválni szoktam a császár őfelségét.

*

Egyik rangrejtett franciaországi utazása alkalmával kicsi falucskában állapodott meg a császár, és betért a vendéglőbe, ahol mindössze két tojást fogyasztott el. Nagy volt a meglepetés, amikor fizetésre került a sor, mert a fogadósné

két Lajos-aranyat kért a két tojásért.

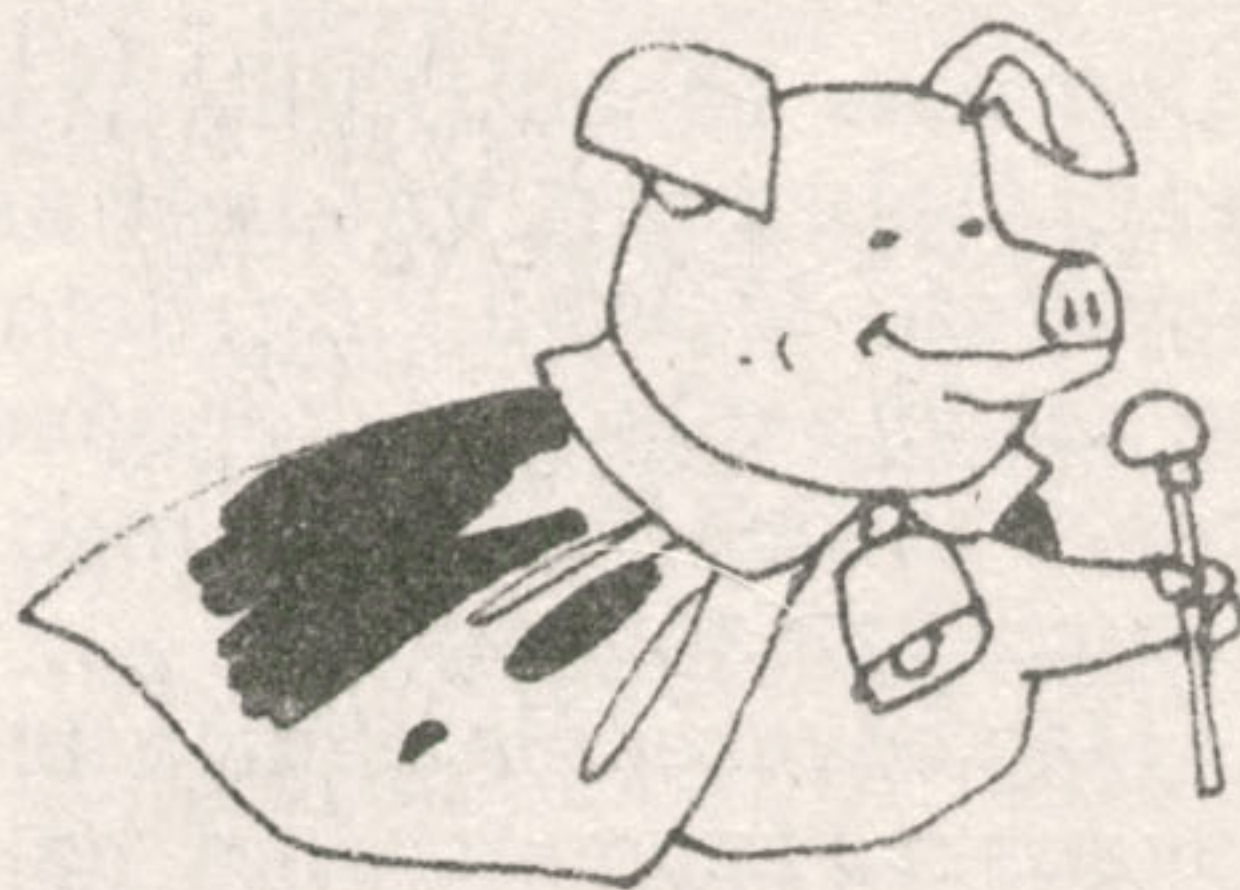
– Olyan ritka a tojás ezen a vidéken? – kérdezte csodálkozva a felséges vendég.

– Nem uram – felelte a vendéglősné, aki az egyik szolgától megtudta vendégének kilétét –, a tojás nem ritka, csak a császárok ritkák, akik idejönnek azt elfogyasztani.

*

Hasonló, de olcsóbb leleplezésben volt része a császárnak, amikor szárnysegéde kíséretében Hollandiában utazott rangrejtve. Egy este kis városkába ért, és ott szállást kért a vendégfogadóban.

– Sajnálom – vonogatta vállát a kövér fogadós –, szobával nem szolgálhatok, mert tele van

a ház, de maradhat, ha megelégszik a pajtában egy szalmafekhelyel.

A császár erényt csinált a szükségből, egyszerű vacsora után meghúzódott a pajtában, és remekül aludt. Másnap reggel kifizette két forintnyi számláját, és továbbment. Távoztában felismerte az egyik vendég, és felfedezését közölte a kövér fogadóssal, aki haját tépte, és jajgatott, amikor felfogta az eset jelentőségét.

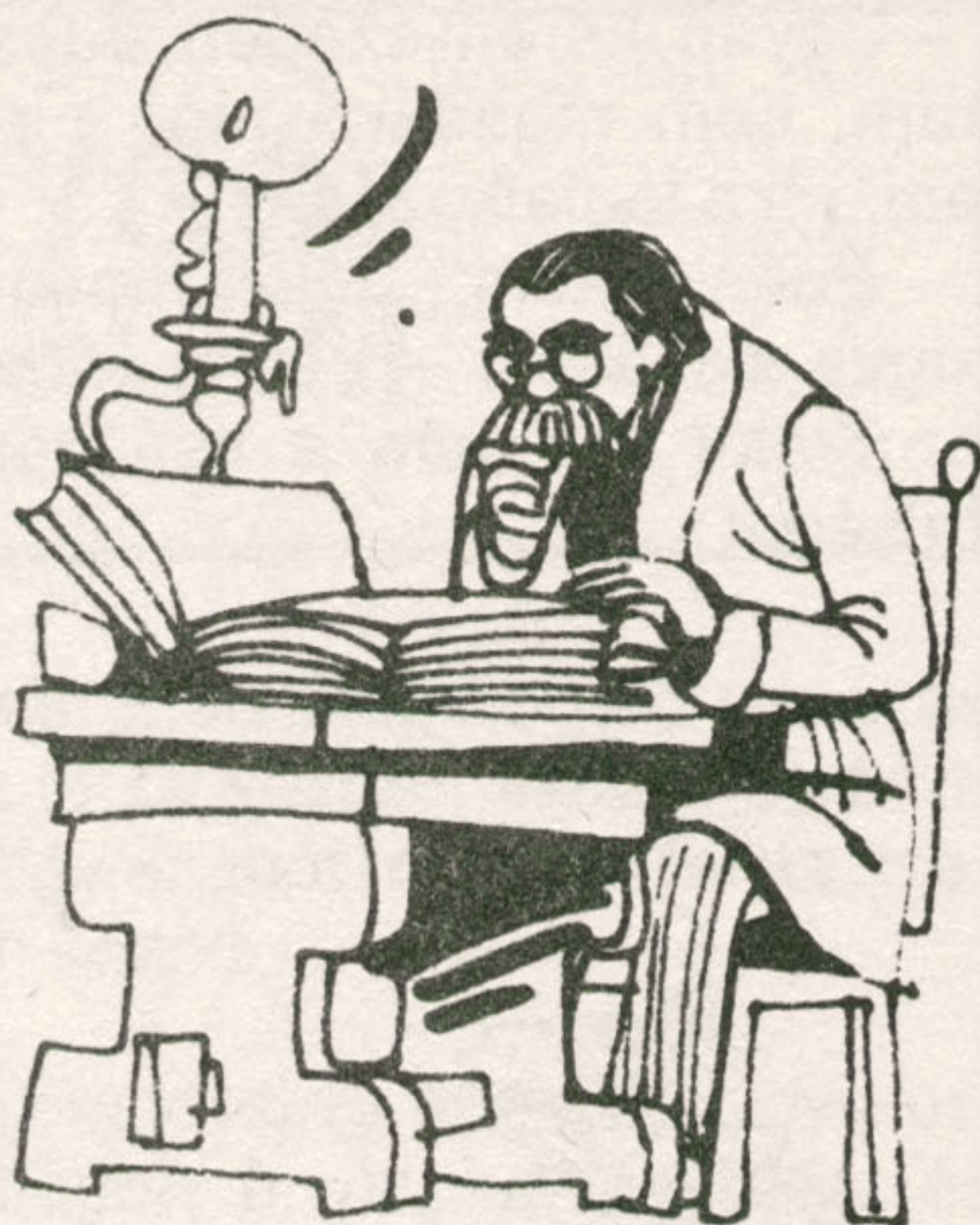
– Nyugodjék meg – vigasztalta a vendég –, a császár bizonyára nem haragszik, hiszen szeretj az ilyen kalandokat.

– Nem is a haragjától félek – panaszkodott a fogadós –, de szeretném kitépni minden hajszálamat, hogy ilyen nagy úrtól csak két forintot kértem!

*

Domokos Lőrinc (XVIII. század), Debrecen városának nagyszerű főbírája nagybetegen feküdt. Hűséges kondása értesült halálos bajáról, és meglátogatta betegágyánál.

– Még egyszer életemben látni akartam a tekintetes urat, halottam, hogy igen beteg – mondta sajnálkozva.

– Bizony, Palkó fiam, már nem sokáig élek – nyöszörgött a haldokló. – És leginkább azon aggódom, mi lesz ebből a szegény városból, ha én meghalok? Ki törődik majd vele olyan lelkiismeretes, mint én? Ki oltalmazza halálom után, mit gondolsz, Palkó?

– Sose törődjék azzal a tekintetes úr – vigasztalta pásztori együgyűséggel a kondás. – Sokszor jártam már úgy, hogy megdőglött a kolompos disznóm, pedig ahhoz szokott az egész konda. Rákötöttem a kolompot egy másikra, és

szépen utána ballagott a többi. Csak úgy elvezette őket, mint a régi, amelyik megdöglött...

*

Gyulai sohasem ismerte el Jókai nagyságát, és gyakran bírálta, kifogásolta a műveit, de az író derűsen, tréfával ütötte el a csipkelődést. Egy napon az utcán találkoztak:

– Már megint micsoda rémregényt írtál, Móric?

– Biztosan el sem olvastad, hiszen csak három napja jelent meg.

– Mindjárt az első napon elolvastam – jelentette ki Gyulai, aki büszke volt az alaposságára.

– No, ha az első nap végigolvastad azt a hatalmas kötetet – mondta diadalmasan Jókai –, akkor már nem is vagyok kíváncsi a kritikára, mert ennél nagyobb dicséretet úgysem mondhatnál.

*

Amikor egy ellenzéki képviselő azt kérdezte az írótól, hogy miért híve az italadónak, ő így magyarázta állásfoglalását:

– A magyar ember mindig azt mondja: igyunk a hazáért!

Ha majd italadót fizet, akkor

nem lesz üres frázis ez a szép mondás.

*

Barcsay Domokos (1848–1913) anyósának, Korbuly Borbálának névnapjára akart valamit vásárolni, és egy kolozsvári üvegkereskedésbe tért be, ahol a tulajdonos siránkozott egy drága váza felett, amelyet inasa tört össze éppen akkor:

– Látja, méltóságos uram – panaszkodott –, most hozattam ezt a vázát, tízezer koronámba került, és vége.

Barcsay elgondolkozva fordult hozzá:

– Mennyiért adná nekem ezeket a darabokat?

A kereskedő húsz koronát kért a cserepekért, mire Barcsay rendelkezett, hogy rakják egy ládába, jól szegezzék le és majd hordárt küld érte. Valóban meg-

udvarias kereskedő ugyanis a törött drágaság minden cserepét gondosan külön-külön papírba csomagoltatta...

*

hagyta a legközelebbi hordárnak:

– Felviszi ezt a ládát az anyósom lakására, és amint belép az ajtón, megbotlik a küszöbnél, és elejti a ládát.

Ezután előresietett az anyósához, és melegen gratulált neki:

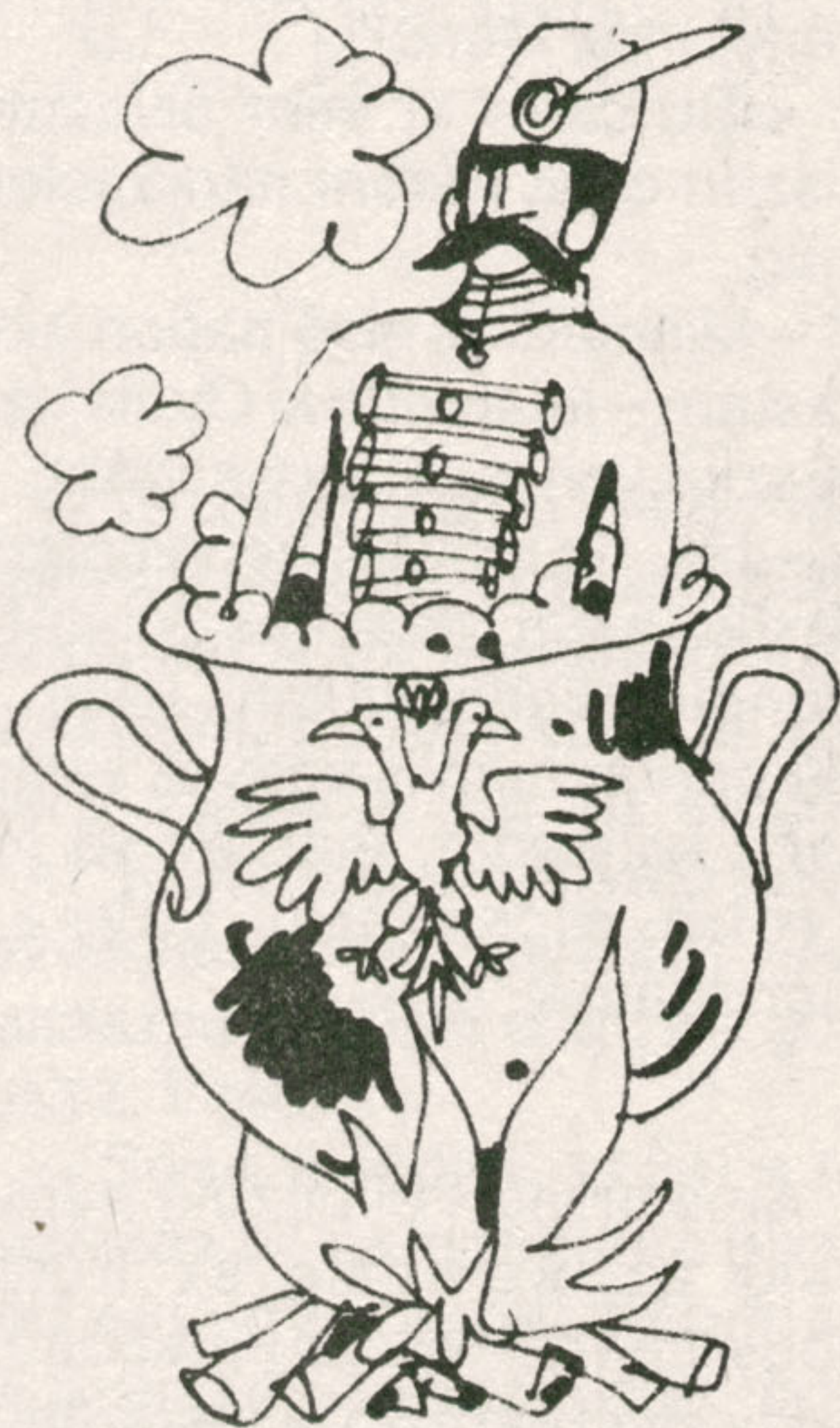
– Szeretetem újabb jelét kívánom adni névnapja alkalmával, kedves anyám. Megvettem a legdrágább vázát, amelyen csak királyoknak van.

Végszóra kinyílt az ajtó, bebotlott a hordár, elvágódott, és leejtette a ládát. A nagyasszony felsikoltott, és remegve mondta:

– Most már valószínűleg eltörtött a drága váza!

– El bizony – legyintett lemondóan Barcsay.

Az inasok felfeszítették a ládát, és furcsa látványban volt részük az egybegyűlteknél: az

Deák Ferenc (1803–1876). Egy osztrák miniszter azt

mondta egyszer a haza bölcsének:

– Puhára főzzük a magyart!

– Tudja meg – húzta ki magát Deák –, hogy a magyar ember természete olyan, mint a tojás: mentől tovább fő, annál keményebb.

*

A kiegyezés utáni első országgyűlés alkalmával megkérdezte az egyik fiatal képviselőt:

– Öcsém, Lukács, hoztál-e sok pénzt arról a Szabadkáról?

– Hoztam bizony, urambátyám, de miért kérdi?

– Csak azért, mert itt vagy sok ész kell, öcsém, vagy sok pénz.

*

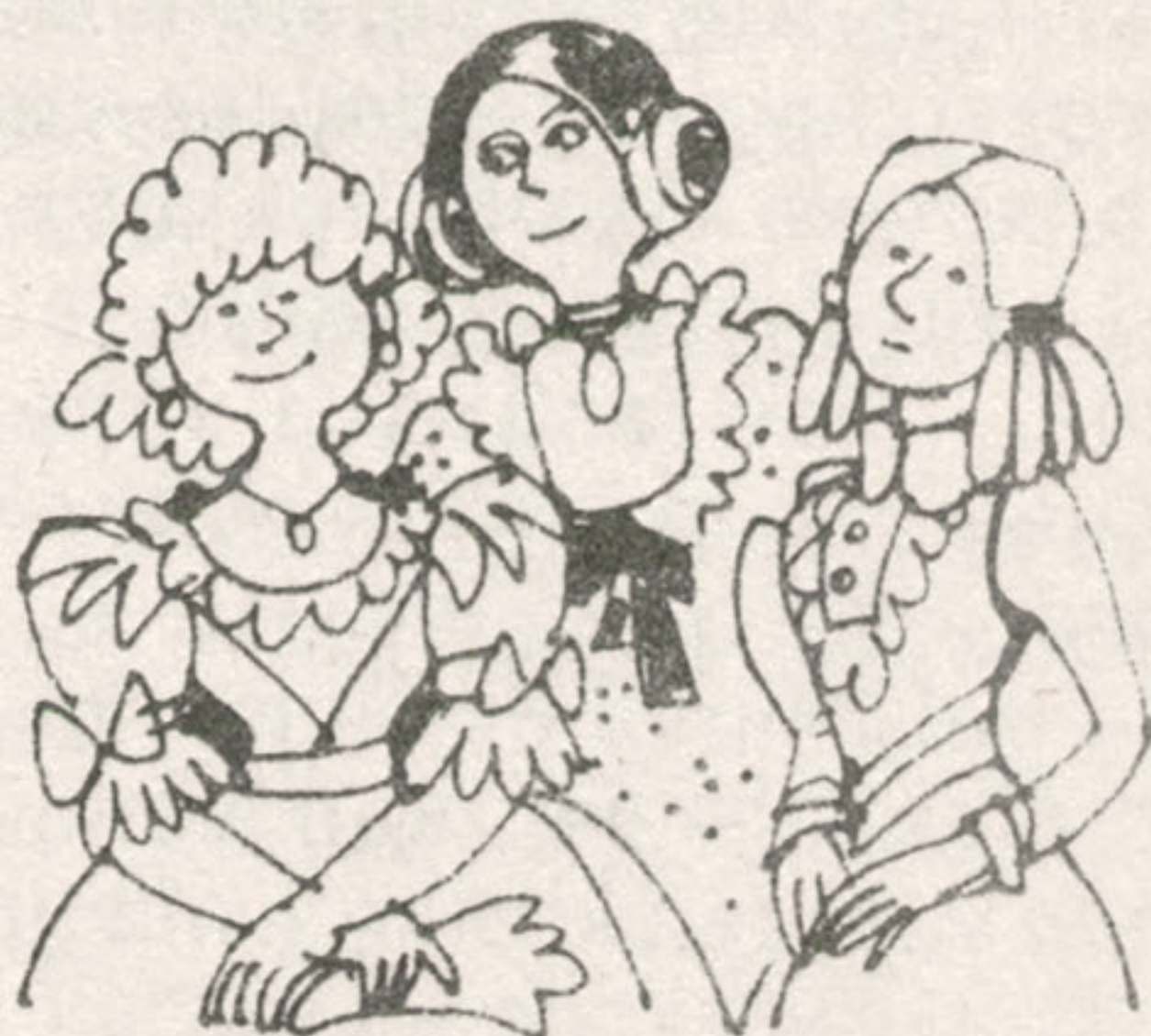
Más alkalommal régi, Zala megyei ismerőse látogatta meg a haza bölcsét. Beszéd közben udvariasan szóba hozta Deák a vendég lányait, akiket apró korukban látott, és akik azóta eladókká nőttek. Az apa bizonygatta, hogy úgy van, nagylányok már.

– Akkor csodálom, hogy nem látom a lapokban a nevüket – csóválta fejét az öreg Deák. – Elolvasgatom a báli híreket, és örülök, ha ismerős nevekre akadok.

– Az én lányaim nem járnak nyilvános mulatságokba – tiltakozott a puritán apa.

– Az pedig nagy baj, így az apa oka lehet gyermekei boldogtalanságának. Meg kell adni a lánynak az alkalmat, hogy keresse a szerencsáját.

– Már én azt tartom, hogy a jó bor cégér nélkül is elkél.

– Az igaz – helyeselt Deák –, de csak úgy, hogy egy-egy ember megkóstolgatja, azután továbbadja a hírét.

*

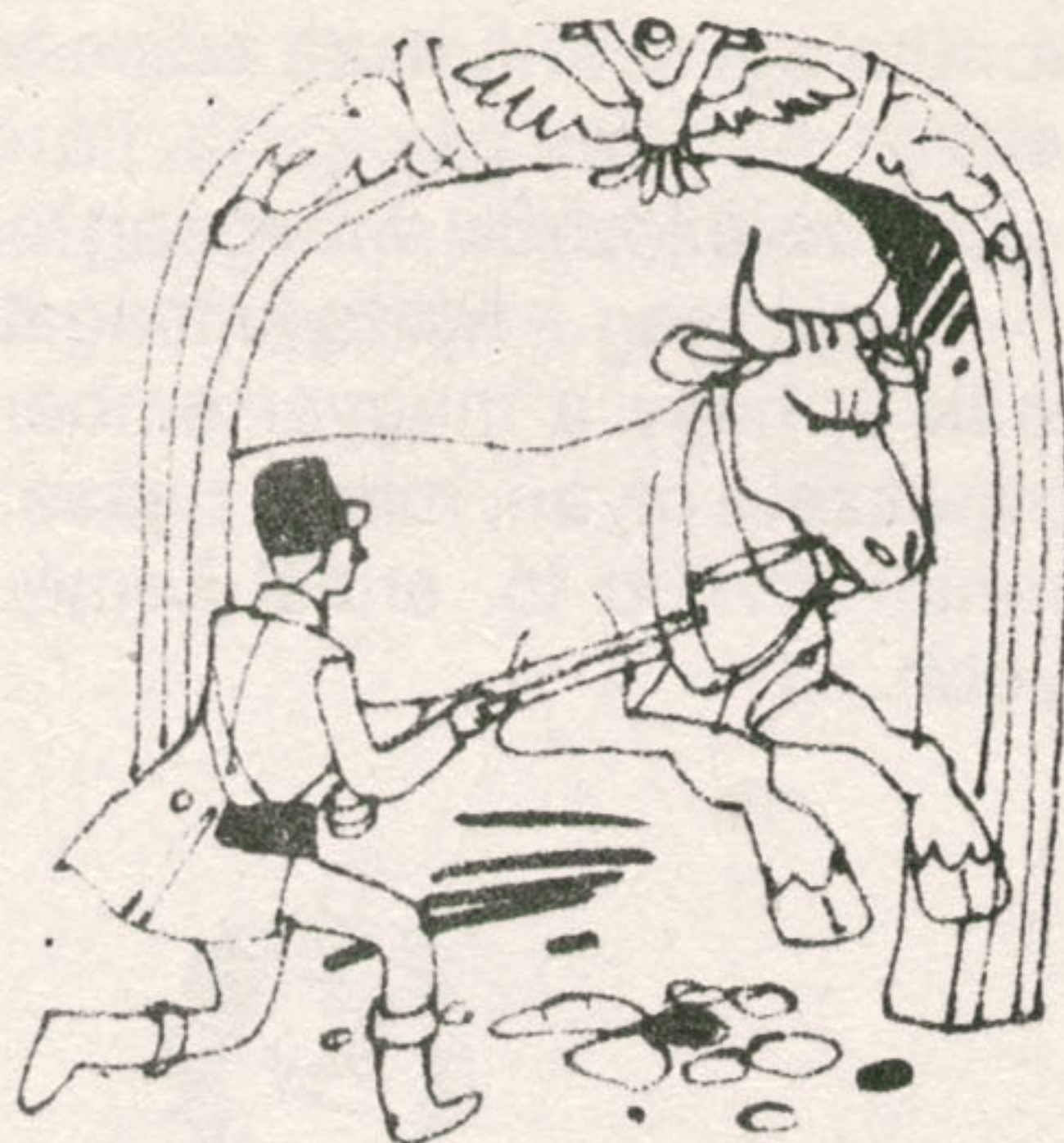
A külügyminiszter jó barátságban igyekezett lenni Oroszországgal. Néhány magyar politikus szemrehányást tett neki emiatt, mire így válaszolt:

– Ha valaki mélységbe akar lökni engem, akkor legjobb vele karonfogva mennem.

*

1856-ban egy Ozorka nevű egri polgár, aki a szabadságharc lezajlása után hasznos szolgálatokat tett az osztrák rendőrségnek, szeretne volna fiát a papneveldébe beadni. Elvitte tehát a konkurzusra. A vizsgán jelenlevő kanonokok figyelmeztették az érseket, hogy ez a diák annak a bizonyos Ozorkának a fia, aki még Bartakovicsot is feladta, nem tanácsos tehát felvenni a papnövendékek közé.

– Fel kell venni! – mondta az érsek. – Fel kell venni, hadd vesszen ki még a magja is.

*

1880. augusztus 28-án egy megvadult ökör éppen akkor rontott be a bécsi Burgba, amikor Ferenc József a kocsiján kifelé tartott.

– Szeretném tudni, micsoda élcet farag ebből a jó bécsi nép! – mondta a király a mellette ülő szárnysegédjének, Mëndel bárónak.

Másnap a szárnysegéd jelentette, hogy sikerült az új élcet megtudnia:

– Úgy beszélnek, felséges uram, hogy a tegnapi volt az első ökör, amelynek protekció nélkül sikerült a Burgba bejutnia.

*

Rudolf trónörökös (1858–1889). Az egyik miniszter pa-

naszkodott a képviselőház folyosóján, hogy valahányszor vidékre megy, üdvözlő beszédekkel fogadják, amelyeknek se vége, se hossza. A közelében állott Eszterházy Mór gróf, aki így vigasztalta:

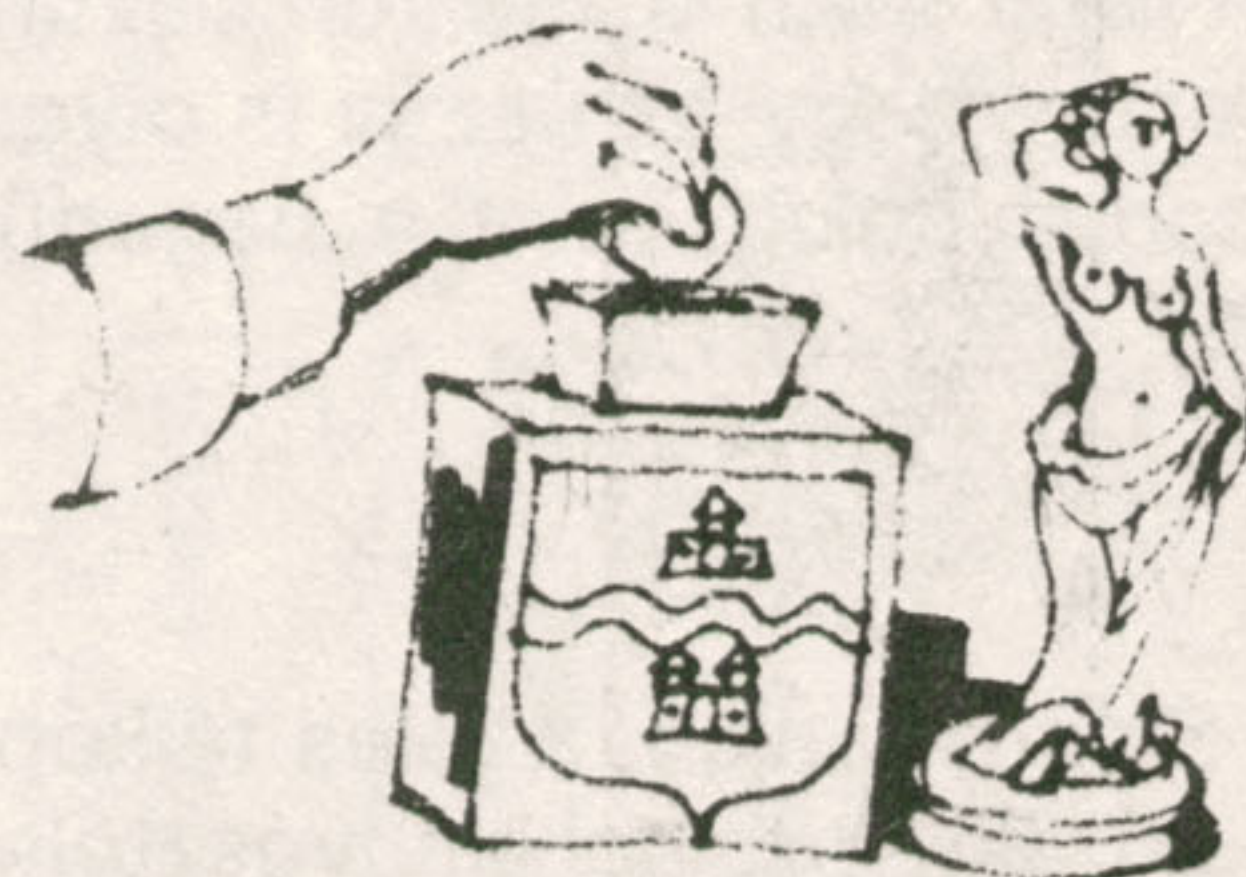
– Tudod-e, hogy a boldogult Rudolf trónörökös mindig azt mondta, hogy Magyarországon legszívesebben a kisbéri és mezőhegyesi méntelepekre rándul ki. Amikor pedig megkérdezték tőle, hogy miért van ez, így válaszolt:

– Mert a lovak nem tartanak üdvözlő beszédek.

★

Tisza Kálmán (1830–1902). A nagy államférfi sokszor találó megjegyzéssel tette nevetségessé azokat, akik nem osztottak véleményében. Zichy

Jenő gróf, az ázsiai utazó, egy Vénusz szobrot ajándékozott a fővárosnak, amelyről a képviselőház folyosóján sokat beszéltek. Tisza Kálmán nagyobb körben méltányoló szavakat mondott Zichyről.

Az egyik képviselő fitymálva jegyezte meg:

– Ej, érdemes olyan nagy zajt csapni ezért? Lényegében csak annyi ez, mintha én négy krajcárt ajándékoztam volna a fővárosnak.

Tisza vállvonogatva nézett rá:

– No és, ajándékoztál te valaha négy krajcárt a fővárosnak?

★

Vecsey Ferenc (1893–1935). Egy szép nyári napon a kiváló

hegedűművész az ostendei tengerparton sütkérezett, számtalan csodálója körében. Amikor végre egyedül maradt, úszni kívánt, befutott a vízbe, de rövid tempózás után elmerült. A közelben tartózkodó fürdőmester észrevette a dolgot, utánaúszott, és kivitte a partra, ahol fölényesen korholni kezdte:

– Azt hiszi a mélyen tisztelt mester, hogy az úszás is olyan könnyű dolog, mint a hegedülés?

*

Szlányi Lajos, a jeles tájképfestő, aki a szolnoki művésztelepen dolgozott, néhány társával vállára kapta a „stafelájt”, kezébe fogta a festékes ládát, és elindult a mezőségen a szomszédos faluba.

Az úton találkozott a falu kisbírójával, és megkérdezte tőle:

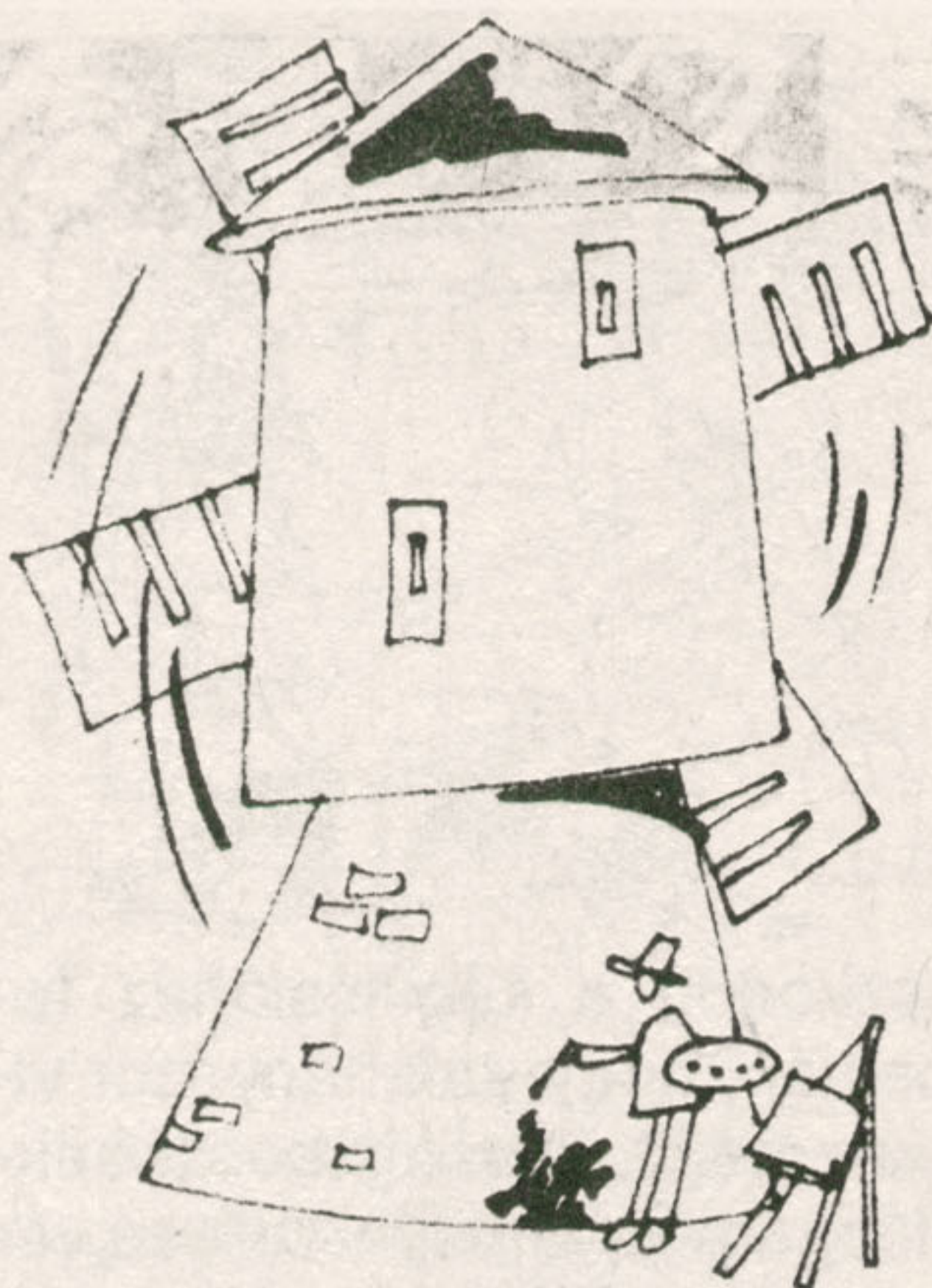
– Kérem, merre vezet itt a legközelebbi út a szélmalomhoz?

– Aztán miért akar odamenni?

– Hát, hogy lefesse.

A kisbíró végignézett a poros ruhájú piktoron, és sajnálkozva mondta:

– Akkor hát lekésett. Mert azt

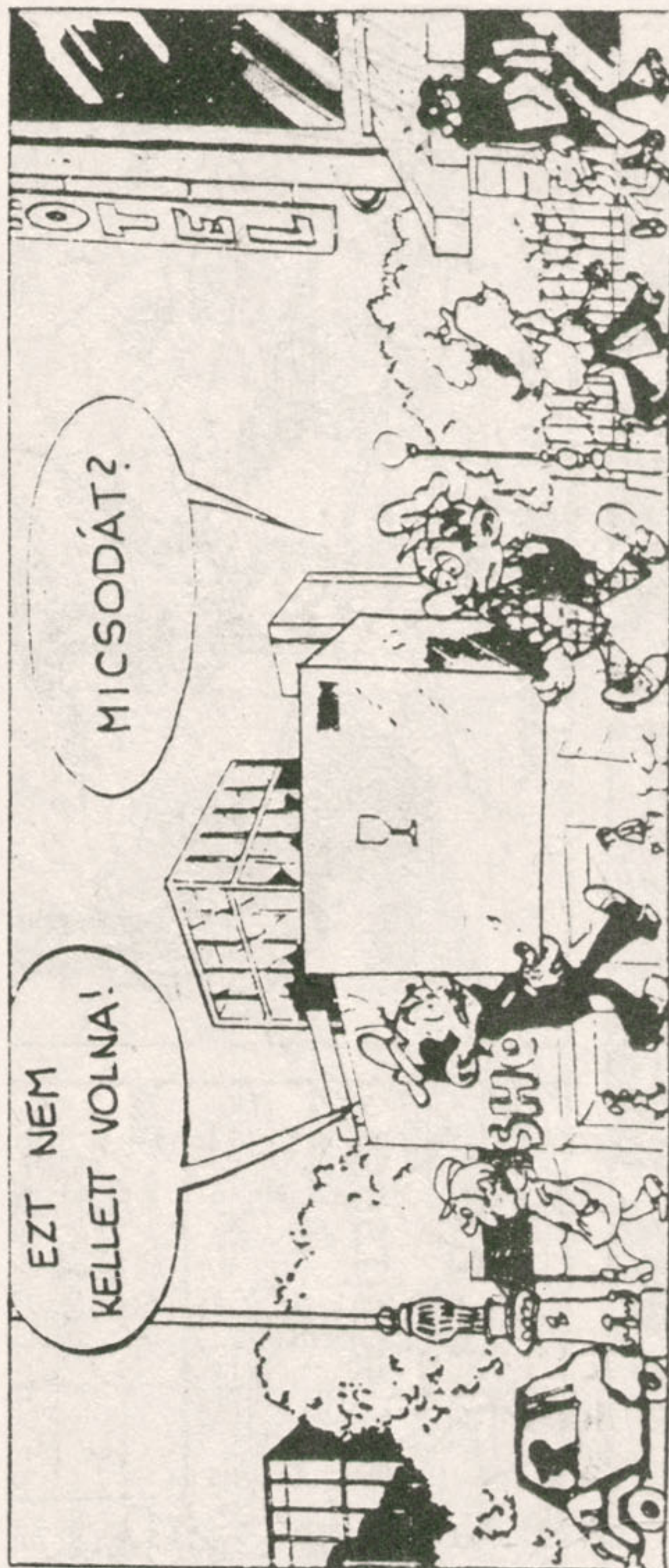
már a múlt héten lefestette valaki!

*

Immár ki tudja hányadszor bizonyosodik be, hogy a történelem tele van különösségekkel, érdekességekkel sőt humorral. Múltbeli kalandozásainkat éppen ezért a jövőben is folytatjuk majd!

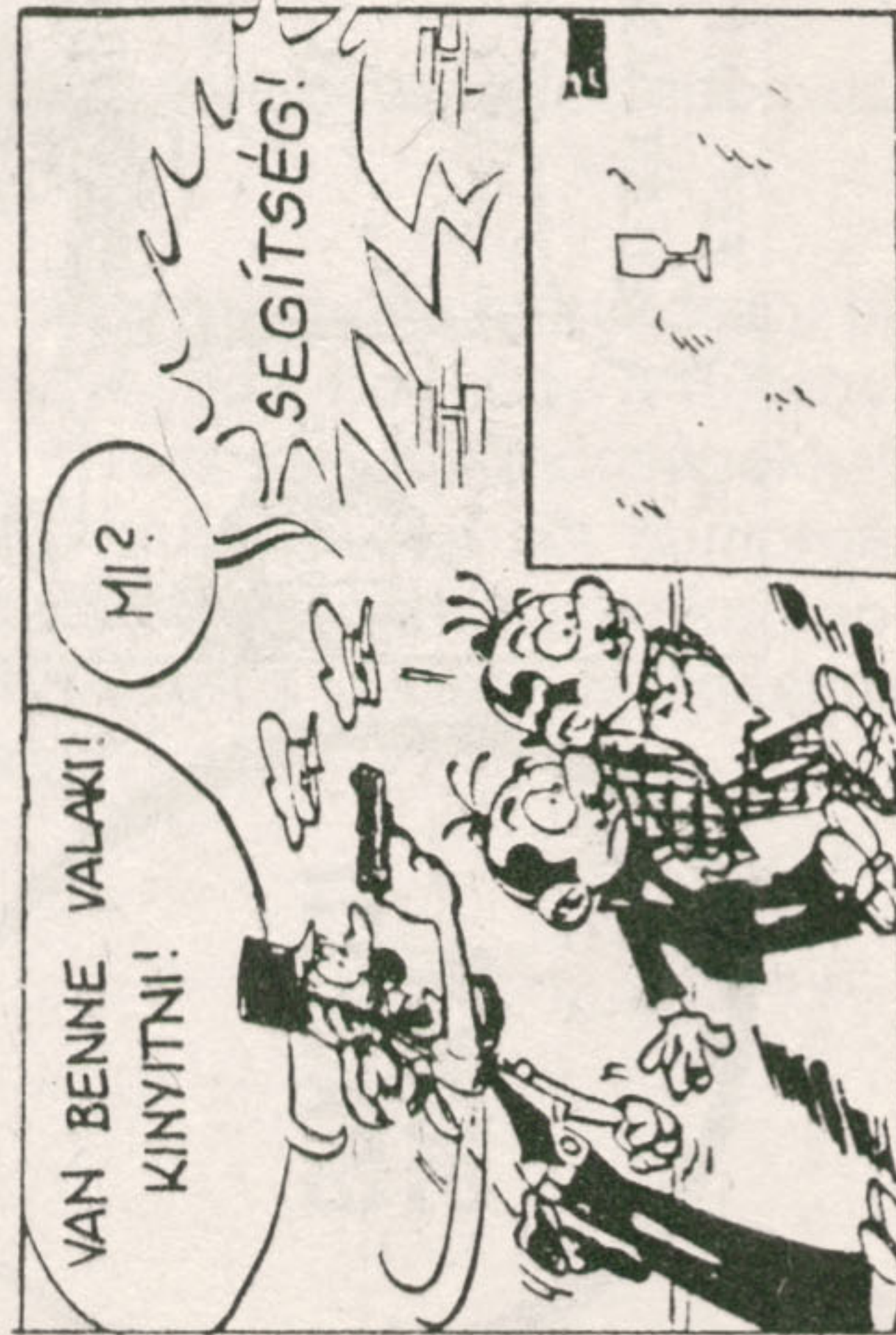
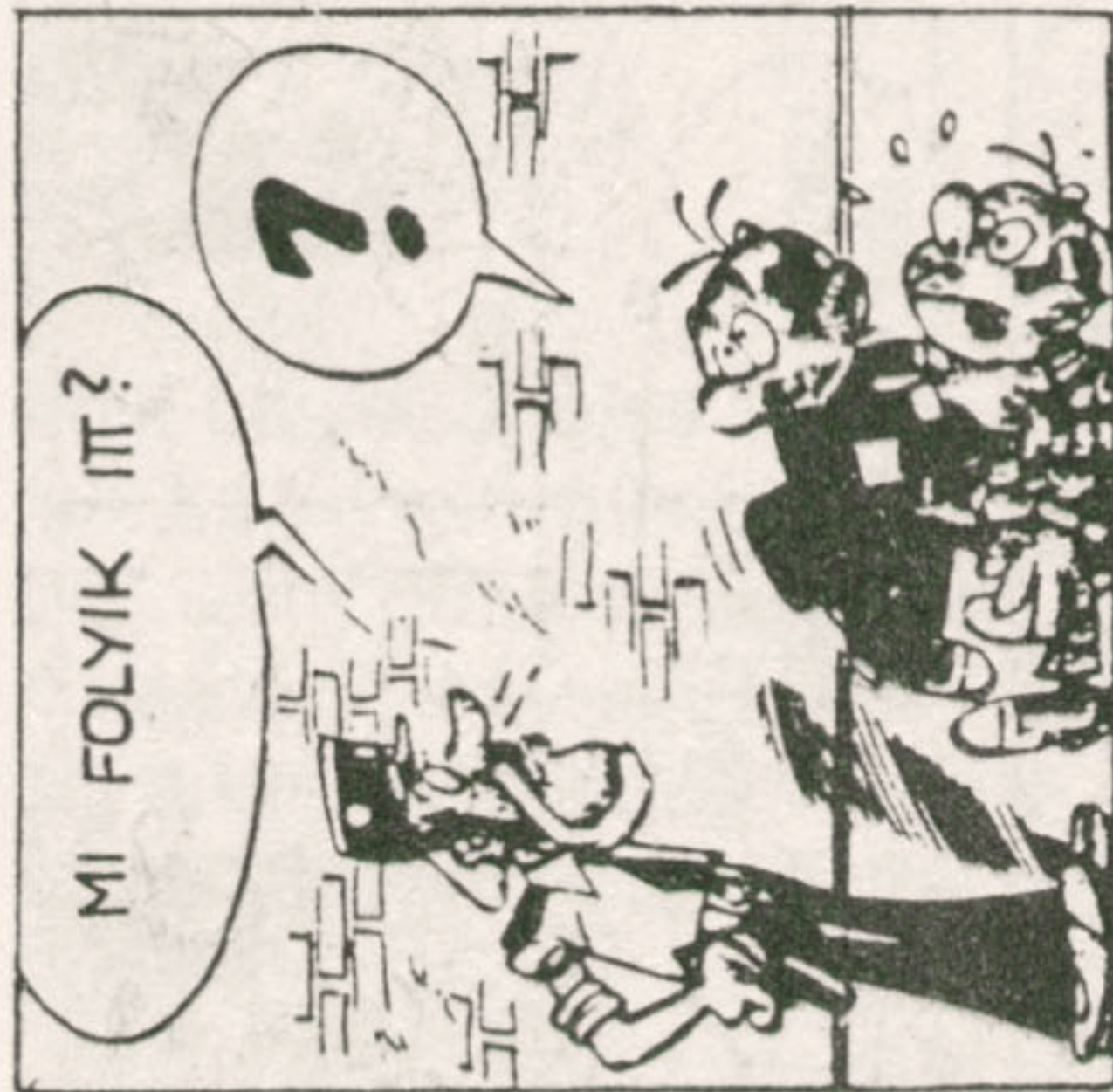
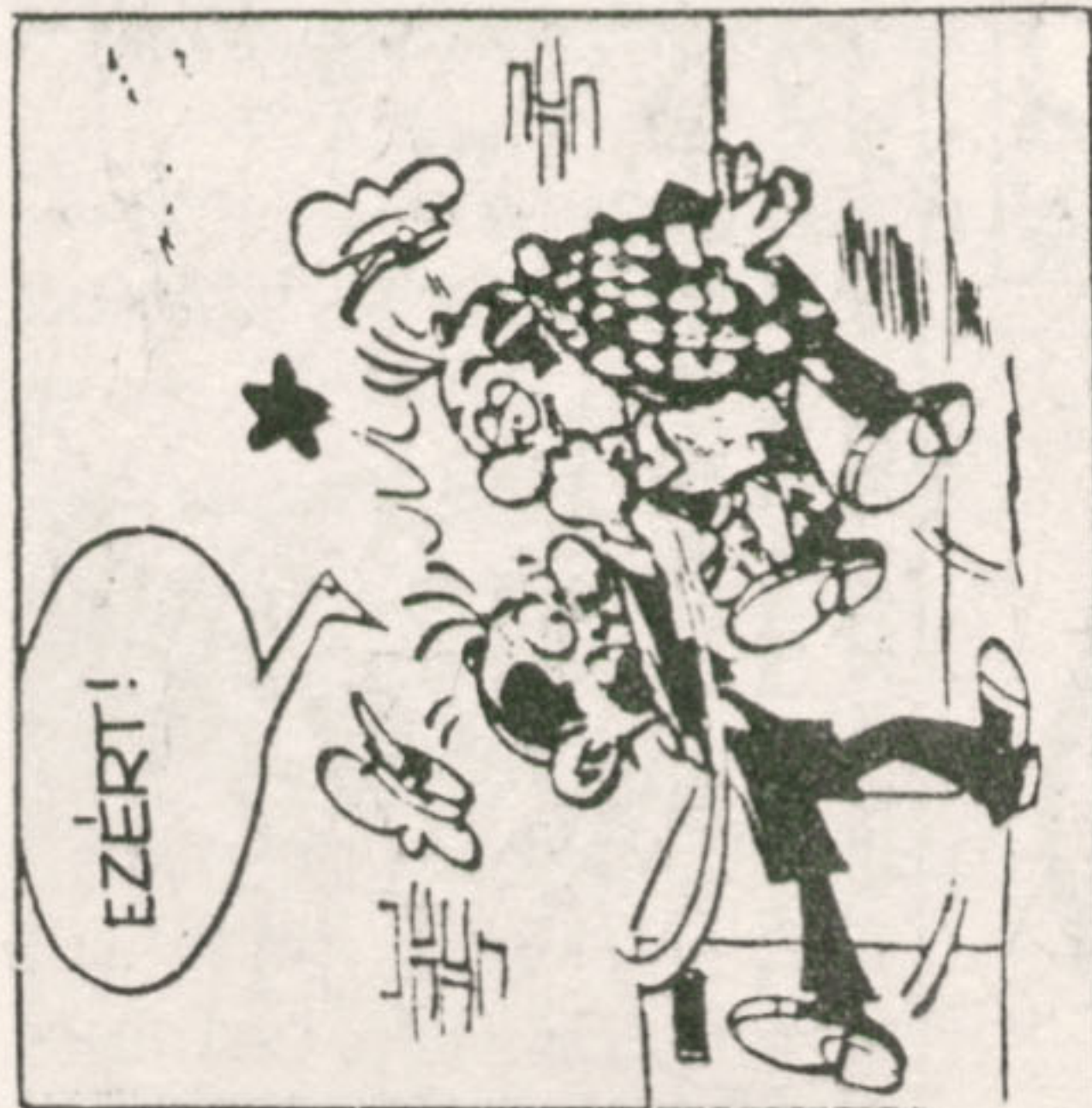

SIGNOR
SPAGETTI

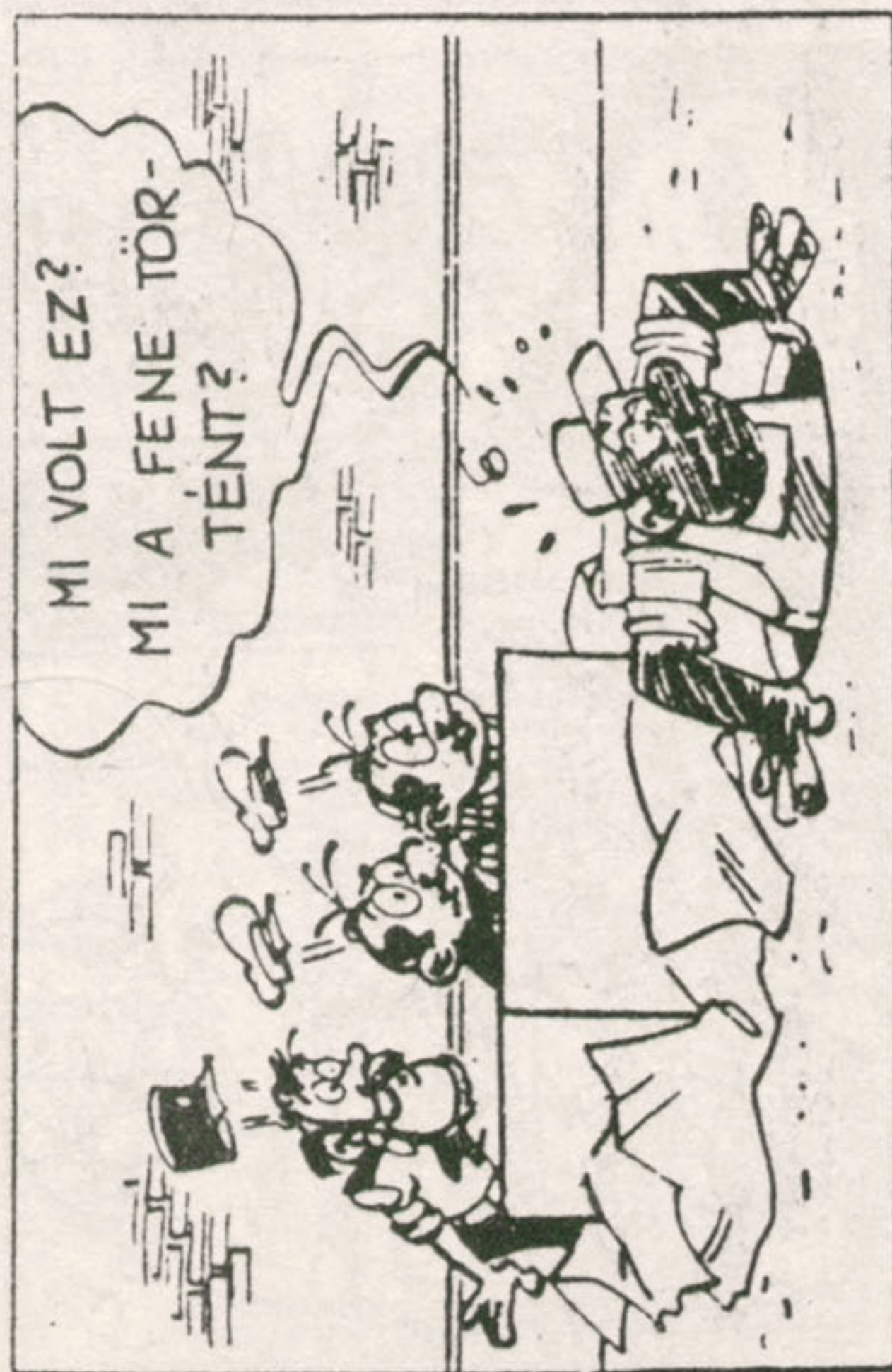
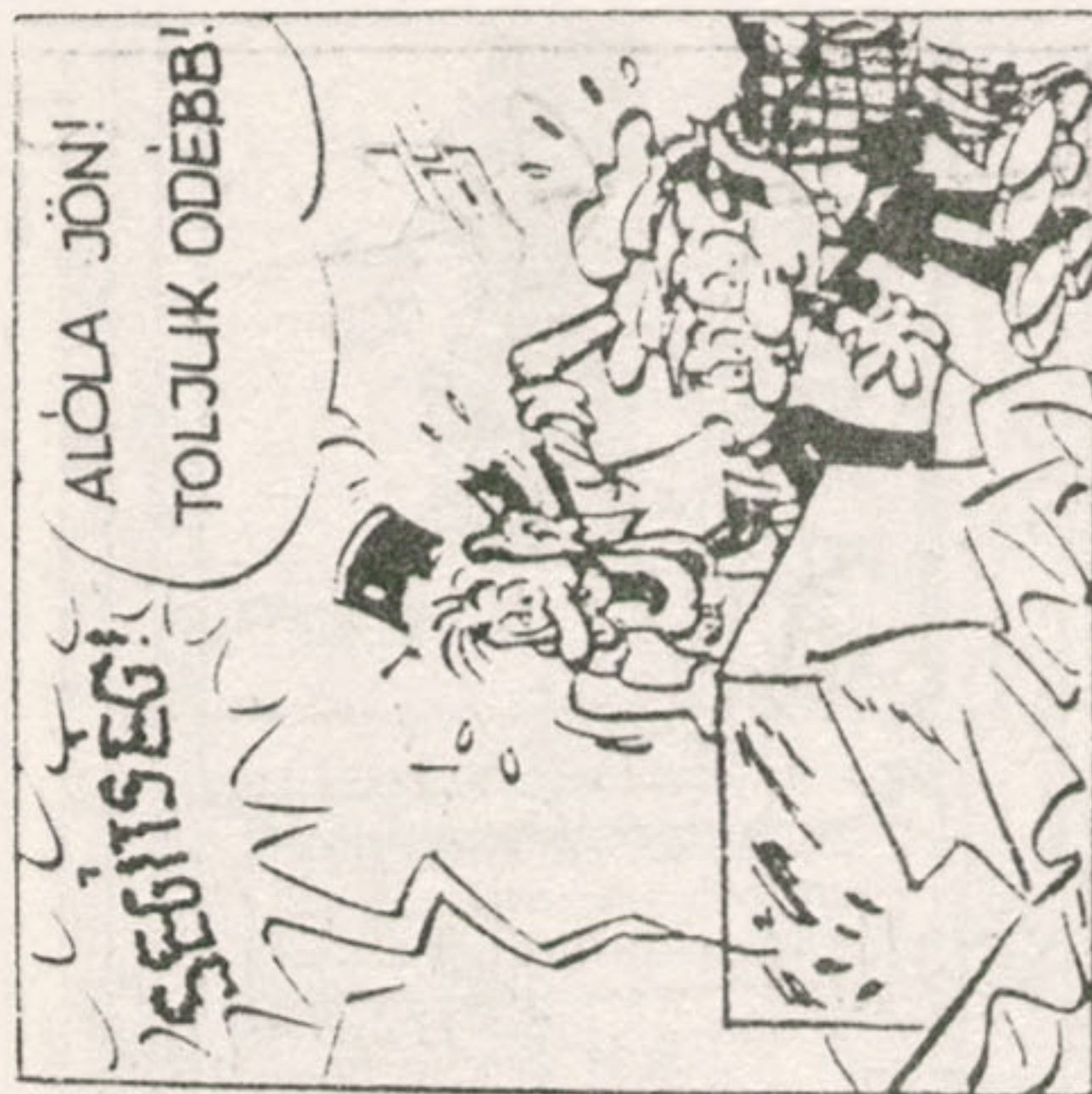

MI VAN A LÁDÁBAN?

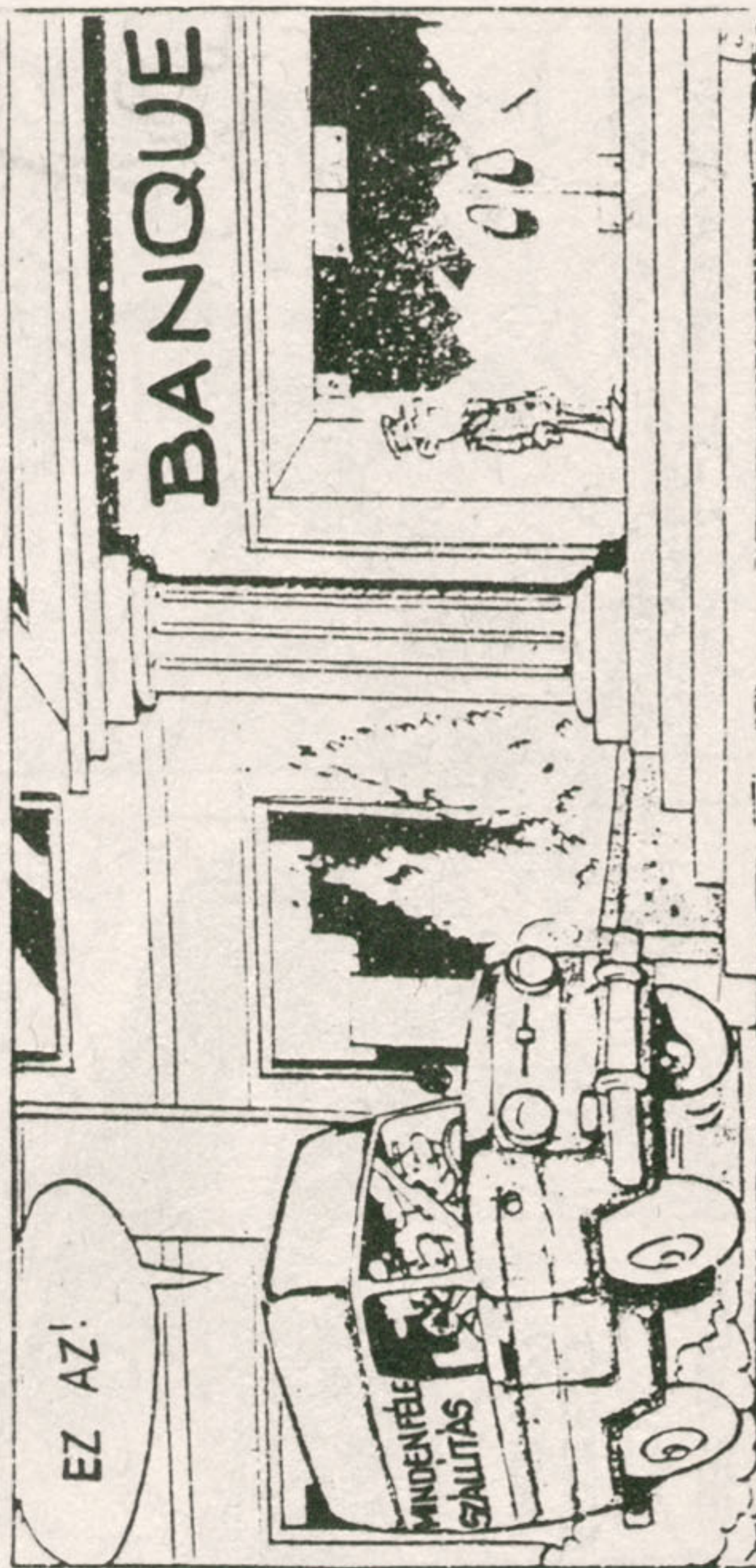
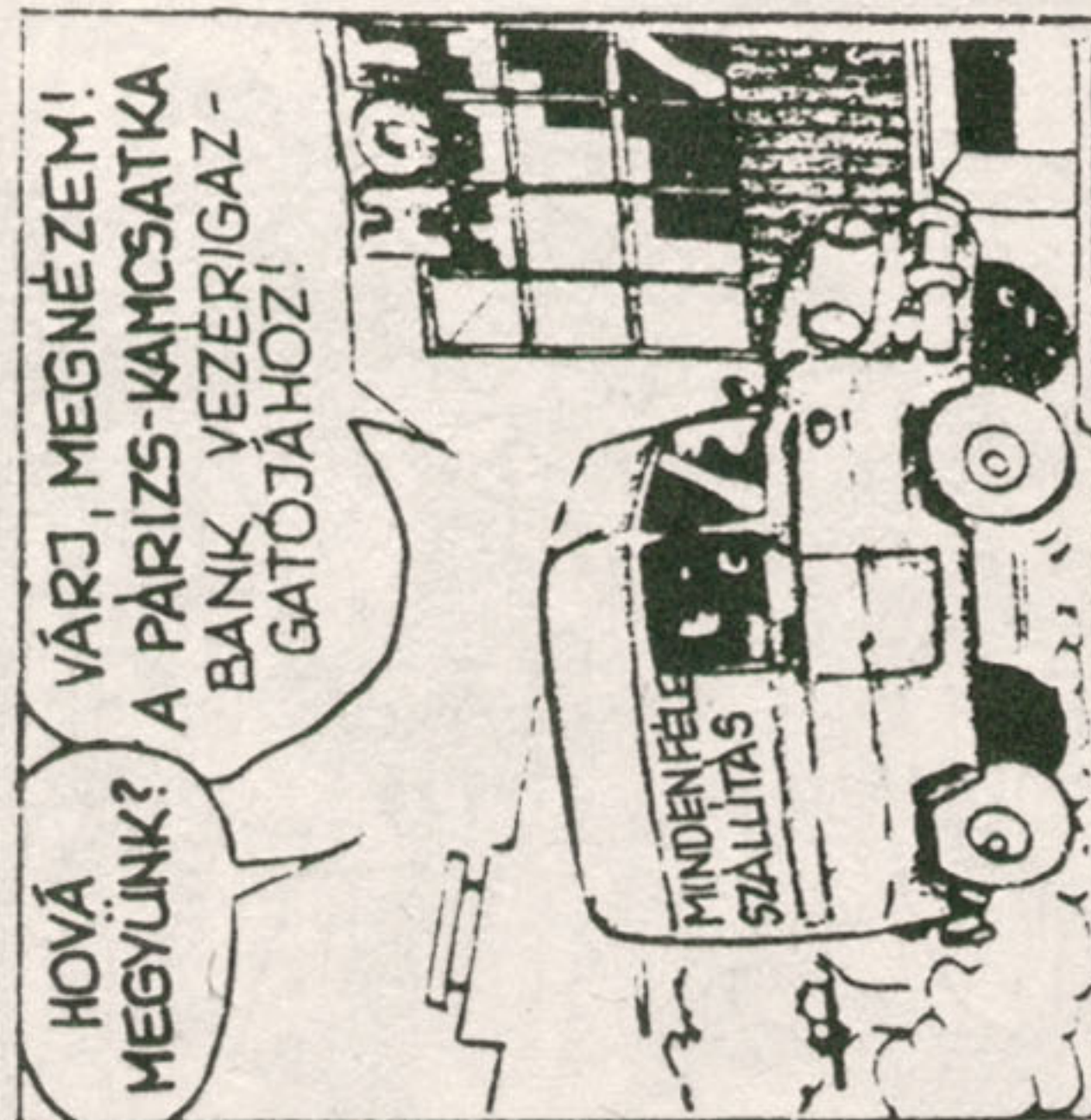
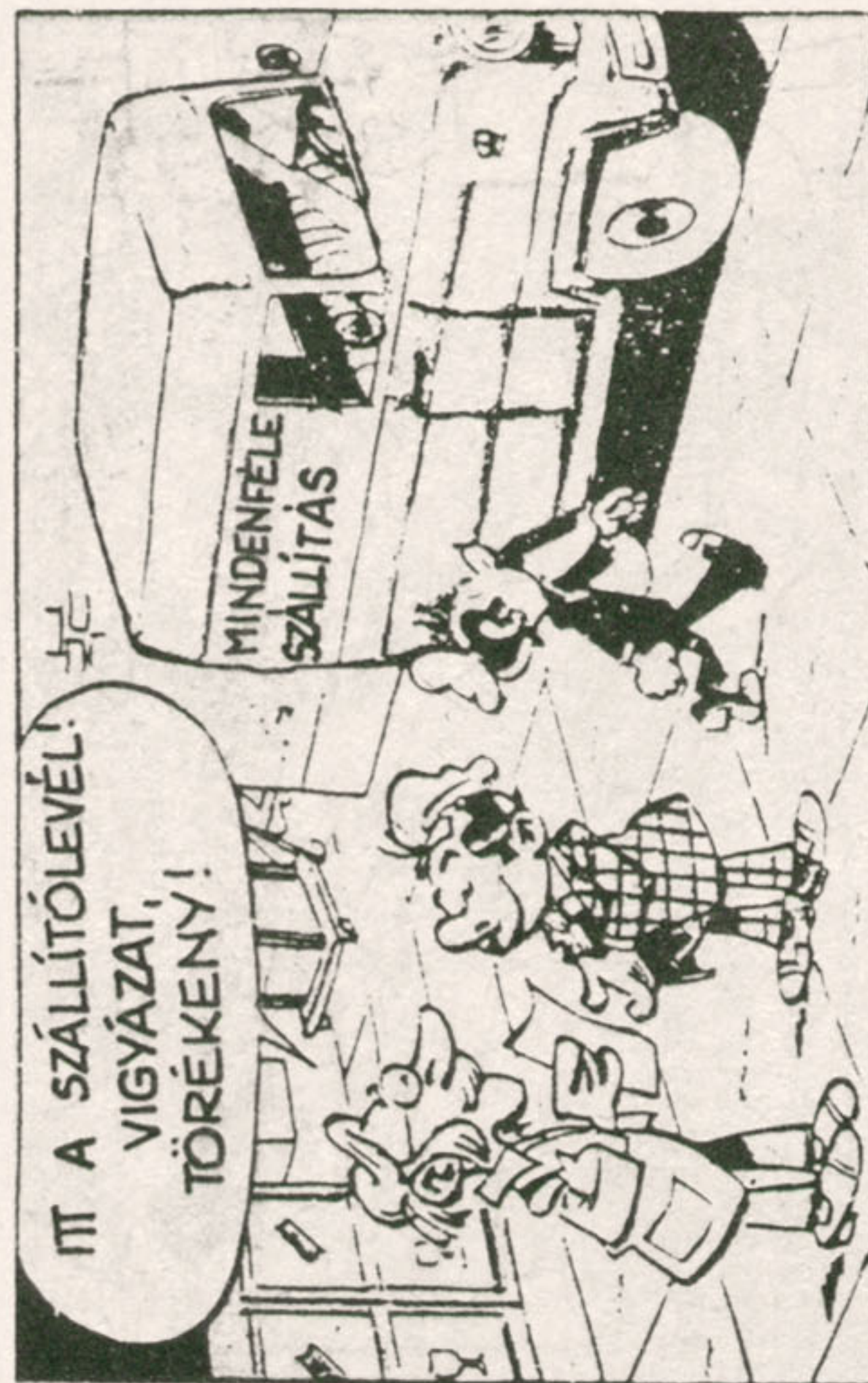

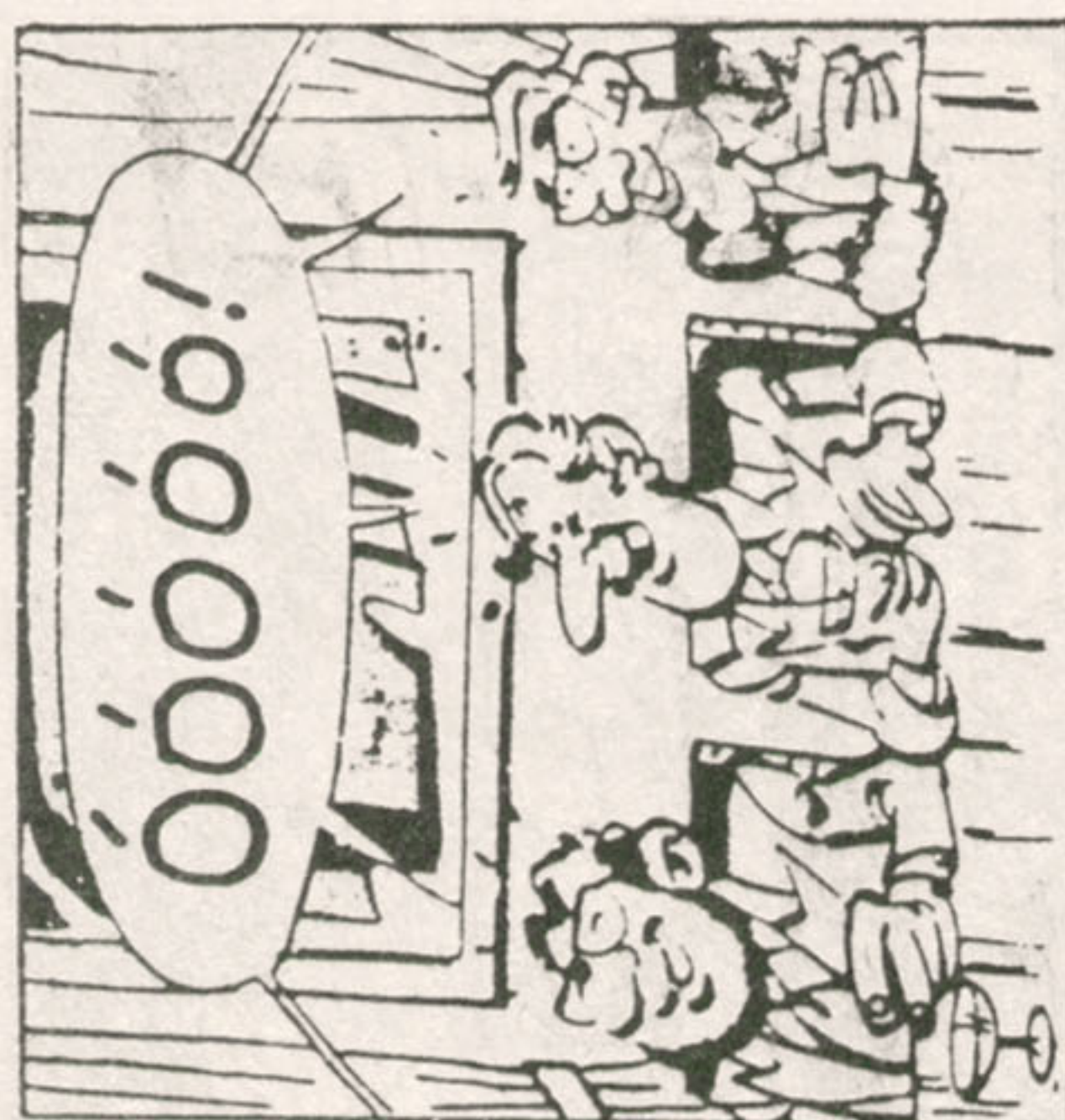
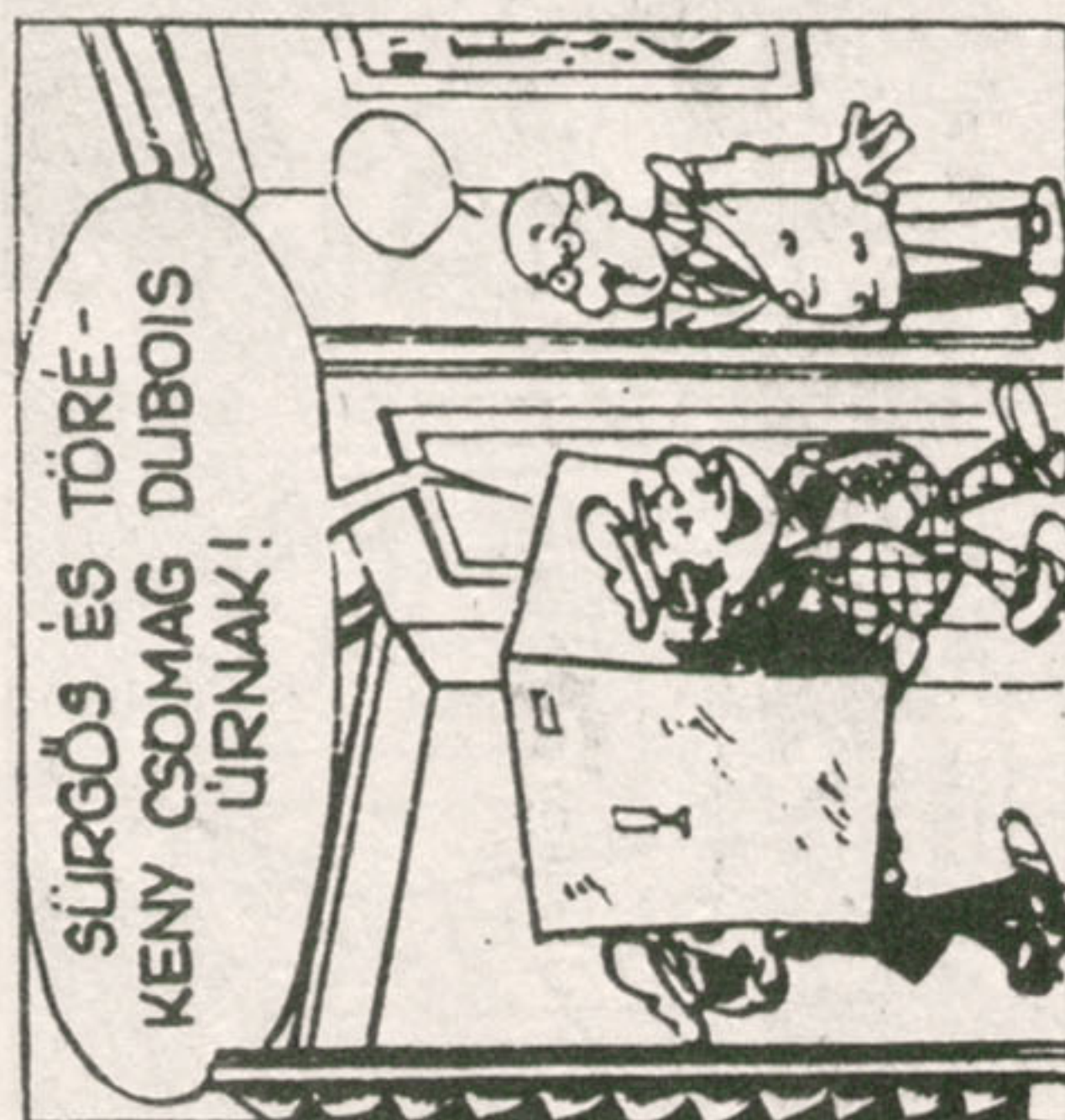
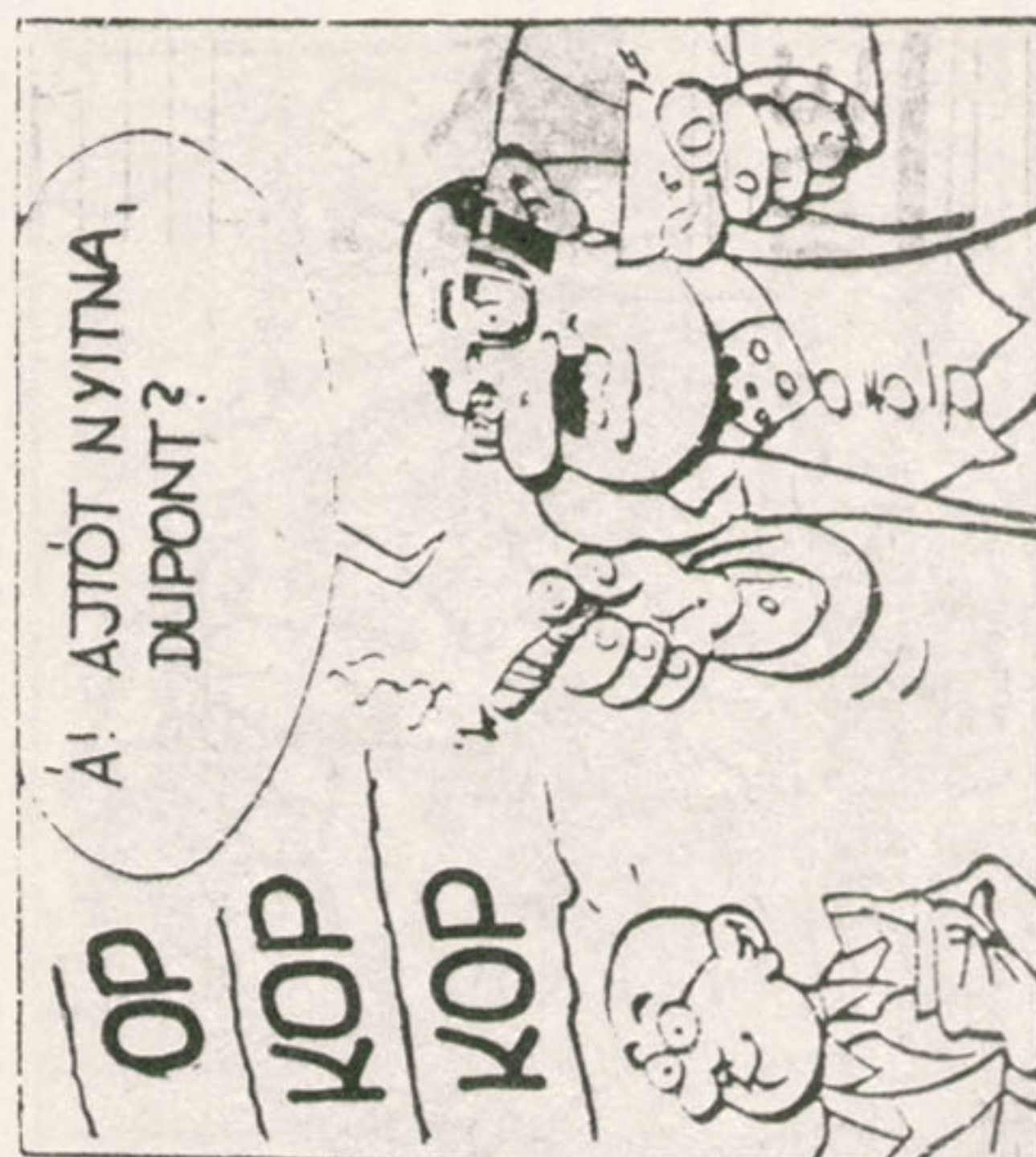

SIGNOR SPAGETTI * MI VAN A LÁDÁBAN?

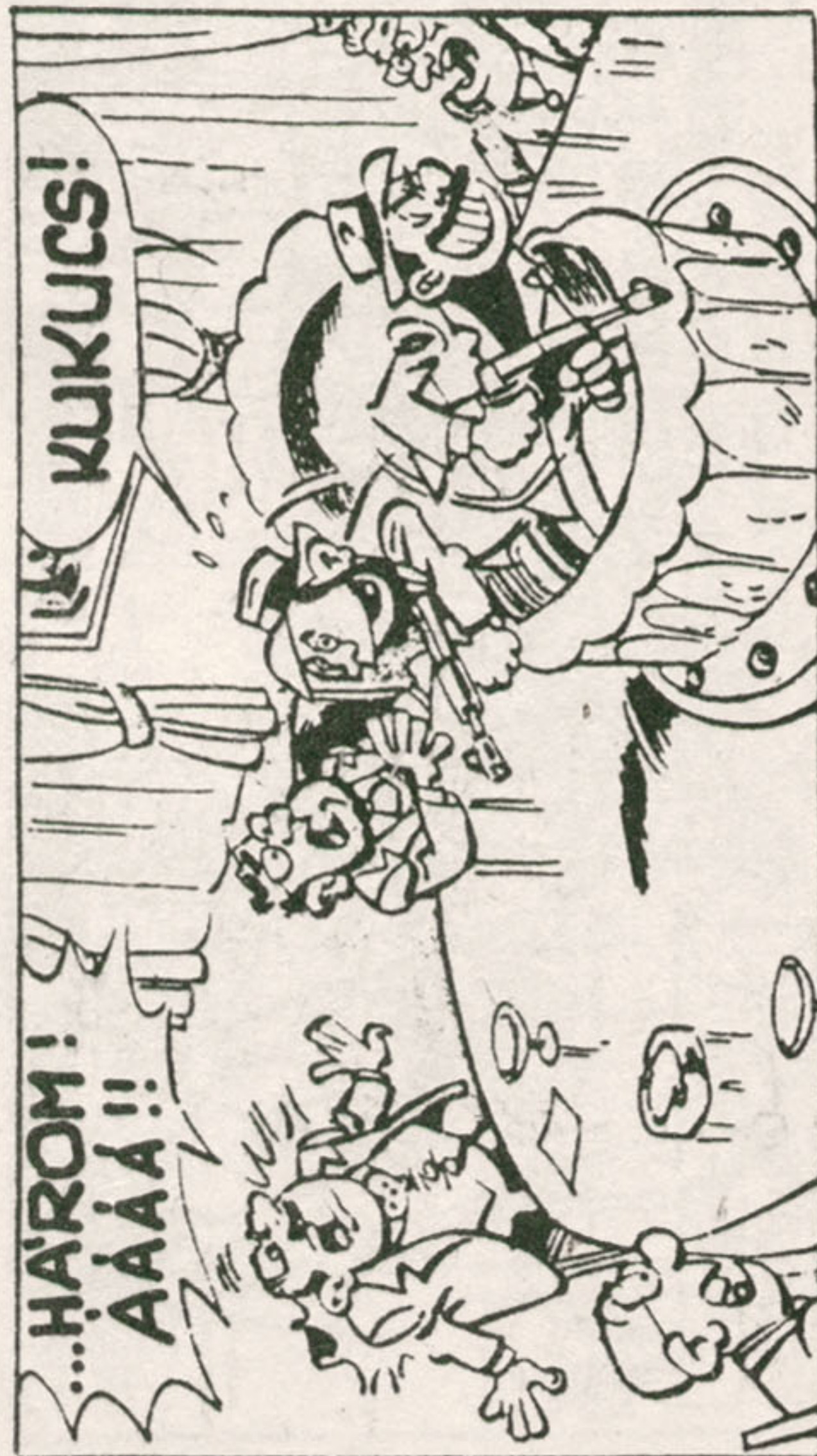
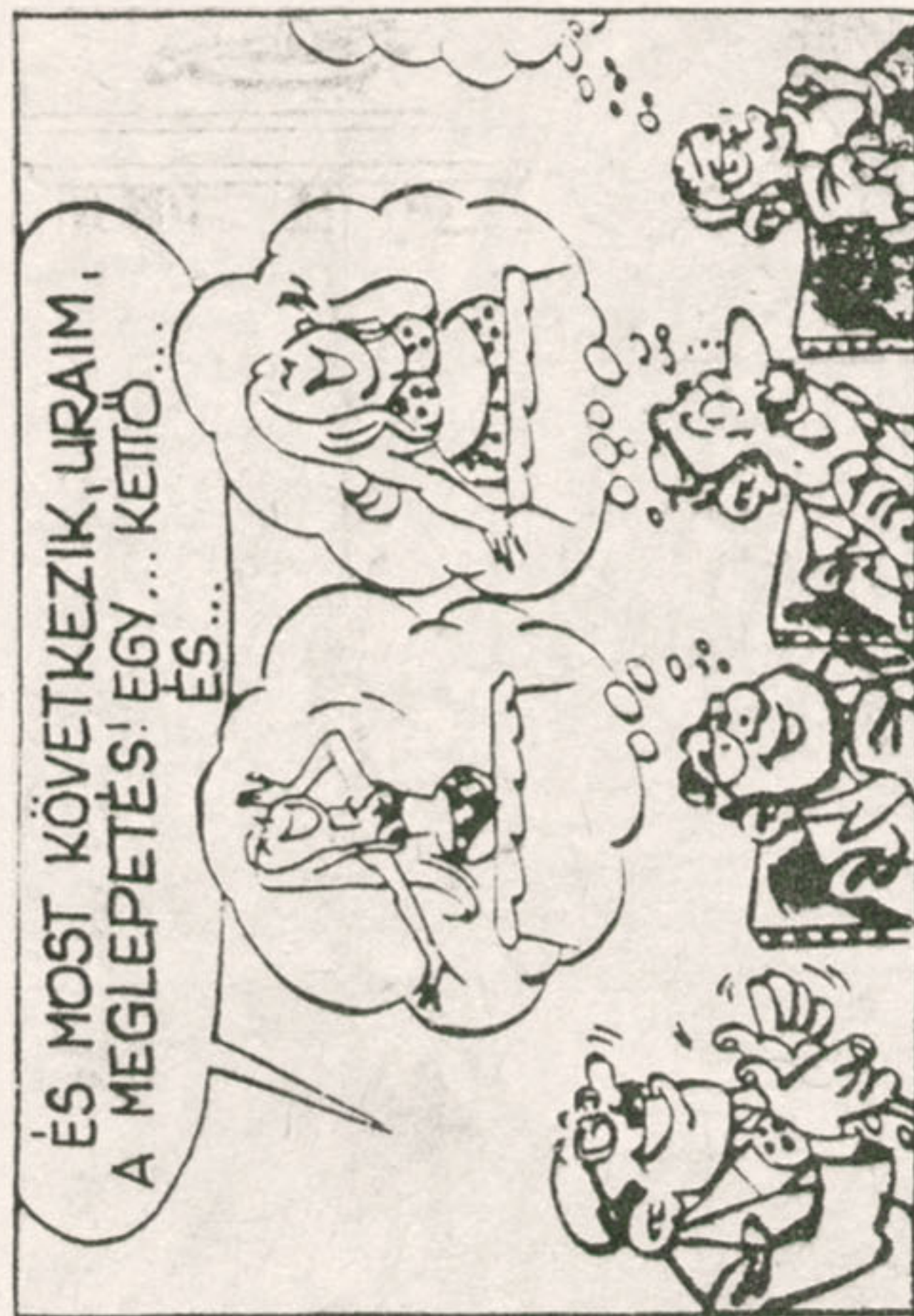

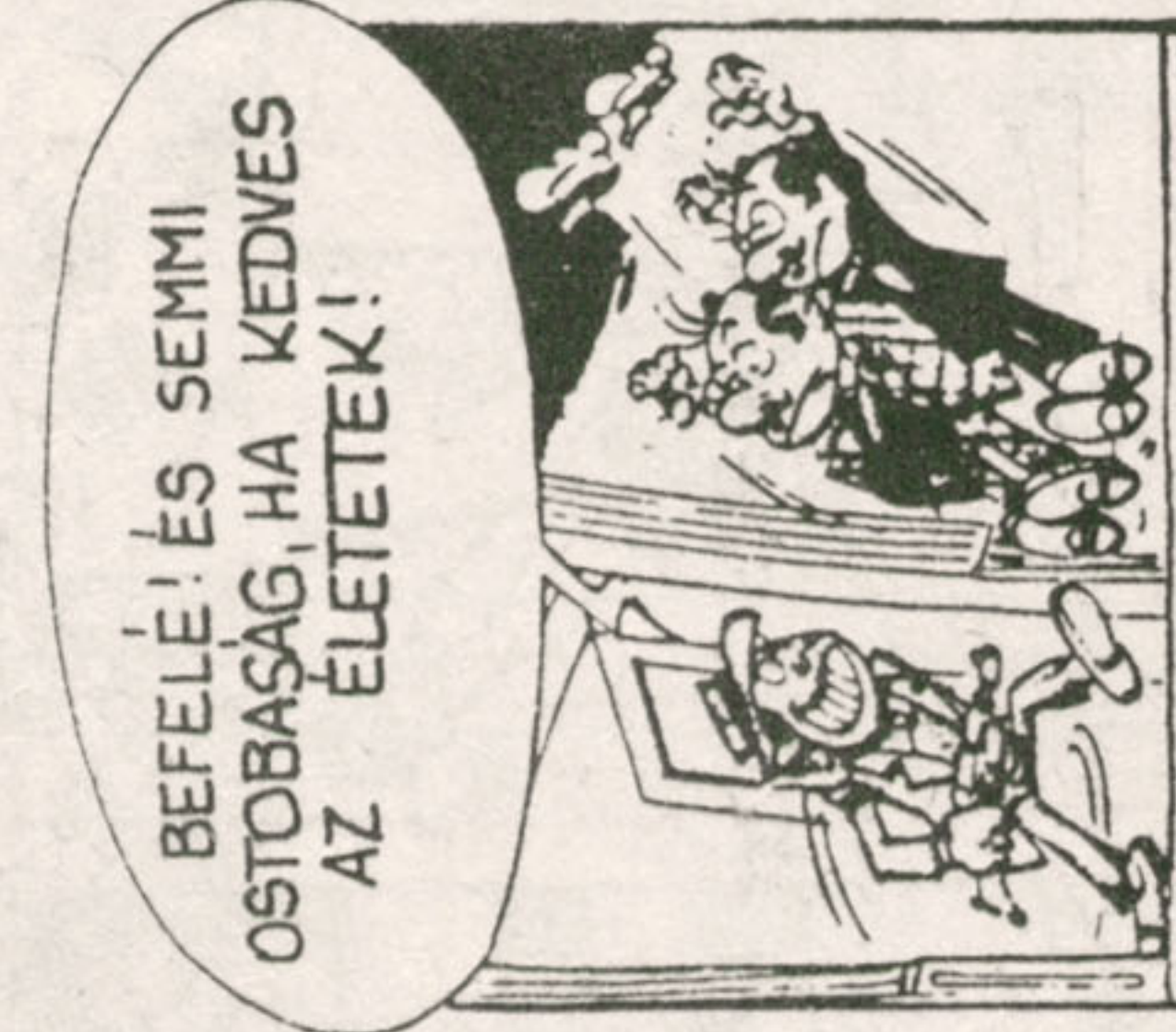
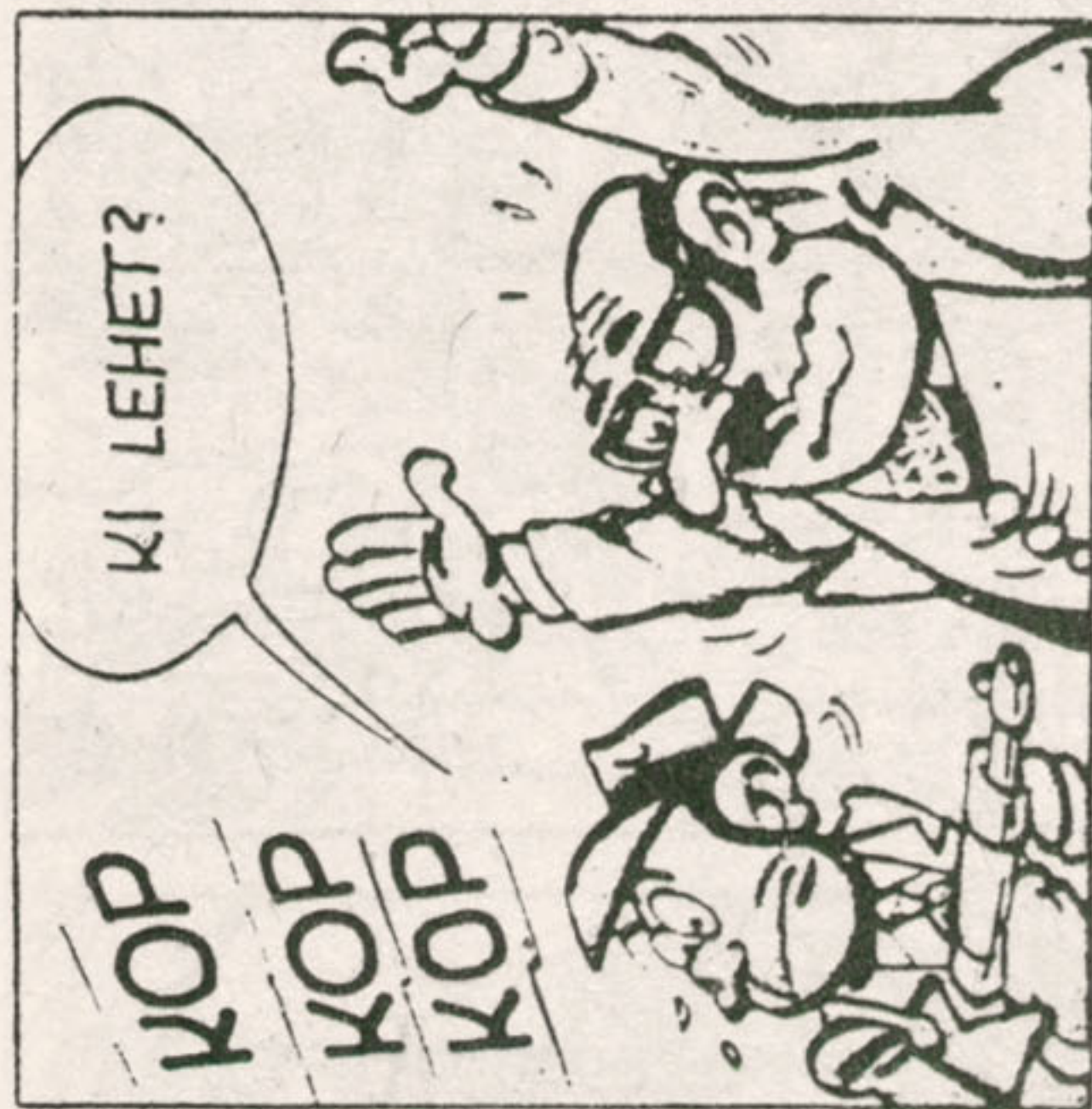

SIGNOR SPAGETTI * MI VAN A LÁDÁBAN?

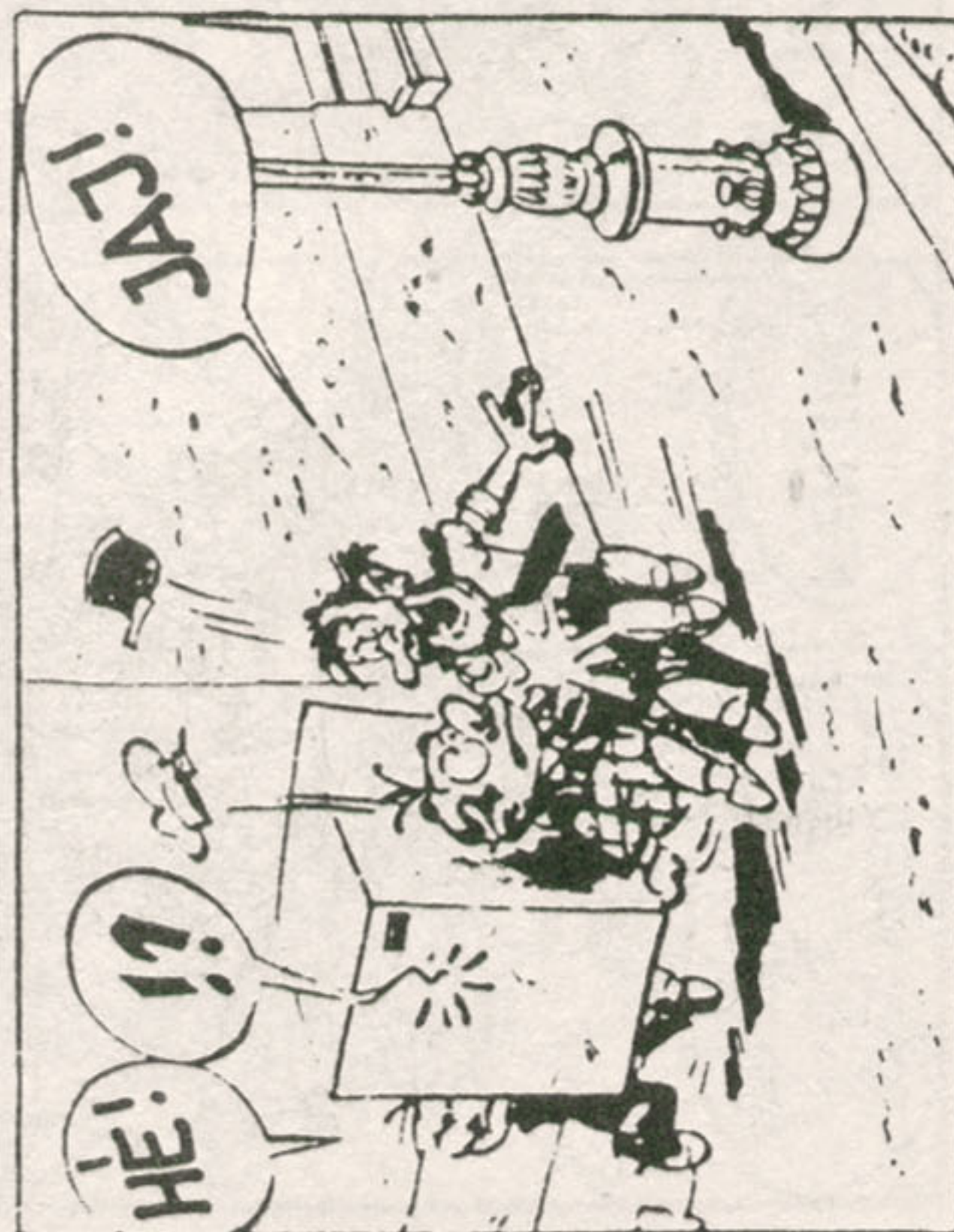

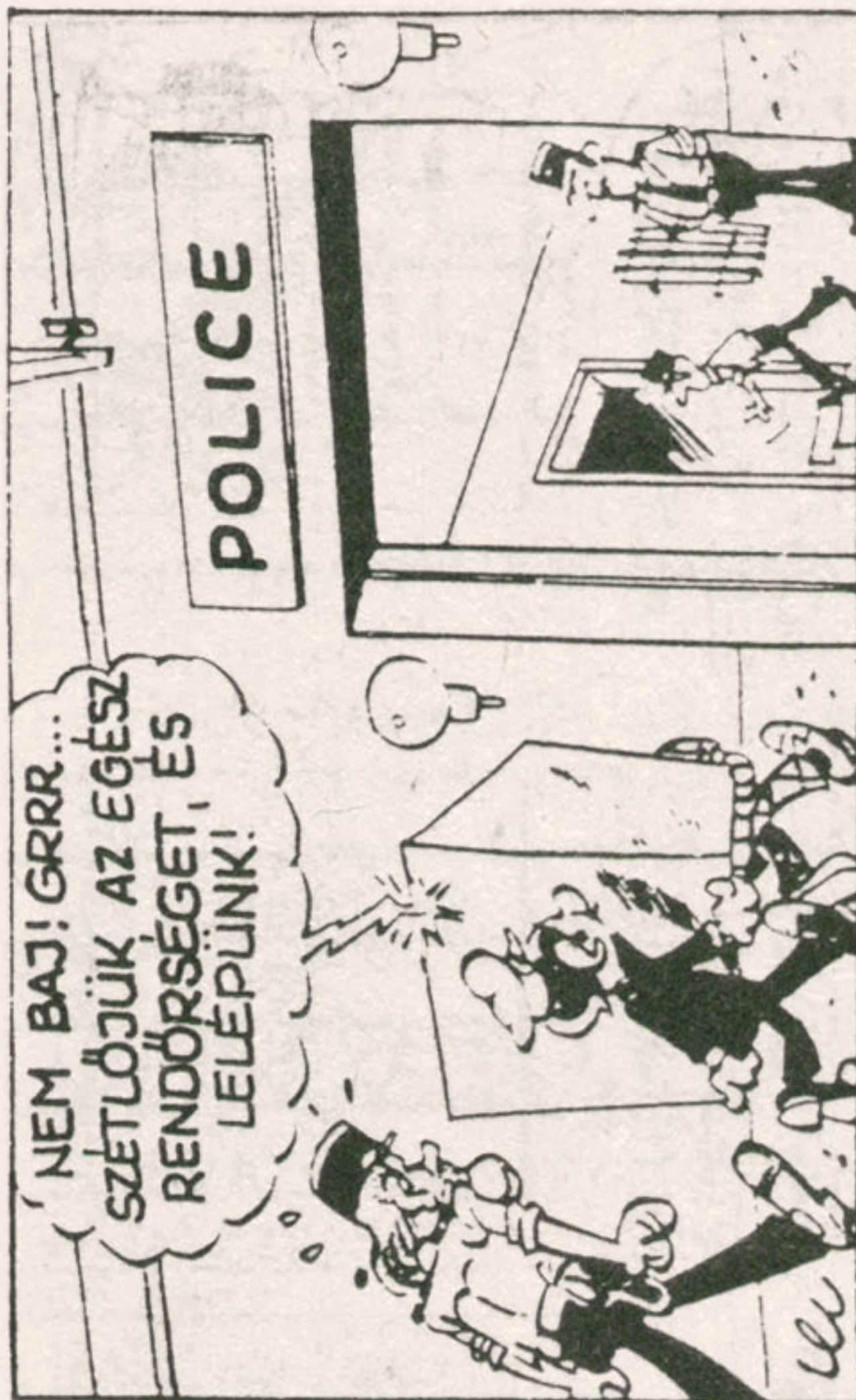
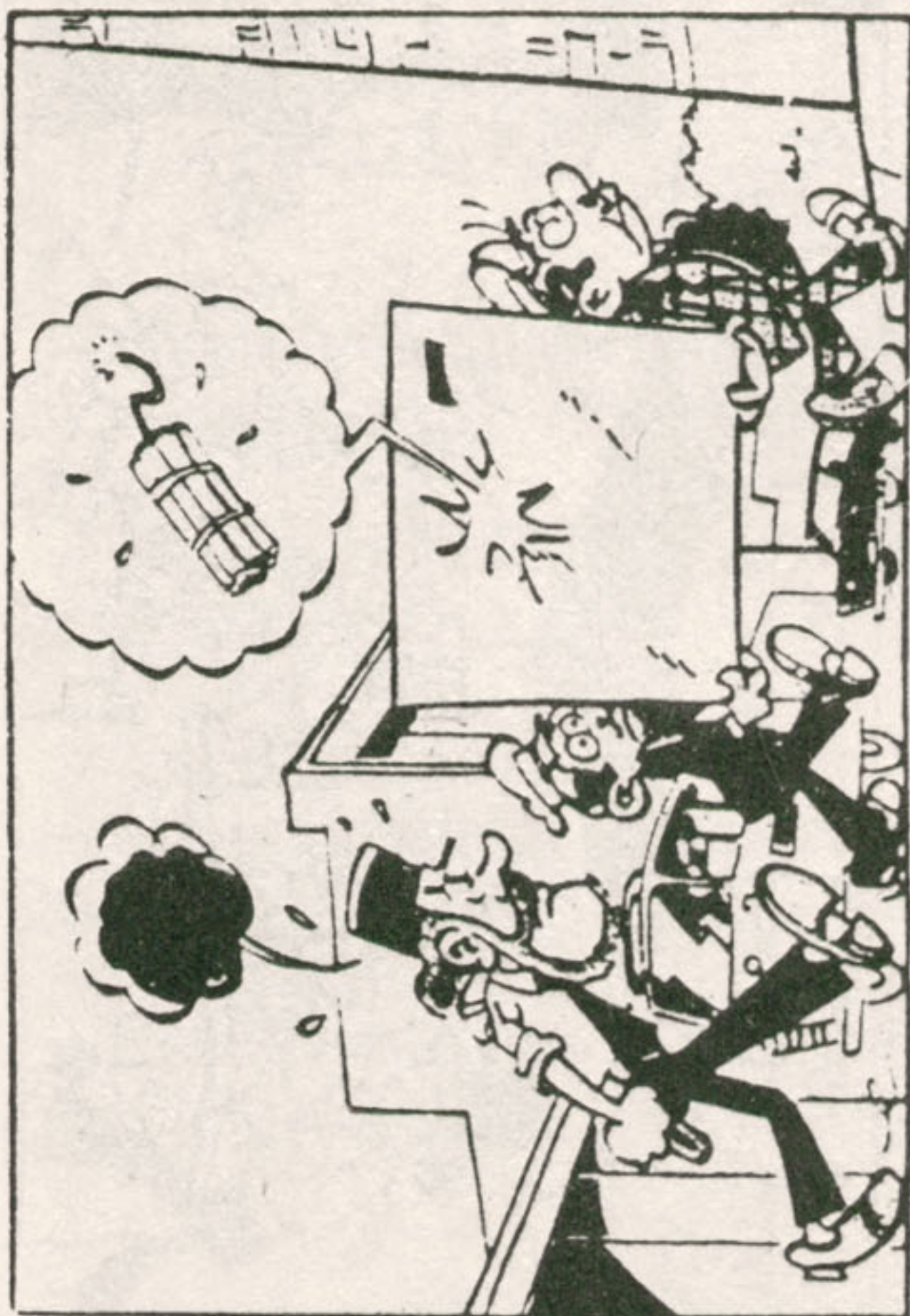

SIGNOR SPAGETTI * MI VAN A LÁDÁBAN?

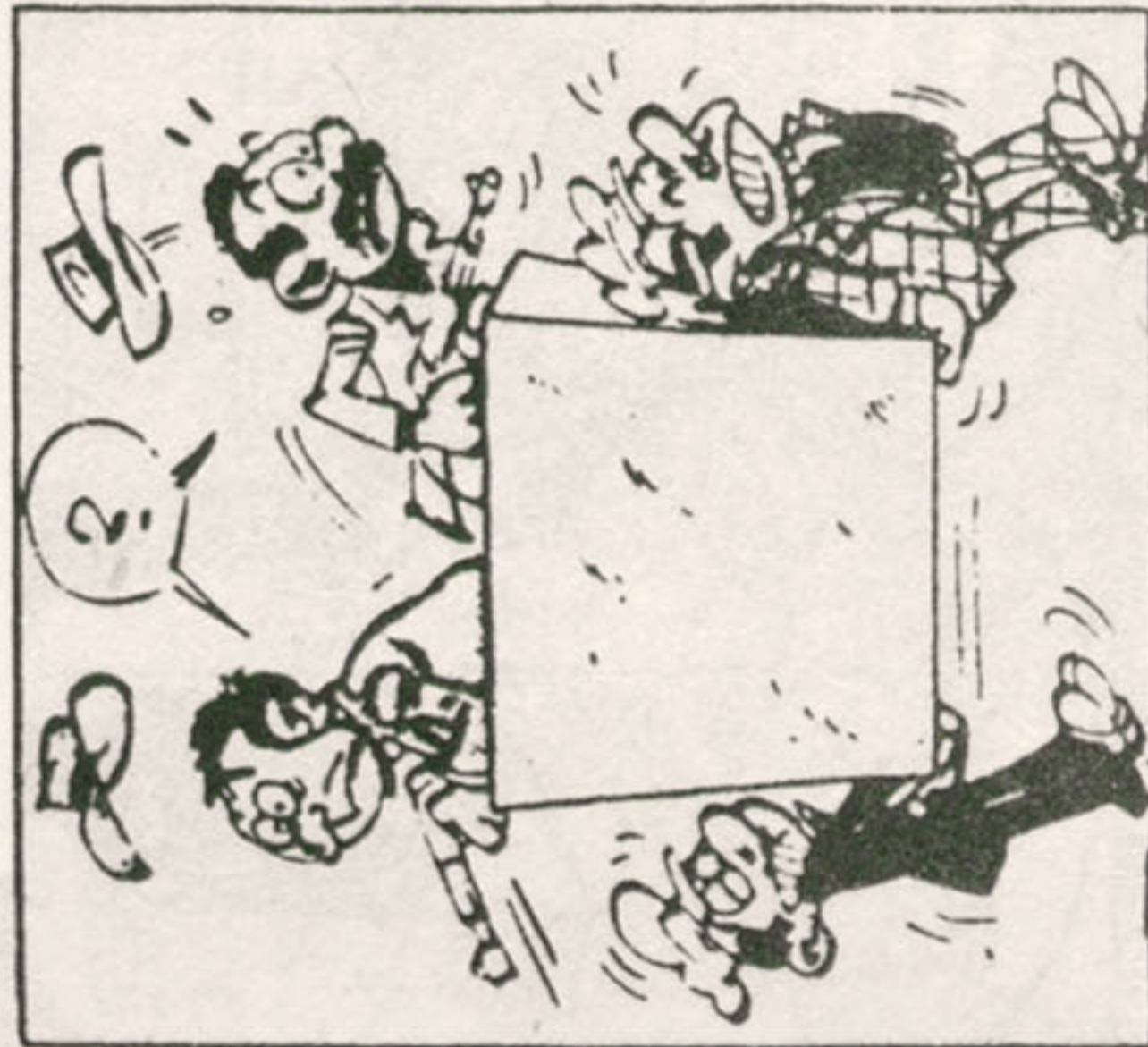

SIGNOR SPAGETTI * MI VAN A LÁDÁBAN?

TINO, HOL
VANNAK A TÖL-
TÉNYEK?

FELÜGYELŐ
ÚR!

HE-HE!
NA, MOST MI LESZ?

KIRABOL-
TAK?

A TEHER-
AUTÓM!

HOGY FELEJT-
HETED EL A
TÖLTÉNYEKEKET
IS?

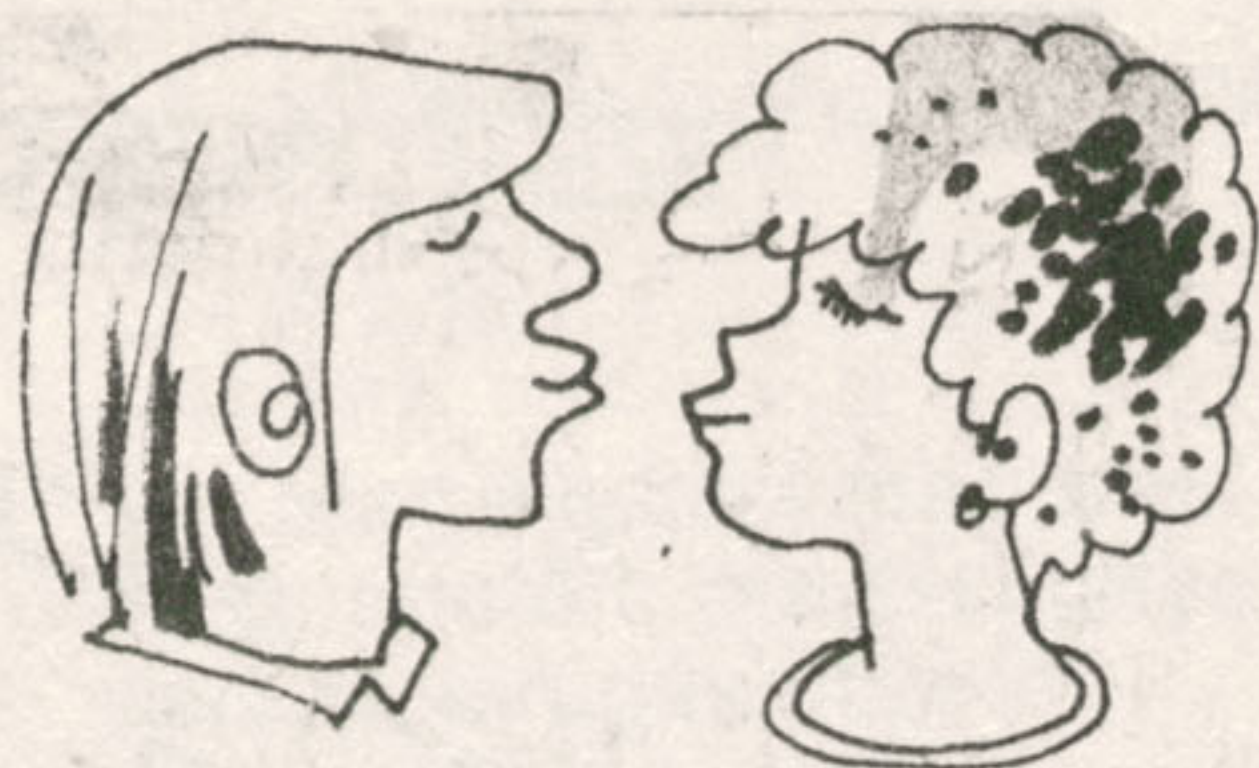
HOGY KEVERHETTEL
BELE ENGEM EBBE
A HISTÓRIÁBA?

VEGE

SULI BULI

– Hogy nevezzük az olyan embert, aki sok nyelvet beszél?

– Fecsegőnek, tanár úr kérem.

*

– Gyerekek, mondjatok olyan szavakat, amelyben R-betű van!

Palkó: – Tojás!

– ???

– Hát a sárgájában...

*

– Gyuri, miért írják két s-sel a bölcsesség szót? – kérdezi a tanár.

– Mert a bölcsesség az mindig kétes.

*

– Milyen írásjelet írunk a felkiáltó mondat után?

– Felkiáltójelet.

– És kijelentő mondat után?

– Kijelentőjelet.

*

Jutka ragozza: – Mi csókolózunk, ti csókolóztok, ők csókolóznak.

– S hogyan mondod ezt egyesszámban?

– Sehogy, egyesszámban nem lehet csókolózni!

*

– Kardos – mondja a tanító néni –, ha az ajándékozni igét ragozom, én ajándékozom... akkor ez milyen időben van?

– Úgy karácsony táján...

*

– Mikor írjuk a számnevet betűvel?

– Ha nyelvtanóra van.

*

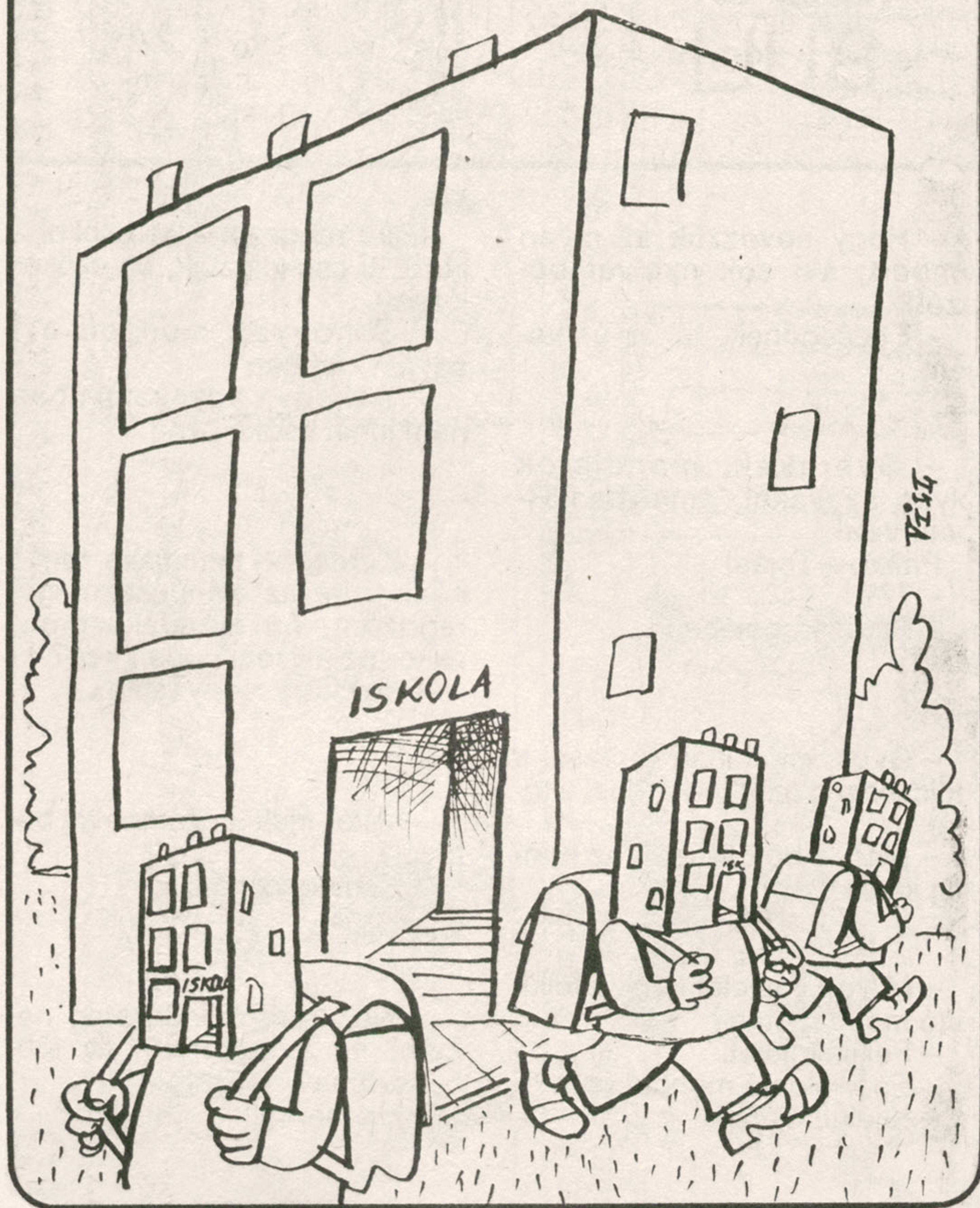
– No, Feri, mondd meg nekem, mi a katonának a töbesszáma?

– Hadsereg.

*

SZEMÉLYISÉGFORMÁLÓ ISKOLA

Dani ellenőrzőjében sokasodnak a nyelvtani elégtelenek. A papa ellátogat az iskolába, érdeklődni.

– Nem értem a fiamat, hiszen olyan életrevaló gyerek, tele van ötletekkel.

– Ez igaz – szól a magyartanár –, főleg a helyesírás terén.

Tanár: Melyik állat ragaszkodik legjobban az emberhez?

Gyerek: A pióca.

– Melyik a leghasznosabb állat?

– A tyúk!

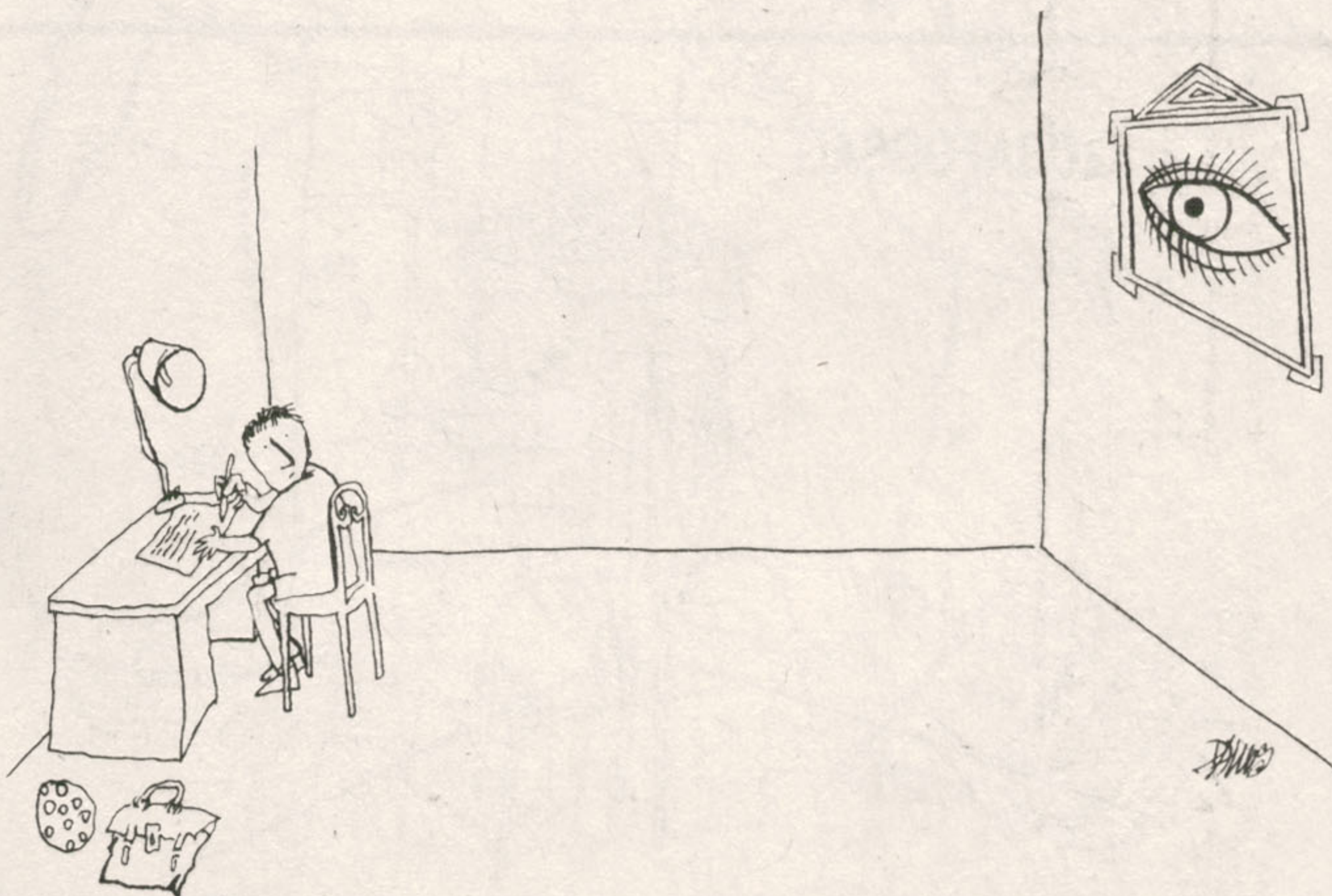
– ???

– Mert a tyúkot meg lehet enni még mielőtt megszületne, és persze levágás után is.

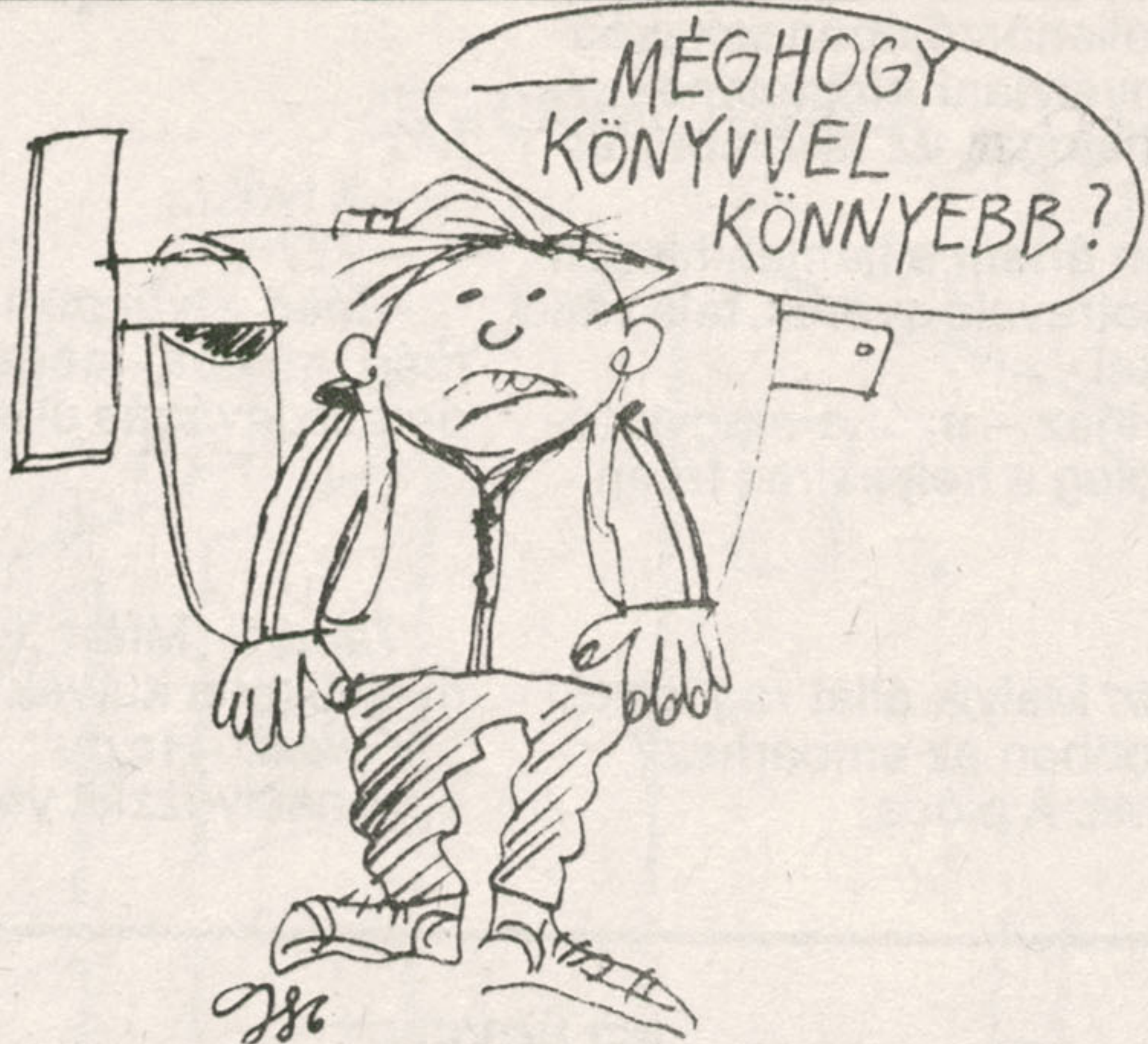
Tanár: Miért lógatják ki a nyelvüket a kutyák?

Felelő: Hogy a farkukat egyensúlyozzák vele.

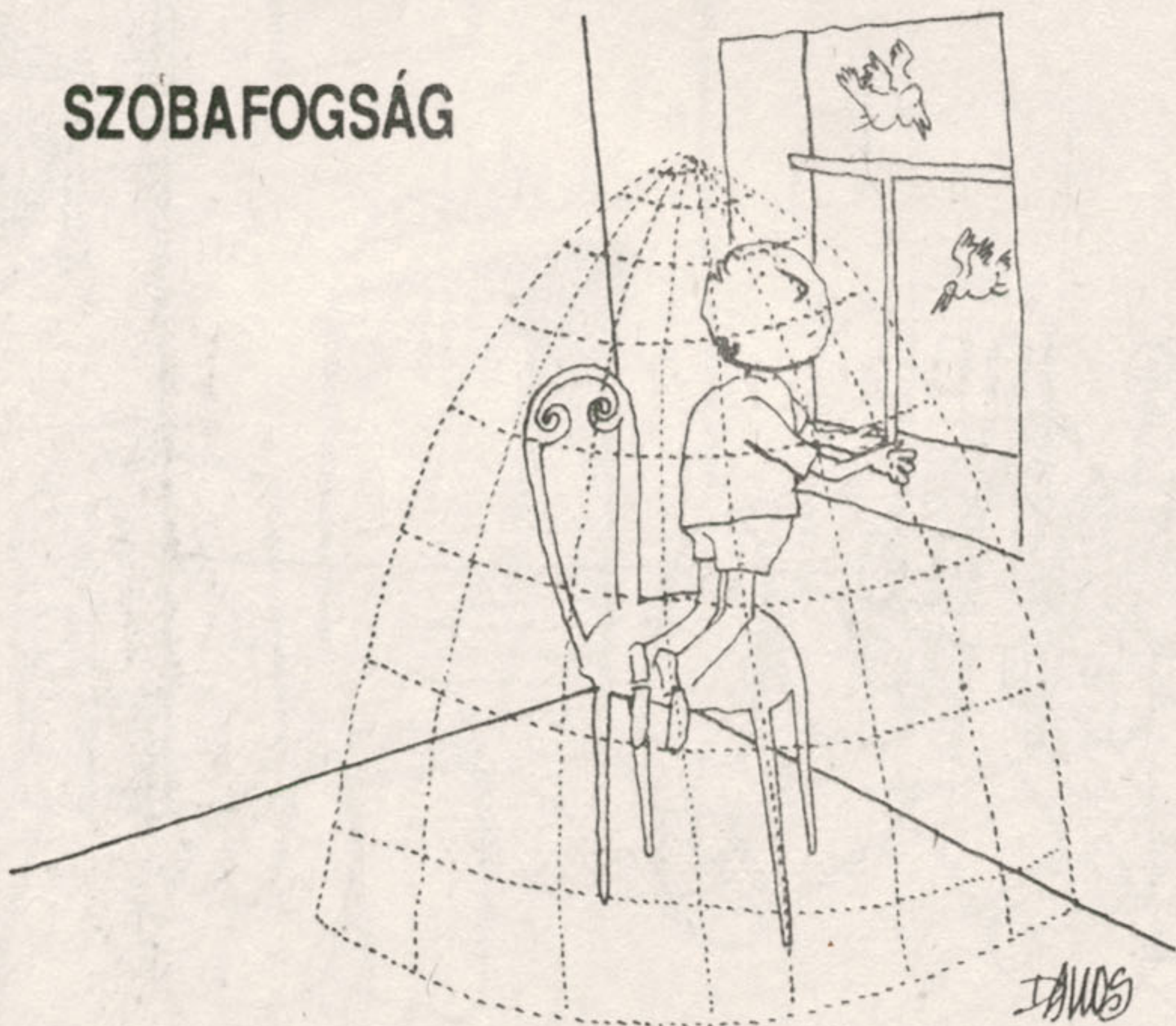
FELÜGYELET

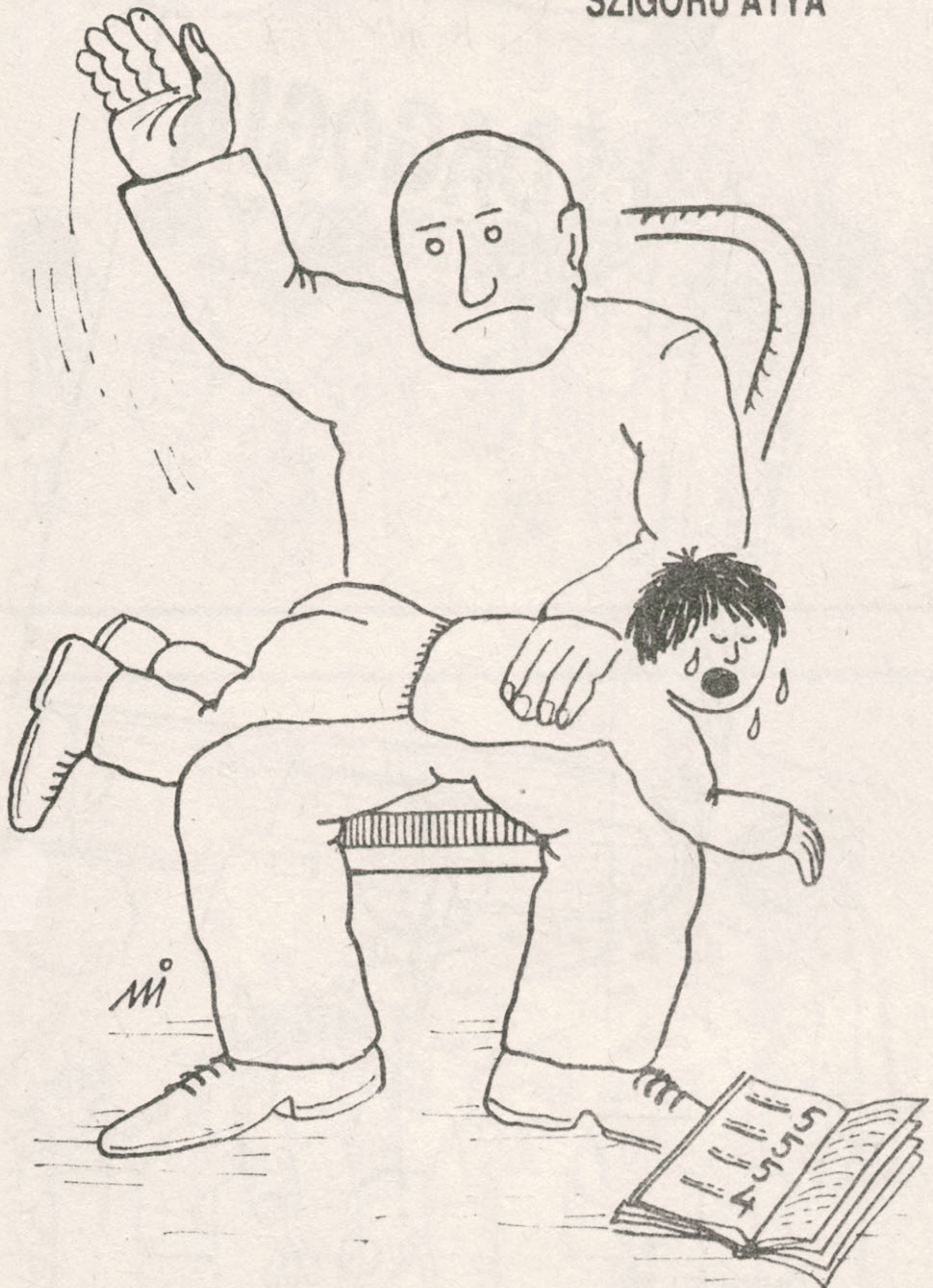

SZÓBAFOGSÁG

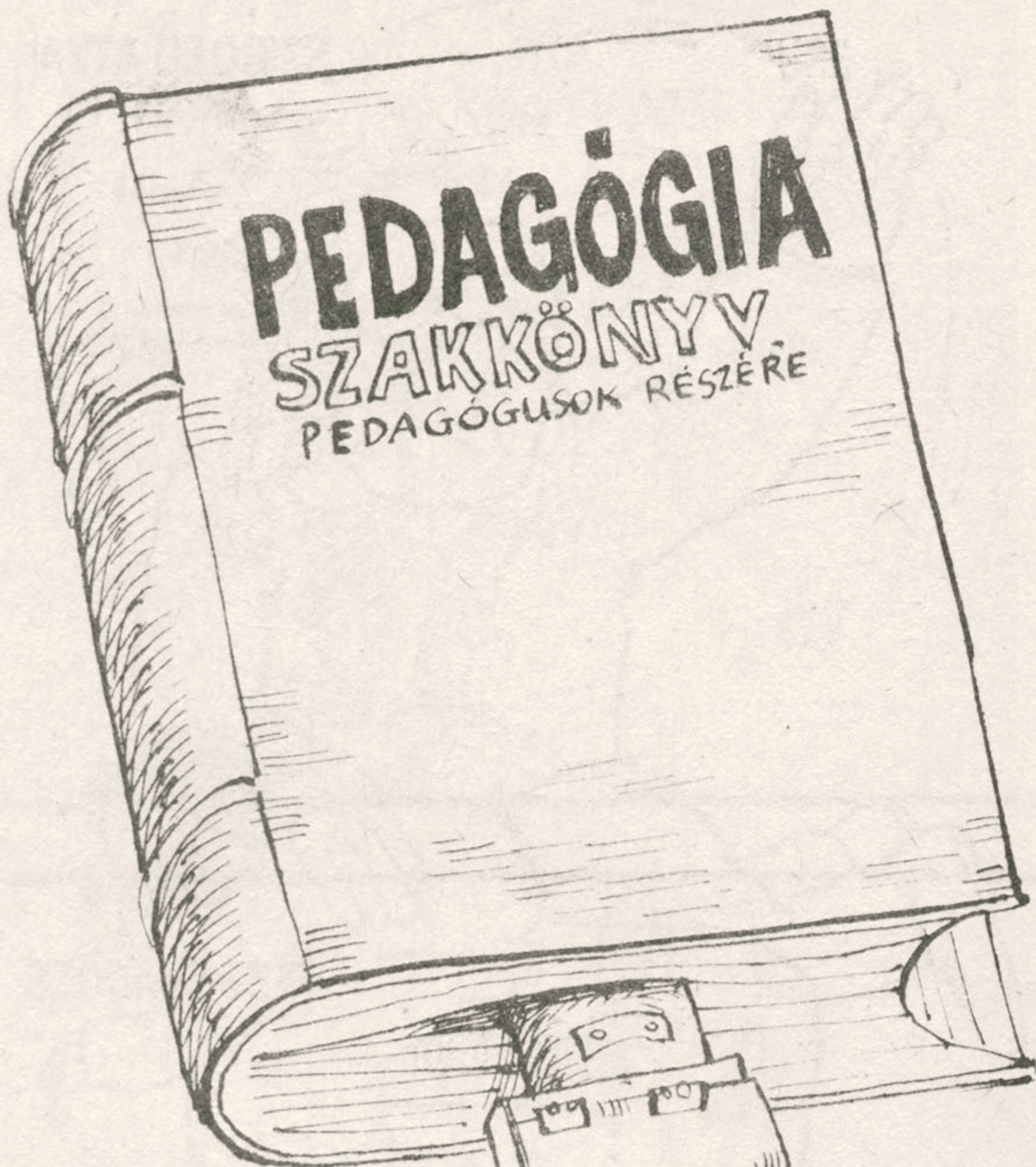

SZIGORÚ ATYA

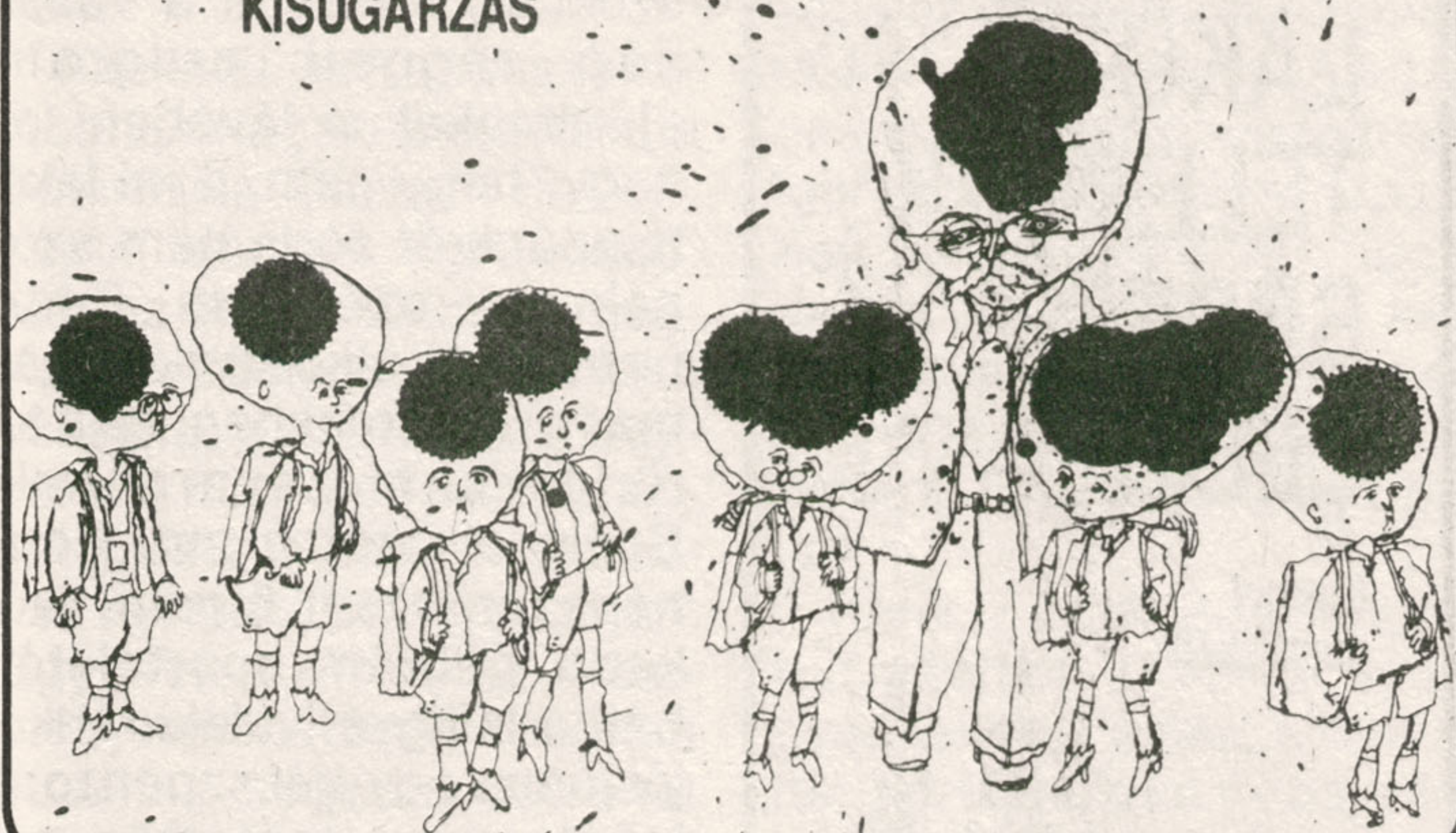

VILL

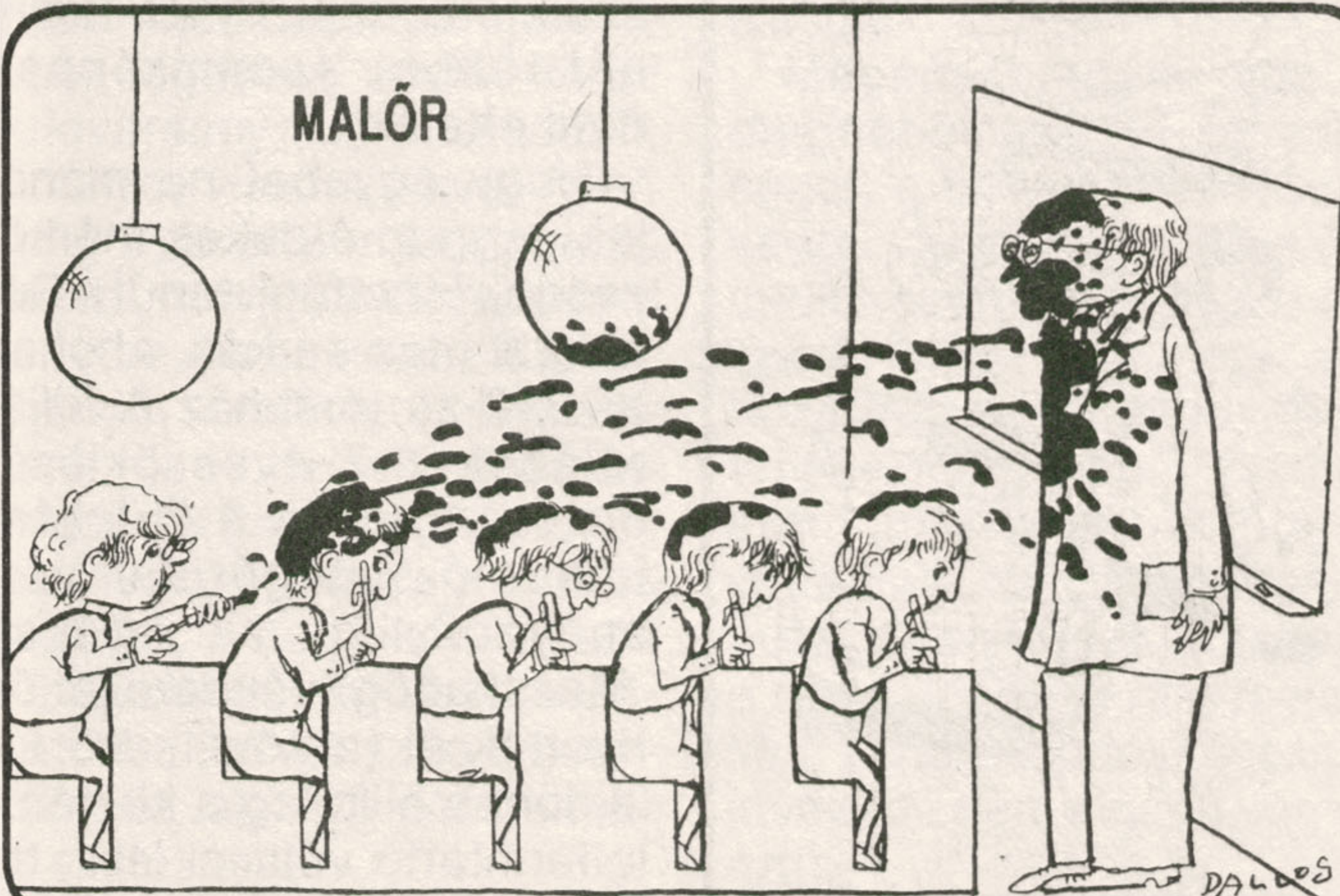
KÖNYVJELZŐ

KISUGÁRZÁS

MALÓR

LAKÓ- TELEPÜNK SPORT- ÉLETE

(Babuci
naplójából)

Mindig figyelmesen végig szoktam hallgatni a vasárnap reggeli programajánlatokat a tévében, de hogy, hogy nem, a mi lakótelepünkről soha nem szólnak egy szót sem. Pedig nem szűkölködünk izgalmas programokban, és a turisták sem zavarnának. Ezért elhatároztam, hogy népszerűsíteni fogom szűkebb pátriám sportéletét, hátha felfigyel valaki ránk – jól jönne egy-két szponzor a lakótelepen (hát még nálunk?! Amióta öcsike megszületett, napi nyolc fagynál többet semmiképpen nem ehetek).

Hogy egyebet ne mondjak, tegnap érdekes mérkőzésnek lehettünk tanúi a Sóhivatal utca sarkán, ahol az X-218-as tömbház A feljárójának 5-7 éves öklözői biztosan verték a B feljáró hasonló kategóriájú versenyzőit, így az értékes „Macskadög” vándordíjat ők nyerték el (a következő tulajdonos állítólag a közterületfenntartó vállalat lesz, de

addig eltelik még néhány hét).

Azoknak, akik az összetettebb sportágakat kedvelik, a Bölömbika Családi Bajnokságot ajánlom figyelmébe. Már az első találkozón meglepetés született: Bölömbika Jusztina, a mindössze egyperces küzdelemben K. O.-val győzte le az esélyesebbnek tartott Bölömbika Xavért. Egyesek szerint az eredmény nem hitelesíthető, mert Jusztina segédeszközöket (sodrófát) vett igénybe. Röviddel a teljesen szabadfogású mérkőzés befejezése után izgalmas asztal körüli futóverseny vette kezdetét, amelyet viszont Xavér nyert meg 1 perc 15 másodperces idővel, ami új tömbházrekord lehetne, de sajnos az ő eredményét sem lehetett hitelesíteni, mert bizonyíthatóan ajzószeretek (három rövid fröccs és nyolc kőbányai) hatása alatt állt. A nap sikerei között könyvelhetjük el viszont Bölömbika Jucika szép teljesítményét, aki 120 decibelt ért el sikítózásban.

Vasárnap estére van időzítve az autóbuszok számára kiírt Csiga-rali is. A küzdelem kiegyensúlyozottnak ígérkezik, bármely csapatsnak van esélye rá, hogy még a villamosoknál is későbbben fusson be, és ezzel elnyerje a bronzfestékkel bekent („Arany”) Csiga-díjat.

Komoly érdeklődésre tarthat számot a 10-12 éves gyermekek számára kiírt, autók közti műfutball-bajnokság; a rendkívül összetett sportág versenyait az nyeri, aki túléli.

Megemlíthetném még a magnóbömböltető bajnokságot, a feliratköltési vetélkedőt, valamint sok más érdekes eseményt, de azt hiszem, ennyi elegendő ahhoz, hogy a kalandvágyó emberek figyelmét felkeltsem lakótelepünk élénk sportélete iránt. A bátrak a helyszínen érdeklődjenek, a többiek bízzák rám magukat, további tudósításokkal jövők (de nem ingyen, fagyért!).

Diákélet

Mottó: „Munkánk gyümölcsét elcserélnénk bármi ehetőbbre!”

*

– Mi jobb: reménytelenül tanulni, vagy tanulás nélkül reménykedni?

*

Dolgozat: kízóeszköz, készítik fából, vasból és fizikából. A tanulókat illetlen kérdésekkel zaklatják, mire ők lesütik szemeiket, és puskáznak.

Menü a menzán

Hétfő: Erőleves (erőnek erejével sem lehet megenni)

Kőszénbukta (kőszénnek is megbukna)

Kedd: Pancsika (Szláv leveskülönlegesség)

Sütemények fogkő ellen

Szerda: Diétás koszt (minden odaégett)

Csütörtök: Kondis ka-

ja (ebéd után a falra mászol)

Csukamájolajban süttött szerves és szervetlen anyagok

Péntek: Húsleves

Itatóspapír panírozva, végtelenített makarónival

TORNAÓRA

VILL

FÖLÉNYES GYAKORLAT

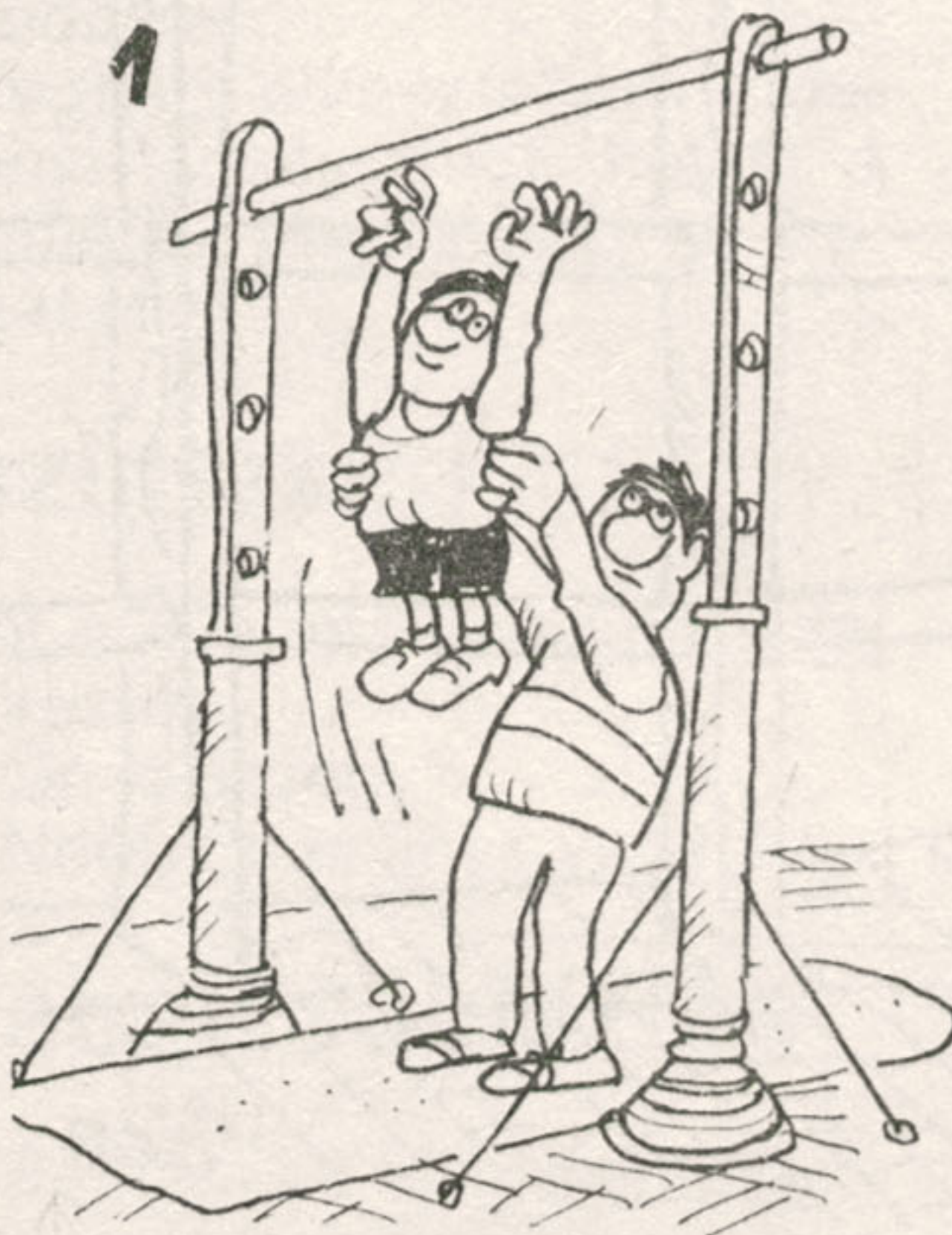

TEHETŐS CSALÁD

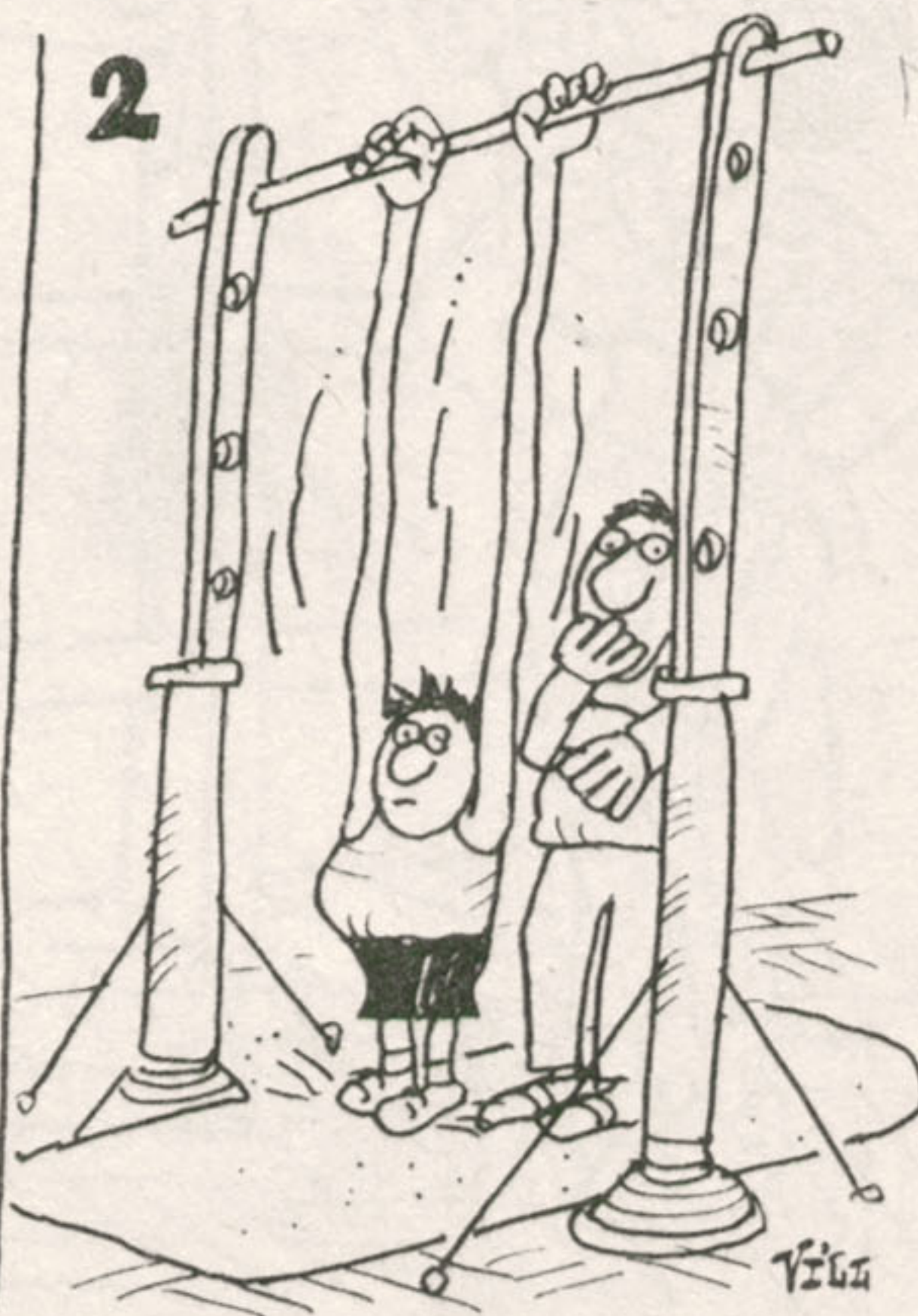

– Kedvenc tornaszere a korlát!

1

2

VILL

PUHÁNY

IZÉ...

Kislexikon

Diák: Aki mindent tud.

Gyakorló tanár: Aki aznapra felkészült, tehát az anyagot tudja.

Tanár: Aki tudja hol a könyvtár, ahol bárminek utánanézhetsz.

Igazgató: Aki mindig tudja, hol a tanár.

Információ

Az emberiséget a munkától való iszonya vezette rá a gondolkodásra!

„Tegnap elvesztettem valamennyi tanszeremet, kérem a becsületes megtalálót, ne háborgasson!”

Öszintesség

Két sűrűn lefátyolozott hölgy találkozik:

– Ön is özvegy?

– Nem. Én csúnya vagyok.

Szabad választás

– Beírom az elégtelent, vagy kérdeznek még érte?

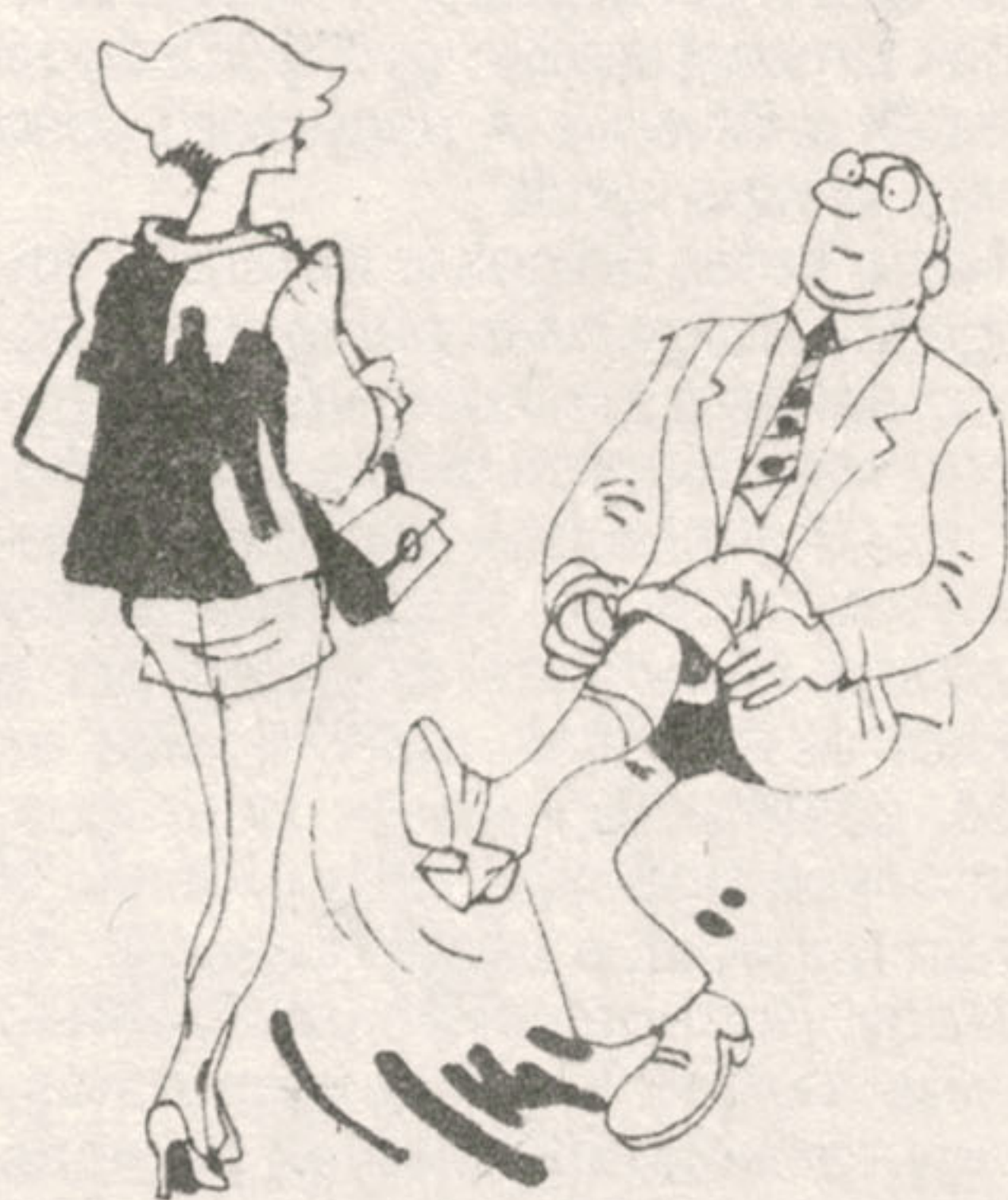
Dráma

(A professzor felhúzza a nadrágja szárát, és csupasz lábszárát mutatja a vizsgázó hölgynek.)

– Tetszik a lábam?

– Hát...

– Na látja! Én már nem mehetek el táncosnőnek, de maga igen.

TÁLALVA VAN!

Az egykori parádés lakomák rendezői nem érték be az ízes és változatos ételsorral. Németországban rákaptak az úgynevezett látványos lakomákra. Fejedelmi udvaroknál annyira kötelezővé vált az ilyen látványos lakoma, hogy az udvari szertartásokról írt könyvek is részletesen foglalkoznak velük. „Anno 1726. március 5-én a pfalzi választófejedelem Ő Magassága ebédet adott, melyen 120 előkelő személyiség 400 fogás (!) pompás eledellel delikát módon traktáltatott. Legérdekesebb volt az a különös konfekt, melyet a konditor prezentált, s amely egy tökéletes várkastélyt ábrázolt, bástyákkal és tornyokkal, sőt ágyúkkal, melyeket el is lehetett sütni, s rakétákat lőttek fel a mennyezetre. A magas vendégek kimondhatatlan gyönyörűséggel élvezték a látványt. A nagyszerű ebéd tízezer forintba került.”

Néha tréfás dolgok is történtek, így megesett, hogy óriás pástétomot tettek az asztalra s mikor felvágták, egyszerre csak kiugrott belőle egy törpe, aki az ünnepeltnek dicsőítő költeményt nyújtott át. (II. Mátyás király pozsonyi koronázási ebédjén ezt a trükköt áthangolták magyarosra: az óriás pástétomból veres nadrágos, dolmányos cigánypurdé bukkant ki, s onnan hegedült a vendégeknek.)

Nagy ünnepélyeken mindenféle „elmés” dolgok kerültek bemutatásra, így szökőkutak, melyek pompás illatszereket permeteznek, s körül vannak véve gyümölcsöket hordó narancs- és citromfákkal. Látni néha tűzhányó hegyeket is, melyekből föl-

séges illatok füstölögnek, sőt apró lángocskák is csapnak ki belőlük.

Olykor akkora kertet készítettek a cukrászok, mely a hosszú asztal egyik végétől a másikig terjedt. A kert alapja cukorból volt, táblákra osztva, melyek vörös cukorporral voltak felhintve és bukszusokkal szegélyezve. Közepén medence állt, szökőkúttal. A kertet körös-körül alabástrom ballusztrád kerítette be, helyel-közzel oszloptartók, rajtuk különféle virágcserepek. Két sétány szelte át a kertet, az utakon szétterített kavics szintén cukorból. (A mai kavicscukor őse!) Sok apró szobrocska is volt mindenfelé, szintén cukorból.

Anno 1722. március 23-án Eberhard württembergi herceg úr névnapján az asztal közepére tavacskát csináltak, 40 sugárban szökött fel belőle a víz, és eleven kacsák úszkáltak benne. Szép cukorkert volt körülötte, narancs- és citromfákkal. 48 hercegi, grófi s egyéb főúri személyiség ült az asztalnál, és 148 fogást szolgáltak fel.”

A magas uraságok gusztusa elég alacsony formában nyilvánult meg. S a barbár ízlés megmételyezte egész Európát. Még ha akadt is fejedelmi személy, akinek nem volt ínyére a szörnyű ízléstelenség, meg kellett hajolnia a szertartásmester hagyományörző akarata előtt.

Mikor Bethlen Gábor nőül vette Brandenburgi Katalint, és hetedhét országra szóló ünnepségekkel ülték meg a lakodalmat, a német udvari divat szerinti látványos lakoma sem maradhatott el. Importált német sza-

kács készítette az „inventiókat”, melyeknek alábbi jegyzékéhez csak egy kis fantáziát kell társítani, s az egész bolondság szemünk elé tárul. Az eredeti teljes jegyzék így szól:

„Három kösziklák, ketteje öreg, egyik kicsiny, mindenféle állatokkal rakva. – 3 torony bástyákkal, külön-külön forma papirosokból csináltak. – 3 históriákból talált accidentiák, külön forma. – 4 nyári kertek különb-különbféle vadakkal megrakva, külön formán. – 12 apró oroszlánok. – 20 elefántok merő viaszból. – 12 tengeri csudák, leányok és asszonyok viaszból. – 13 páva viaszból. – 13 Szent György képei, viaszból. – 12 sárkány. – 14 mezíten tengeri emberek. – 15 német ember forma, farsang képen. – 20 kétfejű sasok, császár címere rajtok. – 18 korsó, majorántszeffű virágokkal rakva. – 12 Acteon, kiknek az fejük szarvas, az derekuk ember. – 11 vadász puskások zöldben. – 15 Fortunák lobogókkal. – 11 szerecsen asszonyok. – 11 másféle Fortunák. – 15 fejér pelikánok. – 11 Angyalok. – 16 apró tengeri csudák. – 6 fejér hattyú. – 2 fejér ló. – 2 fejér oroszlan. – 17 másféle tengeri csudák. – 11 Cupido gyermeke. – 15 Szent János képe. – 15 lovasok fegyverbe öltözve. – 11 más rendbéli

asszony formák. – 12 széken ülő herceg-képek (szobrok). – 11 apró tevék. – 12 erdei kanok. – 18 apró erdei vadak. – 9 veszteg ülő oroszlánok, az ő Felsége címere rajtok. – 15 lófejek. – 14 szarvasfejek, pástétomra valók. – 32 darab néhányféle aprólék vadak és egyéb állatok. – 503 gyümölcsfák, magasak, négyféle gyümölccsel.

Ezek mind viaszból vagynak felállítva.

Tésza mivek következnek:

10 fennálló Pávák, pástétomban, tollason. – 125 Indiai Tyúkok pástétomban, az bőre tollason fennállva. – 123 Fajdyúkok pástétomban. – 125 Kappanok pástétomban, tollason. – 125 Fogoly madár pástétom. – 125 Nyúlpástétom. – 150 pástétom őzhúsból két képen. – 125 szarvaspástétom. – 126 csukapástétom.”

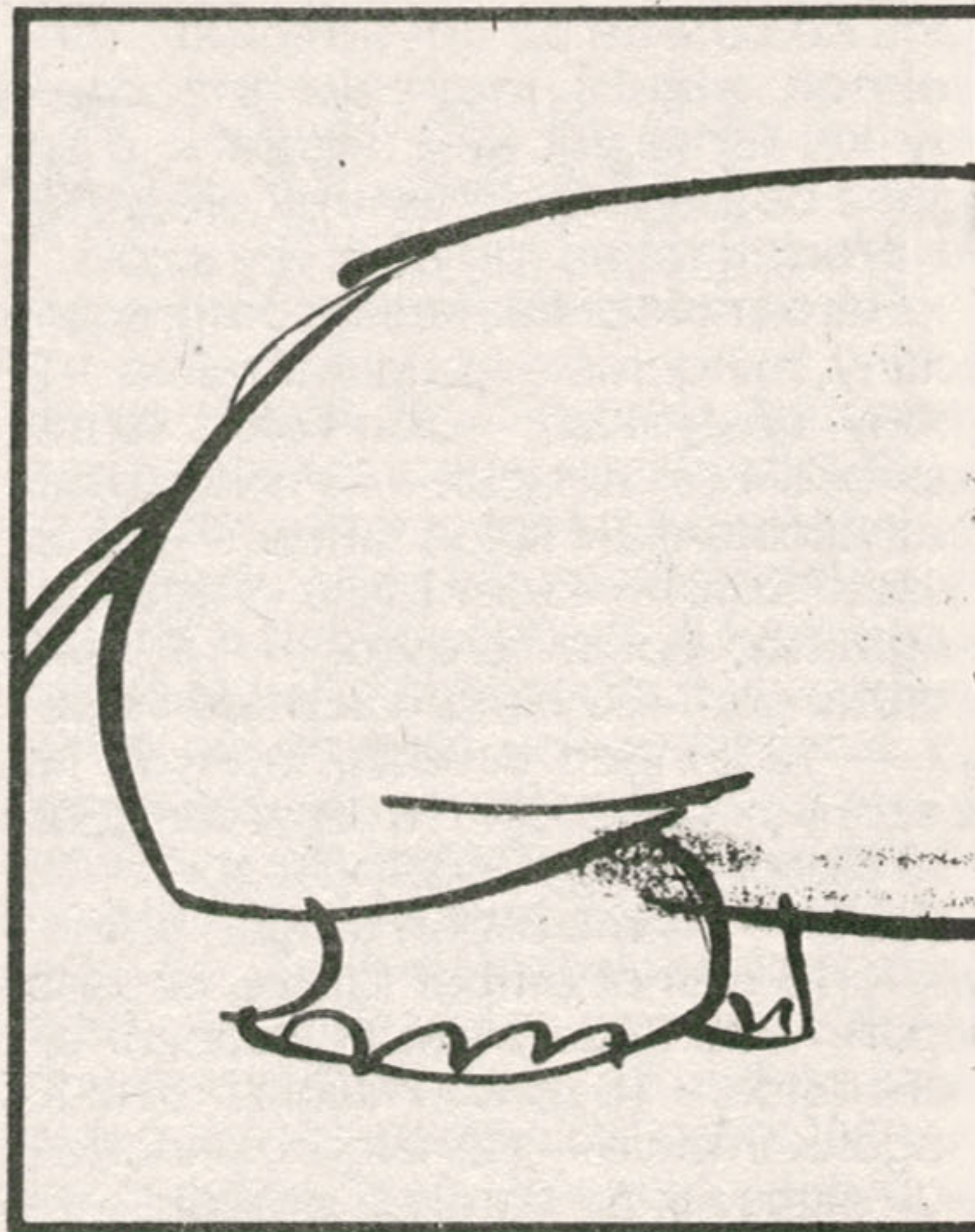
(Ráth Vég István: Magyar kuriózumok című könyvéből.)

SADIK

ÁLLAT
VÁSÁR

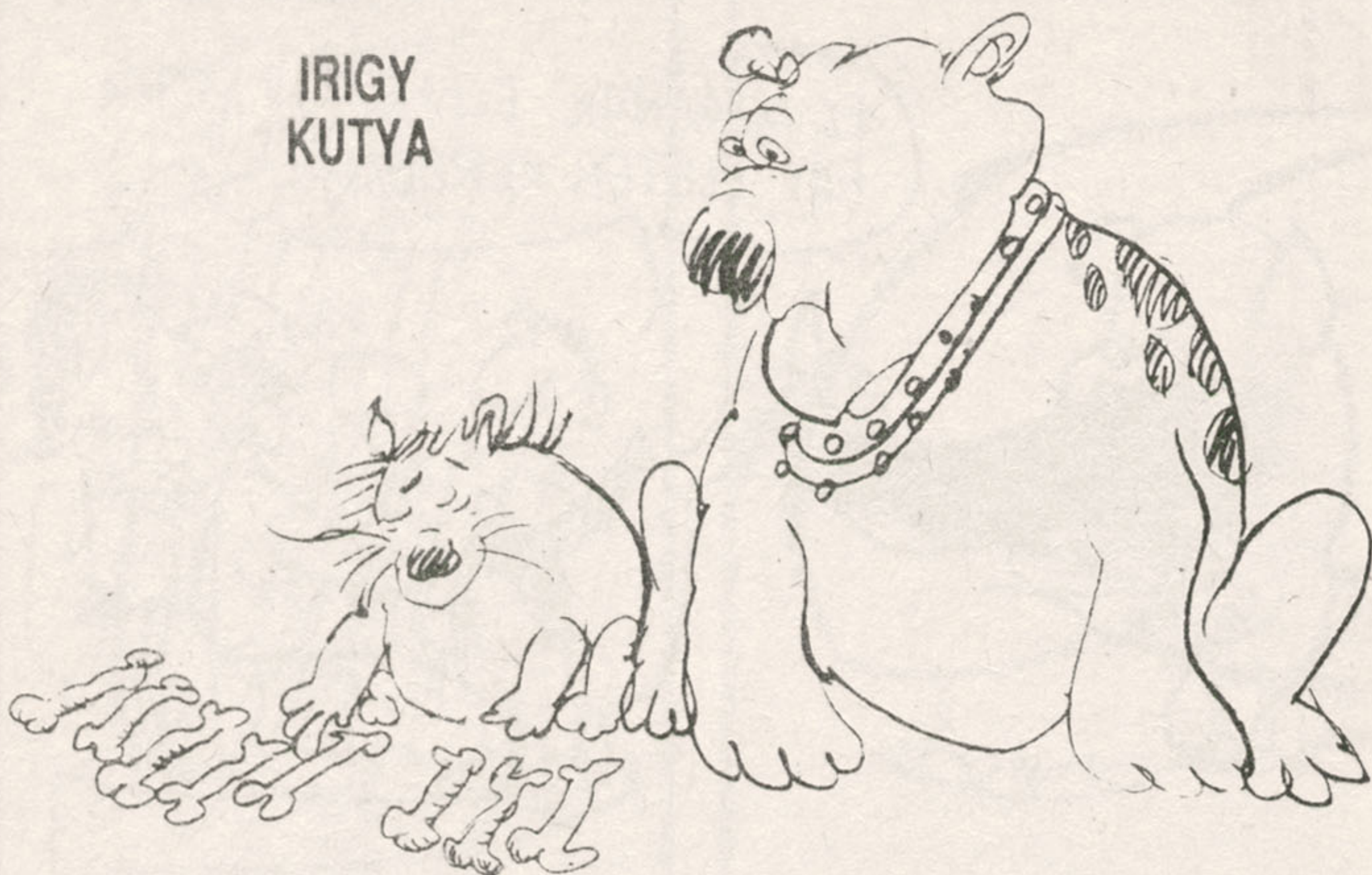

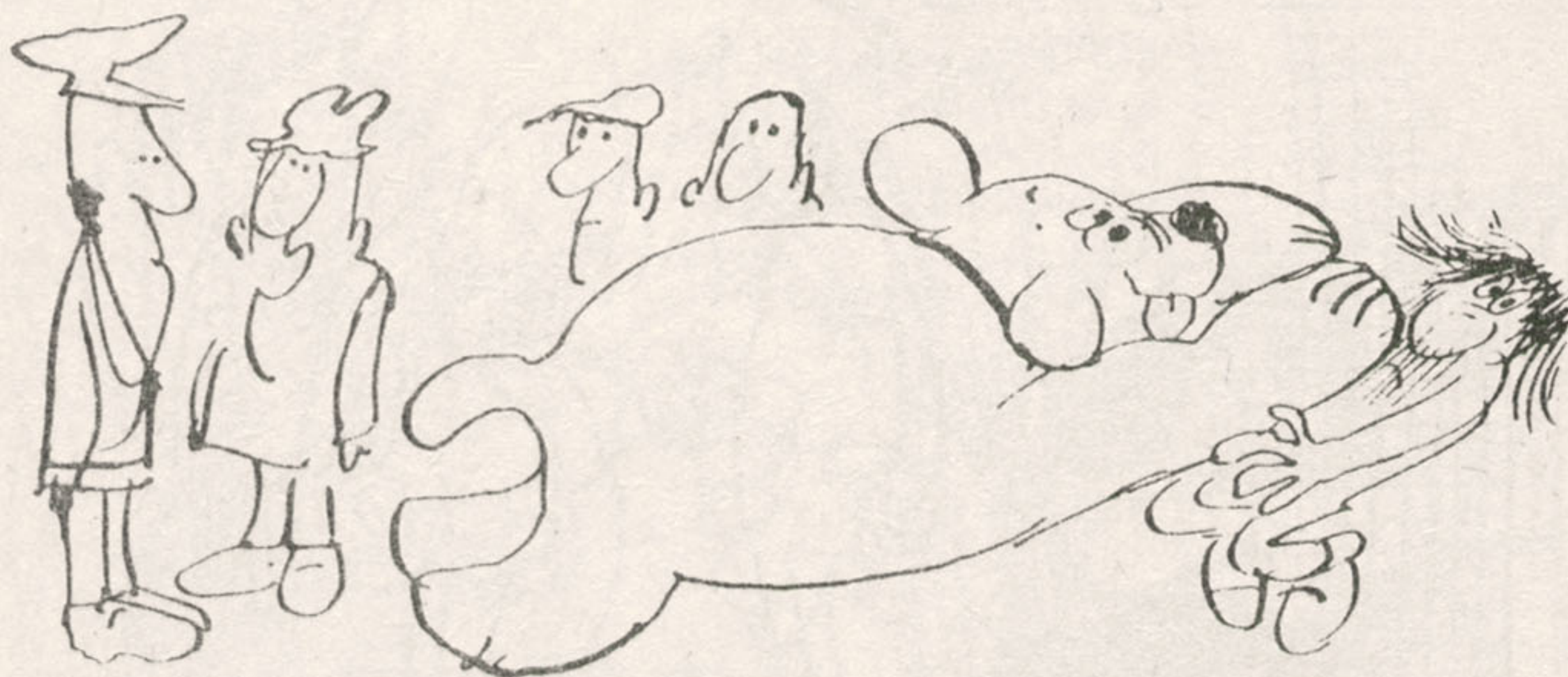

IRIGY KUTYA

HELYSZÍNI SZEMLE

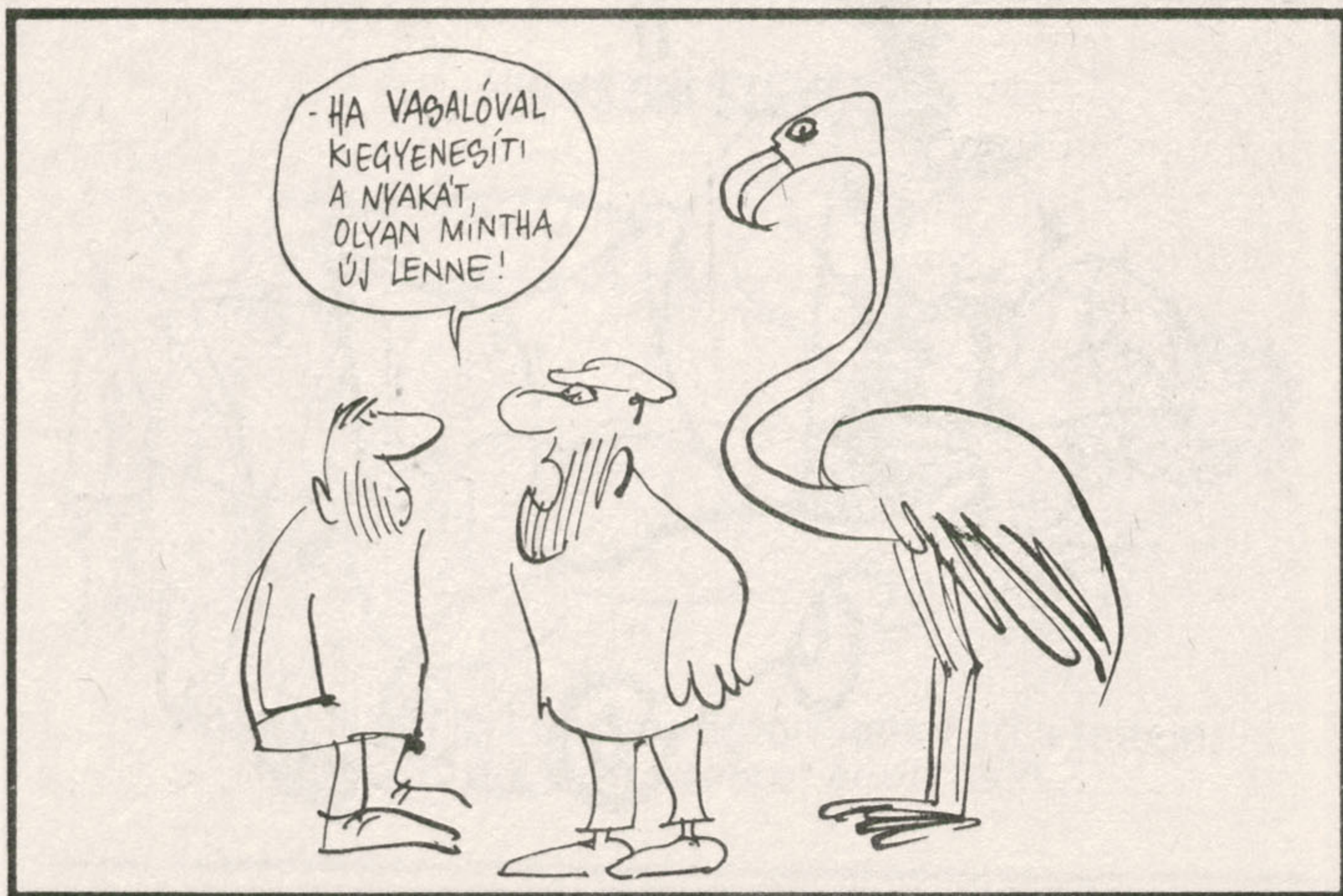
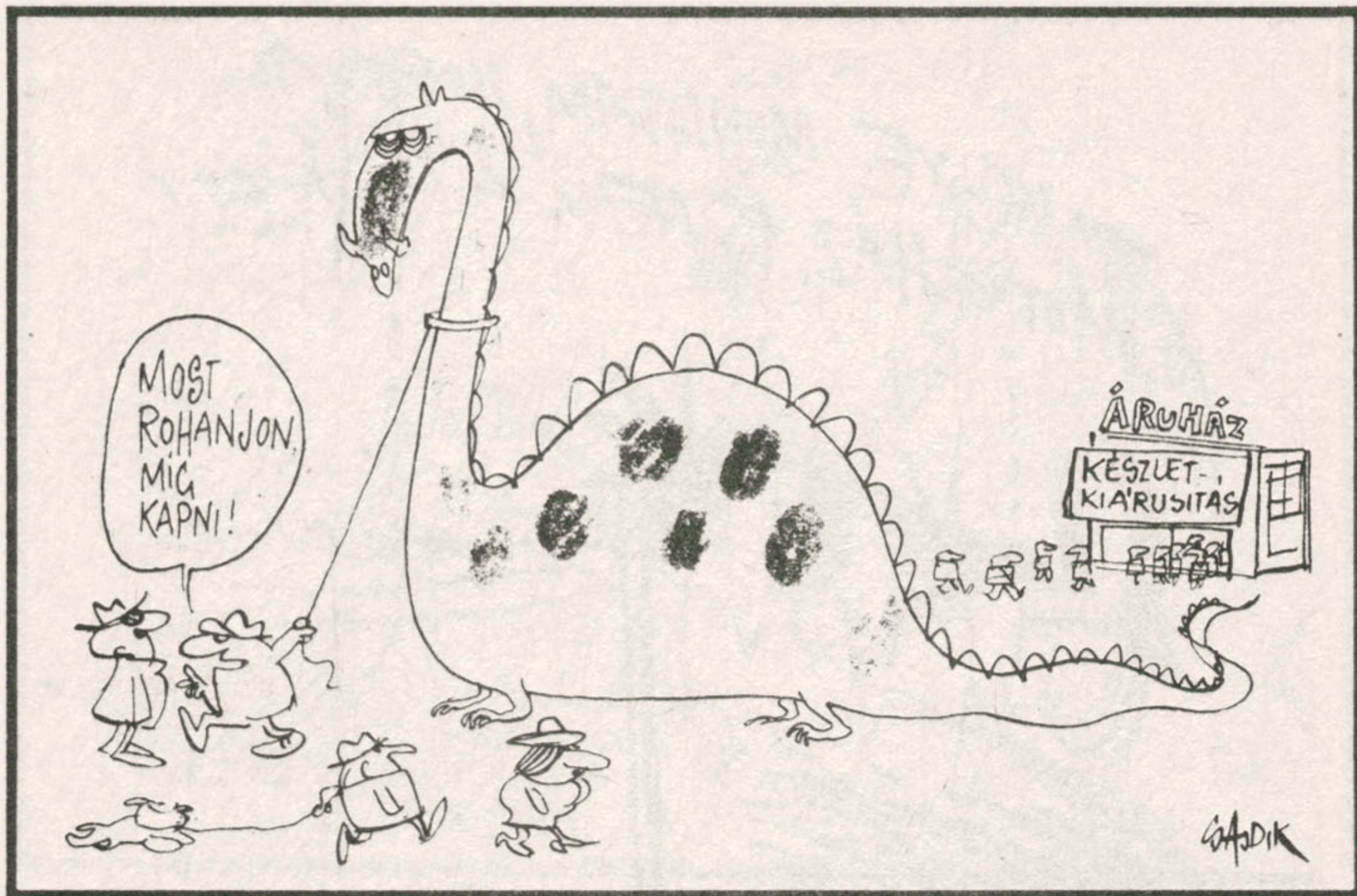
– Tetszik látni? A kutyám rögtön felismeri a tettest,
mert betörés előtt csontot adott neki...

— UGYE MONDTAM, HOGY AZ
MOTORHÁZ, ÉS NEM A GŐRE!

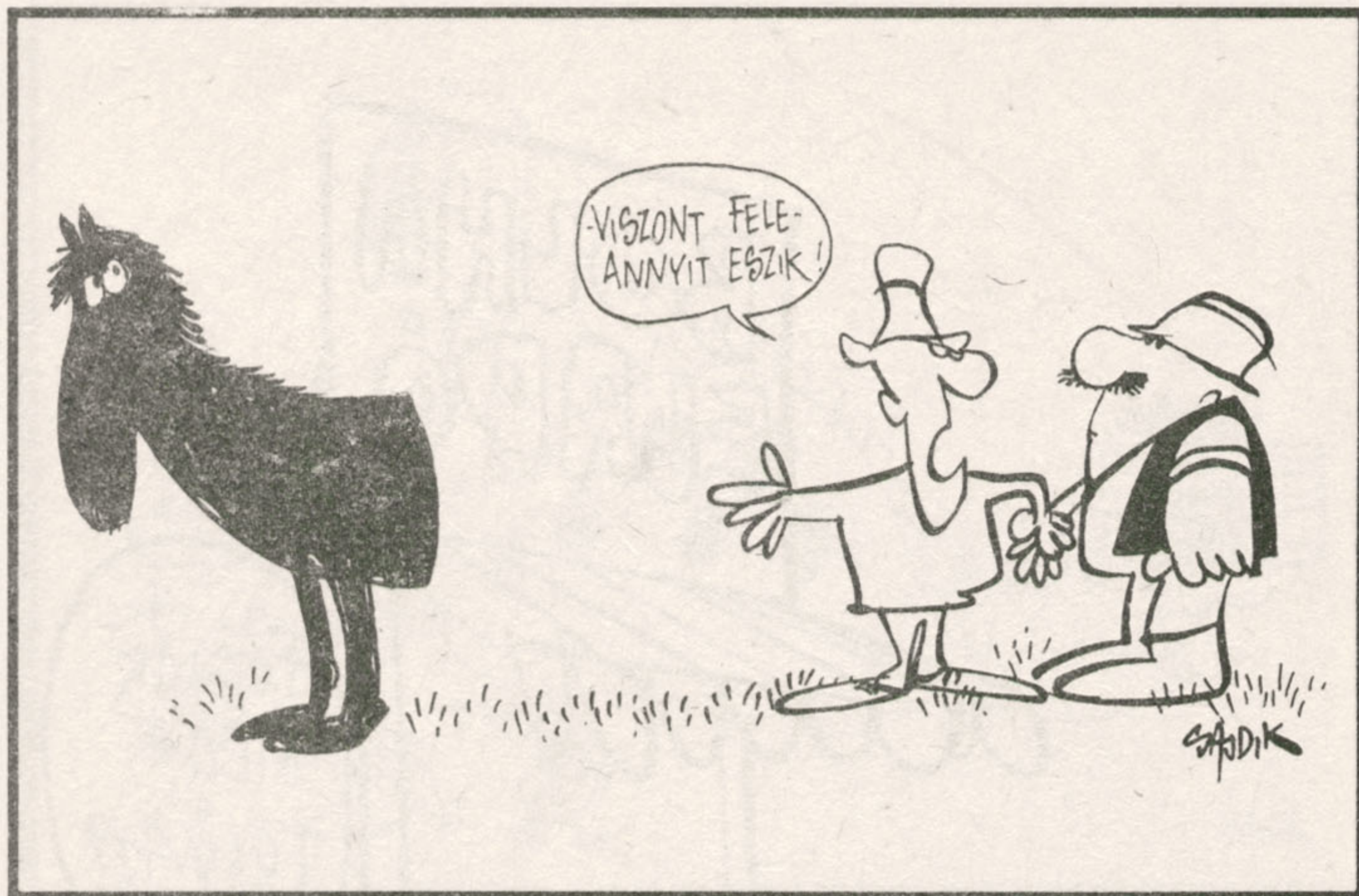

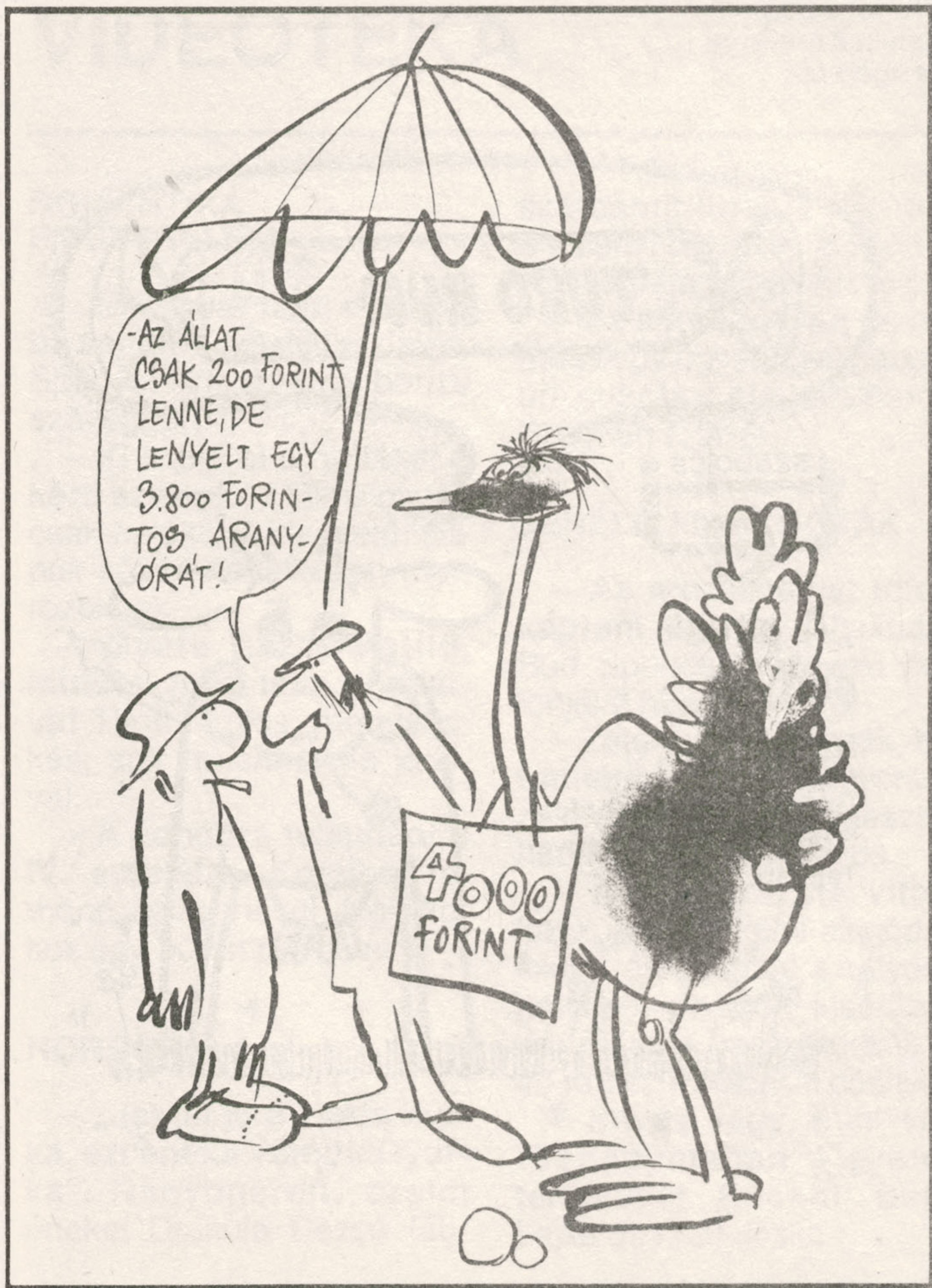

szabolcs
tej

**„A piros
pettyes
az igazi!”**

Gyártja a Szabolcs-
Szatmár-Bereg Megyei
Tejipari Vállalat.”

ROMANTIKA ÉS SZERELEM

– **Úriember nem dőf hátba senkit.** Kocsmai andalgó. Spanyol film, magyar borízű szöveggel.

– **Ki lopta el a hullákat a kerti szék alól?** Filmvígjáték csak hajókötel idegzetű, cápák között nevelkedett matrózoknak.

– **Gyere haza, Matild, minden meg lesz bocsátva!** Tiroli népies, menyecs-kés, sok tehénnel és jódlival.

– **A zongora felzuhant a IV. emeletre.** Korzikai románccal, sok zenével. A gyilkosok egy húron pendülnek.

HORROR

– „Jaj de jó a véres hurka, ezt énekli Vámpír Gyurka”. Nagyoperett, szólót énekel Drakula Dezső láb-

szárcsont-furulya virtuóz. Mindenki citerázik. Életbiztosítás a pénztárban köthető!

– **Ez a krémes, juj de rémes!** Egy ügyefogyott, angol úri cukrász élethalálharca Szalmon Ellával.

ZENÉLŐ FILMKOCKÁK

– **Az arczsábámat tőled kaptam én.** Rock-ballada, Bud Spencer hatlövetű pofonjaira hangszerelve.

– **Zelenyák, Zelenyák, ha tudnám a címed!** Oknyomozó oratórium, kísér (egészen hazáig) a Handa-banda.

– **A pumával ne vitatkozz, Ali!** Riffkabil altatódalokból és szudáni szuttyongatókból ötvöztött kísérőzene. Előadja (mert muszáj) a 40 rab ló. Patazajjal dúsítva.

– **Kevés vagy, mint vöröshagymában a proletáröntudat.** Énekel: Bala Lajka és Matr Jóska.

VIDEÓ...Ó...ÓH!

Mottó: Mondd meg, hogy nézed a videót, megmondom ki vagy! (Ha éjjel-nappal nézed, akkor teljesen ki vagy!)

A HANGOS

Nem zavarja a lakótelepi csendrendelet, a szomszéd

beteg nagyija, ő bőgeti, mit bőgeti, üvölteti a videót. A környék kereskedelme fel lendül, előbb a vatta, majd a gumi füldugó lesz keresett hiánycikk. Később az úri közönség rákap a seprűvásárlásra, mert a nyelével kiválóan lehet döngetni, előbb a plafont és a közfalakat, ké-

ERDEI KÁBELTÉVÉ

KELEMEN

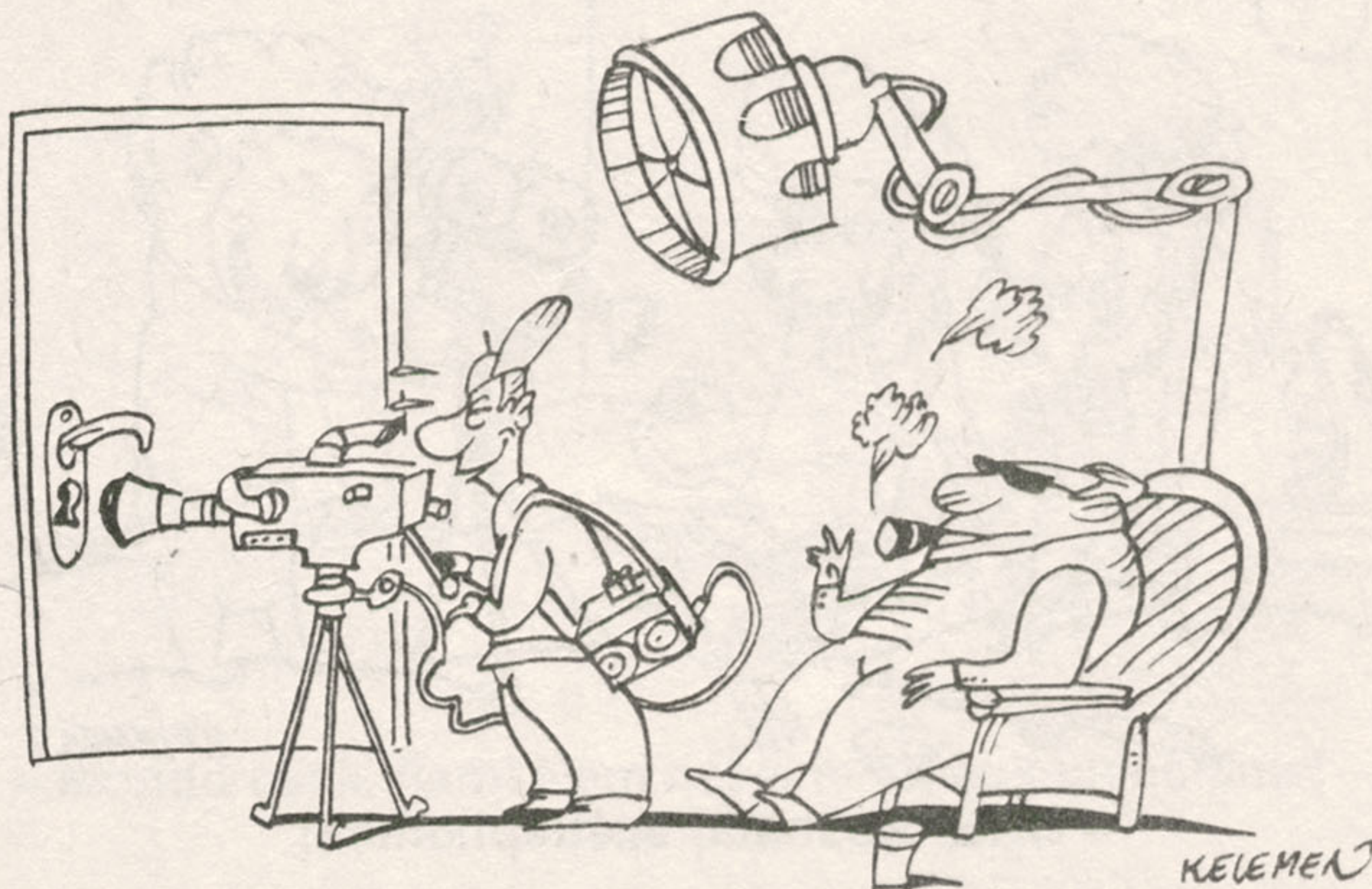
sőbb akár a zajforrás tulajdonosát is. A csendháborítási szabálysértést kiszabó ügyintézőnek valami orvosi papírt lobogtat, hogy ő krónikus zaj-
elesztikus protoplazmában szenved főorvosilag. Nehezen eldönthető, hogy süket avagy egyszerűen csak pimasz.

AZ ABSZOLÚT FELKÉSZÜLT

Mindenre felkészül, ha áramkimaradás lenne, van

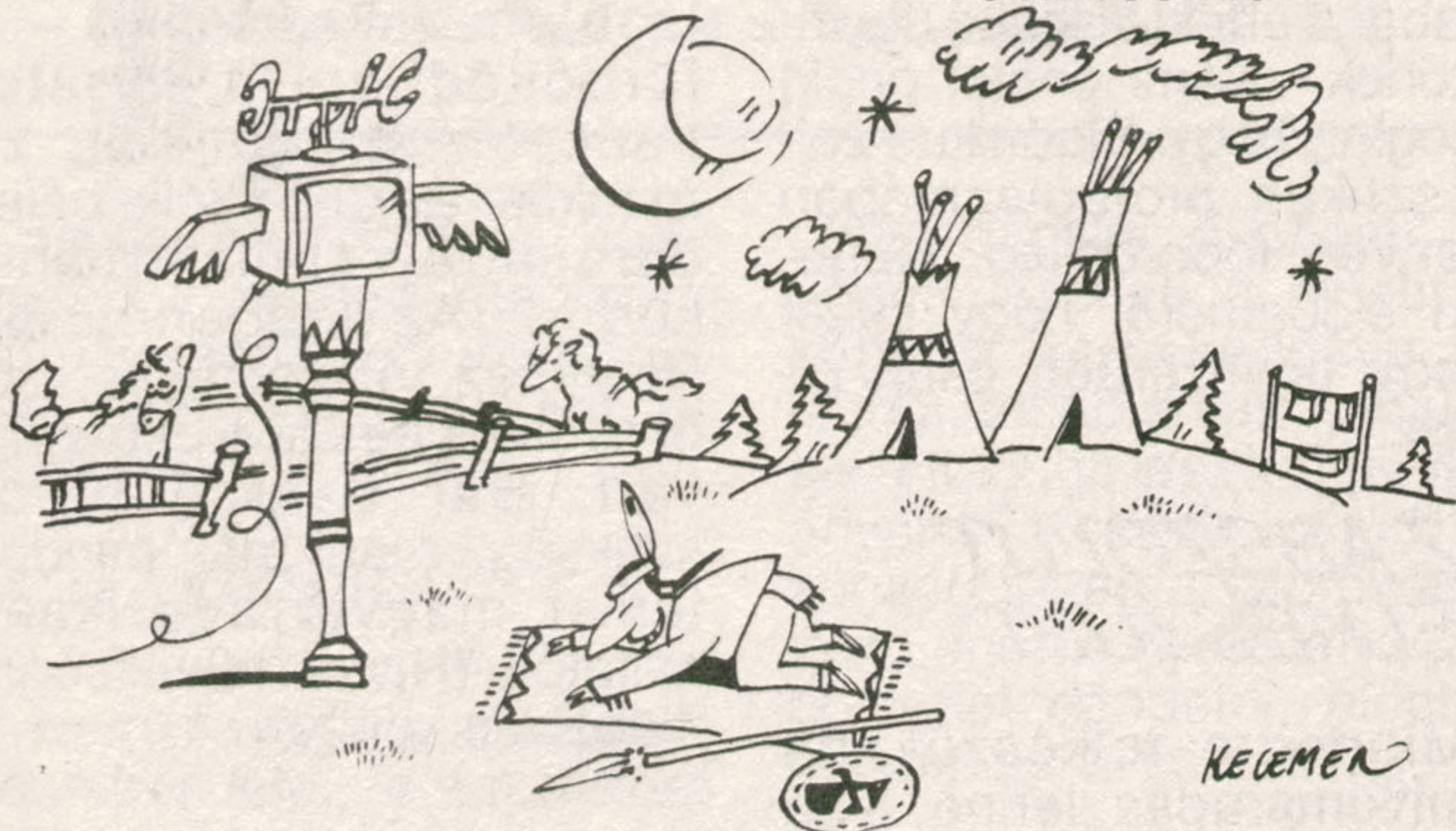
tartalék akkumulátora. Az afrikai film vetítésekor – az izgalom fokozására – a fürdőkádban aligátor pancsol. A jéghideg, zimankós, északi széllel bélelt darabhoz ventilátort működtet. Az idegennyelvű filmekhez tolmácsgépe, sőt öt nyelven beszélő papagája van. Bár ezekre nincs szükség, mert már minden filmet magyarra vulkanizáltak. (Hja, a műveltségre áldozni is kell!)

TITKOS ADÁS (FEKETE DOBOZ)

TOTEMOSZLOP

SZAFARI

– OKÉ! Most már széttephetitek!

A RONGYRÁZÓS

A videó mellé kisírt egy felvevőt is. (Gazdag apu-éknak nem számít semmi, csak csöndben legyen a gyere-
rek.) Szigorúan csak külföldi nyaralásokat őriz a film-
szalag. Szépen olvashatók az olasz, spanyol helység-
nevek. (Az ország neve tet-
szés szerint behelyette-
síthető.) A tengerparton
pedig csak ő látszik: mű-
bálnával, vízitriciklivel (egy
milliomos yachtjának hanya-

gul nekidőlve). Még egy
cirkáló elé is odaállna, de
sajnos azon látni, hogy hadi-
hajó. Lebilincselő a felvétel,
a látnivaló körömrágásig
izgalmas: alszik a napon (5
perc), alszik a homokon,
alszik a gumimatracon. Itt
van egy kis szépségflastrom:
látni a magyar gumigyár
emblémáját.

A TÁJÉKOZATLAN

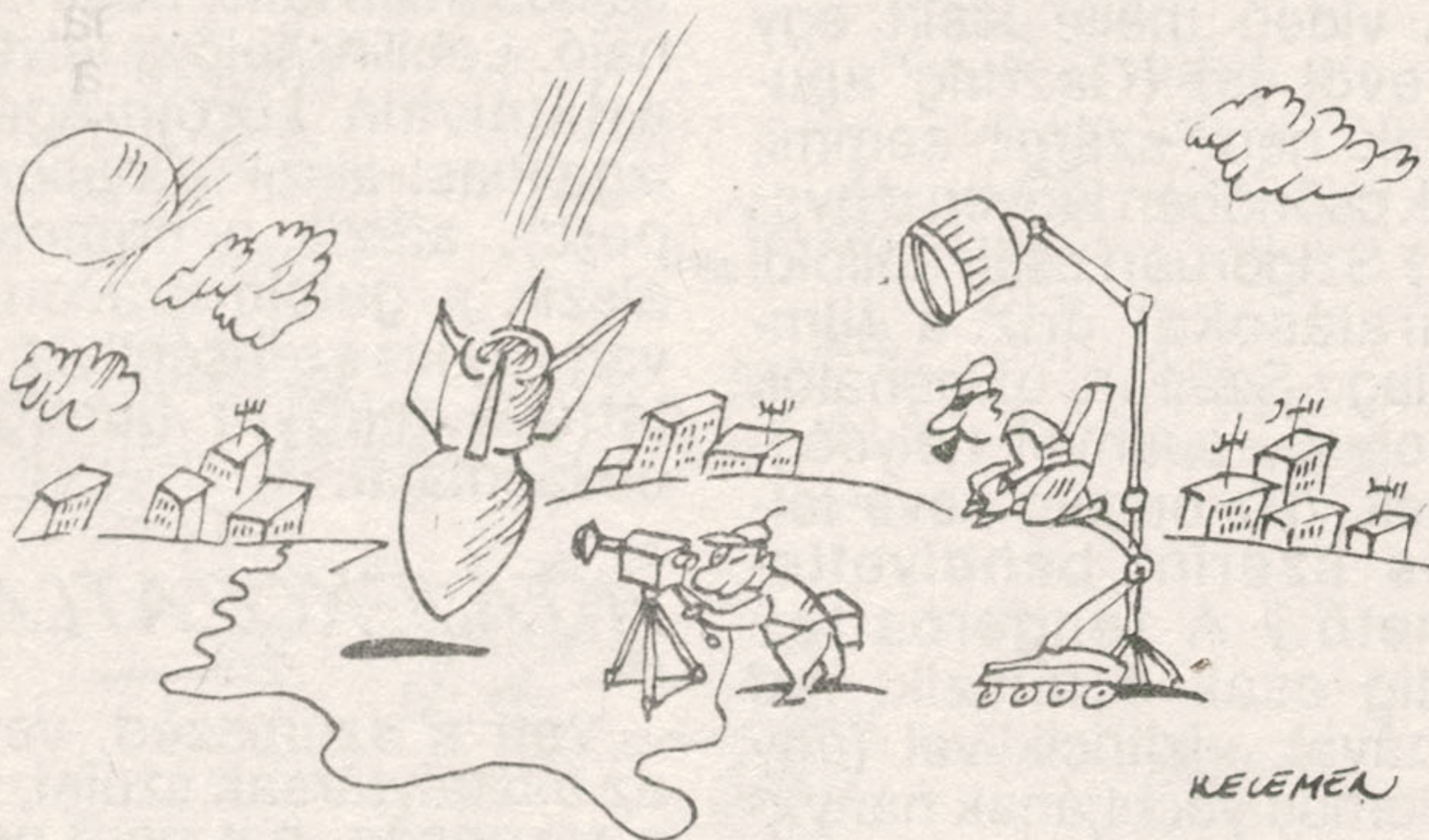
Vett a szomszéd, vettek
az osztálytársak szülei, vett
a rokonság, hát pont nekik

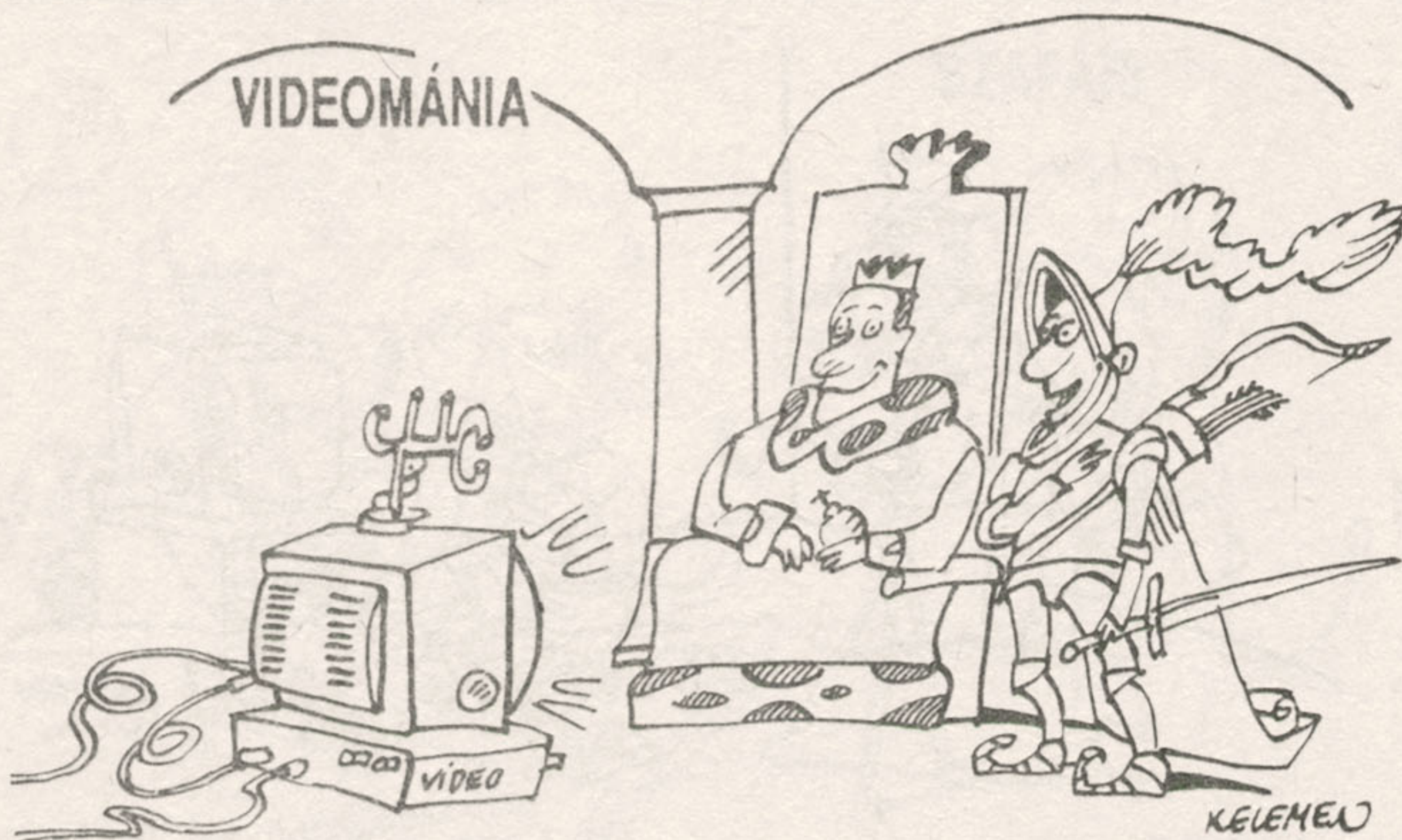
– Mondd csak, fiam! Nem nézel te túl sok videofilmet
mostanában?

EGYENES ADÁS

VIDEOMÁNIA

– Most pedig a videón nézzük vissza a csata legérdekesebb jeleneteit!...

ne legyen? Sírás apunak és irány Bécs, irány Pomáz, irány Horány! (Ahol éppen a legolcsóbb!) Nehezen tanulja meg a kezelését (annak idején a porszívóval könnyebben boldogult, bár a magnókazettát feleslegesen dugta a gégecsőbe, se képet, se hangot nem adott!) A videokazetták tekintetében is tanácstalan: időbe telt, mire kiderült, hogy a Hófehérke és a hét törpe az nem egy hongongi akciófilm. Csodálkozik, hogy a kazetta pénzbe kerül. (Technikai ALFA-BETA, sőt egy kicsit GAMMA is...) A rádiótort összeté-

veszti a gladiátorral, de már hallott a lézer lemezjátszóról, most azután szaladgál. A videónak így is hasznát veszi, nyáron jól mutat rajta egy tálibanán. Erre szükség van, hiszen annyian járnak hozzájuk.

A SIETŐS

A gyorstekerő segítségével a teljes készletet, a kölcsönkért és cserélt filmeket egyetlen éjszaka átnézi. Majd a címjegyzéket a zsebébe téve (aból puskázva) hirdeti: ő mindent látott. (Csak szólítsák egyszerűen Látnoknak.)

– Néhány bűvésztrükköt mutat be Önöknek az erdő varázslója...

A MINDENTUDÓ HOROSZKÓP

Jós Fecó, aki Paula nénitől, a cigányvajda feleségétől elleste a tenyérjósítás és a kártyavetés tudományát, érdeklődik az égi titkok iránt is. Azt állítja, hogy a XX. század embere nem boldogulhat az asztrológia ismerete nélkül. Szerinte én a szerencsés emberek táborába tartozom, mert a Bika csillagjegyében születtem. De azért nem ártana, ha tudományosan elkészíttetném a mindennapi horoszkópomat. Így előre látnám: mikor hogyan lépjek, amikor jönnek a kritikus napok. Ha bekövetkeznek, az isten óvjon attól is, hogy felkeljek az ágyból. Inkább okoskodjak ki valamilyen megrázó történetet, mintsem hogy elinduljak az iskolába. Különben Fanyűvőként gyűjthetem be a sok fát, az egyeseket.

A tudományosság Fecó esetében abból állt, hogy összeszedte nagyanyja összes kalendáriumát. Fellapozta a horoszkópokkal foglalkozó olda-

lakat, és kiírta, ami rám vonatkozik. Aztán készített egy falinaptárt, amelyen feltűntette a Bikára váró jó és rossz napokat. A kedd, a szerda vagy a péntek mellett ceruzával vastagon alá húzott megjegyzések álltak. Például ilyesmik: jó, szerencsés, ígéretes, kellemetlen, bizonytalan, könnyed, fontos, csendes, baljóslatú, ellentmondásos vagy: Henrikével találkozatsz.

A naptár az ágyam fölött csüng a falon. Reggel, ha felkelek, és rápillantok, pontosan tudom, hogy mire kell vigyáznom. Amikor azt olvasom, hogy baljóslatú, messzire elkerülöm a lányokat is, nehogy megtörténjen velem az, ami a múltkor. Az egyik utcabeli kiscsaj megállított, hogy kérdezzen tőlem valamit, s akkor mintha a földből lépett volna elő, felbukkant Henrike. Nem kívánom még a legnagyobb ellenségemnek sem, hogy úgy nézzenek rá, ahogy ő

rám. Több mint tíz szerencsét ígérő napom ment rá, hogy kibékítsem.

De hol van már a tavalyi hó!? A holnapi, a csütörtöki nap remeklést ígér. Áldom keresztapa nevét, aki a kevi vásárra visz el, amelyik csütörtökön lesz. Végre megvalósíthatom kívánságomat, benépesíthetem az újonnan elkészített galambdúcot. De azért az óvatosság sosem árt. Megnézem a csütörtöki horoszkópom intelmeit. „A most kínálkozó lehetőség talán az utolsó a sorban. Vétek lenne, ha kihasználatlanul hagynád!” – olvasom. Nem csoda hát, hogy a vásárban gondolkodás nélkül megvettem a felkínált tíz galambot, pedig eredetileg csak ötöt szándékoztam vásárolni. Döntésem az is meggyorsította, hogy a galambokért darabonként 65 forintot kért a tulaj, ami nagyon kedvező ár, ráadásul a szerencseszámom is.

Ahogy a galambászok nagykönyvében meg vagyok írva, úgy cselekedtem. Az állatokat egy hétig zárva tartottam, hogy szokjanak. Amikor kiengedtem őket, ott kellett volna, hogy röpdössenek, körözzenek az udvarunk felett, de azok pillanatok alatt elhúztak, eltűntek a magasban, mintha az ég nyel-

te volna el őket. A poklok poklát éltem át, mert elfelejtettem megkérdezni, hogy hová menjek értük.

Beszaladtam megnézni, hogy mit jelez erre a napra a horoszkópom. Kellemetlenséget ígért. „Figyelmetlenséged, felelőtlenséged majdnem tragédiába torkollik. Ezen mindenképpen gondolkodj el, s legközelebb már ne viselkedj ilyen meggondolatlanul!” Úgy látszik, a vásárlásnál a kiröpítés napját is figyelembe kellett volna vennem. Akkor talán tökéletes lett volna a szerencsém.

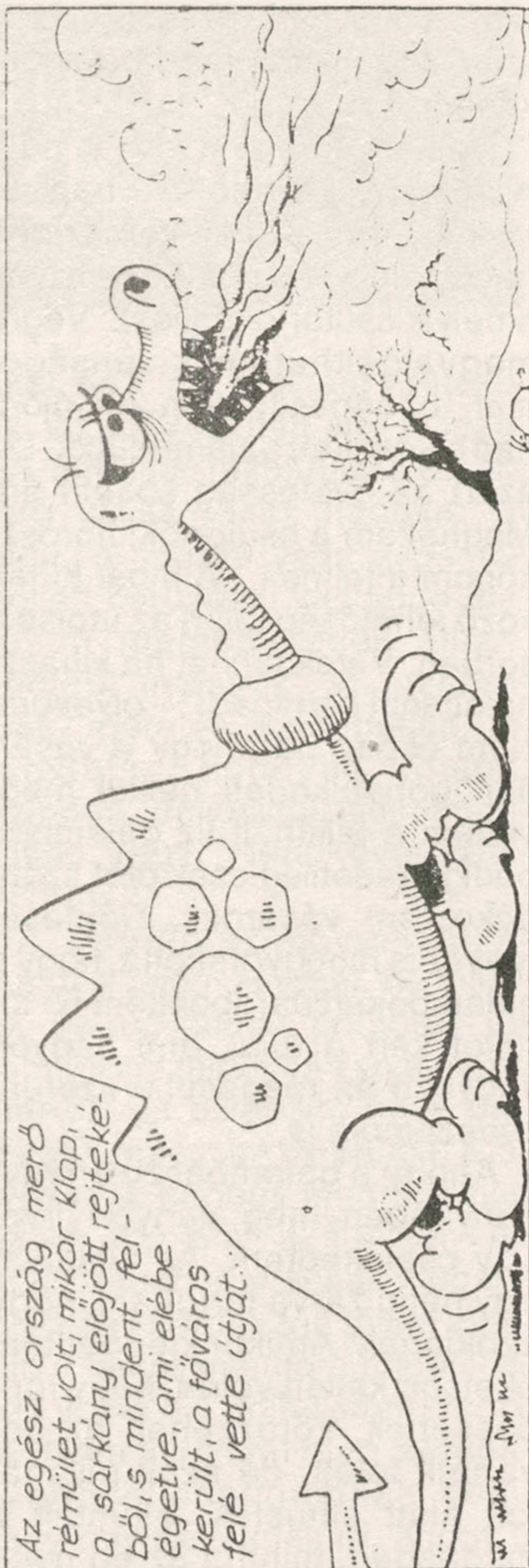

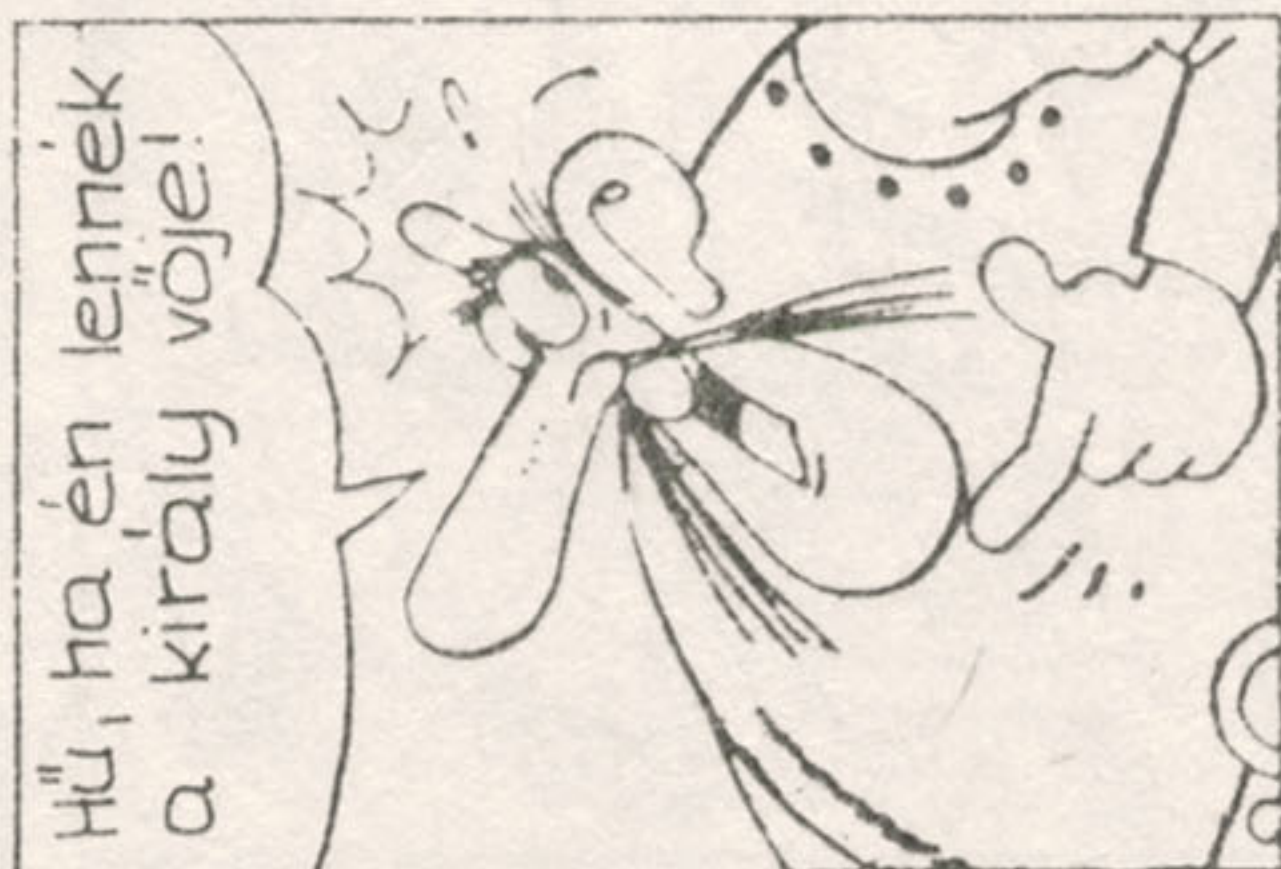
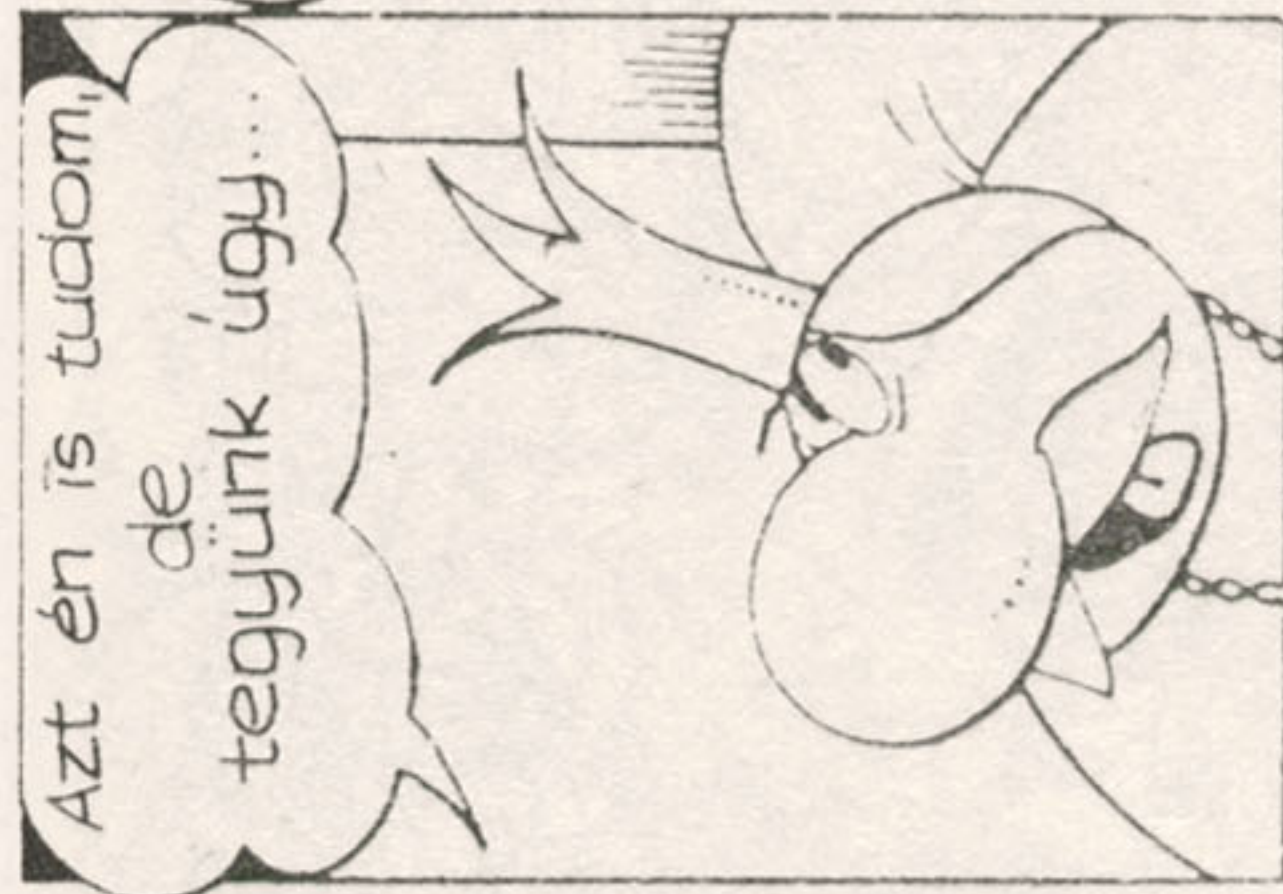
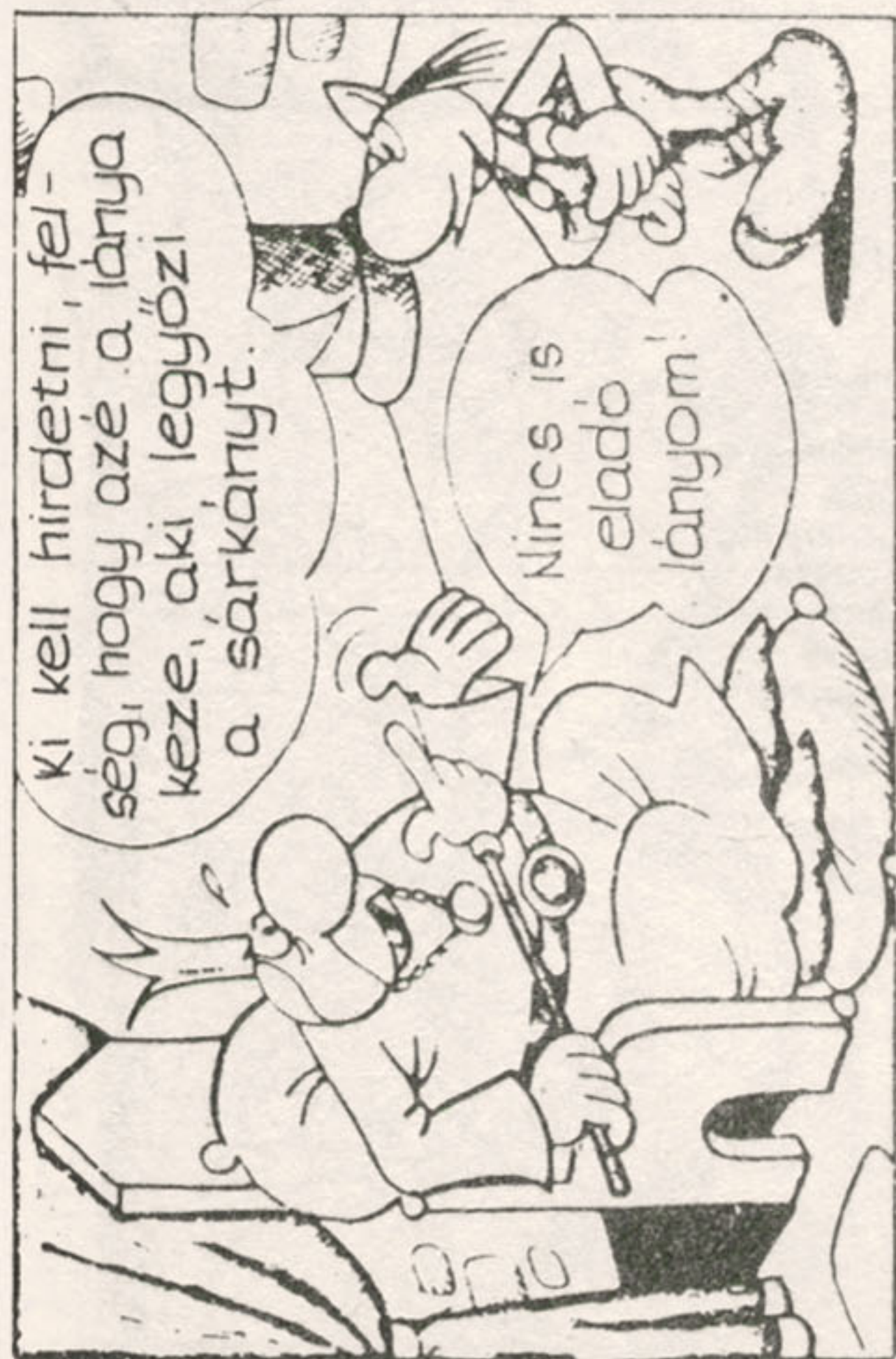
VAKARCS * SÁRKÁNYVESZÉLY

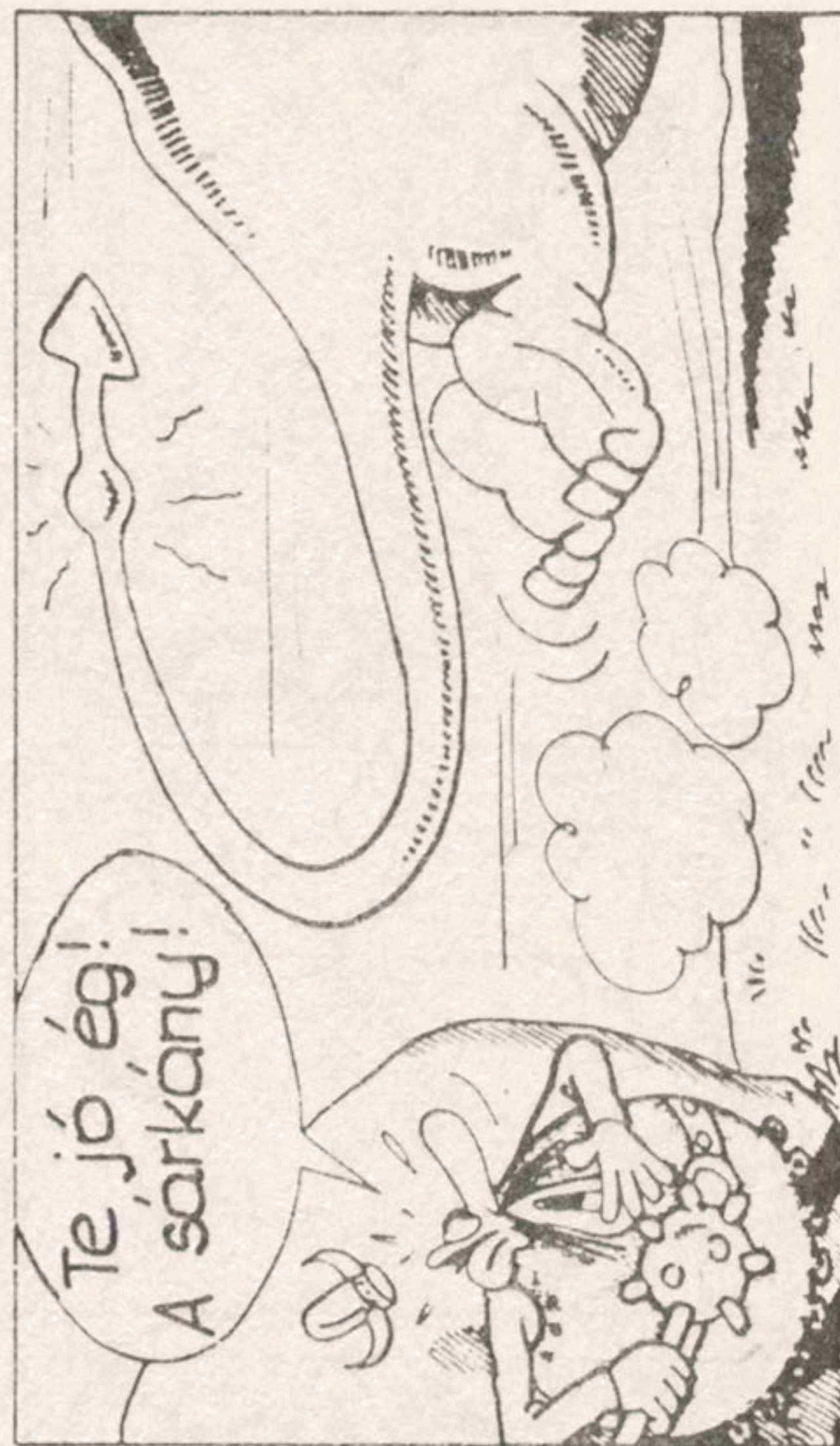
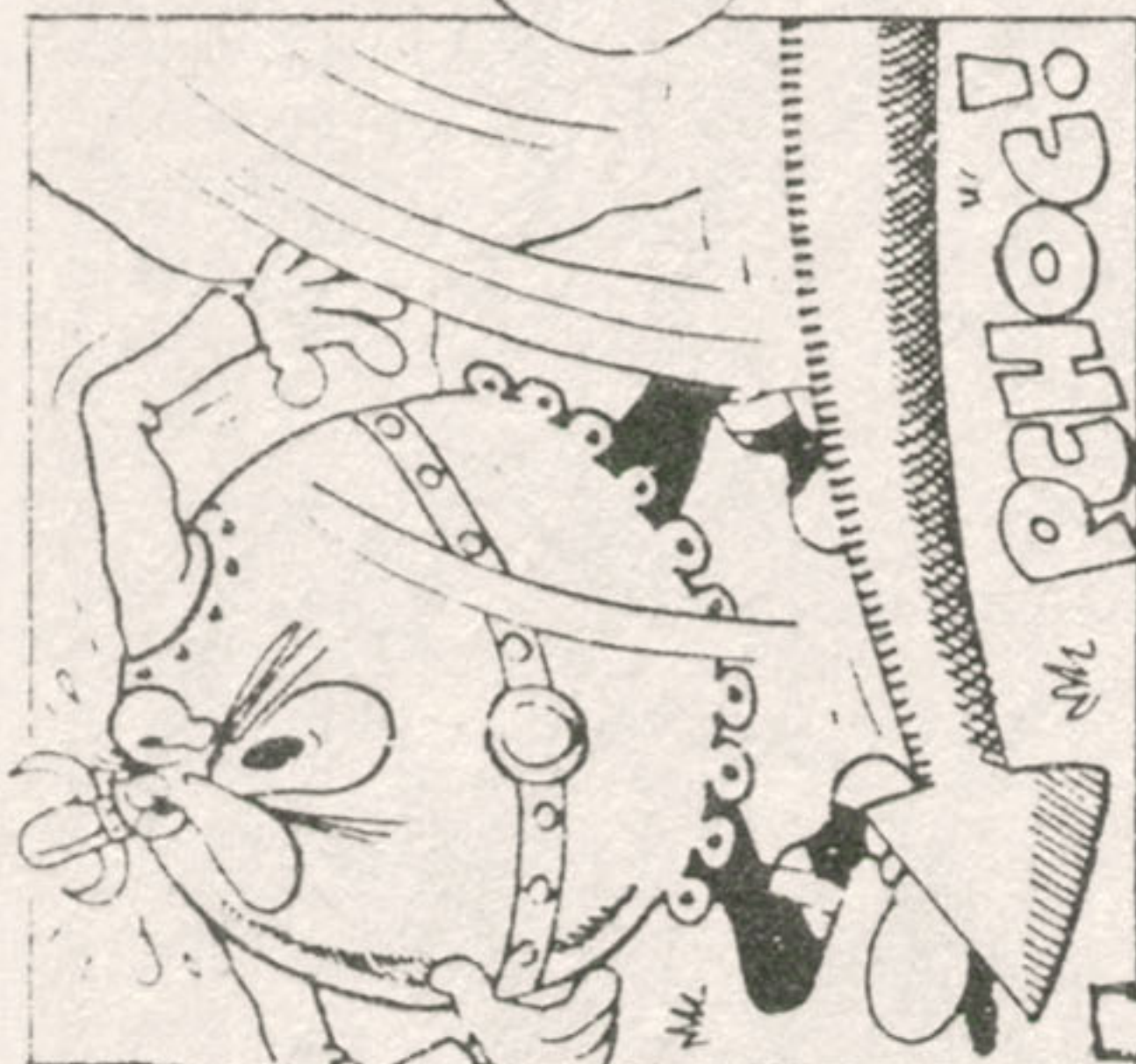
Az egész ország merő
rémület volt, mikor klap,
a sárkány előjött rejteke-
ből, s mindent fel-
égetve, ami elébe
került, a főváros
felé vette útját.

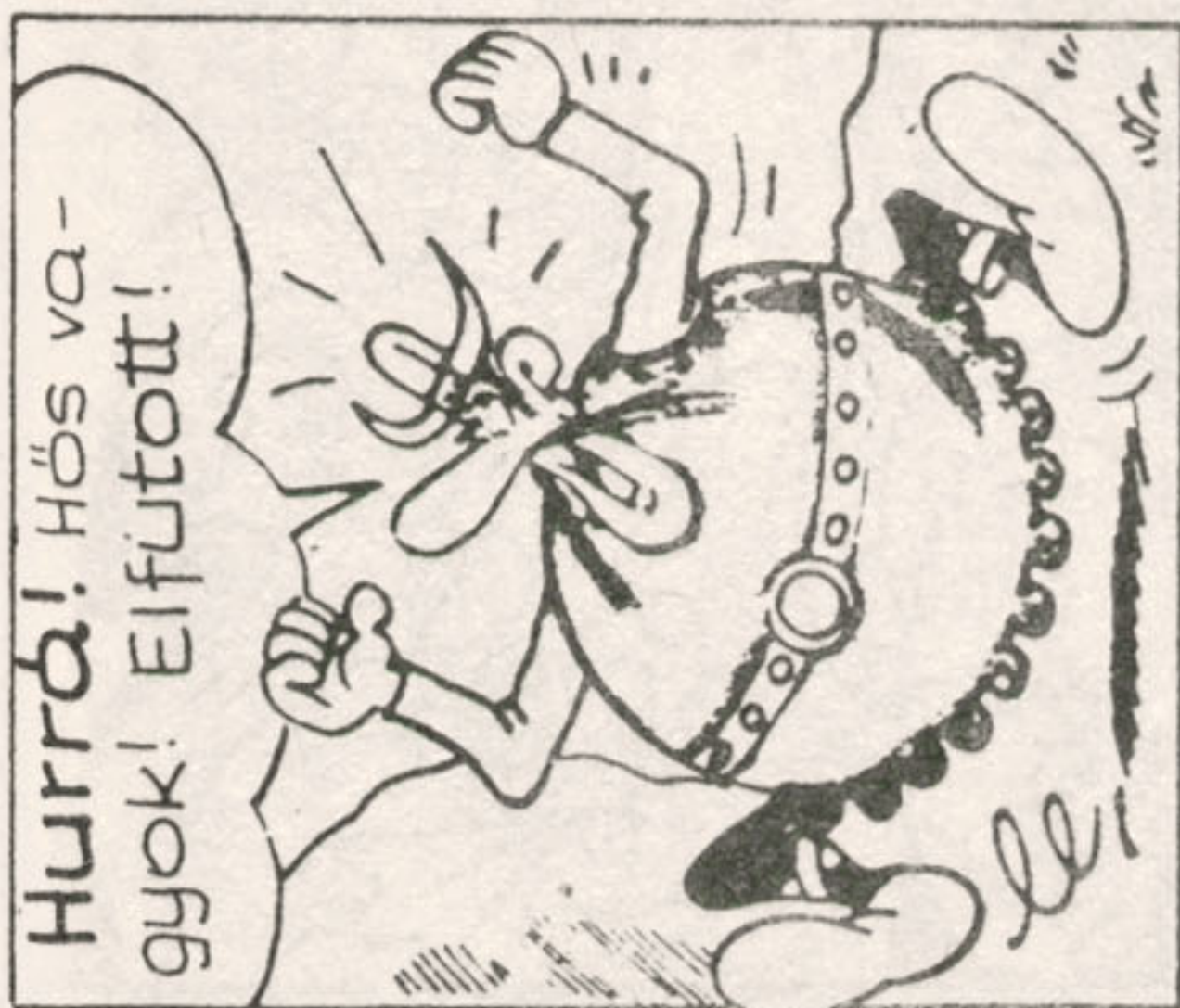

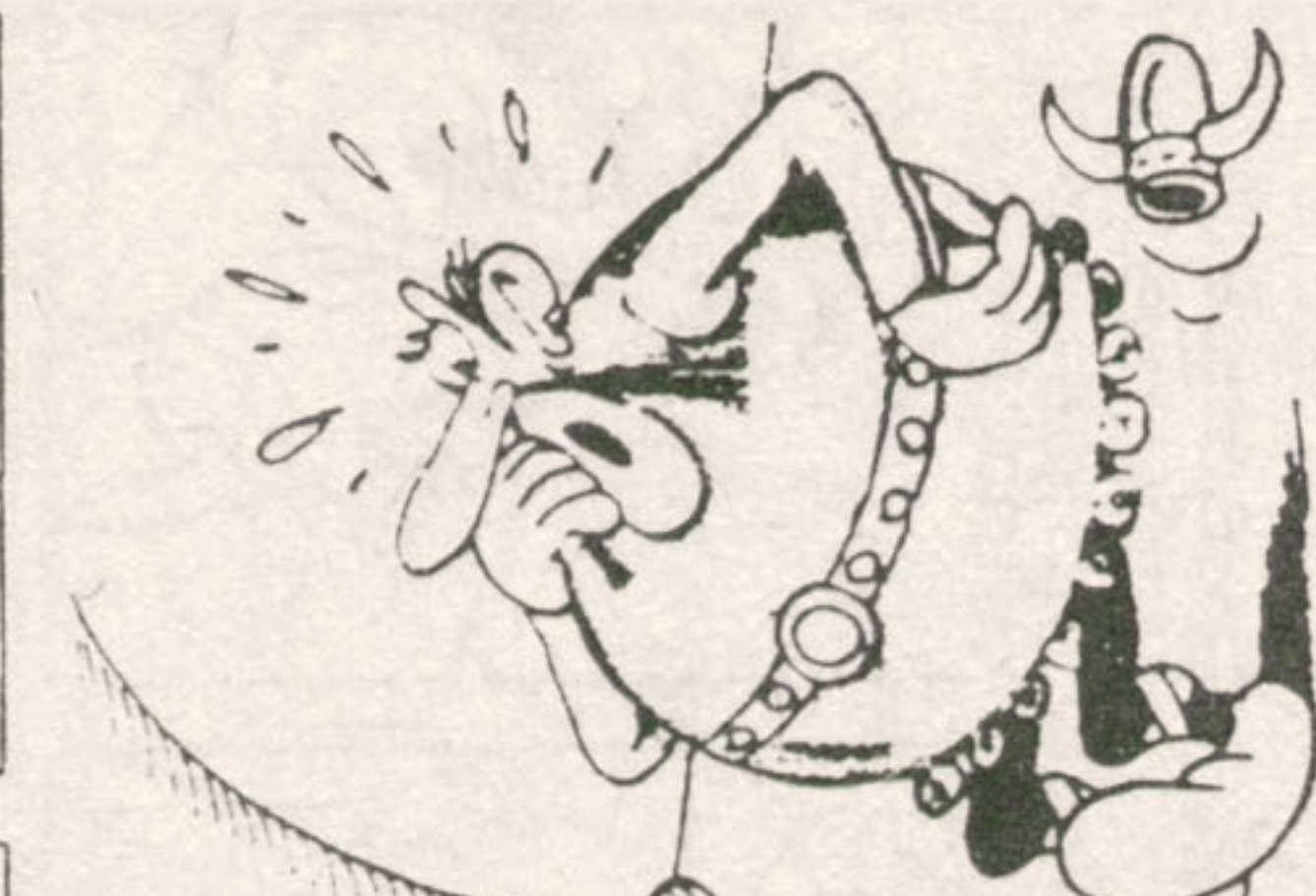
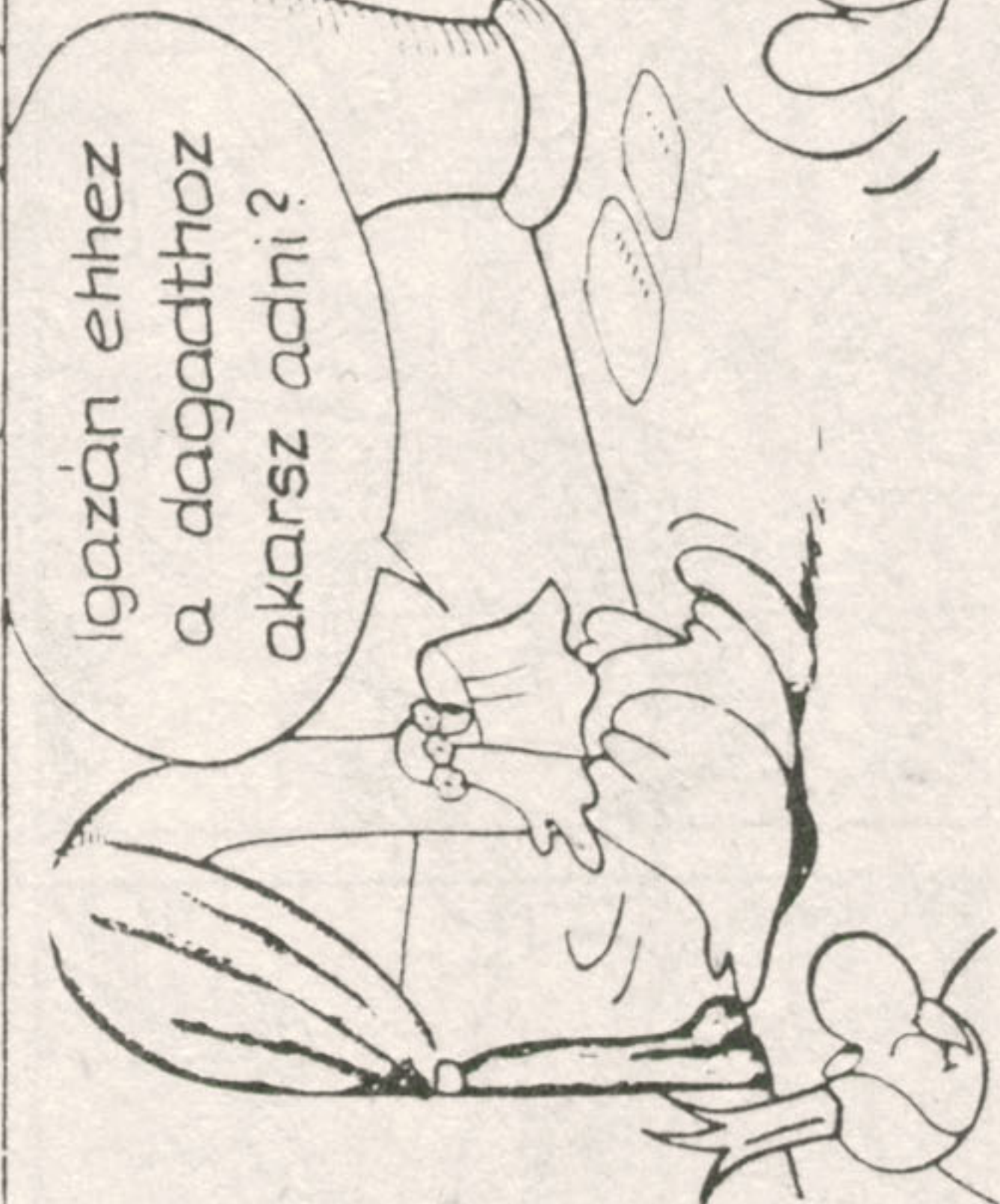
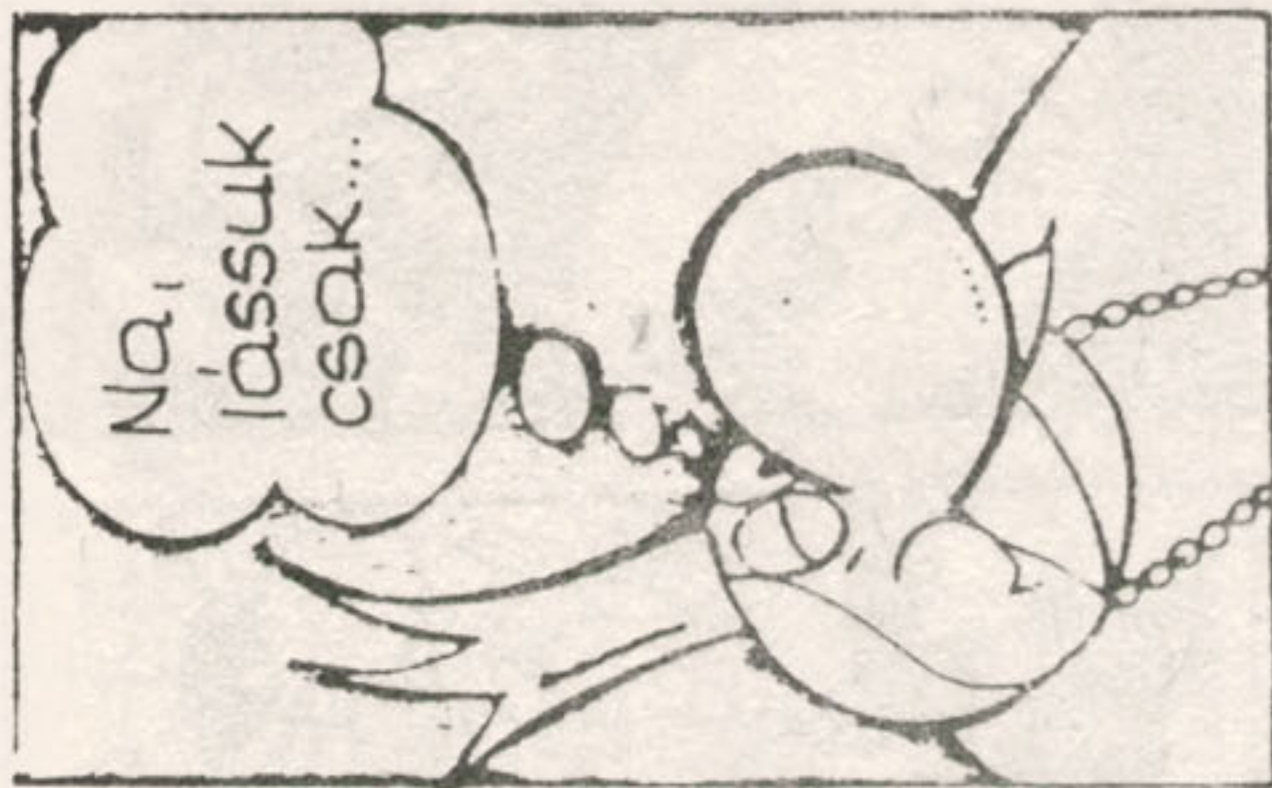

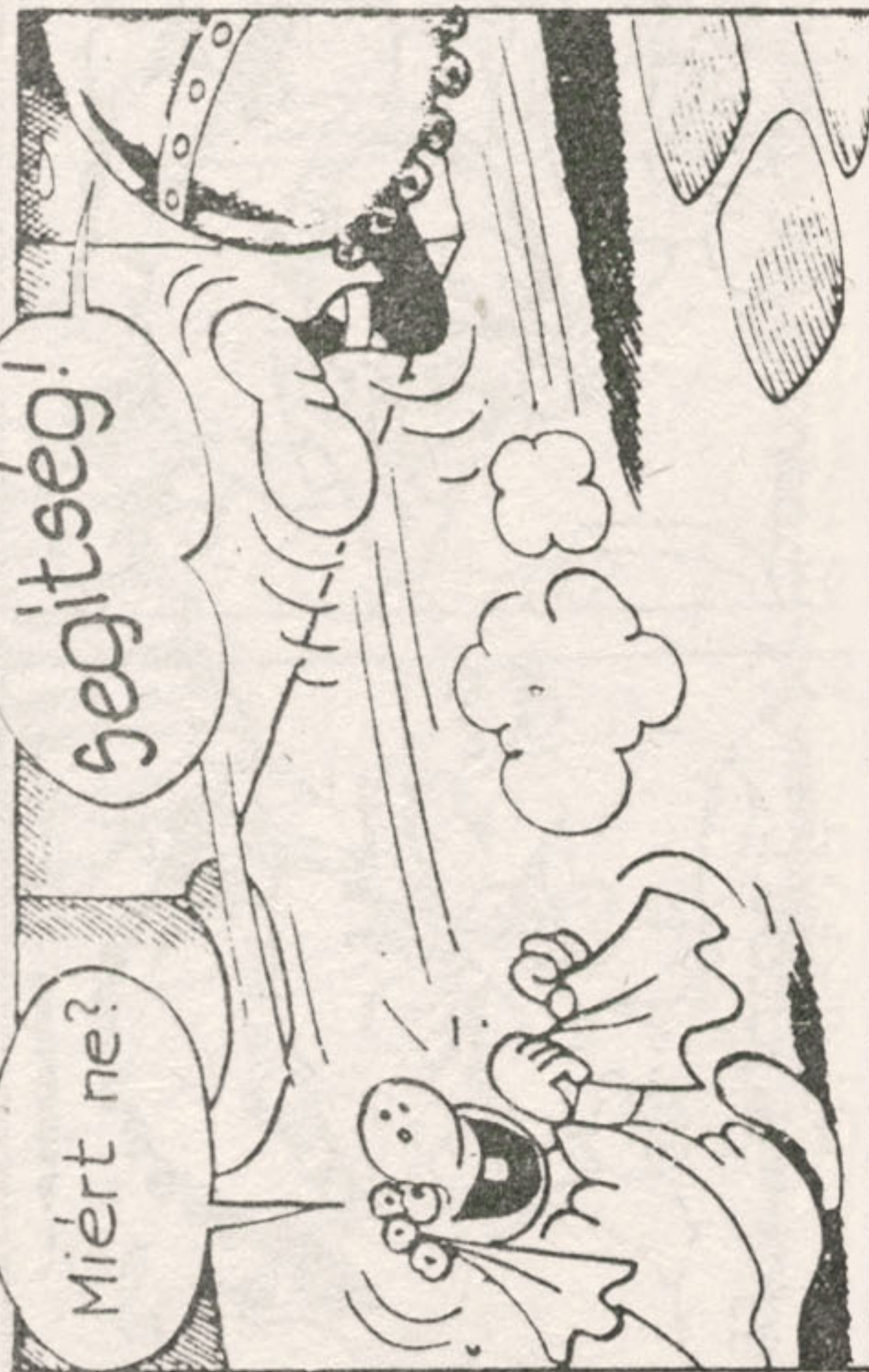
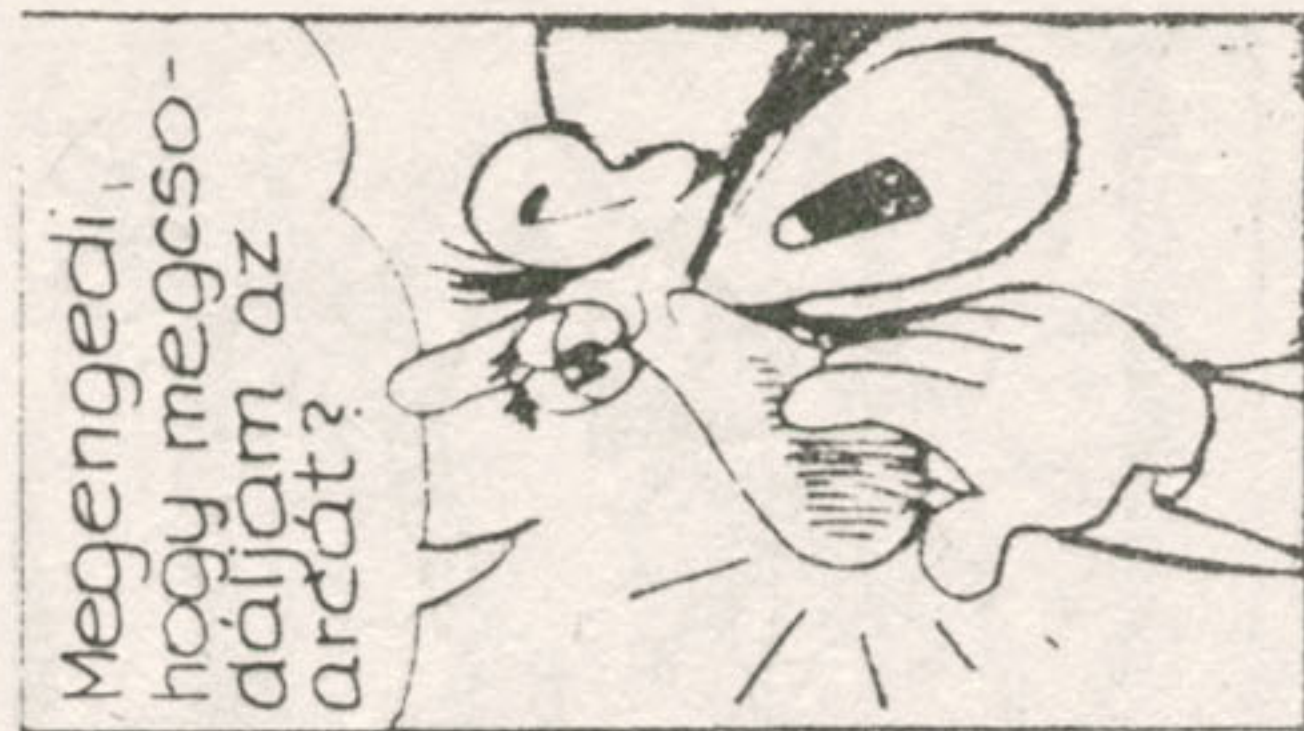
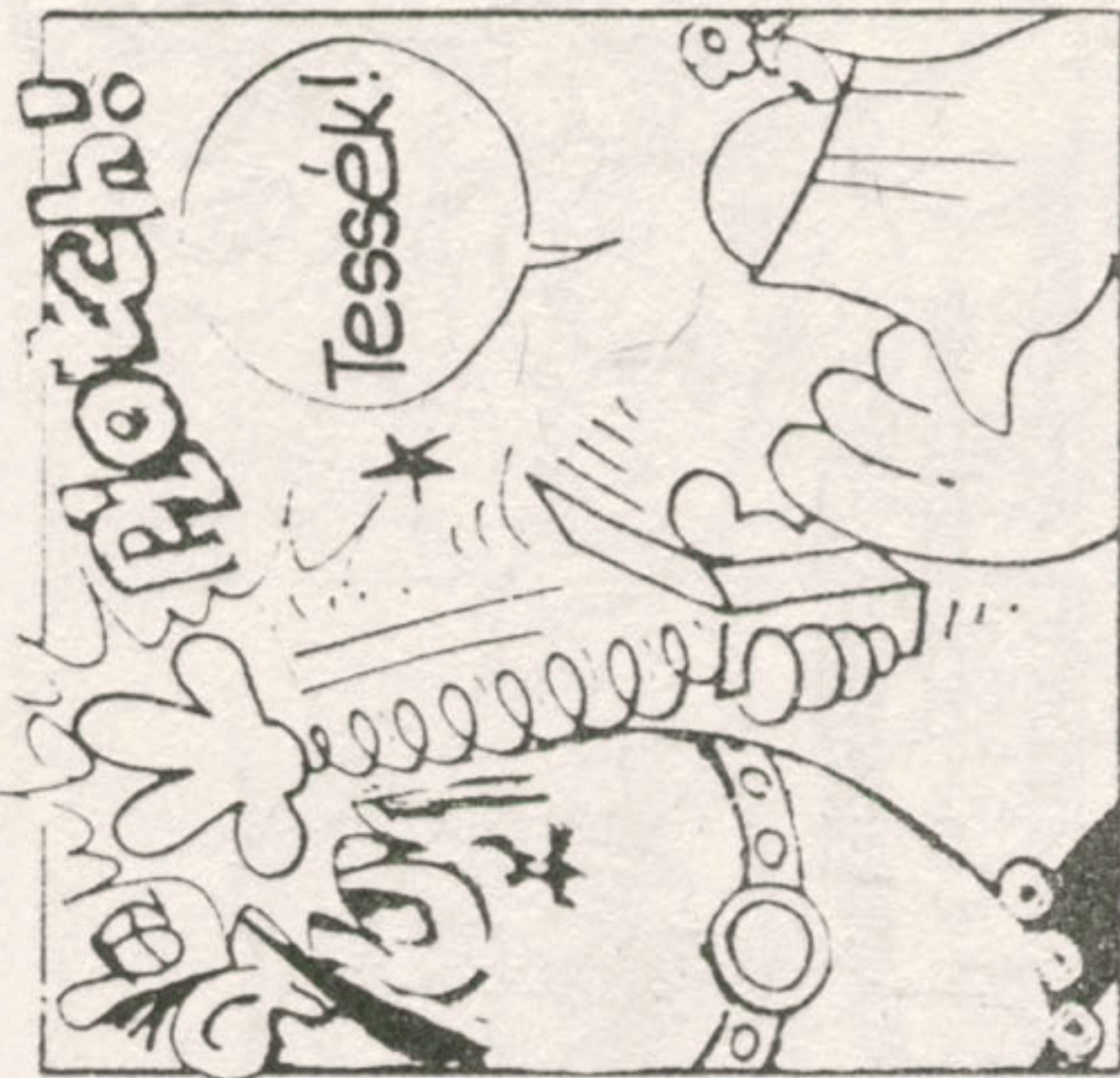

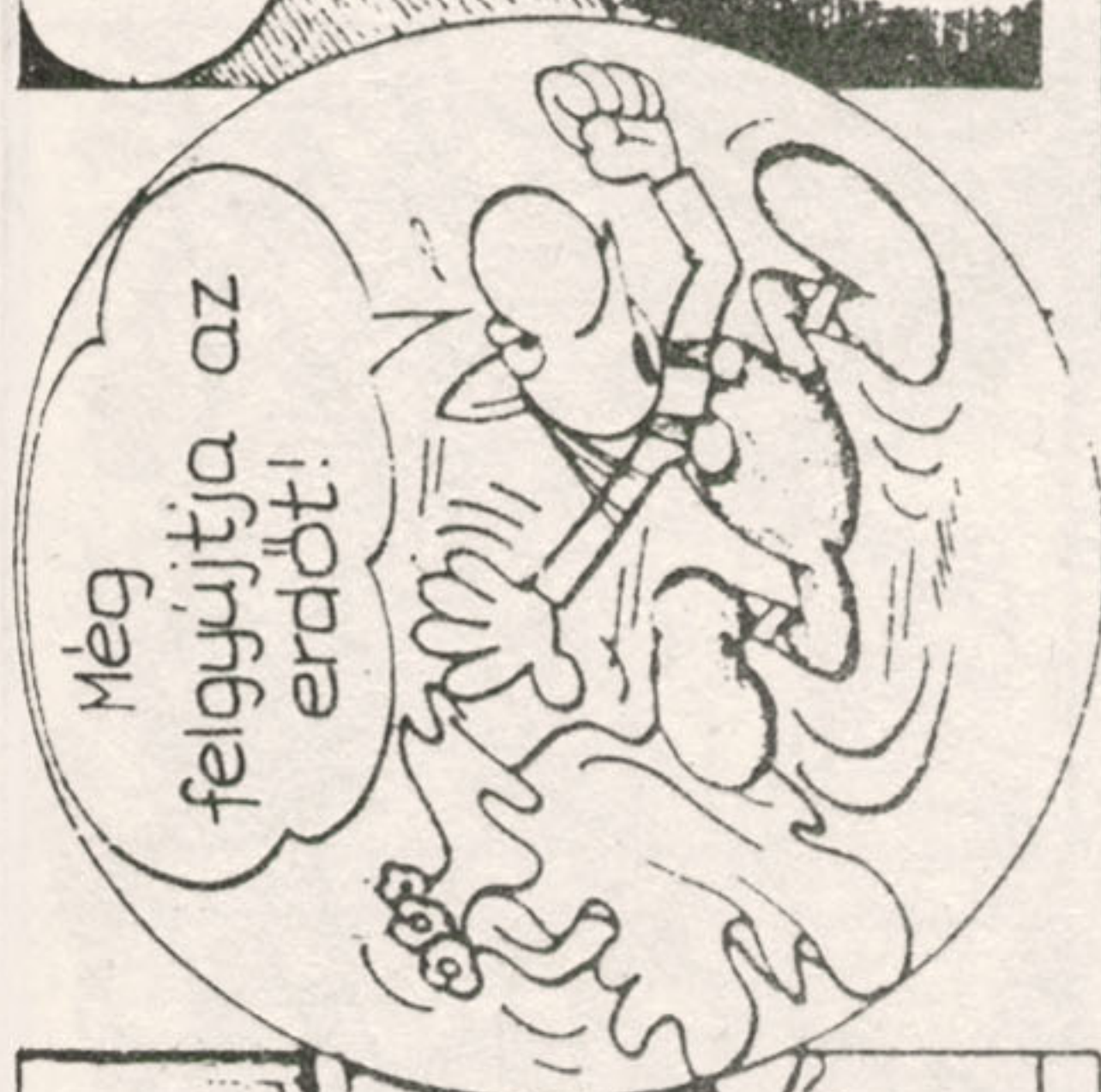
A palotában...

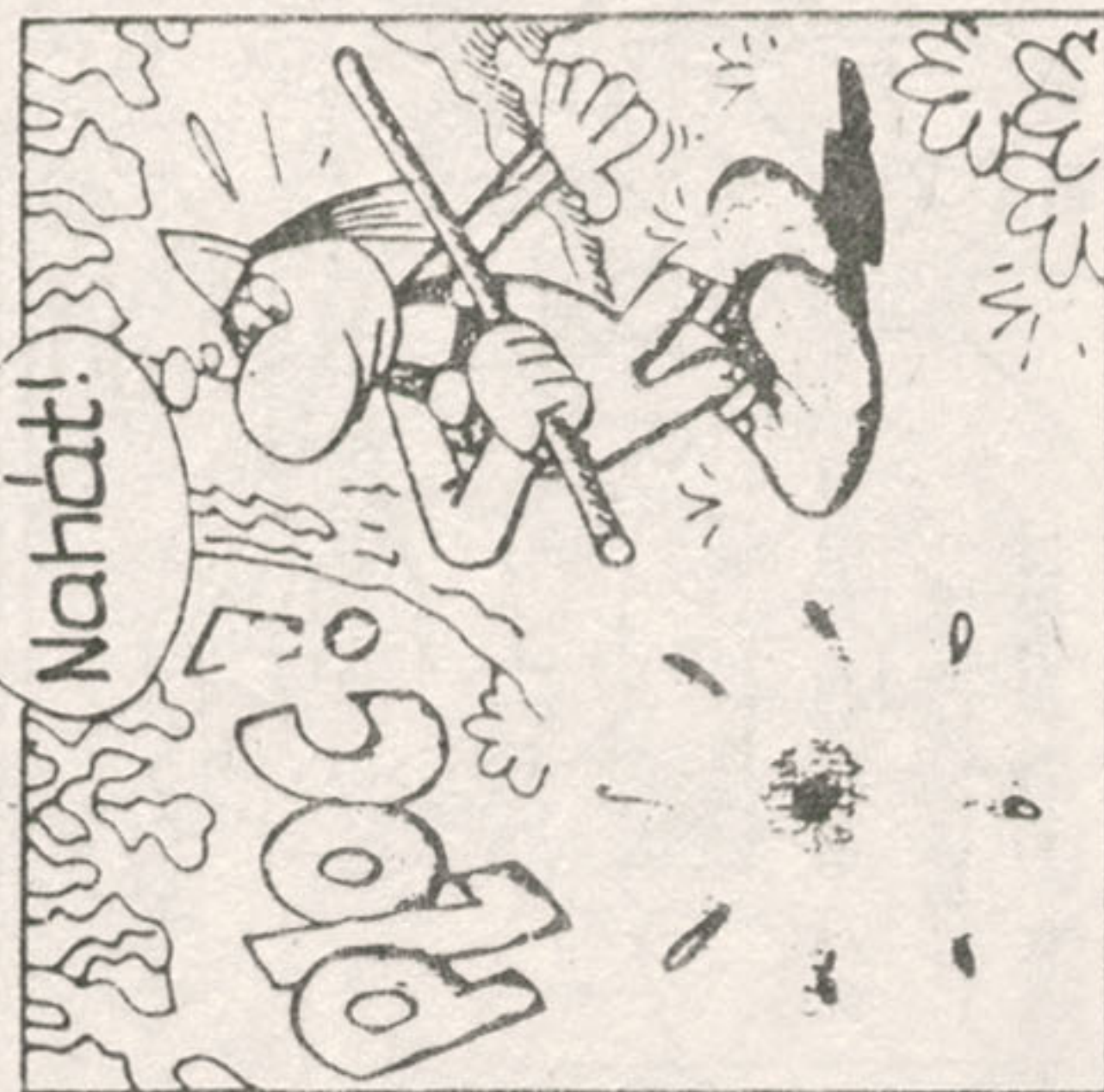
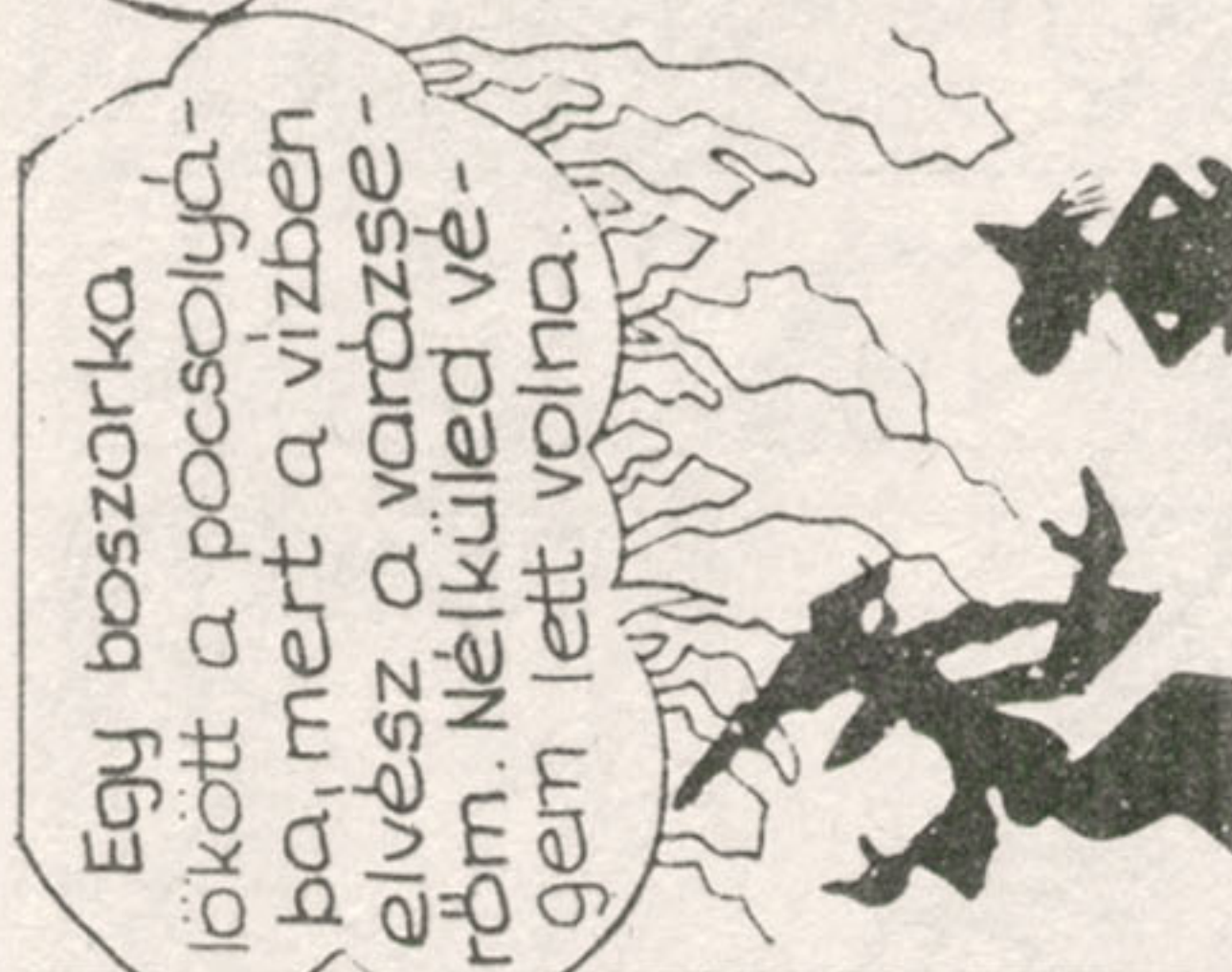

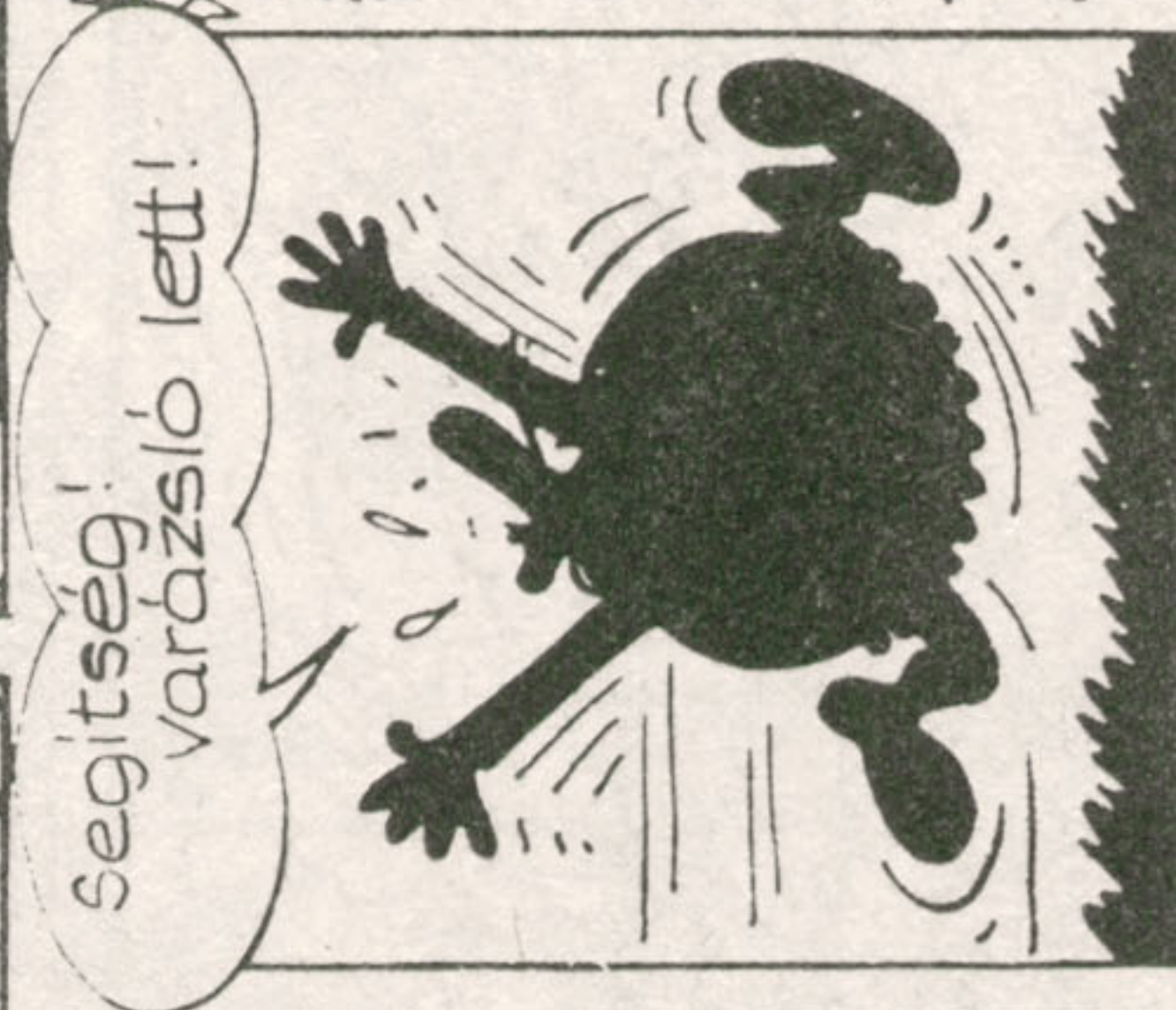
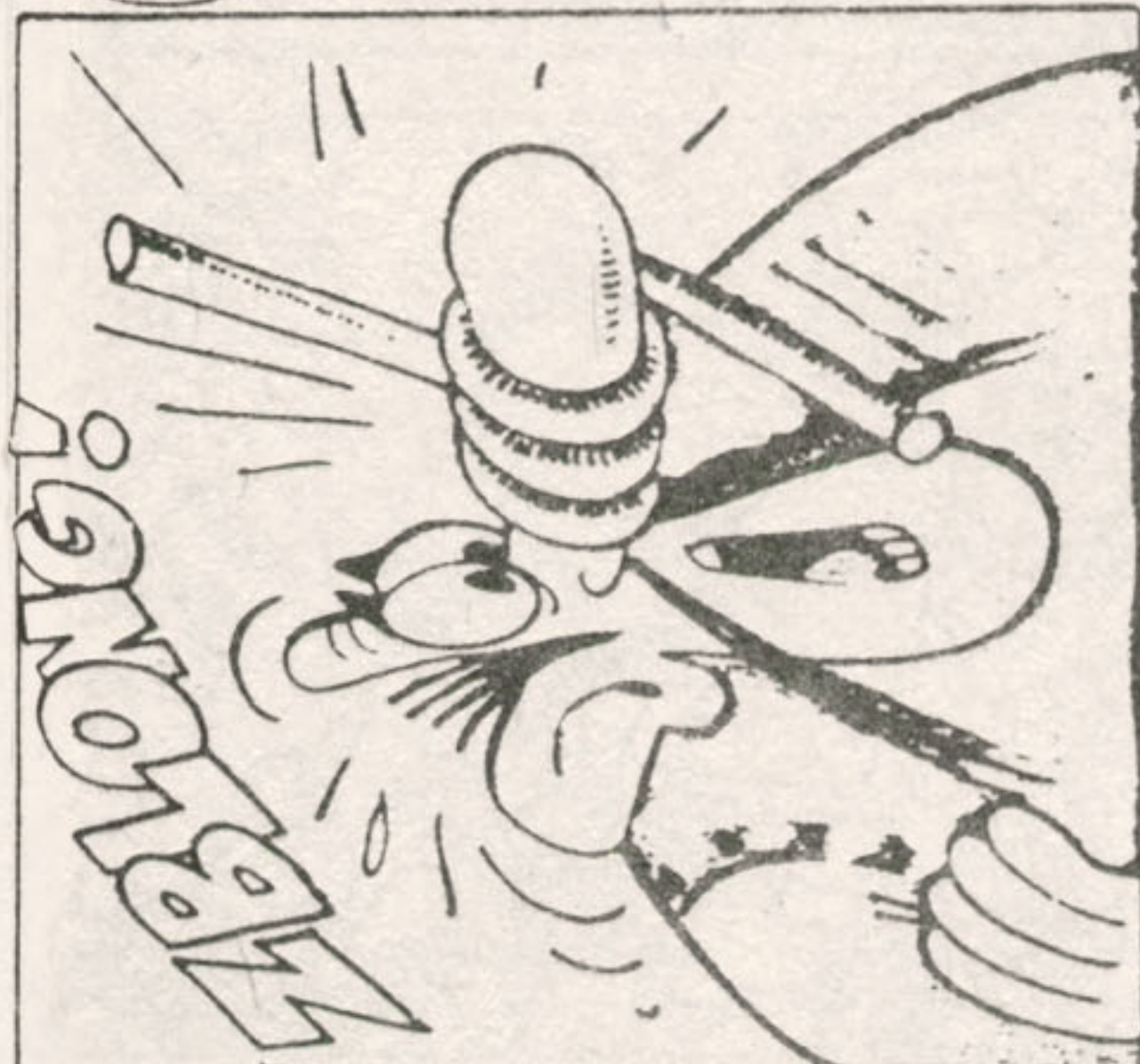

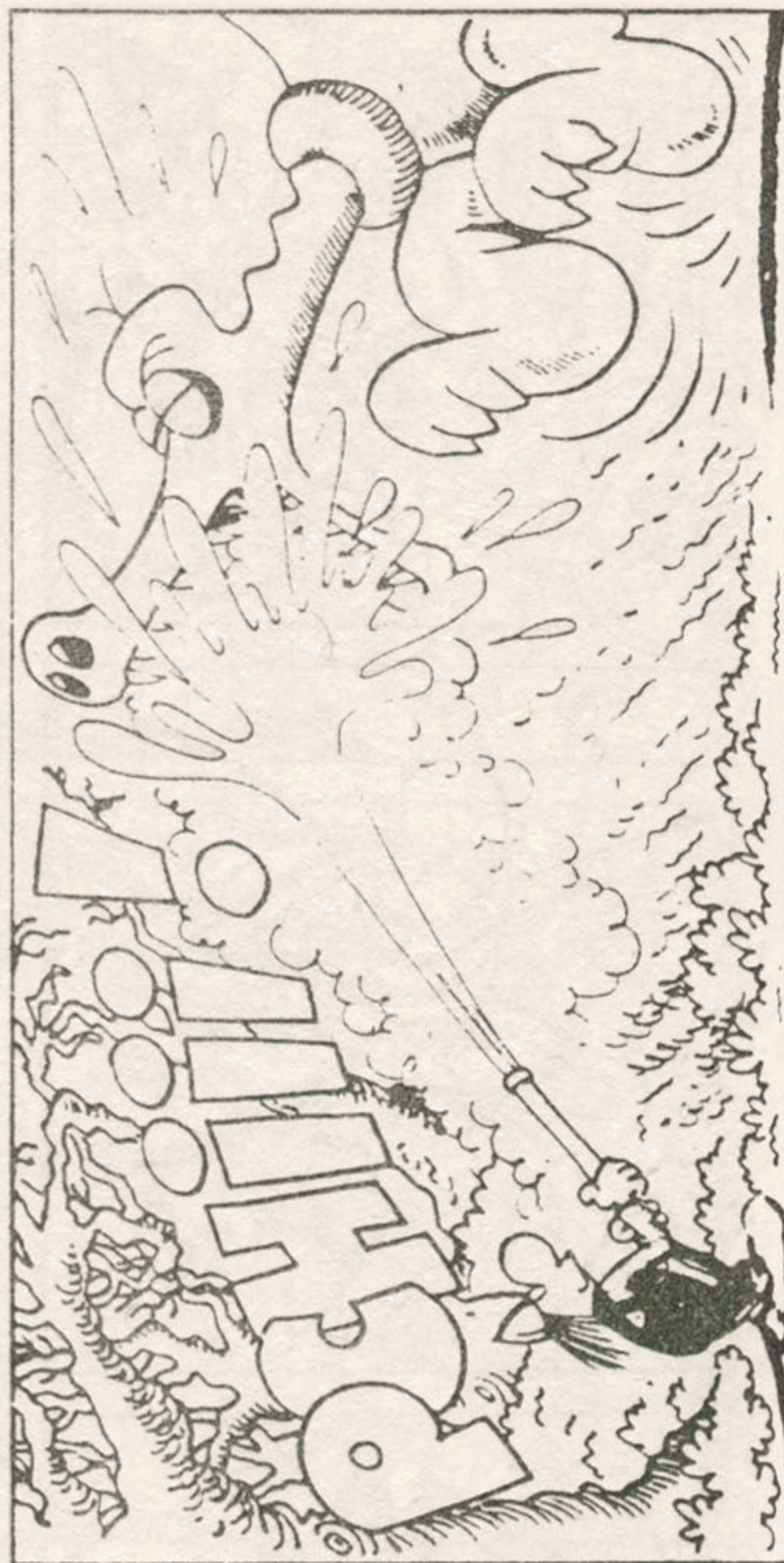
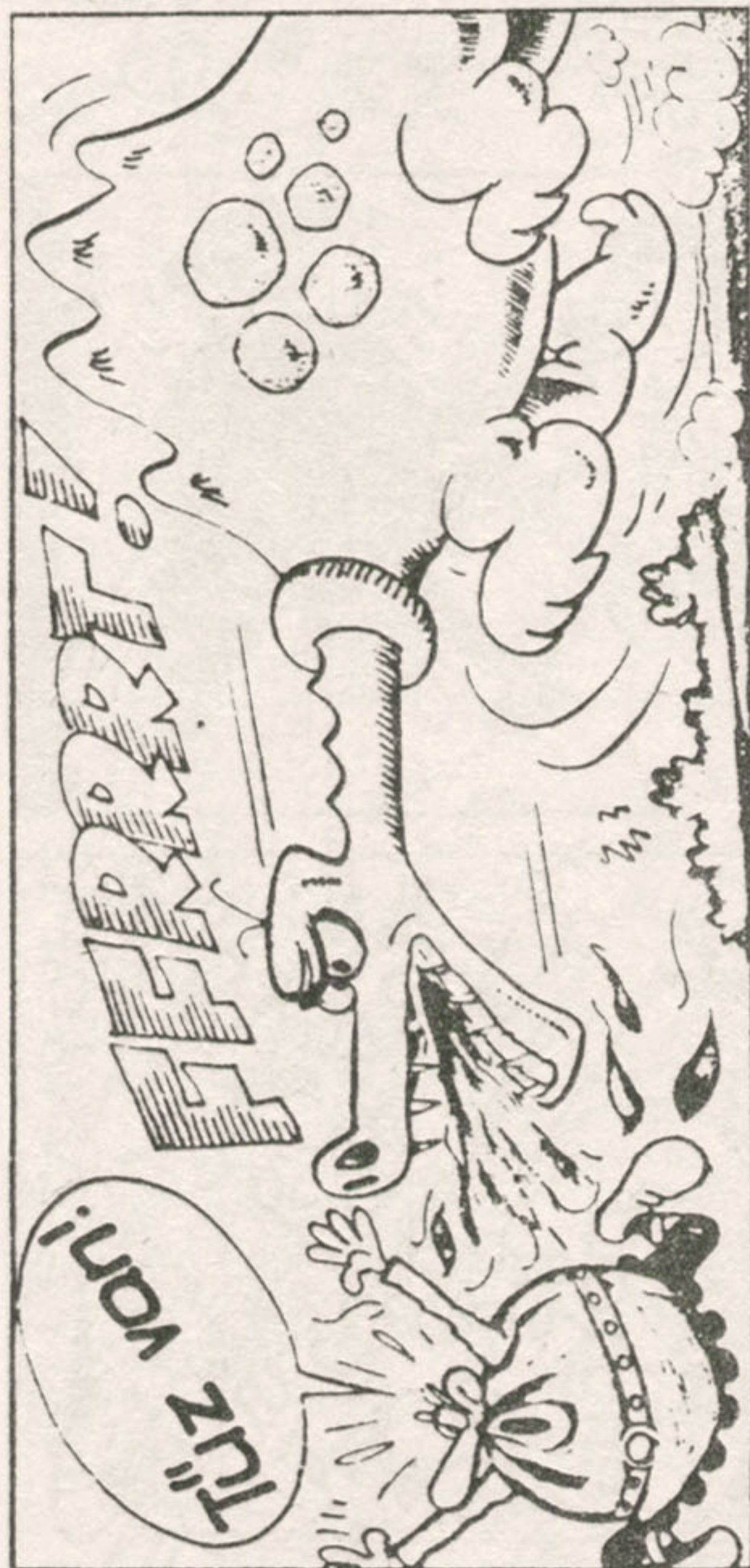

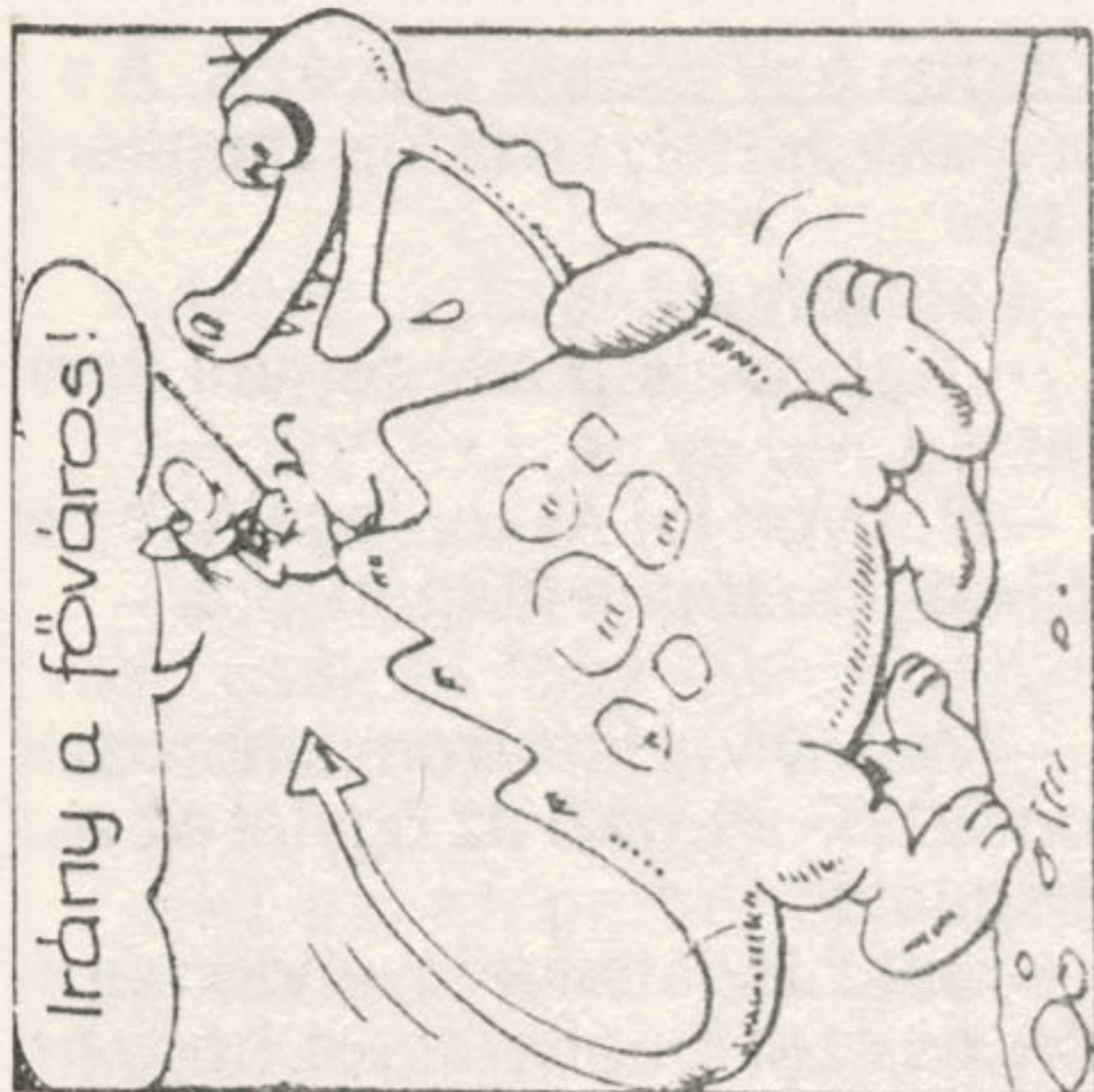

VÉGE

VÁSOTT FELNÖTTEK

HA SZÜLEIDDEL,
ROKONAIDDAL IS
MEGTÖRTÉNTÉK
EZEK A TRÉFÁS
ESETEK,
ÚGY ÍRD MEG NEKÜNK!

Egon egy állásra pályázik. A személyzeti osztály vezetője megkérdezi tőle:

– Mit tanult?

– Tulajdonképpen semmi komolyat.

– Nagyon jó! Akkor legalább nem kell átképeznünk magát!

***

– Mennyivel tartozom a horoszkópomért? – kérdezi az ügyfél az aszrológustól.

– Száz forinttal a jövődömondásért, és ezer forinttal azért, hogy hallgatók a múltjáról!

***

– Sajnálom, Blazsekné, nem tudjuk alkalmazni – mondja a személyzeti osztály vezetője. – Nincs munkánk az ön számára!

– Ó, az engem egyáltalán nem zavarna!

***

– Doktor úr, miért kérdezi meg mindegyik betegétől, hogy melyik a kedvenc bormárkája?

– Mert aszerint állapítom meg a honoráriumot.

***

– Mindenem megvolt, amit egy nő kívánhat magának: pénz, lakás, egy nagyszerű férfi szerelme. Egészen addig, amíg férjhez nem mentem.

***

– Megígérték, hogy még az ünnep előtt elkészül a cipőm.

– Itt is van. Kétszázötvenet tetszik fizetni.

– Mit jelent ez az árengedmény? Hiszen itt a cédulán ötszáz van...

– Igen, de sajnós az ön cipőjének elveszett a párja.

***

– Honnan veszi ez a fráter a pénzt az itálra?

– Te nem tudod? A szesz-
gyasztás ellen fest plakátokat.

***

– Mikor építették ezt a szép vá-
rat? – kérdezi a turista.

– A XIV. század végén – mondja
az idegenvezető.

– Jobb helyet nem tudtak neki ta-
lálni, csak itt, egy ilyen forgalmas
autópálya mellett?

***

– Ki az az ember? – kérdezi
egy utas a hajó kapitányát, és
egy torzonborz férfira mutat, aki
a közeli sziget partján ugrán-
dozik, valamit kiabál, és inte-
get.

– Nem tudom, de minden évben,
amikor a közelében haladunk el,
ilyen rettenetesen örül nekünk...

***

– Miért hatolt be egy idegen la-
kásba?

– Egy kicsit ittam, bíró úr, és elté-
vesztettem a házszámot.

– Ez rendben van, de miért kez-
dett el szaladni, amikor szembetalál-
kozott a lakás tulajdonosnőjével?

– Azt hittem, hogy a feleségem...

***

Egy párizsi benzinkútnál ez a fel-
irat olvasható:

– „Ne veszítsd el a reményt, és ne
add el az autódat! Talán már nincs

– Nem sokat értek a művészethez, de tudom, mi tetszik
nekem.

– Azt mondtad, hogy én vagyok az egyetlen!

messze az a nap, amikor valahol találsz parkolóhelyet!".

***

– Én már soha nem gyógyulok meg!

– Ezt az orvos mondta neked?

– Nem mondta ilyen egyenesen, csak annyit mondott, hogy ha nem hagyom abba az ivást és a dohányzást, akkor semmi nem segít rajtam.

***

– Érdekes, ezek az újságírók milyen pontosan tudják, mikor lesz napfogyatkozás – mondja a nagypa újságolvasás közben a nagymának.

– Hát hogyan tudnák, amikor tegnap bemondta a televízió!

***

A pszichiátriai klinikán az egyik beteg a telefonkönyvet olvassa.

– Érdekes ez a regény? – kérdezi a másik beteg.

– Nem nagyon. Rengeteg szereplő van benne és semmi cselekmény.

***

– Azért a lábát megmoshatta volna! – mondja a reumatológus az új betegnek, aki lábfájásra panaszskodik.

– Ezt a körzeti orvos is mondta, és éppen azért jöttem el önhöz, mert minden fontosabb döntés előtt szeretek specialistával tanácskozni.

– Hát nem csodálatos érzés, hogy végre már nem kell törődnünk az árcédulákkal?!

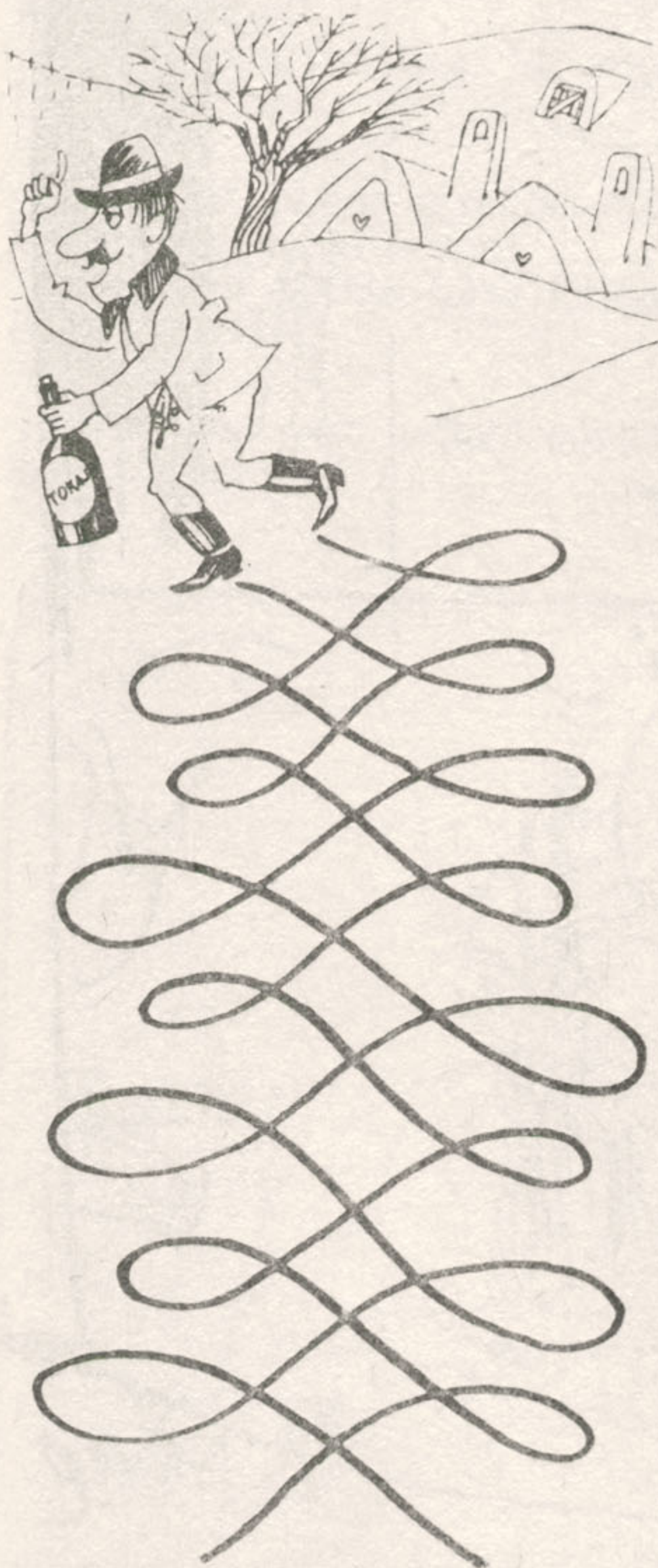
KONKRÉT ZENE

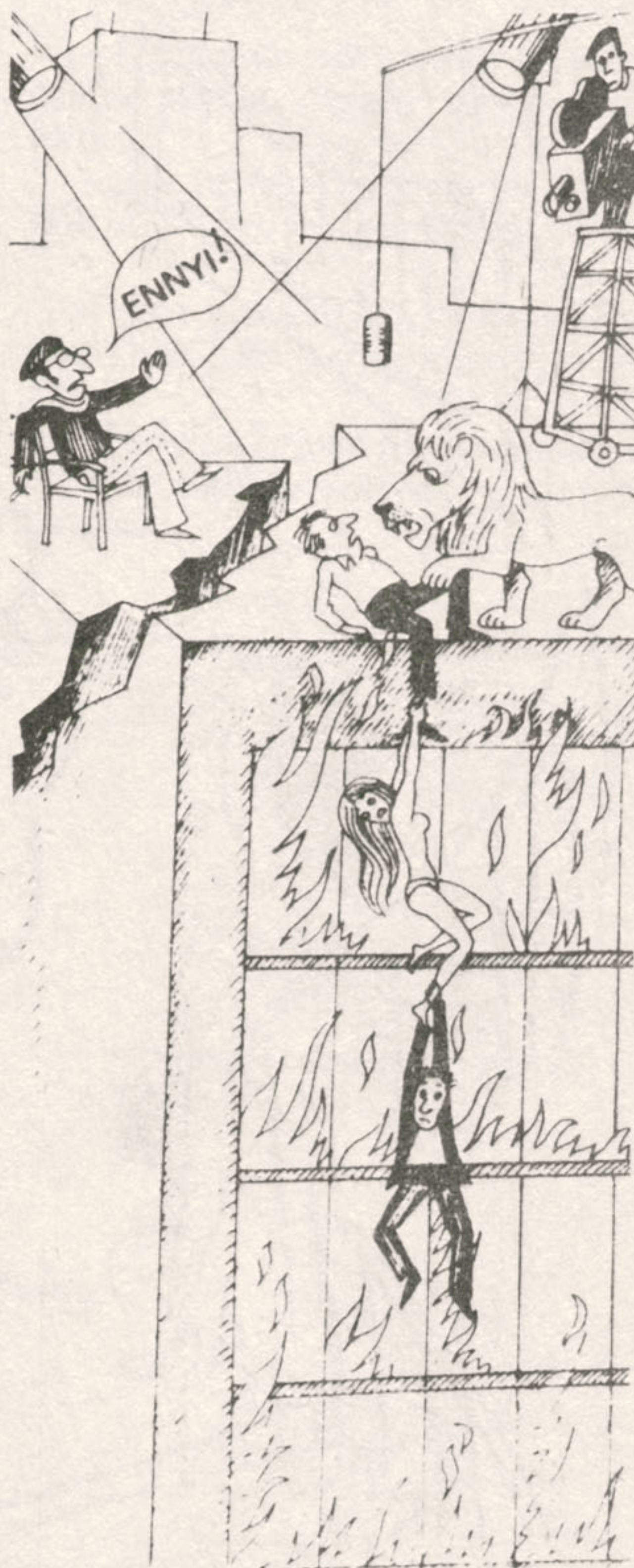
LEHEL

MAGYAR BORVIDÉK

KATASZTRÓFAFILM

– Bocsánat, innen költöztünk el, nem maradt itt a nagymama?!

***

McGregor úr nagyon spórolós. Ezért felháborítja, amikor a múzeumban belépődíjat kérnek tőle.

– Semmilyen más lehetőség nincs arra, hogy az ember bejusson a múzeumba?

– De igen, például, ha engedi, hogy kitömjék!

***

– Pincér, ebben a májas hurkában egy rongydarab van!

– És mit akarna húsz forintért? Kasmir kendőt?

***

– Tegnap nem tudtam elindítani az autót...

– Hát ez mindenkivel előfordul. És sikerült megtalálnod a hibát?

– Igen, a feleségem magával vitte a garázskulcsot.

***

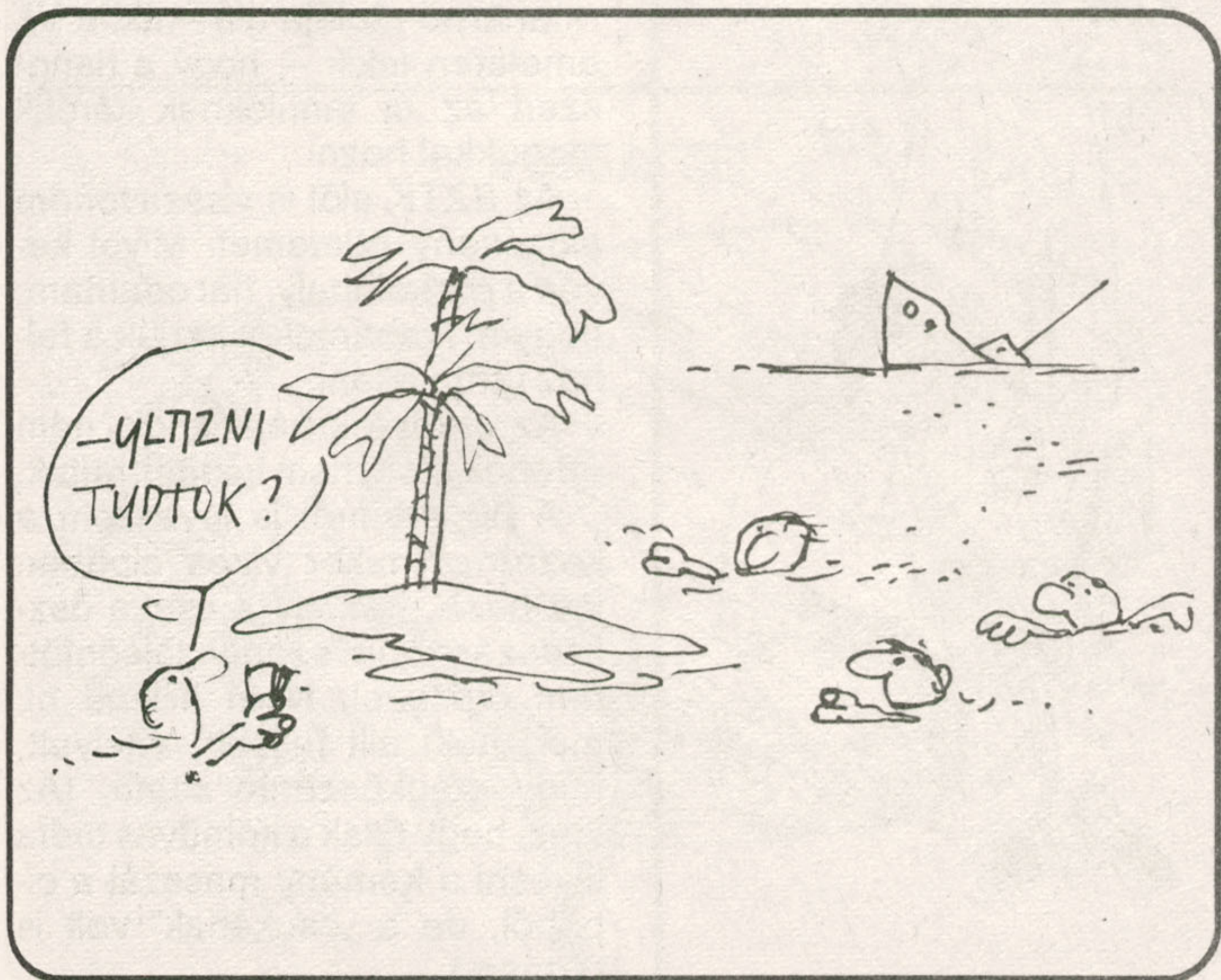
– Egy olyan nőt szeretnék feleségül venni, aki teljesen az én ellentétem...

– Hát ez nem lesz nehéz. A világ tele van szép és intelligens nőkkel.

***

– Egy vasam sincs – mondja a sötét utcában a megtámadott áldozat.

– Nem baj, majd megadja holnap, minden este itt vagyok – mondja a támadó.

VILI FOGADALMA

Itt az új év, s már nem bírom a macerát, hogy én, Vili, egy vásott kölyök vagyok. Döntöttem, megváltozom. Ezennel új életet kezdek. (Kíváncsi vagyok, ugyan kit fognak pocskondiázni ezután a szüleim és a nagyi!)

Mondhattam volna azt is, hogy tök megváltozom, de ez nem eléggé választékos duma egy megváltozott ürge szájából.

No, akkor kapjunk bele: először is, abbahagyom az emberiség figyelmeztetését, többé nem firkantom a házban lakó zongoratanárnő táblája alá – aki a VI. emeleten lakik –, hogy a hangszer az új tanulóknak kéretik magukkal hozni.

Az SZTK elől is visszavonom előzékeny ötletemet. Mivel kevés a parkolóhely, hát odaírtam, hogy a Trabantokat kérjük a falhoz támasztani.

Az emberek hálátlanok, nem értenek meg, nem segítek rajtuk.

A nővéremről is leveszem a kezem. Amikor vizes cipőben jött haza, nehogy a csuka ösz-szeszáradjon, szépen teleöntöttem gipsszel. Nem hiszed el, még neki állt feljebb, ahelyett, hogy megköszönte volna. (Az igaz, hogy csak a kőműves tudta kivésni a kemény masszát a cipőből, de a „csukának” volt is tartása.)

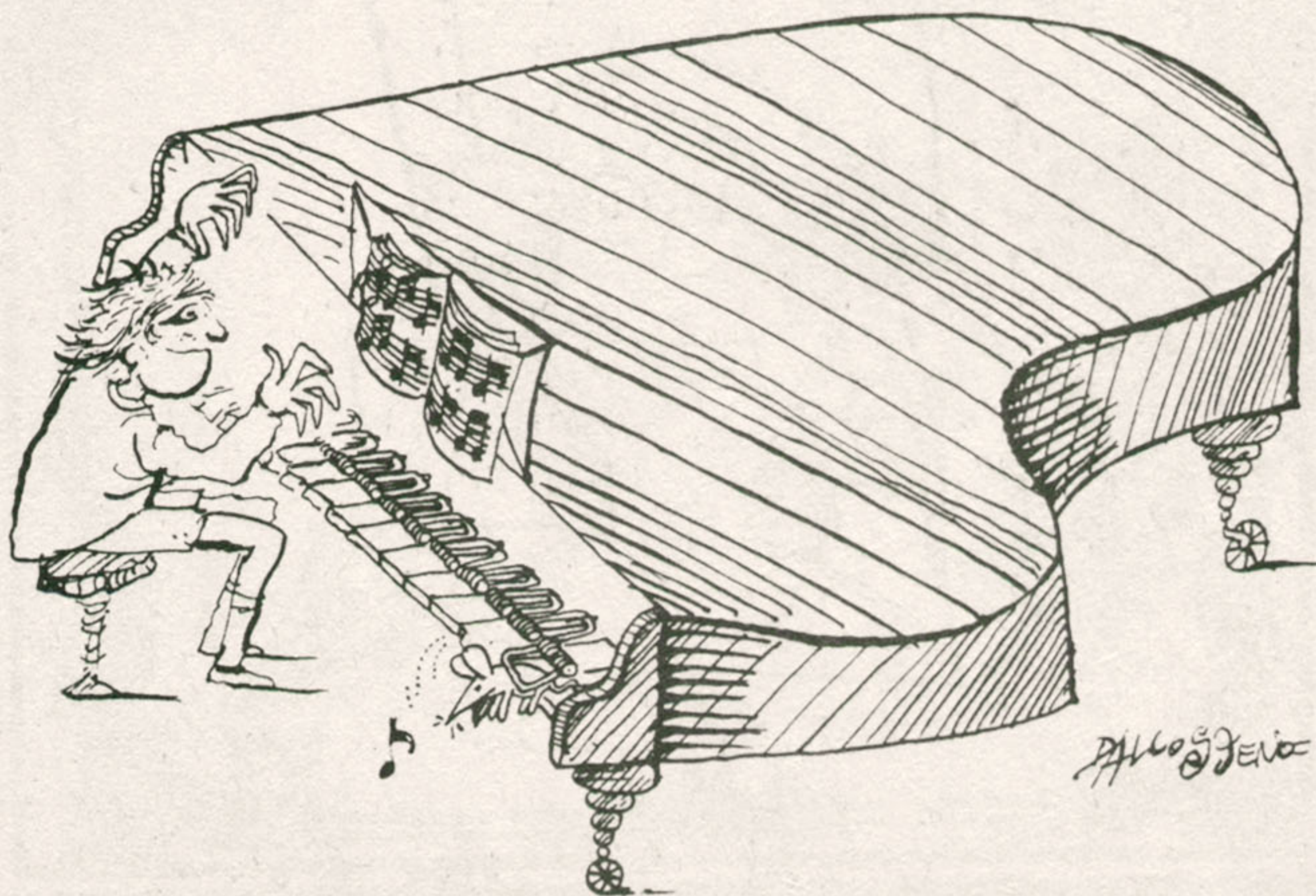
A suliban sem állok ellen többé az énektanár kérésének, igenis meg fogom alakítani a vonósnégyest egyedül is. (Csak tudnám, mi a fenét csinálok majd a felesleges három vonóval?)

Ígérem, szorgalmasam fogok járni a KIRABOLLAK csárda főpincéréhez matek korrepetálásra. Egyelőre nem értem, hogy az összeadásnál neki mindig nagyobb összeg jön ki, mint nekem. (Talán többet kellene gyakorolnom?)

Nagyon vigyázok arra is, hogy ne okozzak botrányt a villamoson, ahol az elrejtett ébresztőóra csörgése után elővettem egy telefonkagylót, és az osztálytársam elé dugtam, azzal a szöveggel: Béci! Téged keresnek!

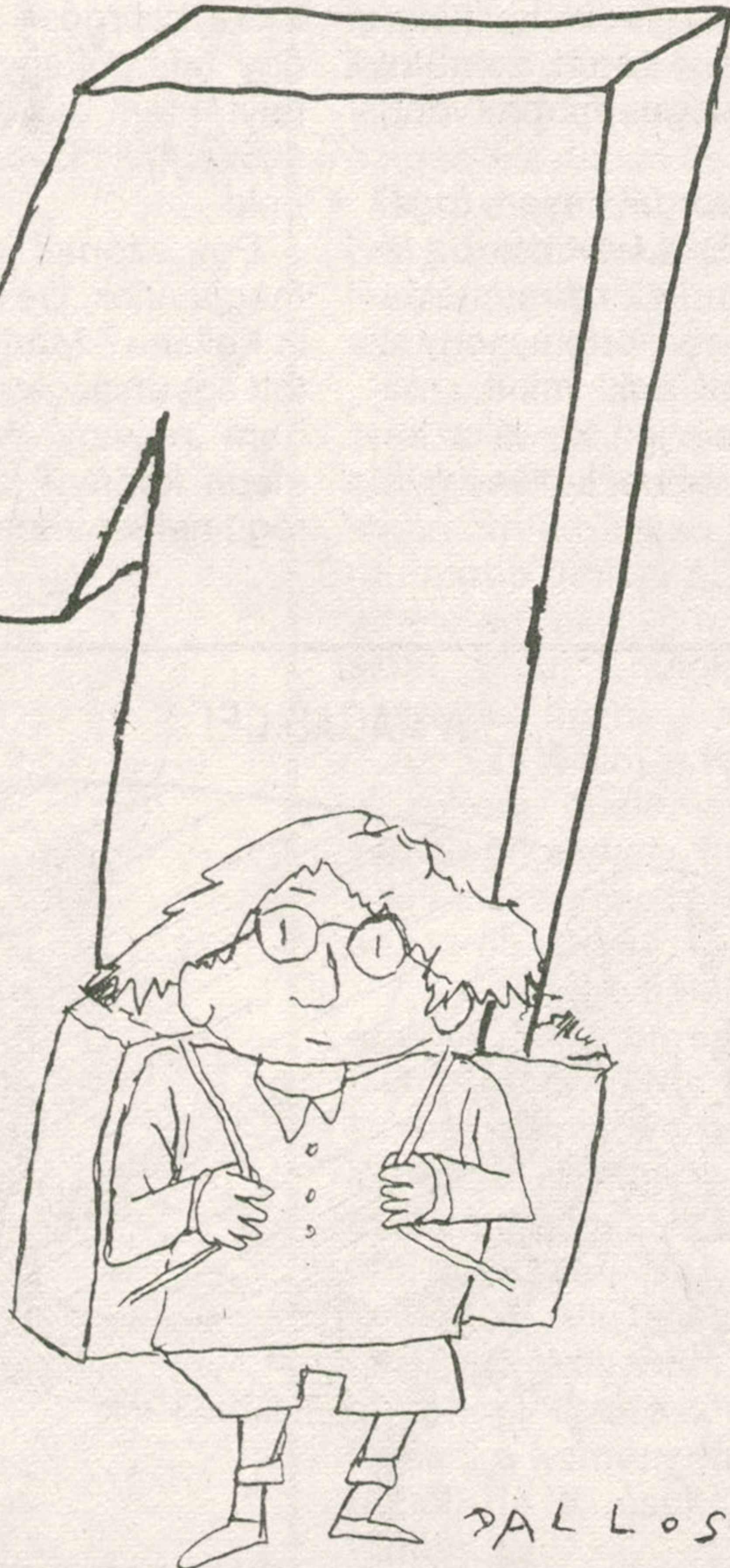
Egy szónak is száz a vége, megjavulok. De lehet, hogy nem is kellene? Mert színes, összetett egyéniség vagyok ugyan, de nem zshivány. Meg aztán... új életet könnyű kezdeni, csak a régit nehéz abbahagyni!

A MAGAS CÉ!

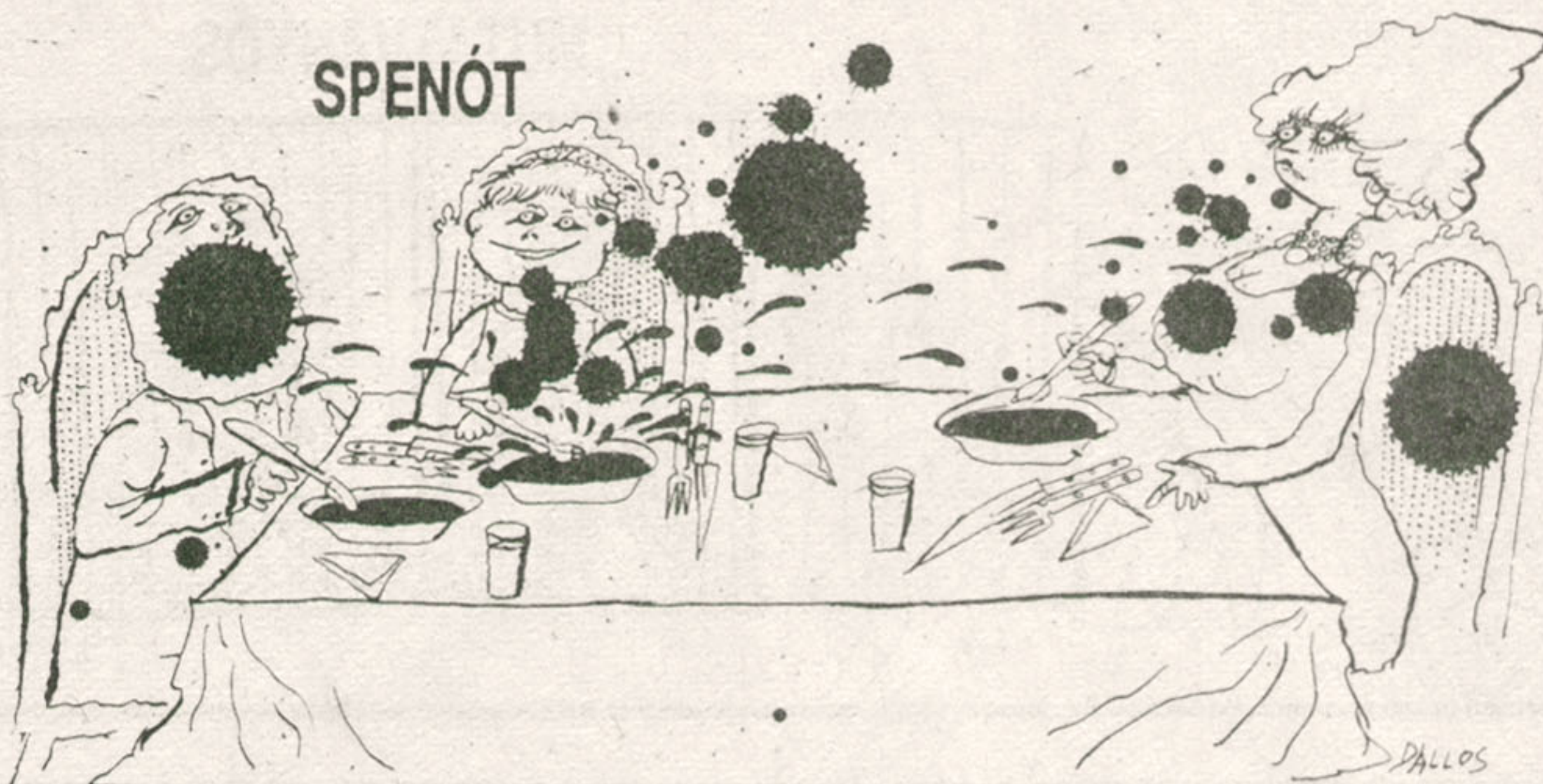

SOKK

SPENÓT

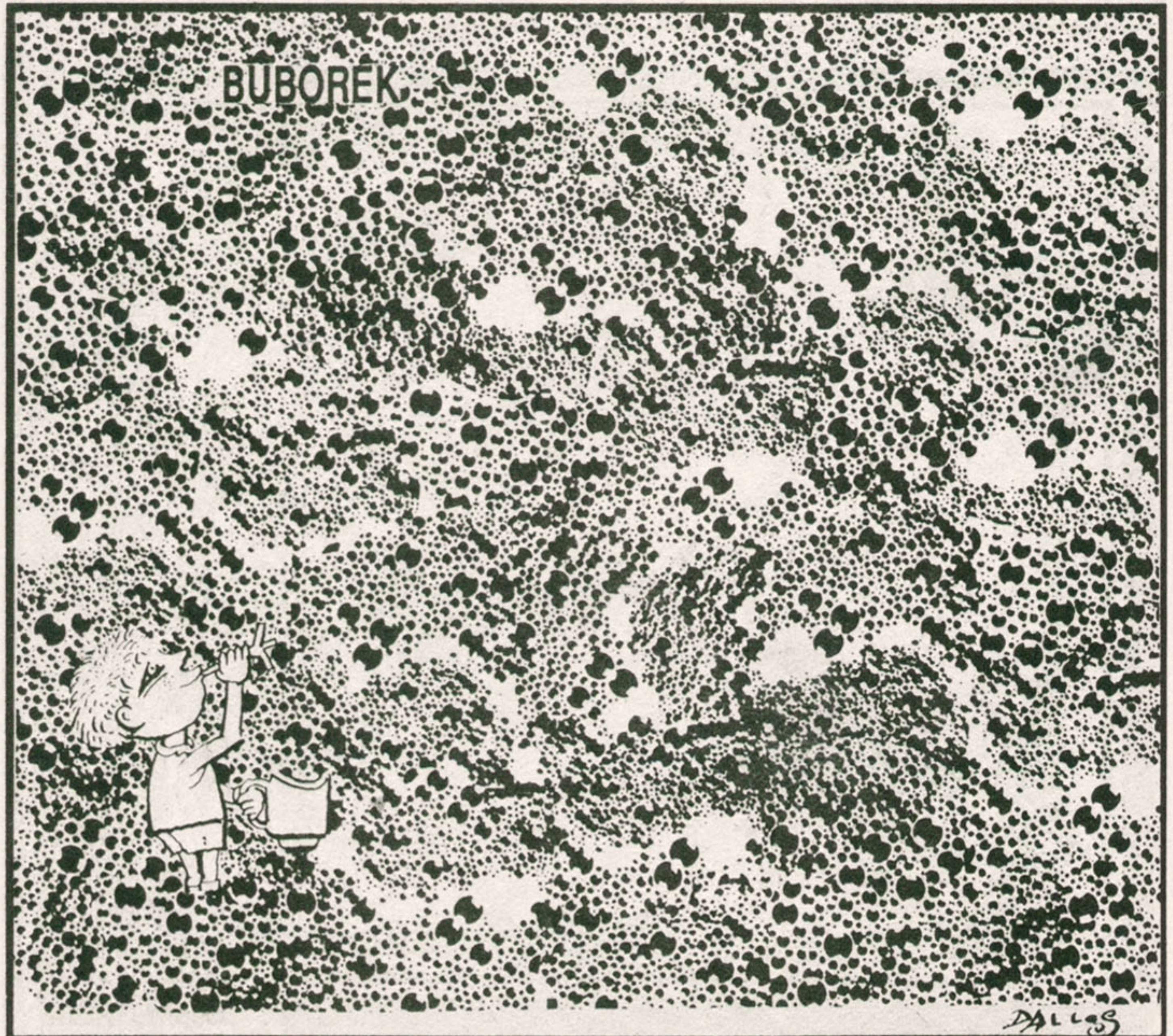

MUTATVÁNYOS

BÜBÖREK

FORTISSZIMÓ

Apróhirdetések

Vidékiek, figyelem!

Eredeti sültkolbász szagot felvásárol a menza.

„Inhalálás” jeligére.

* * *

„Alig használt” tornacipőmet eladnám, rovarirtónak.

„Hamupipőke” jeligére.

* * *

Osztogatom jó tanácsaimat. „**Akkor higgy a nőnek, ha ló legel a sírján!!!**” jeligére.

* * *

Adok el hidegtálat minden mennyiségben.

„**Úgy is kihajítod**” jeligére

Szilánkok

A tanár hibát vét egy levezetésnél. Miközben ellenőrzi a táblán, zaj támad mögötte, mire Ő:

– Maguk is a hibát keresik, vagy csak nekem szurkolnak?

* * *

Görögóra kezdőknek:

– Mykéne?

– Kréta!

Haladóknak:

– Hová Minósz, Aiszkhülosz?

– Moneláosz, házibülosz.

* * *

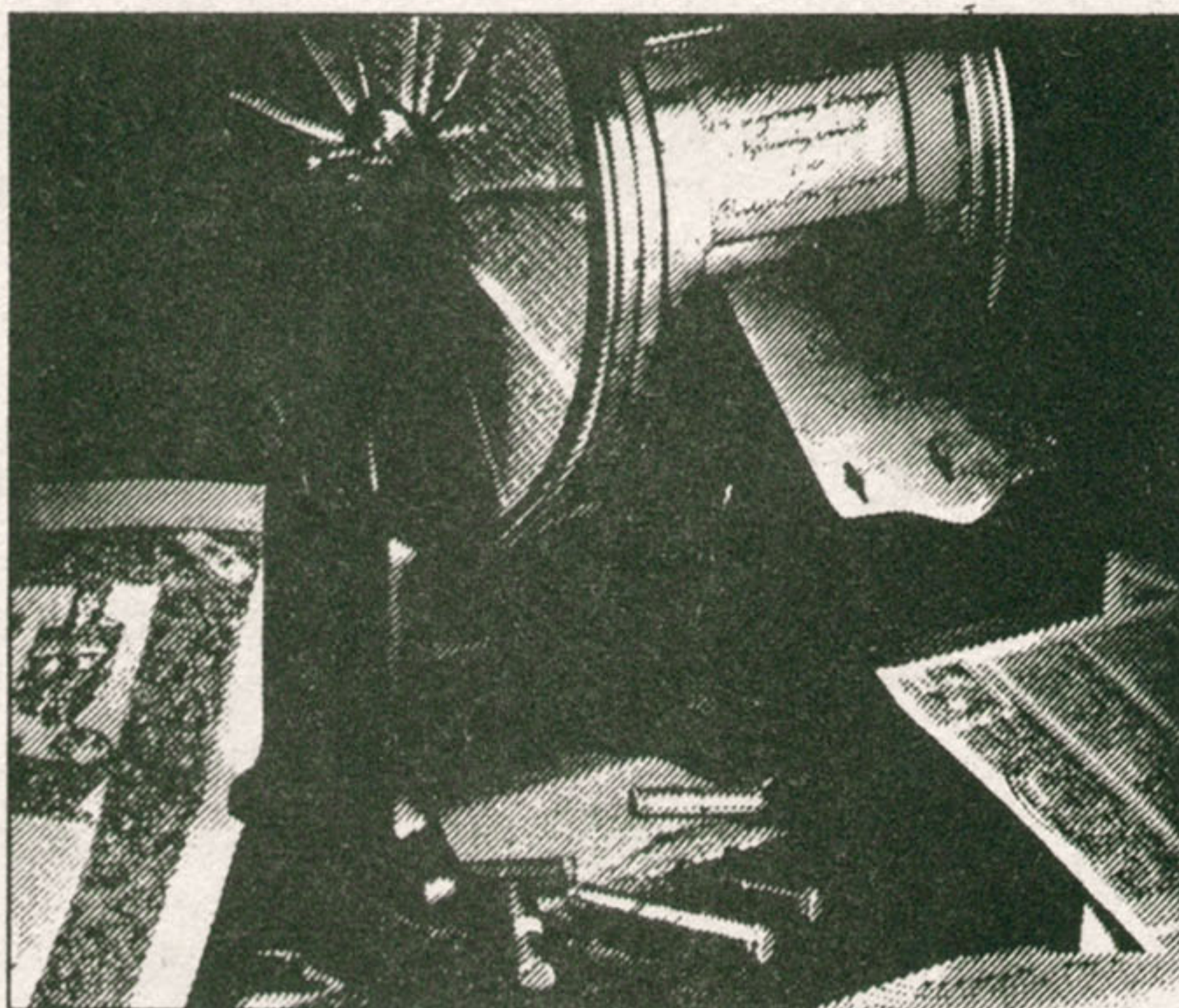
Tanóra: Tömeges pihenőhely, nem téveszthető össze a temetővel. Az eltérés: egy ember örökké beszél, a többiek alusszák csaknem örök álmukat.

„MEGZENÉSÍTETT” FILMKOCKÁK

Bombariadós telefonbetyár:	– Ni csak, ki beszél?
Idei ballagás	– Séta az esőben
Bejár a tanári szobába	– Farkasokkal táncoló
Bukott csoport	– Gengszterek klubja
Feliratok a mosdóban	– A világlíra gyöngyszemei
Menza	– Meghívás egy gyilkos vacsorára
Évismétlő	– Te is fiam, Brutus?
Kollégium	– Kaliforniai lakosztály
Leányöltöző	– Örült nők ketrece
Hiányzó diák	– A svéd, akinek nyoma veszett
Az idei május	– A közelítő tél
Passzív osztály	– Drágám, a kölykök összementek
Elsős osztályfőnök	– Ovizsaru
Korrepetálás	– Nulladik típusú találkozások
Történelemóra előtt	– Félelem a város felett
Kémiai kísérlet	– Csillagok háborúja
Öltözőben	– Talpalatnyi föld
Három felelő matekórán	– A jó, a rossz és a csúf
Földrajzóra	– Keresztül a nagy vízvázaláston
Énekóra	– Fekete farkasok üvöltése
Várakozás az ebédlő előtt	– Mire megvénülünk
Megkapjuk az ebédet	– Vannak még csodák
Ebéd utáni éhség	– Ki öli meg Európa nagy konyhafőnökeit?
Osztálytitkár	– A Tenkes kapitánya
Felelés	– Blöff
Felelés után	– Szerencsés túlélők
Osztálybuli	– A nagy balhé
Hajókiránduláson	– Vadállatok a fedélzeten
Félévi bizonyítvány	– K. O.

*"Haszonkeresés nélkül semmi sem történik a világon.
Ne is kívánjunk az emberektől érdekeiktől ellentétes dolgot.
De nem olyan alacsony vágy ez, csak adjunk neki józan
irányt, fordítsuk nemes célra, önhaszonra."*

(Széchenyi)

OTP Bank, mint mindig.

KÖNYVAJÁNLAT

Édesanyám, megfialt a kakasunk!

Daloskönyv, a dél-kelet
dunántúli parasztság mély

érzésekkel átszótt népdalai-
nak, regősénekeinek gyűjte-
ménye.

Dr. Doktor Béla: Bölömbika és egyéb patás állatok

Természettudományi értekezés. Ez Dr. Doktor Béla második, szóra sem érdemes műve, amely az előzőhöz hasonló sikerre számíthat.

Zuzmók és zúzmarák

Tudományos antológia. A könyv értéke abban rejlik, hogy szerzői több télen keresztül figyelték a zuzmók vándorlását a városligeti havasokban.

Hófehérke és a hétpetytyes ganajtúróbogár

Modern mesék gyűjteménye. Ebben a könyvben sok érdekes mese olvasható pl.: három eszkimófiúról, akik elementek szerencsét próbálni a Hawaii-szigetekre; a matematikánarról, aki logaritmussal akart kivonni. Kis hiányossága a műnek, hogy a modern Hófehérke történet kimaradt belőle. Ezt majd a második kiadásban közöljük.

Zöldspenót Jóska: A sóska és sáska tenyésztése lakótelepi lakásban

A szerző első műve ebben a témában. Nagyüzemi módszereinek köszönhető a III. kerületi parajmérgezés és a szaharai sáskajárások.

Salvatore Salveta: Don Canyar, a kóbor áram

Történelmi regény a XIV. századi Spanyolországból. Története érkedfeszítően izgalmas, a vége igen megrázó.

Így élt Olajkovács Ignác tömbházmester

A könyv a többszörös visszaeső alkoholista, garázda funkcionárius életéről és munkásságáról szól, különös tekintettel a vendéglátóipari egységekben a küzdősportok terén elért kimagasló eredményeire.

Baranya Aranya

Indiános könyv. Középpontjában főhősének, Fehér Tollnak (White Feather) harca áll a betolakodó új hullámmal (Tajtékos játékosok).

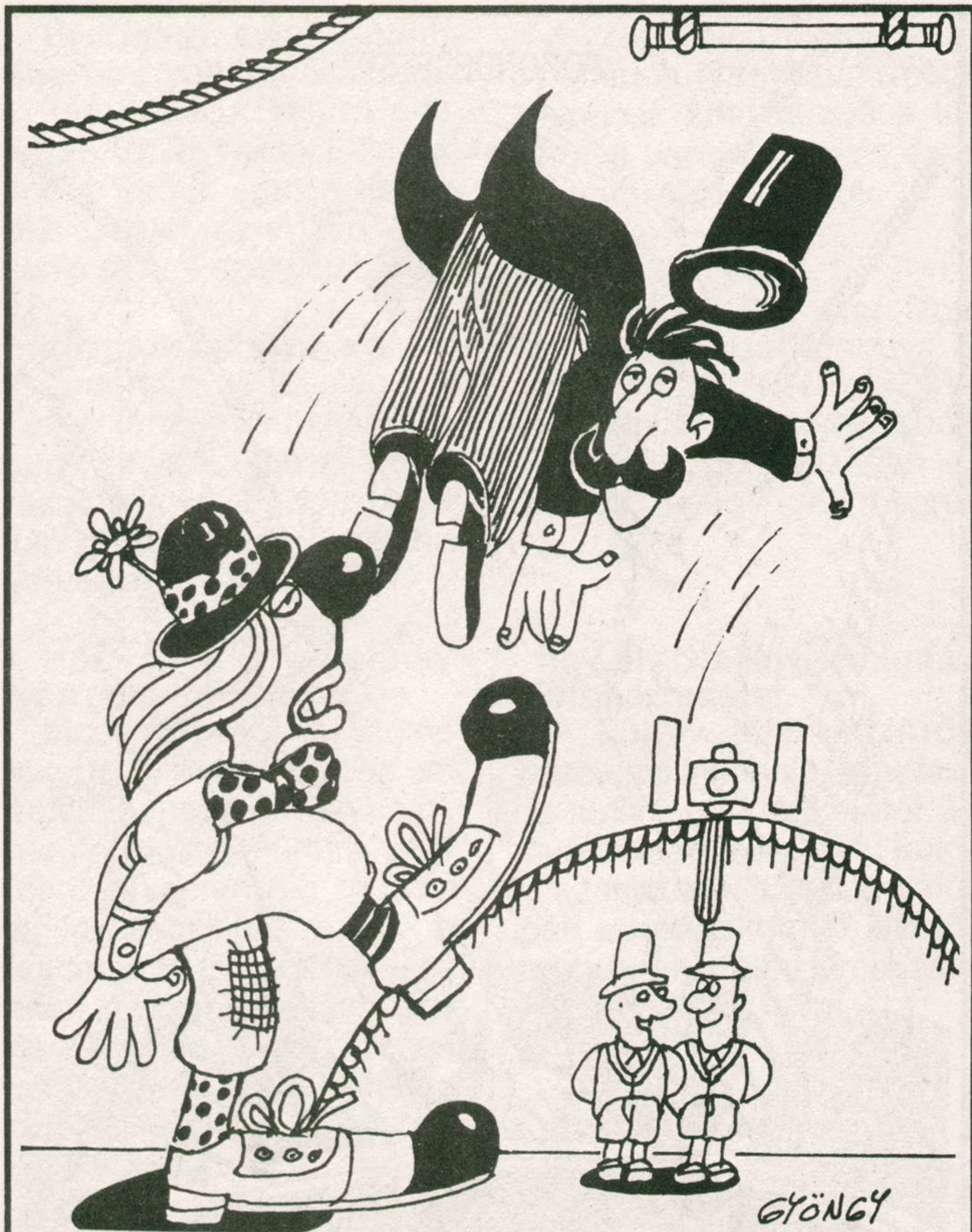

„PORONDESETEK”

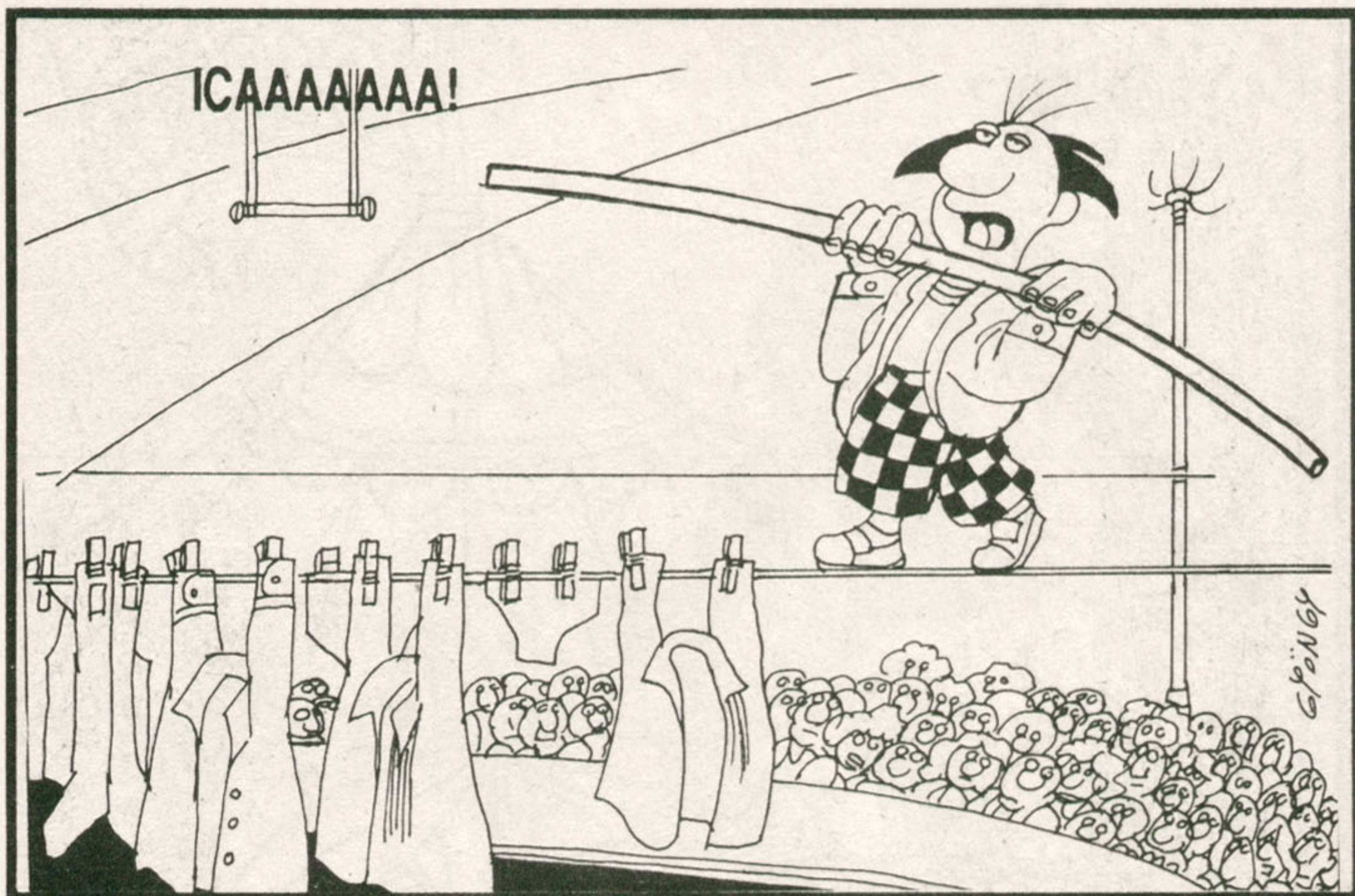
– Mi következik? Múlt órán hiányoztam...

– Öcsi másodszor rúgja fel az igazgatót a jókedv érdekében... mióta nem kapott fizetésemelést...

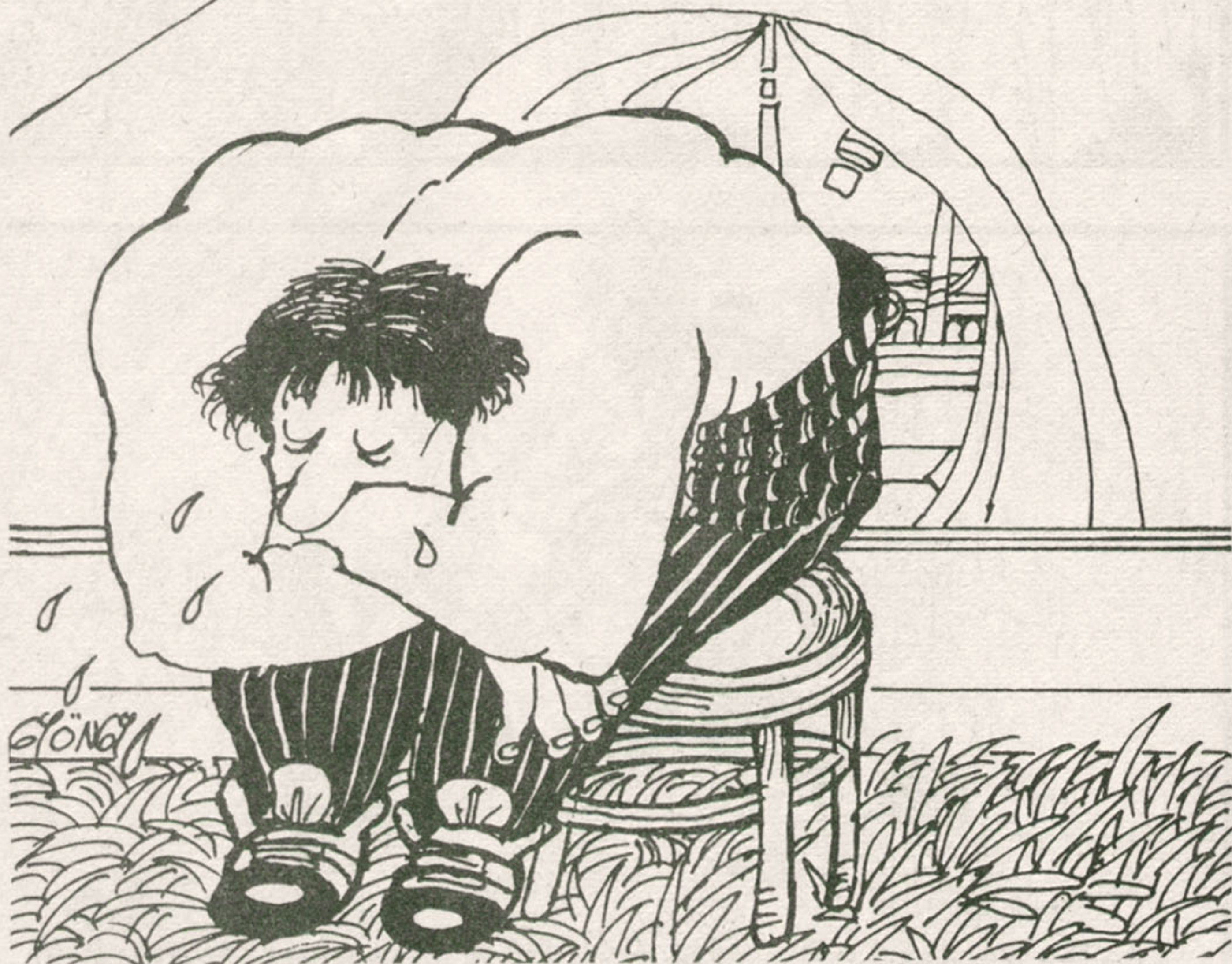

ERŐMŰVÉS

CIRKUS

– Az istállómaster mindig ver... felmondok!...

A VARÁZSLÓ

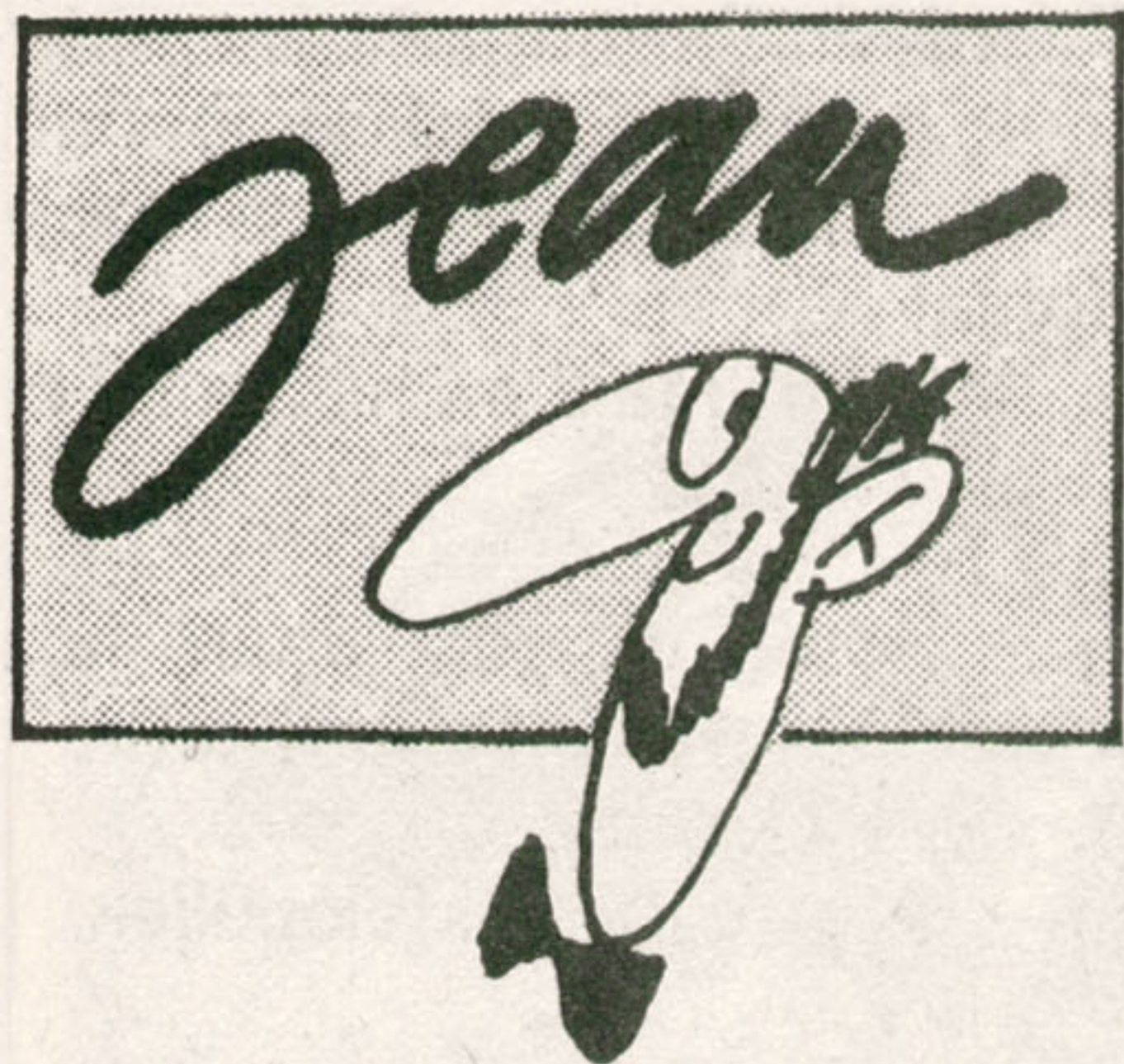
– Elhiszem, hogy unod a műsort..., de nem ajánlom,
hogy még egyszer eltüntesd az egész közönséget...

– Én már kétszer eloltottam poroltóval, de ez egy örült...

– Jean! Beeresztette a parkettát?

– De uram! Hiszen ki sem ment!

★

– Mi csattant olyan nagyot, Jean?

– A szomszéd becsapta az ajtót, uram.

– Úgy kell neki, miért hagyta magát becsapni!

★

– Jean, kérdezze meg a kovácsot, hogy van-e mákja!

– Miért érdekli ez önt, uram?

– Mert mákos patkót akarok rendelni.

★

– Mondjon egy hosszú szót, Jean!

– Gumi.

– Ez magának hosszú?

– Nem, de nyúlik!

★

– Mi volt ez a csattanás, Jean?

– Hasad a hajnal, uram.

★

– Jean, adja fel ezt a levelet!

– Ez a levél nagyon nehéz, több bélyeg kell rá!

– Miért, attól könnyebb lesz?

★

– Jean! Mondja, ketyeg a pénz?

– Nem szokott, uram.

– Ó, akkor egy ötfrankos helyett a zsebórámmal fizettem.

★

Jean és gazdája vadászaton vannak. Egyszer csak nagy csapat fekete madár jelenik meg az égen.

– Varjak? – kérdezi Jean.

Mire a gazdája:

– Nem, Jean. Lőjön!

★

– Jean, mi az a hatalmas robaj odakint?

– Edzést tartanak a futórozsák.

*

– Jean, az én félcipőm nevetlen.

– Miből gondolja, uram?

– Folyton rámölti a nyelvét.

*

– Mit játszanak ma a színházban, Jean?

– A VIII. Henriket, uram.

– Azt én sajnós, nem tudom élvezni, mert nem láttam az első hetet.

*

A horgászbotomat, Jean, meggyünk az operába!

– Uram, ön ott akar horgászni?

– Miért ne, Jean? A Hattyúk tavára megyünk.

*

– Jean, a mi országunkban már nincs elnyomás?

– Nincs, uram.

– Akkor engem miért nyomott el az álom?

*

– Jean, mi rotyog itt?

– Fő az egészség, uram!

– Mondja meg a házmesternek, hogy hívjon fel telefonon!

– De uram, neki nincs is telefonja!

– Akkor majd én hívom fel őt.

*

– Beteg vagyok, Jean, hozzon előregyártott elemeket!

– Minek uram?

– Hogy gyorsan felépüljek.

*

– Mi az a nagy nevetés odakint?

– Derül az ég, uram.

*

Mi ez a kopogás, Jean?

– A cipője kopog, uram.

– Rendben van, Jean, eressze be.

*

– Miért szorít ez a lakkcipő, Jean?

– Mert bennmaradt a nyelve, uram.

– Ugyan, Jean, ha kidugom a nyelvem, akkor is szorít!

*

– Jean, élnek emberek a Hol-
don?

– Nem, uram.

– Akkor miért világítják ki minden este?

HA KOPPAN AZ ESŐ

VÉGGVÁRI

HA KOPPAN AZ ESŐ

VÉGGVÁRI

– Szabad idejében sokat sportol!

BŐSÉGES ESŐ

INDIÁN NYÁR

– Nem akar elkészni!

– Jégesőre számítok!

DERŰ- TABLETTÁK

SZENVEDÉLY

– Én a lóversenyen mindig nyerek. Ugyanis nem játszom, hanem friss tepertőspogácsát árulok.

ÖREGEDÉS

– Olyan gyomrom volt, hogy a vasat is megettem. Ma már örülök, ha az alumíniumot meg tudom emészteni.

SZÉGYEN

– Restellem, hogy az unokám 20 évvel idősebbnek néz ki, mint én.

FANTÁZIA

A negyedik általánosba járó Pistike esténként az első világháborús katonaélményeit meséli.

ILYEN IS VAN

– Jegyeket, bérleteket,

BKV ellenőröket kérem ellenőrzésre!

SELEJTES HÁZÓRZÓ

– Az én kutyám csak azt a betörőt harapja meg, aki nem szimpatikus neki.

JÓSNŐNÉL

– Uram, ön hamarosan meg fog nőszülni. Szerencsére hajadon vagyok...

KEDVES MEGHÍVÁS

– Meghívlak vasárnap ebédre, egy jó húslevesre. De nekem is hozzál!

TÖRZSVENDÉG

– Uram, ha elítélik, Szegedre kérje magát. Ettem ott egy olyan bablevest...

ÁLMATLANSÁG

– Éjszakánként legfeljebb ha félórát alszom. Ugyanis

félóránként két cintányért kell összeecsapnom, hogy az az undok szomszéd ne tudjon aludni.

VÉDEKEZÉS

– Csak úgy tudok védekezni a zsebtolvajok ellen, hogy minden pénzemet azonnal eliszom.

ERŐS AKARAT

– Az életben adódnak bizonyos nehézségek, de én

erős akarattal mindent elkövetek, hogy ezeket fokozzam.

TAKARÉKOSSÁG

– Én villával eszem a húsolevest. Így tovább tart.

ORVOSI JÓ TANÁCS

– Az orvosom szerint nem szabad izgatnom magam. Ezért nem merek bemenni egy hentesüzletbe, hogy megnézzem az árakat.

– Igaz, a citrom jobb a semminél, de egy kókuszpálmának mégis jobban örülnék!

MAI TÍZPARANCSOLAT

Tiszteld apádat, anyádat, és rád fogják, hogy maradi vagy.

ÓHAJ

– Egy lakatlan szigeten szeretnék élni. Persze a tíz-millió magyarral együtt.

ŐSZINTESÉG

– Nem szívesen mondok rosszat senkiről, de amikor olyan jólesik...

REMEK ANYÓS

– Tündéri anyósom van. Ő találja ki a legjobb anyósvicceket.

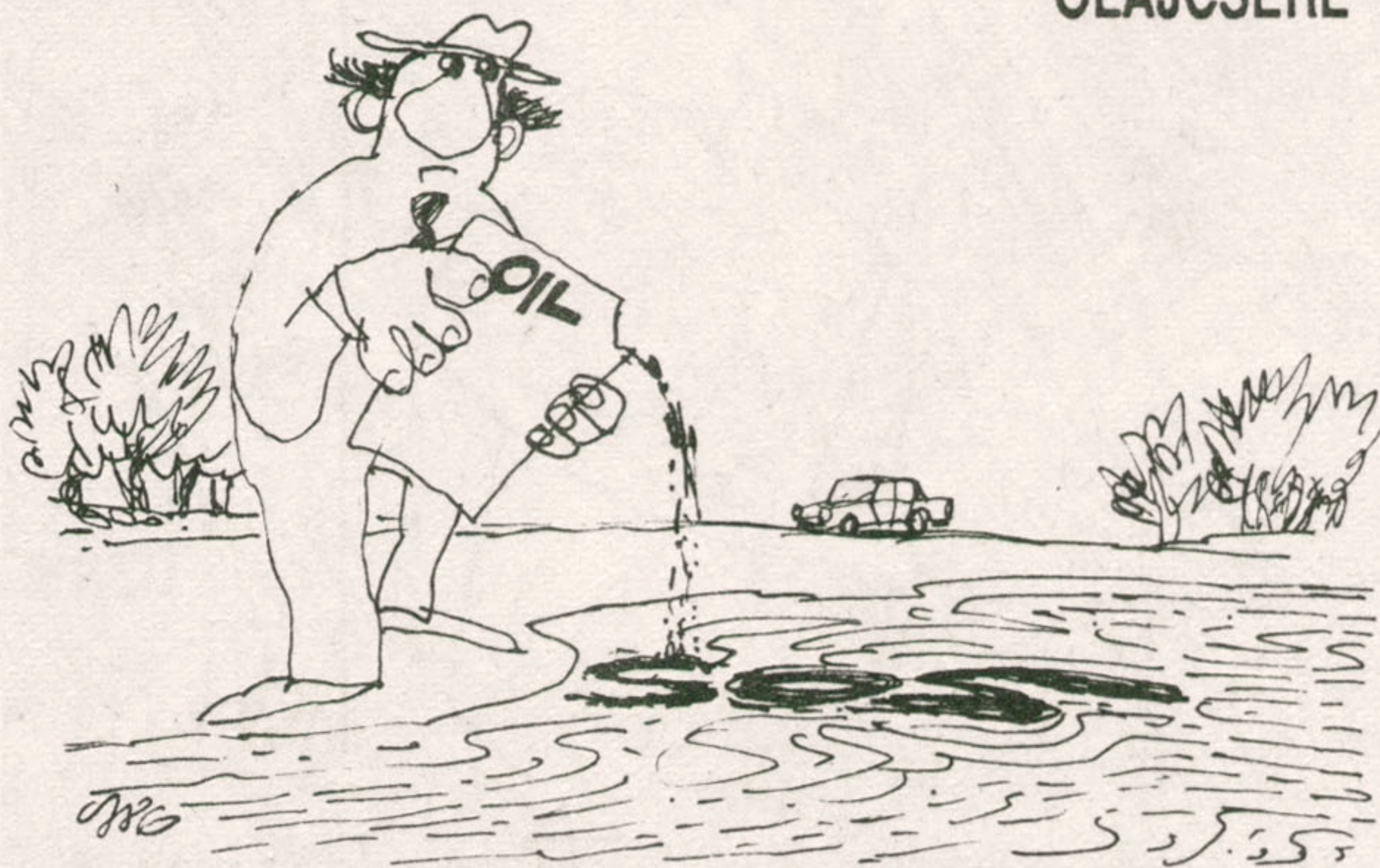
ÉLETFILOZÓFIA

– Igaz, hogy becsaptak a pénztárnál, de az a fő, hogy élek, és egészséges vagyok.

ÁLLÁSPONT

– Nekem az év mind a 365 napja ünnep. Márpedig ünnepnapokon nem dolgozom!

OLAJCSERE

ÚJ FESTÉS

MEGÁLLAPÍTÁS

Van akinek a legtávolabbi rokona az anyja.

LÁTOGATÁS

– Aztán ugorj fel hozzánk egyik nap – mondták a rúd-ugrónak.

KRITIKA

– Önnek minden írása pocsek! Ezzel szemben kitűnő lenne, mint olvasó.

ANYAI SZEMMEL

– A fiam istenáldotta tehetség, csak még nem tudom, hogy miben.

TERVEZGETÉS

– Nyugdíjazásom után beállok valahová cukrászinasnak, mert mindig erre vágytam.

AZ ORVOS DILEMMÁJA

– Mégiscsak el kellett volna altatnom magát, mert mű-

– Egyetemünk nagyra értékeli az Ön teljesítményét, ezért kinevezzük „A semmittevés doktorának”...

tét közben olyan jó vicceket mesél, hogy a röhögéstől rázkódik a kezem.

TEHETSÉGTELEN SZÍNÉSZ

A lírai költők legszebb verseit szavalja, de még ez is úgy hangzik, mintha káromkodna.

EMLÉKTÁBLA

– Valamikor emléktábla fogja jelezni, hogy ebben a házban laktam volna, ha lett

volna elég pénzem, hogy lakást vegyek.

VILÁGJÁRÓ

– En bejártam az egész világot. Igaz, hogy rabszállító autón.

HATÁROZATLAN FÉRJ

– Egy napig sem tudok veled együtt élni! Ezt mondtam a feleségemnek ötven évvel ezelőtt, és ma is ezt mondom neki.

AZ UTOLSÓ SZALMASZÁL

– Amennyiben nem jutok hamarosan egy koffeinmentes kávéhoz, meglehetősen bosszús leszek...

TAPINTATOS JÓSNŐ

– Nem mondom meg a jövőjét, inkább visszaadom az ezresét!

IGÉNYES VENDEG

– Józsikám, húzd ide a fülembe a Bétóvem ötödiket! Ha nem megy, akkor valami jó magyarnótát!

UTOLSÓ FIGYELMEZTETÉS

– ...amennyiben folyó hó harmincadikáig nem fizeti

meg a tartozását, úgy kénytelen vagyok tovább várni...

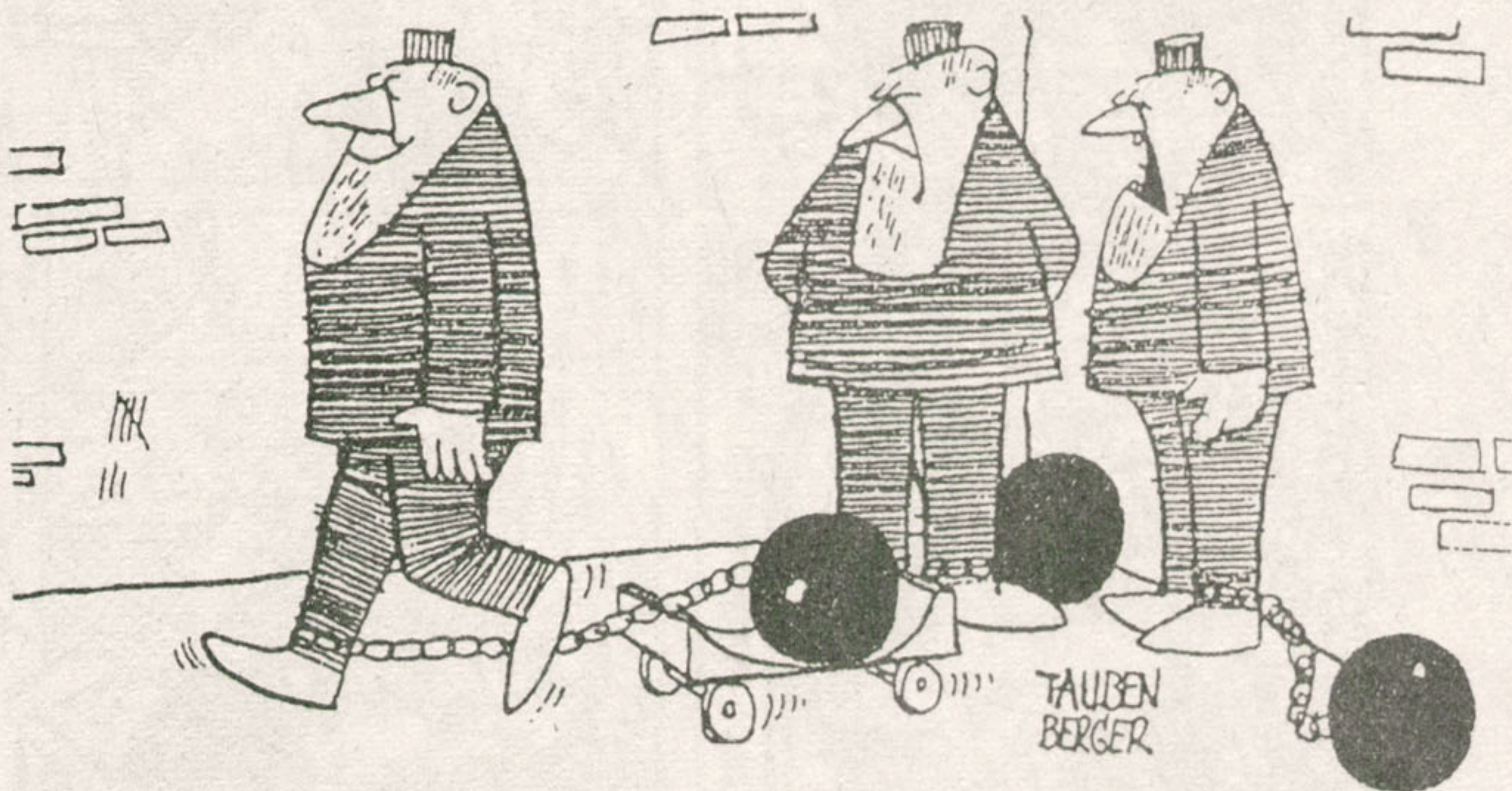
Ő TUDTA

Ágika sírva megy haza iskolából.

– Intőt kaptam, pedig csak én tudtam a választ az egész osztályból.

– És mi volt a kérdés? – simogatta meg a fejét a mamája.

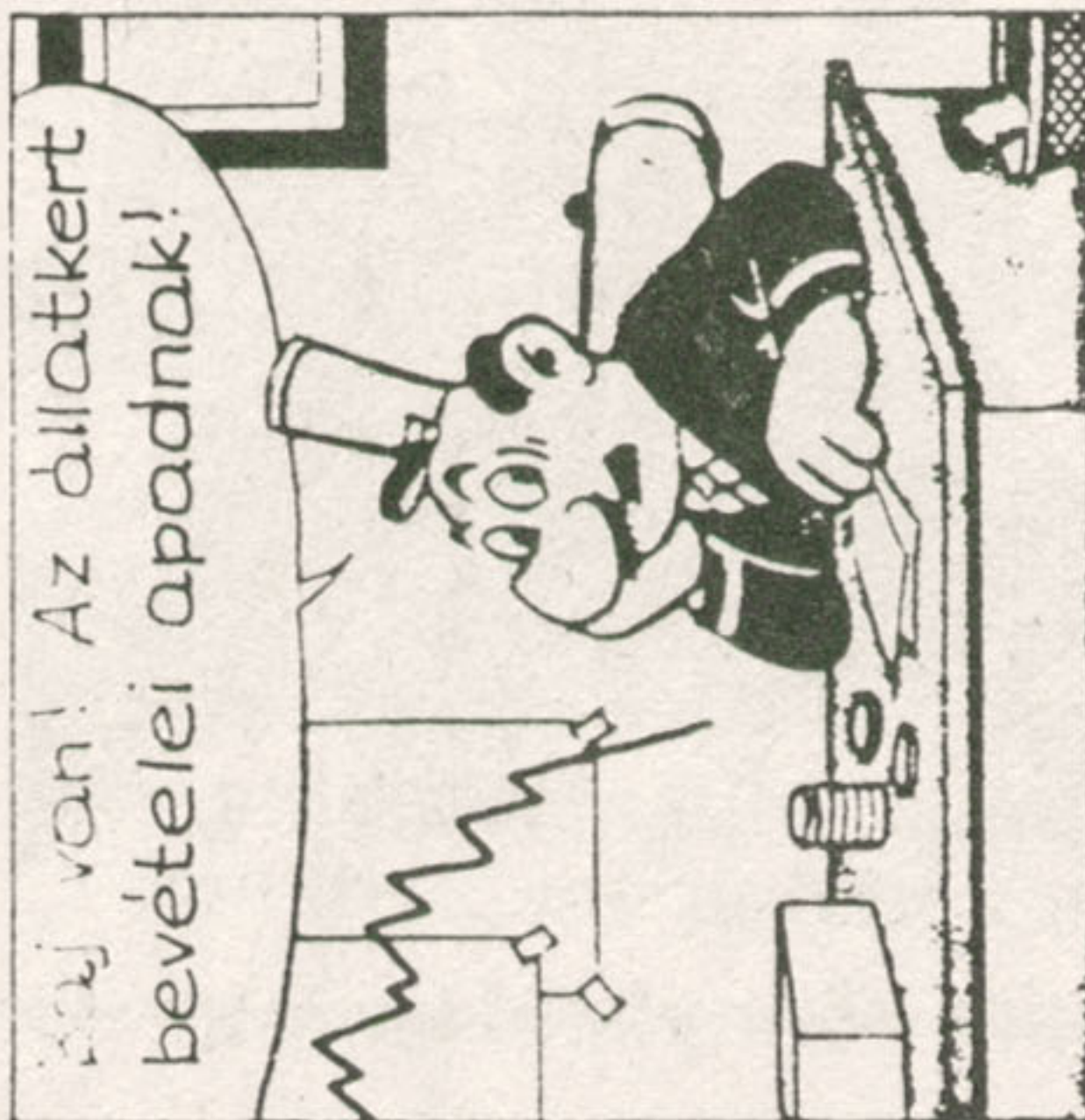
– Az, hogy ki tette a zsíros kenyeret a tanár néni kabátzsebébe.

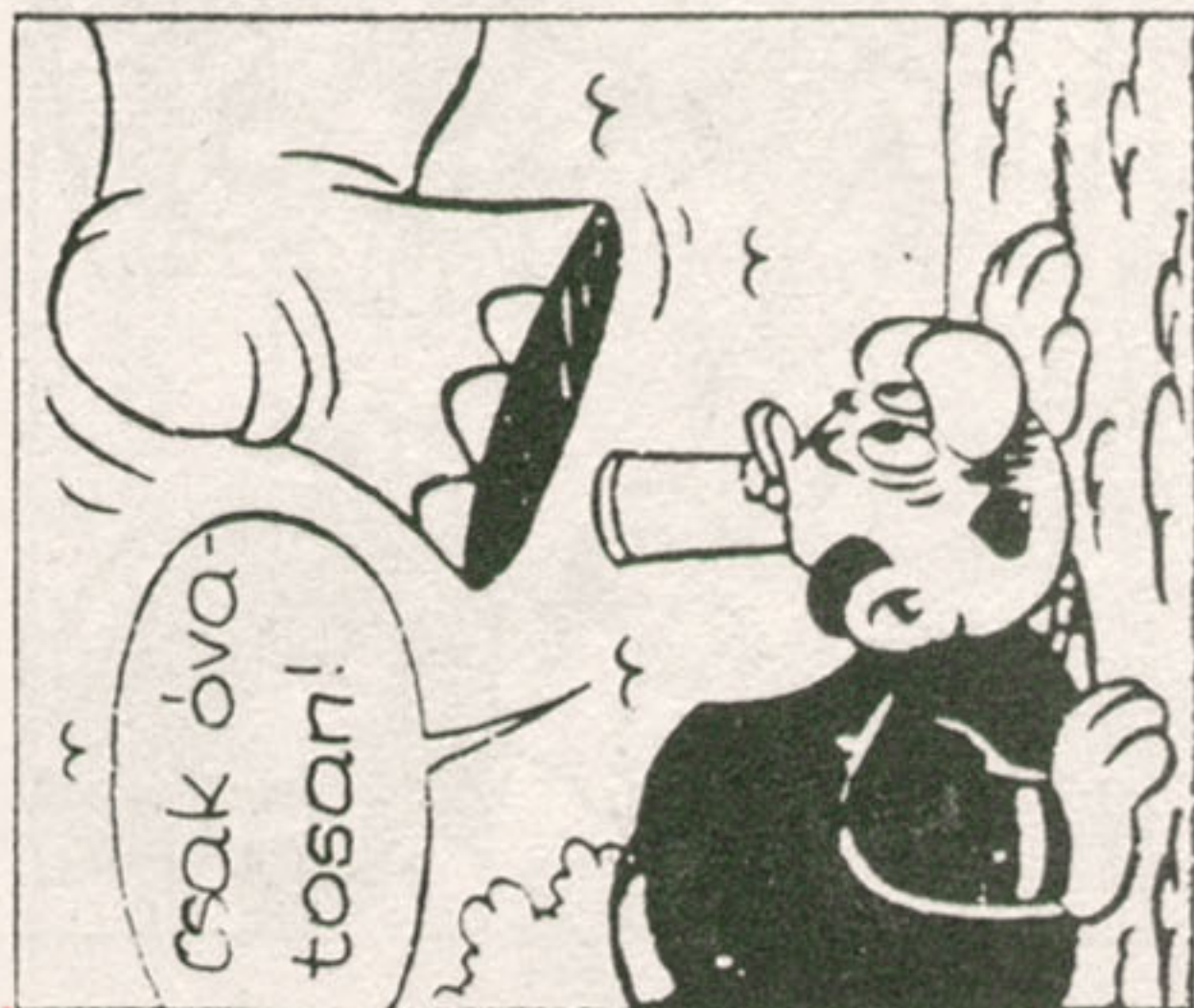
– Ez a stréber megint könnyítést kapott!

LEÓ * MIC SODA CIRKUSZ

VICCÖZÖN

– Ha nem veszel el feleségül
– hüppög a lánykukac –, egy
tyúk elé vetem magam...

★

A horgász egy szép pisztrán-
got fog.

– Most hazaviszlek vacsorára
– motyog magában.

– Köszönöm, már ettem. Nem
mehetnénk inkább moziba? –
kérdézi a pisztráng.

★

Jenci horgászik. Arra megy
Gyurka.

– Mit csinálsz?

– Nem látod? Halat akarok
fogni a születésnap vacsorá-
hoz.

– Gratulálok. Ma van a szüle-
tésnapod?

– Dehogyan! Hat hét múlva...

★

– Pista, miért nem tanulsz az
angolt? A fél világ ezt a nyelvet
tanulja.

– Akkor eggyel több vagy ke-
vesebb már nem számít.

★

Karcsikát sokáig kísérgették a
család tagjai az iskolába. Egy
nap végre egyedül indul el. Az
utcán sűrű köd van. Egy darabig
meresztli a szemét, majd hazain-
dul, s otthon boldogan újságolja
az anyjának:

– Anyu! Képzeld, eltűnt az is-
kola!

★

– Mondja, uram, miért ül foly-
ton ezen a benzines hordón?

– Le akarok szokni a dohány-
zásról...

★

– Janika, mi szeretnél lenni, ha felnősz?

– Orvos.

– És te, Nóri?

– Orvosfeleség...

*

– Kisfiam, addig nem mehetsz sehova, amíg meg nem eszed az ebédet! – figyelmezteti Pistit a mamája.

– Jaj, de jó! – örvendezik a gyerek. – Akkor holnap iskolába se megyek!...

*

Az egyik skót falu lakói nagyon büszkék voltak egy világhírű földijükre. Összegyűjtöttek húszezer fontot, hogy szobrot emeljenek neki a falu főterén.

Mikor a híres skót ezt meghalotta, a következő ötlettel állt elő:

– Adjátok ide a pénzt, majd én felállok a talapzatra!...

*

– Miért vagy ilyen boldog? – kérdezi Katit a barátnője.

– Voltam a fogorvosnál.

– És ez olyan nagy boldogság?

– Mama, a papa üzeni, hogy már szüksége lenne a bikára...

– Hogyne! Kiderült, hogy ma nem rendel!

*

Ildi és Karcsi együtt nézik a családi fotóalbumot.

Karcsi: Ki ez?

Ildi: Én vagyok, egyéves koromban.

Karcsi: Ilyen kopasz voltál?

Ildi: Dehogy! Fordítva tartod a képet!

*

– VIII. Henrik lefejeztette a feleségeit. Beszélj erről bővebben!

– Én ezen úgy fel vagyok háborodva, hogy nincs egy szavam sem...

*

Kovács először utazik hajón. Idegesen sétál a fedélzeten. Összetalálkozik a kapitánnyal.

– Mondja, kapitány úr, az ilyen hajók gyakran elsüllyednek?

– Ugyan! – felel a kapitány. – Legfeljebb egyszer.

*

Ferkó örökösen összemasztolja magát, ezért a mamája napjában többször is megmosdatja. Egyszer egy rokonuk jön vendégségbe. Amikor meglátja

Ferkót, összecsapja a kezét, úgy lelkesedik.

– Hogy megnőttél, kisfiam!

– Nem csoda, amikor napjában többször is megöntöznék!...

*

Laci és Béla beszélgetnek a nyár élményeiről. Béla panaszkodik:

– Az volt a legrosszabb, amikor anyu és a nővérem nyaralni voltak. Megpróbáltam főzni, minden szakácskönyvet áttanulmányoztam, de mégsem sikerült semmi.

– Hogyhogy? Túl bonyolultak voltak a receptek?

– Dehogy! Csak mindegyik úgy kezdődött: „Végy egy tiszta edényt!”...

*

A tanítónő az iskolában az erkölcsről beszél. Megkérdezi Lacikától:

– Na, fiam, ha én például belenyúlok egy bácsi zsebébe, és onnan az ő tudta nélkül pénzt veszek ki, akkor mi vagyok én?

Lacika rögtön rávágja:

– A bácsi felesége!

*

– Mi az, Marci, te ülve vágod a fát?

– Próbáltam már fekve is, de így kényelmesebb...

Két ügynök azon vitatkozik, hogy melyikük az ügyesebb szakember.

Rásóztam egy családra egy mosógépet, egy tévét, egy villanykályhát, pedig még be sem volt vezetve náluk az áram.

– Az semmi! Én egy helyen eladtam egy kakukkósórárt, és hozzá két zsák madáreledelt...

*

– Olyan hideg volt – mesélte a sarkkutató –, hogy a gyertya

lángja megfagyott, és nem tudtuk elfűjni...

– Az semmi! – így a másik. – Nálunk olyan hideg volt, hogy amikor kimondtuk a szavakat, jégcsapok jöttek ki a szánkából, és fel kellett olvasztani, hogy megtudjuk, miről beszélgettünk...

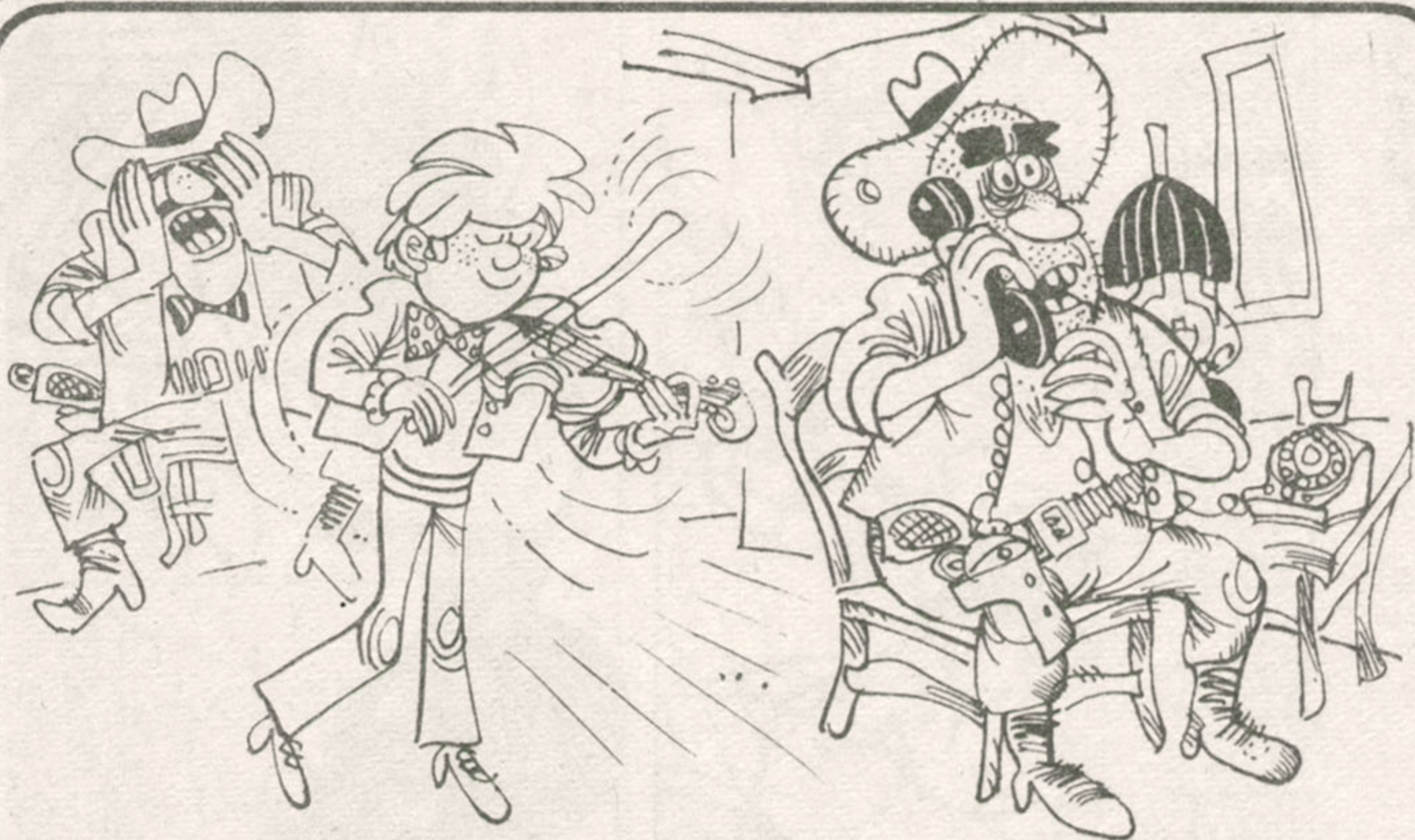
*

Két ember megy a sivatagban. Az egyik egy kocsiajtót cipel. Egyszer csak megszólal:

– Rémes, milyen melegem van!

Mire a másik:

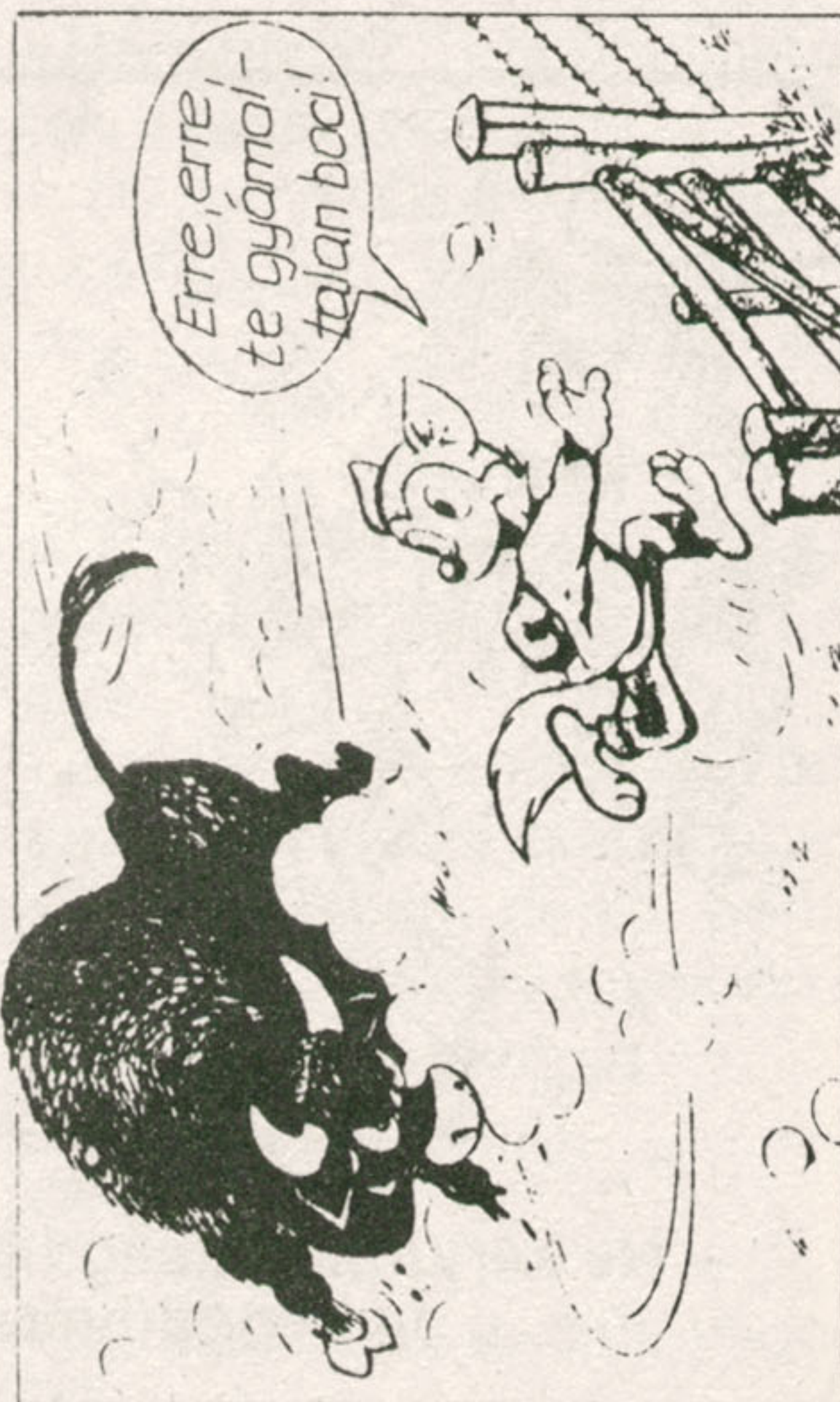
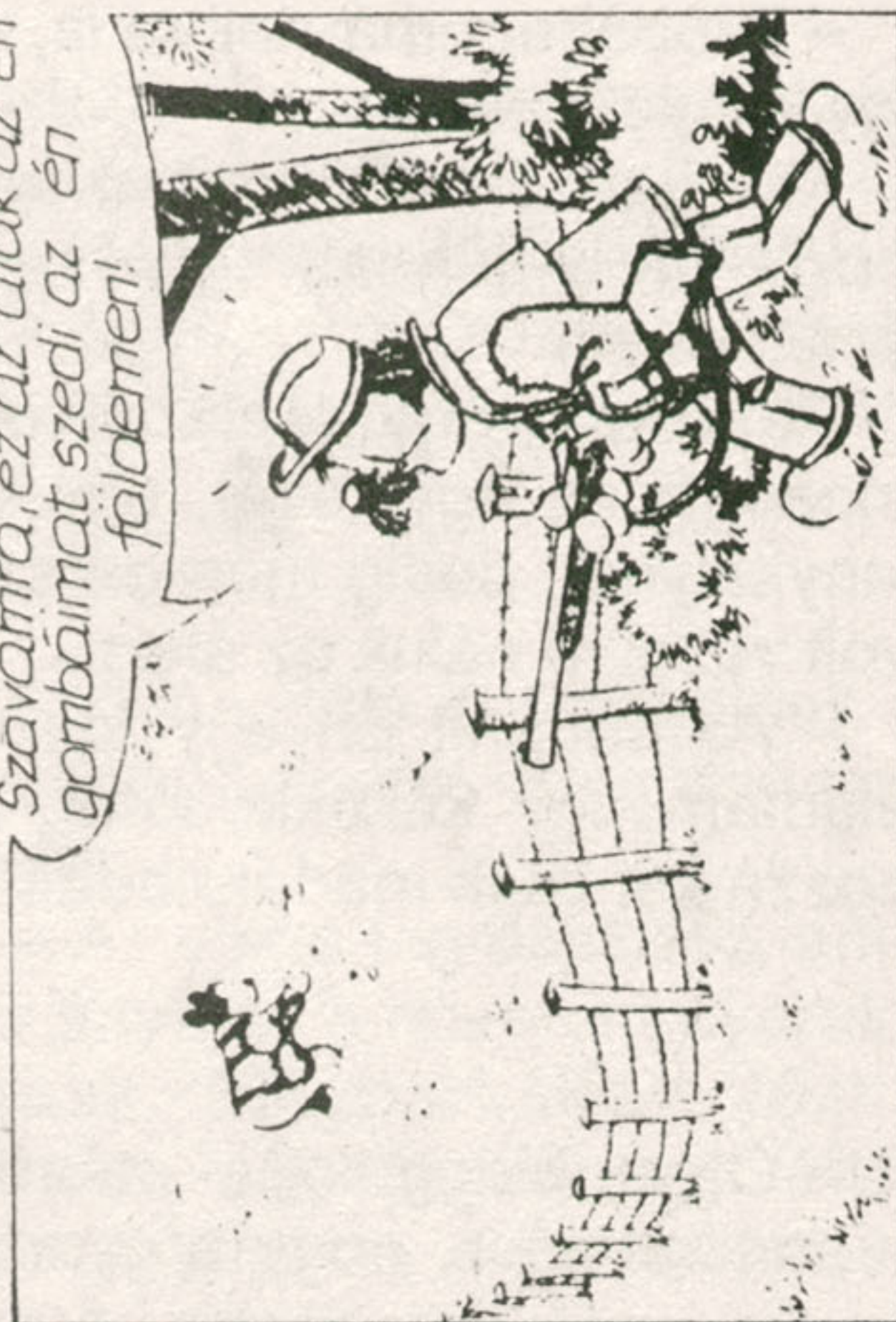
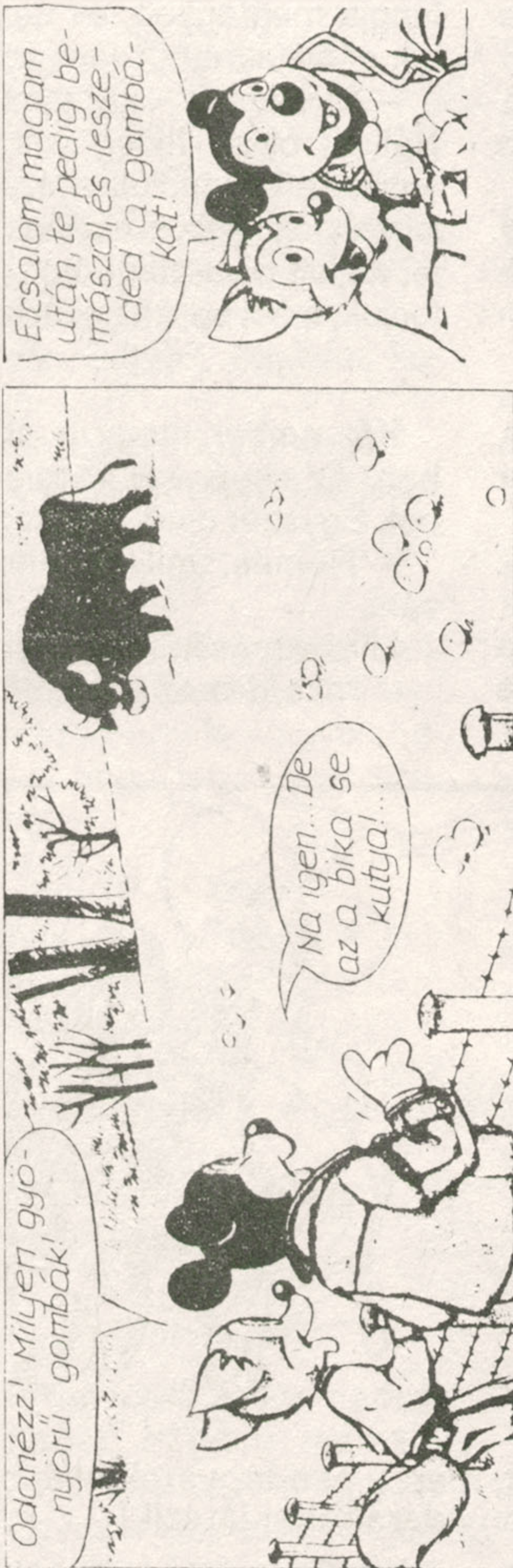
– Tekerd le az ablakot!...

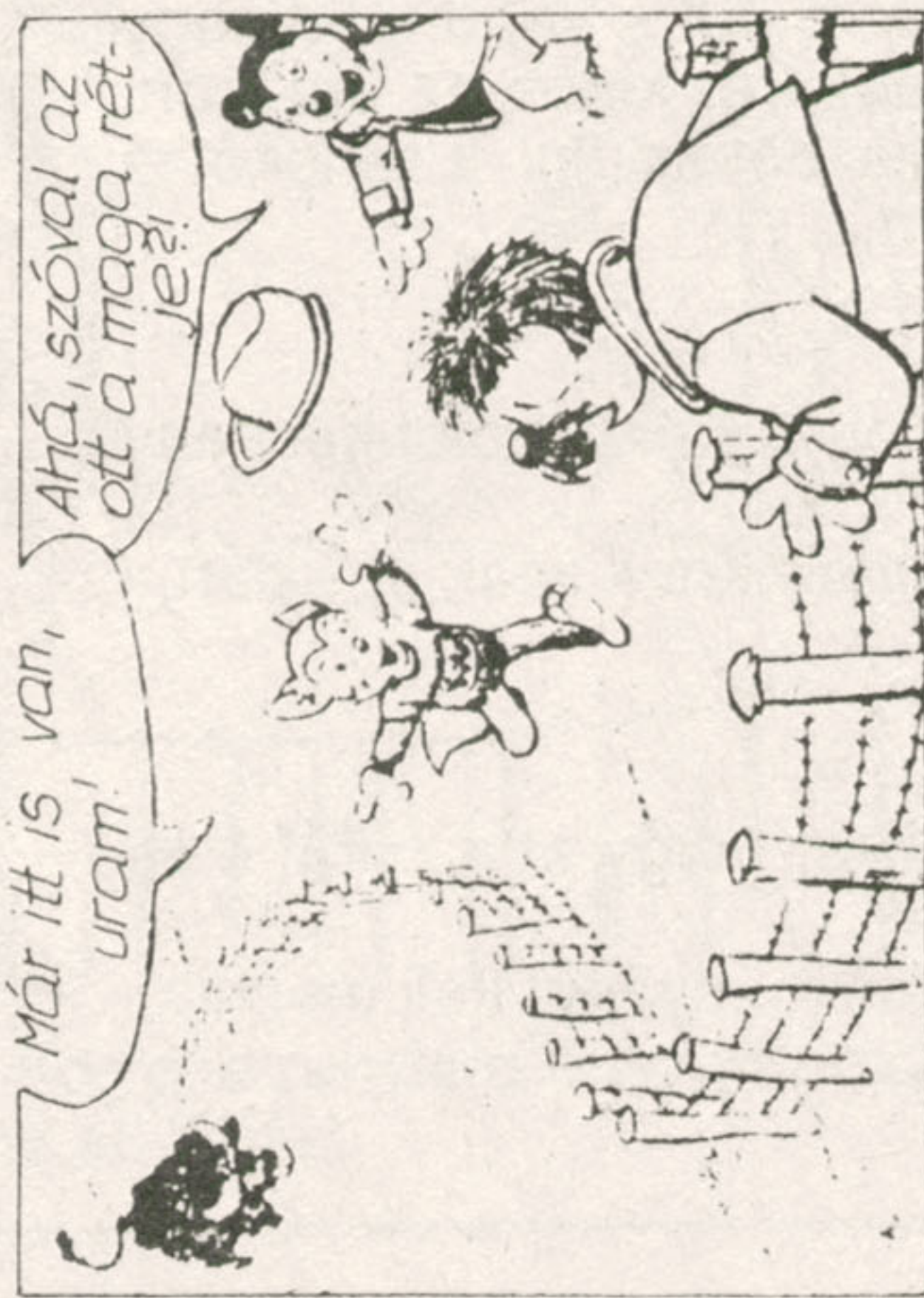
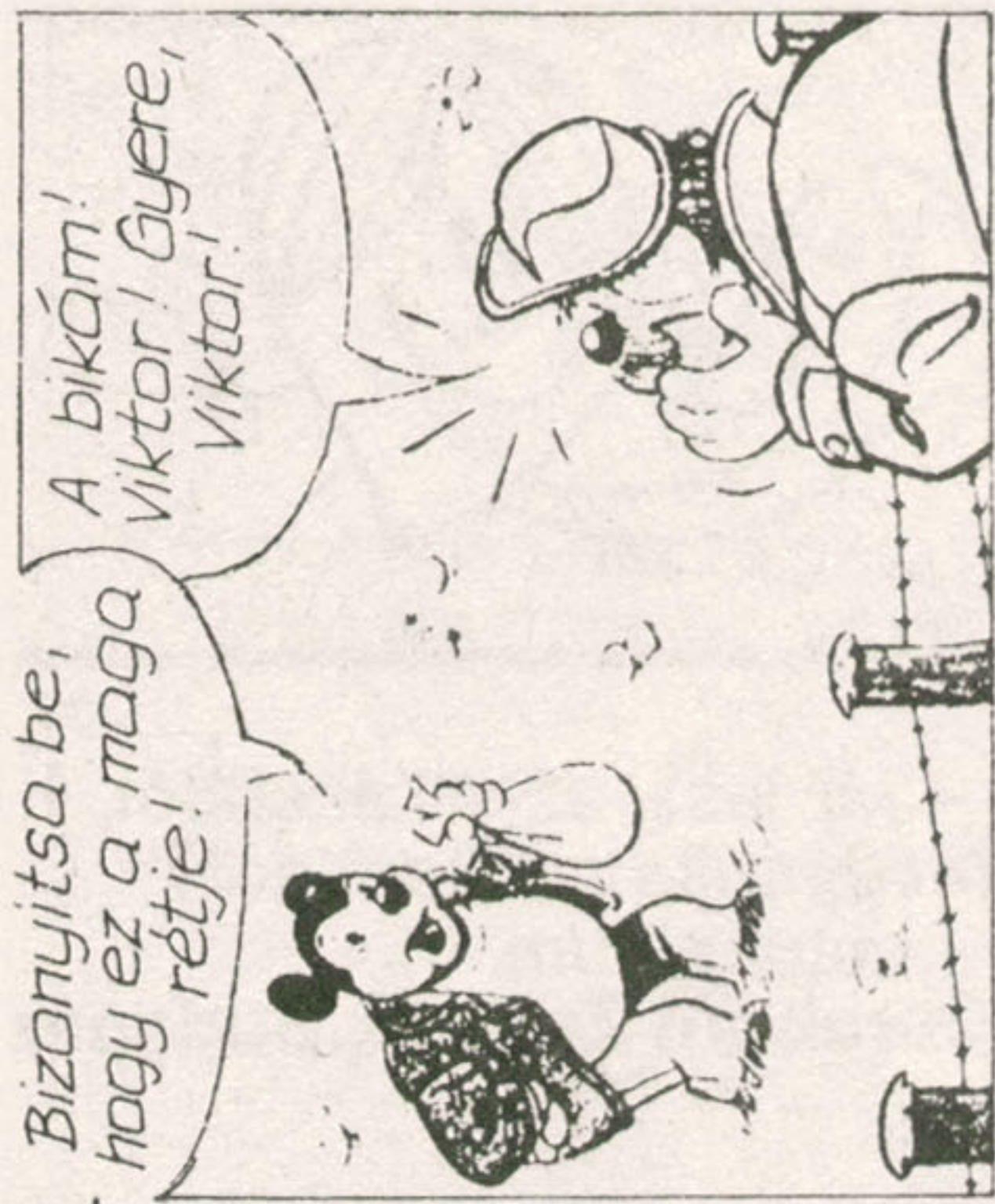
– Ne kérjünk váltságdíjat, mert a csodagyerek állandóan hegedűverseny darabokat játszik!

PLACID ÉS MÚZÓ * BIKAKALAND

TI KÜLDTÉTEK...

– Mi az, ami a fán van, és nyávog?

– Macska.

– És mi az, ami a fa alatt van és ugat?

– Kutya.

– Nem! Macska. Leesett a fáról, és félrebeszél.

*

– Ki az abszolút gyors?

– Aki befut a kapun, felmegy az emeletre, kinéz az ablakon, és látja befordulni a fenekét a sarkon.

*

– Melyik az abszolút keskeny folyó?

– Amelyiknek csak egy partja van.

*

– Mikor megy el a zsiráf életkedve?

– Amikor nyakat kell mosnia.

*

– Mi lesz az állatkertből, ha átmegy rajta az úthenger?

– Lutra album.

Darabont Zsuzsa, Budapest

* * *

A pösze és a sánta elmennek a mágushoz, hogy gyógyítsa meg őket, mert az orvosok nem tudnak rajtuk segíteni.

Mondja a mágus:

– Sánta, dobd el a botot, és járj!

A sánta eldobja a botot és elindul.

– Pösze, nézz a szemembe és mondj egy mondatot!

– Mágusz, eleszett a sánta!...

Kovács Norbert, Marcali

* * *

– Miért délben eszi a rendőr a banánt?

– Mert a banán déligyümölcs.
Dobrocsi Gertrúd, Légénd

* * *

– Mi a közös a jegesmedve, a pingvin és a sarki fóka esetében?

– ?

– Egyiket sem vonzza a mágnes!

*

Két pogácsa beszélget:

– Jelentkeztem az egyetemre.

– És, fölvettek?

– Hülye vagy, egy pogácsát?

Én

* * *

– Pista, ha összeházasodunk, három helyen megcsókolhatsz!

– Igen, és hol?

– Velencében, Rómában és Párizsban...

*

Pistike megáll egy kirakat előtt, amelyikben ki van írva: „Amit nem lát a kirakatban, megtalálja a boltban!”

Pistike bemegy, és megkérdezi:

– Itt van a Marci?

– Már miért lenne itt Marci?

– Mert nem látom a kirakatban!...

Szente József, Brassó

* * *

– Kikérem magamnak, hogy te rendeld meg mindkettőnk ebédjét!

– Jean, mi ez a nagy ásító-
zás?

– Most kel fel a Nap, uram!

*

– Jean, mi ez kopogás?

– Megjött az esze, uram!

Hunfalvi Mária, Szeged

* * *

Két cowboy utazik lovon.
Megállnak egy kocsmá előtt.

– Gyere, fizetek egy sört. Le-
vágom a lovam jobb fülét, ne-
hogy összetévesszük őket!

Amikor kijönnek a kocsmából,
látják, hogy mindkét lónak le van
vágva a jobb füle. Mennek to-
vább. A következő kocsmánál
megint megállnak.

– Gyere, most én fizetek ne-
ked egy sört, és most én vágom
le a lovam bal fülét.

Amikor kijönnek a kocsmá-
ból, látják, hogy mindkét lónak le
van vágva a bal füle. Mennek
tovább. A következő kocsmánál
megint megállnak.

– Gyere, most megint én fize-
tek neked egy sört, de most a
lovam farkát fogom levágni.

Amikor kijönnek a kocsmából,
látják, hogy mindkét lónak le van
vágva a farka. Tanakodnak egy
ideig, majd megszólal az egyik.

– Te, én már tudom, hogyan
tudjuk megkülönböztetni a lova-
inkat?!

– ??

– A te lovad a fehér, az enyém
meg a fekete!...

Witteringer Anna, Budapest

* * *

– Ki az abszolút béna?

– Akinek két ugrás a Sugár!

*

Amikor a rendőr hazaér, azt
mondja a fiának:

– Nézd meg, fiam, hogy lent
örkődöm-e az utcasarkon.

A gyerek lemegy, körülnéz,
nem lát senkit, hazamegy, és
mondja az apjának:

– Nem vagy a sarkon, apa!

– Látod, kisfiam, milyen osto-
ba vagy!? Ezt az ablakból is
megnézhetted volna!...

*

Janicsika odamegy Juliská-
hoz, és azt mondja neki:

– Juliska! Én fülig szerelmes
vagyok beléd!

– Igen, ezt mondja állandóan
a padtársam is.

– Az lehet, de nekem na-
gyobb a fülem.

Kottler Beáta, Salgótarján

* * *

– Ki az abszolút autószerelő?

– Aki a darabokra szedett
Trabantból egy Ladát tud össze-
rakni.

*

– Milyen az abszolút bélyeg?

– Amelyikre rá kell ragasztani a borítékot!

*

– Mi az abszolút váratlan esemény?

– Mikor a hangszóró hangja mutálni kezd!

*

– Ki az abszolút szülő?

– Aki tizedesvesszővel páholja el a gyermekét!

*

– Jean, maga mióta szeplős?

– Mióta rádőlt a padlófesték a ventilátorra, uram!

*

– Jean, keres valamit?

– Igen, elvesztettem az egyensúlyomat, uram!

– Jean, szedjen nekem egy tányér cseresznyét!

– De most tél van, uram!

– Na és?! Mielőtt kimegy, öltözzön fel jól!

*

– Jean, sikerült lovat vennie a vásárban?

– Sikerült, uram!

– Mennyi idős?

– 47 éves vagyok!

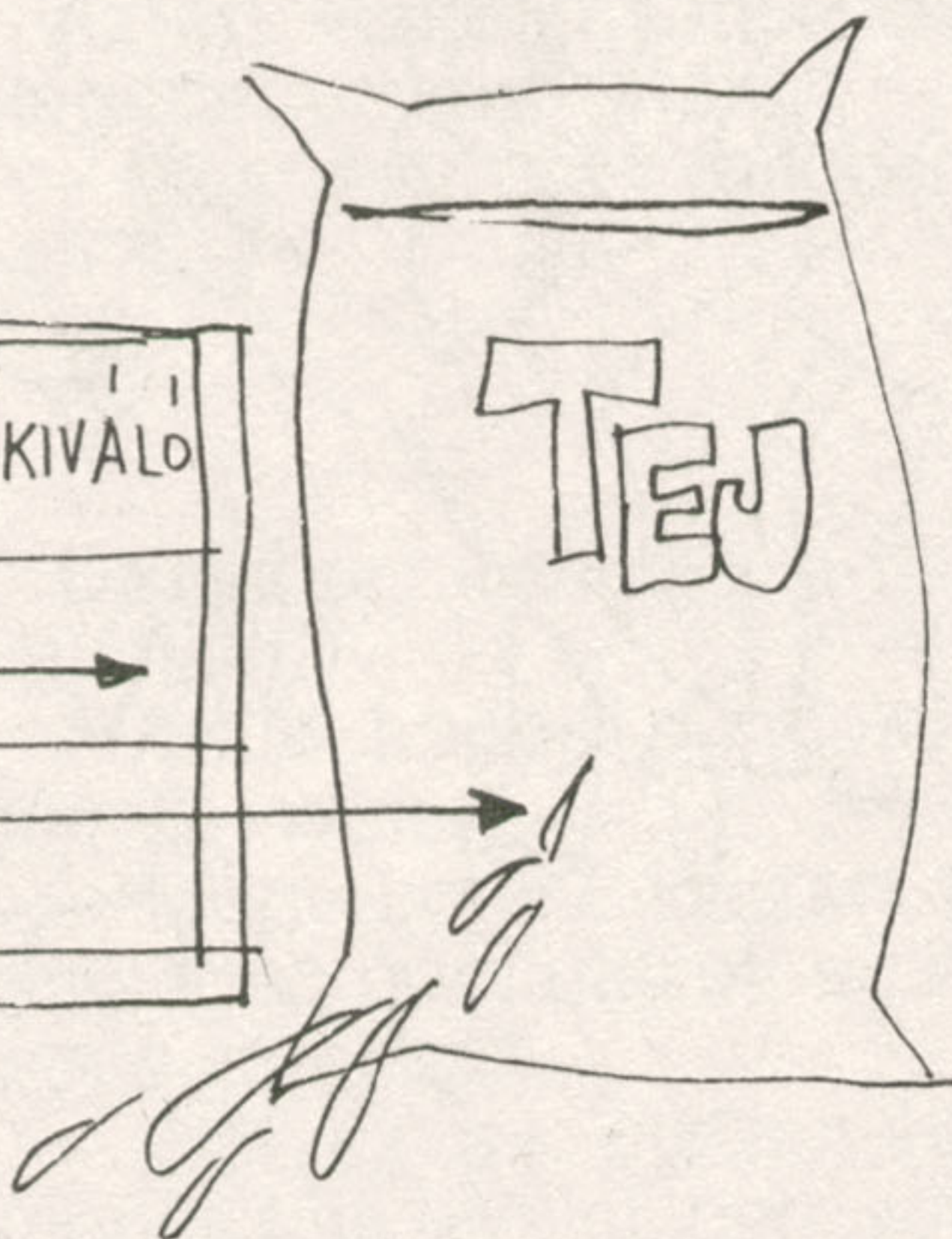
– Nem a maga életkorát kérdeztem, hanem a lóét!

– Azt nem tudom, uram, nem tudja megmondani!

Budai Gyula, Jászszentandrás

KERMI MINŐSÍTÉS	ROSSZ	JÓ	KIVÁLÓ	KIVÁLÓ
IZE				
IZE				
CSOMA-GOLA'S				

COBALT

– De kérem, én is látogató vagyok!...

ANEKDOTÁK A SZÁZAD ELEJÉRŐL

Józsi bácsi a komájával ment a vásárba.

– Igyunk egy kis pálinkát, Józsi bátyám!

– Most, vásár előtt? Mire igyunk?

– Bolond vagy – felelte János. – Csak a vásár előtt érdemes inni, mert ha jó vásárt csinálunk, akkor minden rendben, ha pedig rosszat, akkor legalább ittunk.

*

Jenő úr óriási pofont kapott Géza úrtól.

– Te, mi volt ez, tréfa vagy komoly?

– Ez egészen komoly volt – felelte Géza.

– Akkor szerencséd van – mondta Jenő –, mert ilyen goromba tréfát nem tűrnék.

*

Két szegény ember az ura-

ságot akarta meglátogatni. De olyan rongyosak voltak, hogy a szolgálólegény nem engedte be őket.

– Ha a méltóságos úr előtt akartok megjelenni, váltsatok ruhát!

A két szegényember kiment a hátsó udvarba, és kicserélték ruháikat.

Aztán visszamentek, és elégedetten kérdezték:

– Most már csak rendben van?!

*

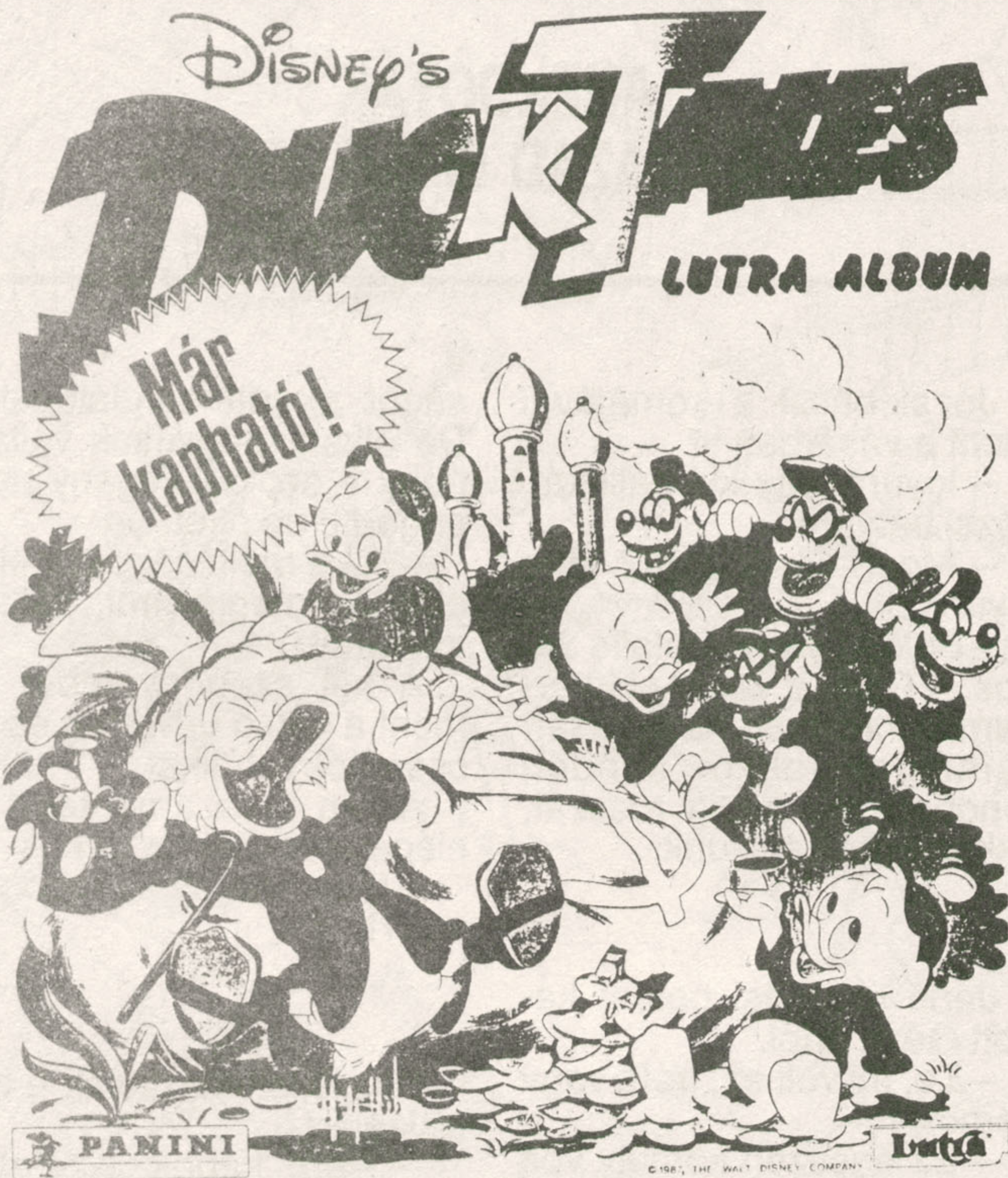
Dezső panaszkodik a barátjának:

– Nem kapok a feleségemtől levelet...

– Hogy-hogy? Hiszen a feleséged nem utazott el, itt van a városban.

– Hát ez az. Hiszen ha kapnék tőle levelet, nem volna itt.

Megjelent a Duck Tales album, amelynek hőseit a Kacsamesék című népszerű televíziós sorozatból ismerhetik a gyerekek.

Az albumban található történetek közül néhány már látható volt a tévében, de vannak benne vadozatú Kacsakalandok is!

A városi kávézóba betévedt öt jóbarát. Néhány pohárka jó nedű felhörpintése után elkezdtek kártyázni. A halk játékot néha megszakította egy-egy közbeszólás, majd szó szót követett, majd parázs vita kerekedett. Elcsattant egy pofon is. A háziúr ekkor jobbnak látta, ha közbeszól:

– Igen tisztelt uraim, nagyon kérem, ne ragaszkodjanak mindenképpen a kártyához, hiszen intelligens emberek, másképpen is tudnak mulatni. Például most a feleségem fog énekelni.

Mire a Guszti, aki az előbb a pofont kapta, elkiáltotta magát:

– Berci, inkább adjál még egy pofont!

*

A falusi uraság magához hívatta a tisztelendőt, a főbíró és a jegyzőt. Hirtelen fekete álarcos rablók törtek be a szobába. Mindenki elbújt vagy elszaladt, csak a tiszteltes maradt a helyén. Mikor a rablók eltávoztak, a házigazda csodálattal szólt a tisztelendőhöz:

– Mindnyájunk közt ön volt a legbátrabb. Kérjen tőlem akármit, örömmel adom.

– Hát kérem, akkor adjon nekem egy tiszta fehérneműt!

*

Tóni meg Berci nagy véséget követtek el. Elmentek hát a plébánoshoz.

– Ha vezekelni akartok, menjetek el gyalog a legközelebbi városba, az 20 kilométerre van, de tegyetek öt szem babot a csizmátokba.

Tóni már rég megérkezett, s a kocsmá teraszán várta komáját. Berci fél lábon ugrálva közeledett.

– Mi bajod? – kérdezte Tóni.

– Hogy-hogy, mi bajom? Az az öt babszem kikezdte a talpamat, vérzik a lábam.

– Te örült! Hát nem tudtál segíteni magadon? Én azt az öt babszemet előbb megfőztem!...

*

Szegény Tóth Lajos, mikor egészen tönkrement, elhagyta szeretett feleségét.

gyermekait, a kis faluját. Fél esztendeig semmiféle hír nem jött felőle. Egyszer csak sürgöny érkezett:

„Kedveseim! Főkéntor lettem Apostagon.”

A felesége nagyon megijedt, és azonnal viasszasürgönyzött:

„Megbolondultál, Lajos? Hiszen neked nincs is hangod!”

„Nem én bolondultam meg – üzente vissza –, hanem Apostag!”

*

Mondja egyszer Pistike az apjának:

– Papa, szeretnék franciául tanulni.

– Miért akarsz te franciául tanulni?

– Hogy megértessem magam, ha franciákkal találkozom – válaszolta Pistike.

– Akkor bizony nem foglak taníttatni. Még csak az kellene, hogy a franciák is megtudják milyen nagy számár vagy.

*

A Mária minden esztendőben megajándékozta az urát

egy leánygyermekkel. A férj egyre dühösebb és dühösebb lett. Amikor megszületett a kilencedik leány is, nem bírta tovább, s rárivallt az asszonyra:

– Ha még egy leányt szülsz, elkergetlek a háztól!

De bizony jött a tizedik lány is. Szegény Mária nagyon sírt, hogyan mondja meg a férjének. A bába vállalta ezt a feladatot. Mikor jött hazafelé a férj, elébe szaladt:

– Jaj, jaj! Micsoda csapás, micsoda szerencsétlenség! Képzeld, a Mária három lányt szült egyszerre!

– Három lányt? Megölöm azt az asszonyt!

Amikor beértek az udvarba, így szólt a bába

– Ne mondjon ilyet, hiszen csak két leány született.

– Kettő! Az is sok, elkergetem az asszonyt.

Amikor a konyhába értek, azt mondta a bába:

– Nyugtassa meg magát az úr, csak egy lánya született.

– Csak egy? Hála Istennek! – s boldogan ölelte magához a feleségét.

*

János Kecskeméten járt, s megkérdezett egy arra járó embert, mennyi idő alatt érhet Ápokára egy lóval.

– Két óra alatt – válaszolta András bácsi.

– Ha két lóval megyek?

– Akkor másfél óra alatt.

– Helyes. És ha három lóval fogadok?

– Egy óra alatt.

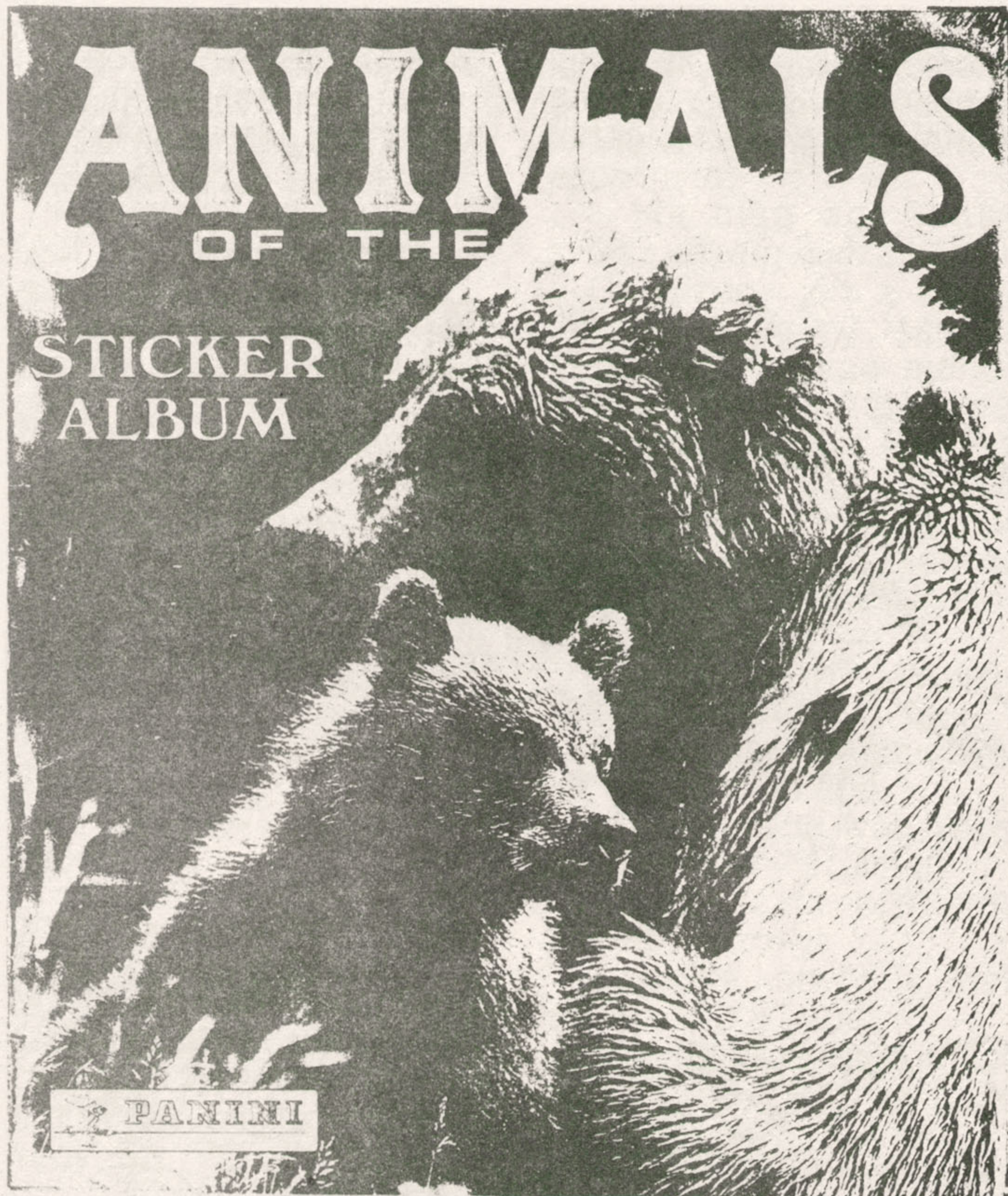
– Nagyszerű. Akkor öt lóval fogadok, s el sem kell indulnom!

A mesékben
csak
a szegény ember
furfangos fia,
az életben a szegény ember
buta fia is
csinálhat karriert!

Az új Lutra-album címe: „A világ állatai”.

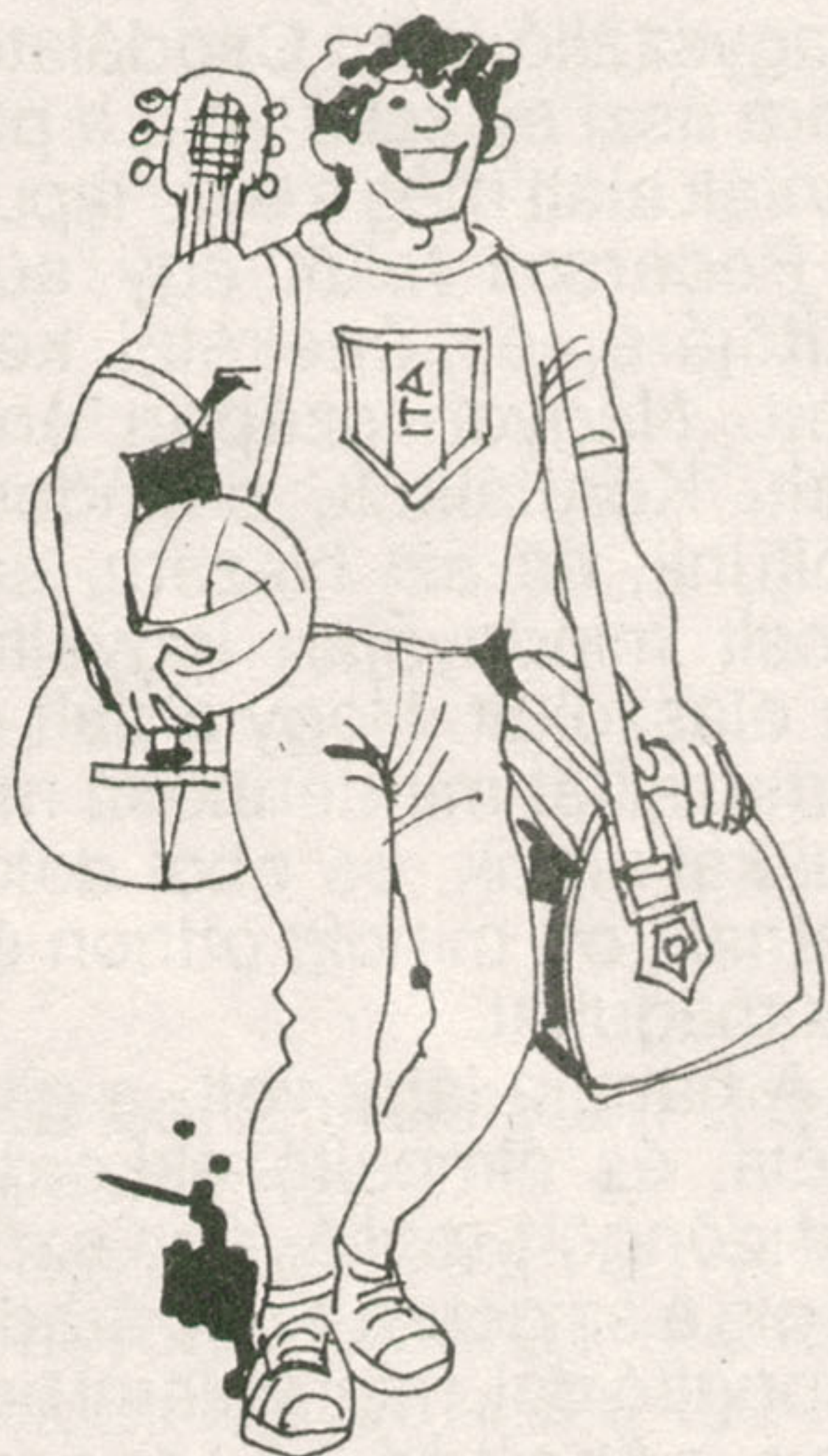
A csodálatos képanyaggal illusztrált kiadvány a vadvilág 180 állatát mutatja be, s várhatóan nemcsak a gyerekek körében lesz népszerű.

Dr. Kárpáti György:

MEDENCÉK, GÓLOK, POFONOK

(Részlet)

1955 őszén és 1956 tavaszán az olaszokkal találkoztunk. Szeptember közepe felé ők jöttek el hozzánk a szigetre. Akkor szerepelt utoljára a csapatban Pedersoli. A mi számunkra ő volt ennek a mérkőzésnek a Nagy Figurája.

Pedersoli még olasz mértékkel mérve is végtelenül jóképű gyerek volt. Sőt! Klassz srác. Magas, karcsú, széles vállú, a szemében örökösen valami vidám fény, a fogsora Odolreklám. Nemrégiben kapott több éves hollywoodi filmszerződést, számtalan válogatottság után Pesten búcsúzott a vízipólótól.

Már a mérkőzés előtt oda-
jött hozzánk:

– Gyerekek, nagyon kérek benneteket, ma ne bántatok. Borzasztó lenne, ha összekapcsolt arccal kellene Amerikába utaznom. Ha egy fogamat kivennétek, talán még a szerződésemet is felbontanák.

Gyarmati Dezső, úgyis, mint csapatkapitány, a reális oldaláról fogta fel a dolgot:

– Kérlek, természetesen elintézhethjük az ügyet. Kérdés, mit ér meg neked ez az üzlet?

Pedersoli elcsodálkozott:

– Üzlet?

– Persze. Valamit valamiért, nem igaz?

Már harsányan nevettünk, Pedersoli is észrevette, hogy ugratjuk.

– Hát... ha akarjátok, a banketten majd énekelek nektek. Elhoztam a gitáromat is. Adjam írásba?

Gyarmati Dezső nagyvonalú volt.

– Felesleges. Gentlemanek között vagyunk.

A mérkőzés persze egyetlen lidérces álom volt szegény Pedersoli számára.

Körben adogattuk őt magunk között. Ugy intéztük, hogy mind a hat mezőnyjátékos elszórakozhatott vele néhány percet. Az illetőnek a labdával tulajdonképpen nem is kellett törődnie, minden figyelmét Pedersoli fogorára összpontosíthatta.

Ügyszólván másodpercenként repült egy-egy horog, felütés vagy könyök a villogó, gyöngyszerű metszőfogak irányába. Pedersoli a vészreakció állapotában, halálra vált arccal kapkodta a fejét.

Az ököl és a könyök azonban mindannyiszor még idő-

ben megállt. Egy-két centiméternyire az olasz fiú csinos arcától. Kitűnő formában volt a csapat. Az ütőtávolságot legalábbis remekül éreztük.

A mérkőzést ilyen körülmények között 7:3-ra megnyertük.

A szerződést minden esetre betartottuk.

Pedersoli – becsületére váljék – gálánsan fizetett. Vacsora után kimentünk a Nagyszálló elé. Csodálatos kora őszi éjszaka volt, a platánfák alatt még a nyár lapult.

Pedersoli felült egy autó hűtőjére, és énekelni kezdett. Nagyon szépen énekelt. Körülálltuk, csendben voltunk, és azt hiszem, egy kicsit mindnyájan irigyeltük az olaszokat. Hogy a dalt és a muzsikát mindenhová magukkal viszik, és ahol dalolhatnak, ott mindig otthon érzik magukat.

A hangja lágy volt, a gitár méla, és álmosító akkordokat döngött mellé, úgy szállt végig a szigeten ez az áradó, zsongító dal, mint valami boldog sóhajlás. A szerelmespárok előjöttek a romok közül, otthagyták a part mentipadokat, és hallgatták ezt a

különös, felejthetetlen éjszakai koncertet.

Egy idő múlva én is halkan dünnyögni kezdtem a dallamot, de Mayer Miska óva intett.

Hát hogy jövök én ahhoz, hogy egy ekkora emberrel ellenkezzem?

Egyébként úgy hallottam, hogy ez a Carlo Pedersoli azóta tényleg egész jó kis filmszínész lett. Persze nem a saját nevén. Hanem... Most nem tudom hallotta-e már valaki a művésznevét. Ha jól emlékszem... hogy is? megvan!... Bud Spencer.

DÖRMÖGÖR DÖRÖTÖR

Nyereséges Mikulás

A jóságos Rengőszakállú üveges szemekkel bámulta a kezében tartott levelet, és ellenállhatatlan vágyat érzett egy kacskaringós káromkodásra. Szerencsére egyetlen erőteljes kifejezés sem jutott az eszébe, mivel ilyeneket eddig még sohasem használt.

– Hogy az a kénköves...

– Itt vagyok, Főnök! – perdült be a Krampusz, aki szabadidejében kénköves gázokat gomolyogtatott. – Valami baj van?

– A legnagyobb baj van, fi-am! – mondta fojtott hangon a Mikulás, és a szakállából hullani kezdett a hó. – A legmagasabb helyről értesítés jött, hogy megvonják tőlünk a támogatást. A jövőben saját magunkat kell finanszíroznunk. Érted te ezt?...

A Krampusz szeme parázslani kezdett, mint két szőrös stoplámpa. Úgy látszik, értette. Nagy levegőt vett, de a főnöke leintette.

– Nana!... Ki ne mondd! Inkább lódulj, és szerezz hirdetéseket, támogatókat, hogy ne mondjam, szponzorokat, és ne merészed megkérdezni, hogy az mit jelent!

A Krampusz háromágú szigonyának csúcsain apró, kék lángok táncoltak.

– Bízd csak rám, Főnök!

*

Szó, ami szó, a Krampusz valóban ördögi munkát végzett. A jóságos Rengőszakállú, meg a kis kénköves néhány nap múlva dúskált az ajánlatokban.

A csukcs rénszarvaste-nyésztők egylete vállalná a rénszarvasok üzemanyag-gal való ellátását – 1 zsák moha, 1 zsák zuzmó –, ha a szánhúzó jószágok matricát viselnek a sonkájukon, ezzel a felirattal:

**„A Csukcsföld szilaj
szarvasa
gyorsabb, mint a Lufthan-
sa!”**

Az „ÁRKON-BOKRON”
szállítmányozási vállalkozás
is beszállna egy bizonyos
összeggel, ha cserébe a Mi-
kulás szánkóján a következő
felirat fog villogni:

**„Mikulás csak egyszer
száll itt,
az „ÁRKON-BOKRON” vi-
szont
egész évben szállít!”**

A „SZÖRMENTÉN” Kft.
egy vadonatúj palást és sü-
veg ellenében azt kéri, hogy
minden ajándékcsomagban
legyen egy cédula, amelyen
egy tigris, egy kékróka és
egy hermelin kínálja a bun-
dáját egy zálogházi becsüs-
nek, aki fitymálva vizsgálja a
portékát. A kép szövege:

**„Sajnos, egyiket sem a
„Szörmentén” Kft. készí-
tette!”...**

Az Útilapu utazási iroda is
benne van a buliban, feltéve,
ha a puttonyra felkerül a kö-
vetkező felirat:

**„Útilaput kötünk a talpá-
ra!”**

**Töltse a Mikulást is a
Húsvét- vagy a Kará-
csony-szigeteken!”**

*

Amikor a végére értek a
dúskálásnak, a jószágos Ren-
gőszakállú idegesen meg-
rezdült, úgyhogy ismét hullá-
ni kezdett a hó.

– Hát ez remek! Úgy fogok
kinézni, mint Ayrton Senna
meg az autója egy Forma 1-
es futam rajtjánál. De ez még
hagyján. Attól viszont kiűjul
az arczsábám, hogy a meg-
hitt csengettyűk helyett a
Mikrogarázda Gmk. legújabb
lemeze, „A pillantásod olyan,
mint a lórúgás!” harsog körü-
löttem, midőn a csillagok
közt suhanok!

– Vigasztalódj, Főnök! –
parázslott tovább a Kram-
pusz. – A Szószátyár Maga-
zinban közzétettem egy hir-
detést, amely szerint az aján-
dékok széthordása után ge-
ostacionárius pályára állunk,
mint telekommunikációs mű-
hold. Meglátod, a tévétársá-
ságok versengeni fognak a
csatornákért, és dőlni fog a
dohány!

— Micsoda!? És ezt csak most mondod? Hiszen akkor a Húsvéti Nyulat már vissza is utasíthatjuk!

— A hú... a hú... a hús...?

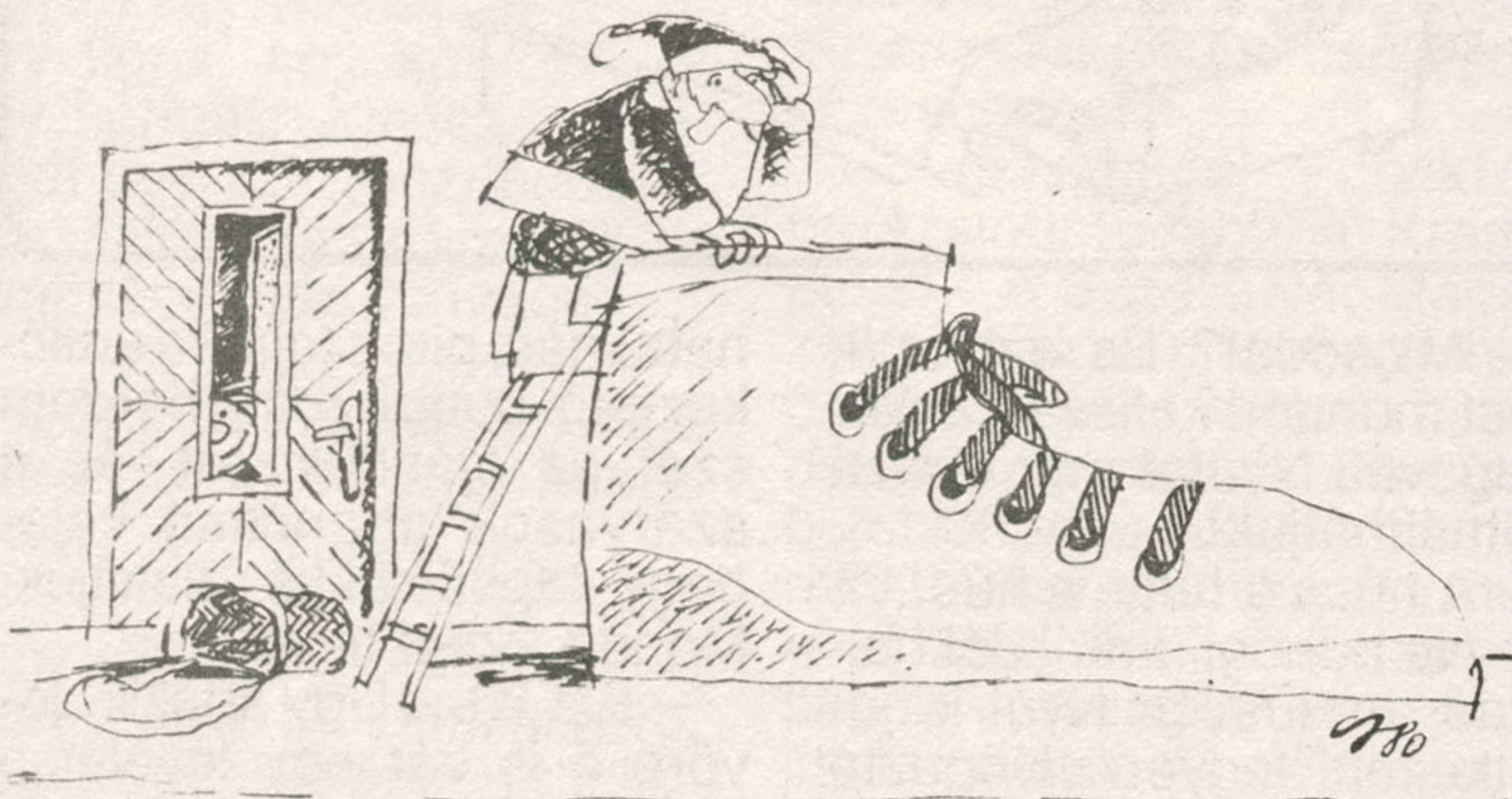
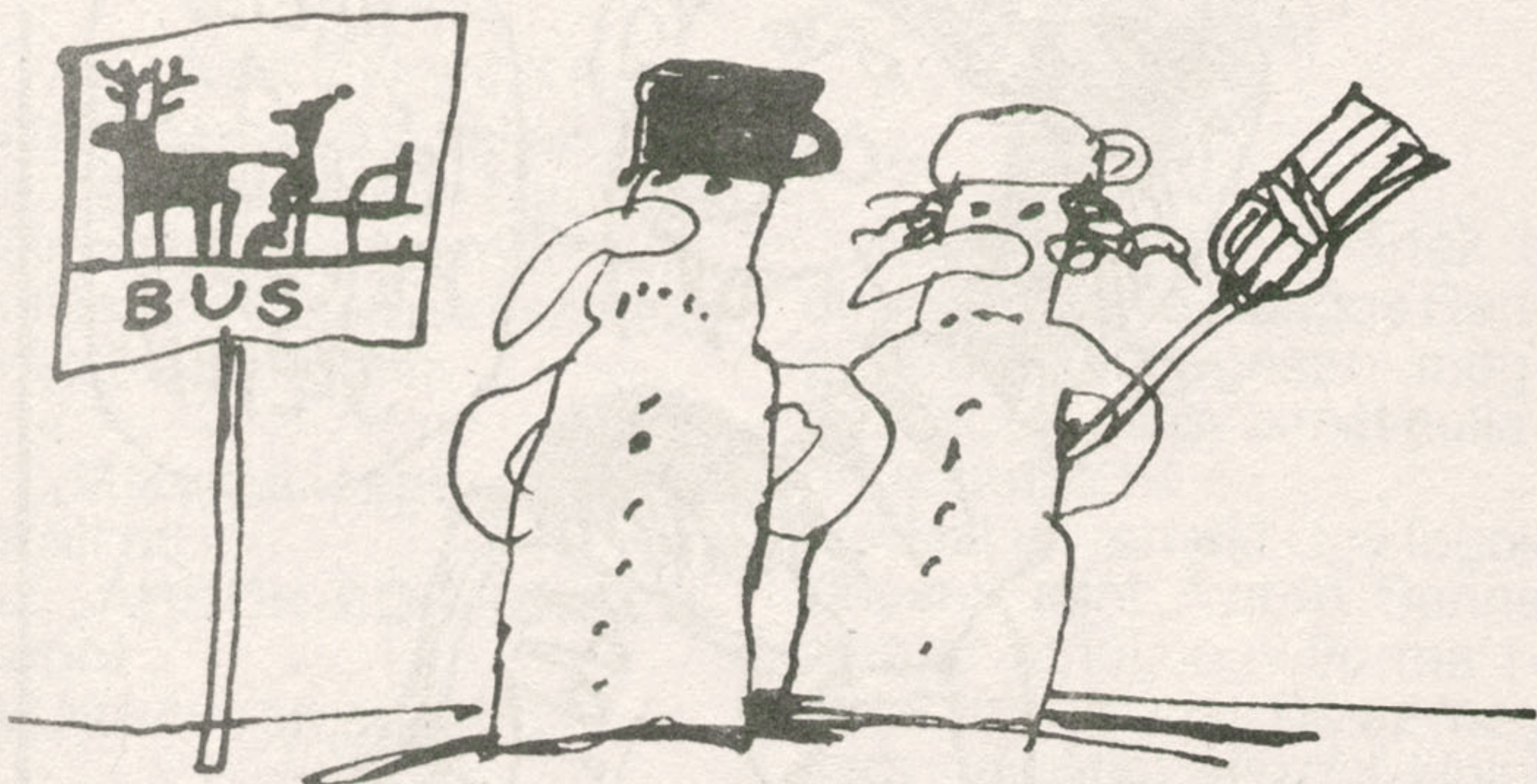
— Ne huhogj, fiam! Jól hallottad, a Húsvéti Nyúl is jelentkezett. Ingyen elvégezte volna a munkádat, ha egy

hatalmas, piros tojásra emlékeztető puttonyban hordom szét az ajándékokat, és a szarvasok agancsait valahogy tapsifülekké alakítjuk. Mondd, érted te ezt?

— Ezt is!... Ugy látszik, jövőre ő is vár egy levelet a legmagasabb helyről...

JÖN A MIKULÁS!

– Nyáron is használható Mikulás-csizma!

45.

Kiadja a Lutra lapok
Gyermeklap-
és Könyvkiadó.

Felelős kiadó:
Wertheimer Andor
igazgató.

Felelős szerkesztő:
Horváth Mihály

91-2222
Pécsi Szikra Nyomda

Felelős vezető:
Dr. Farkas Gábor
igazgató.

Nyomdai előkészítés:
Tipoprint Kft.

Szerkesztők:
Cser Gábor,
Forrai János.

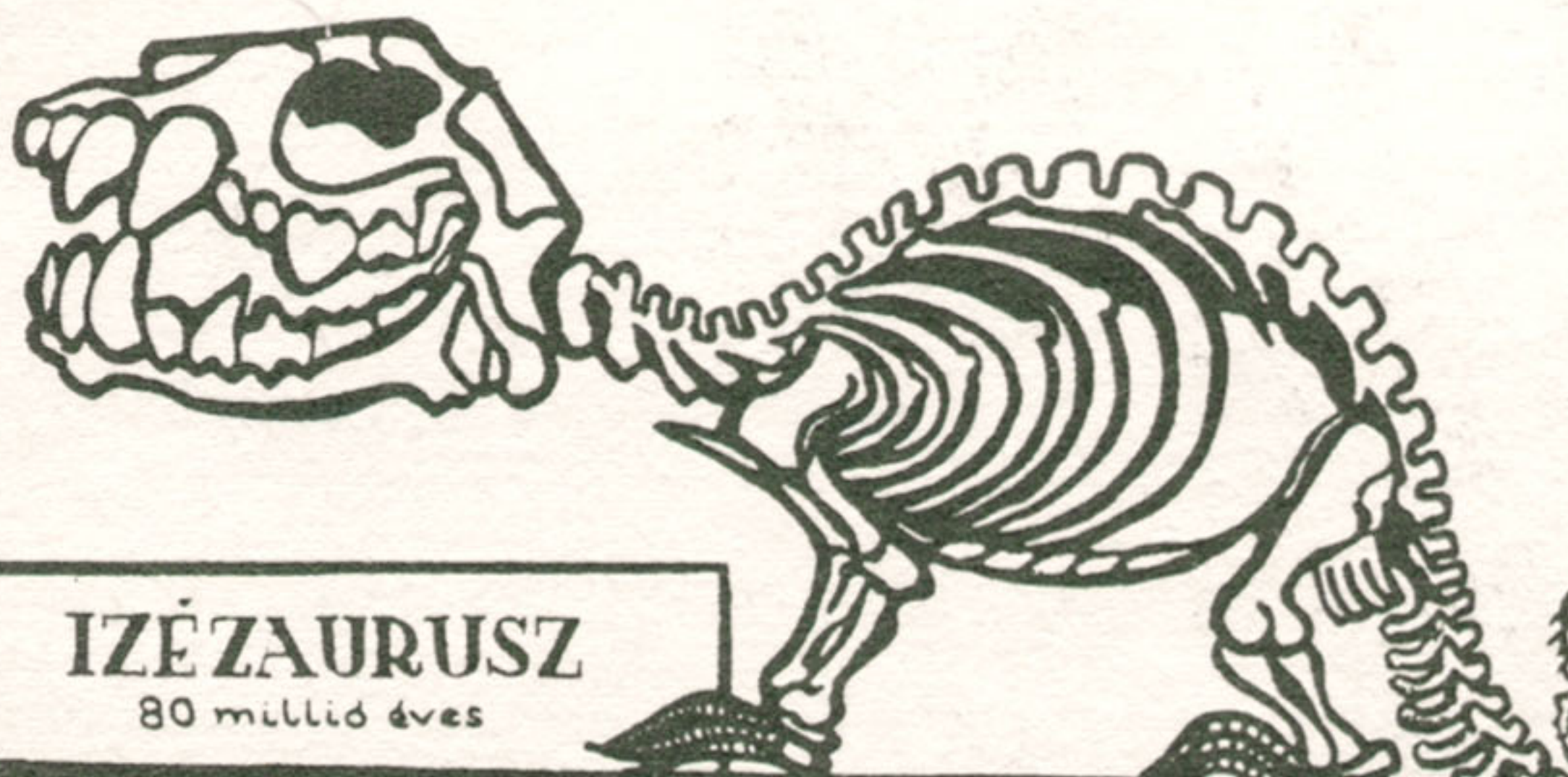
HAHOTA
Budapest,
Jászai M. tér 5. 1137
Megjelent 5,95 A/5 ív
terjedelemben.

ISSN 0230-1636

KÉSZÍTETTÉK:

Balogh Mária
Czifferszky Béláné
Csehi János
Cser Gábor
Dallos Jenő
Dargay Attila
Endrődi István
Faragó György
Földes Vilmos
Funtek Iván
Galambos Szilveszter
Görög Júlia
Göngy Károly
Haller I. József
Horváth Mihály
Kaján Tibor
Kárpáti György
Kelemen István
Korányi Tibor
Mező István
Nádasi Tibor
Rohrmann Katalin
Sajdik Ferenc
Varga Stella
Wagner Margit

IZÉ ZAURUSZ

80 millió éves

-Tökjő fogá van!
-Biztos minden étés
után fogat mosott!

NEVI

NEMZETI
EGÉSZSÉGVÉDELMI
INTÉZET

Ugorjatok be a MEDICOMP Kft. boltjaiba • Budapest XIV., Hermina út 2. • Budapesti központ és bemutatóterem, Budapest XVI., Varga J. u. 63-65. • Szeged, Párizsi áruház •

Szob, Árpád út 1. • Szombathely, Háman Kató u. 11. • ahol kedvező árakon megvásárolhatjátok kedvenc játékaikat! Szeretettel vár, és jó szórakozást kíván a

MEDICOMP KFT.

